

శ్రీ

ఉమర్ అలీషా కవి

ఖండ కావ్యములు

శ్రీ ఉమర్ అలీషా కవి గ్రంథప్రచురణ సంఘమువారిచే

బకటింపబడినది.

సర్వస్వామ్యసంకలితము

మొదటి కూర్పు

500 ప్రతులు

రాజమహేంద్రవరము

సరస్వతీపవర్ ప్రెస్ నందు

శ్రీ ఆద్వైతపత్తి నాగేశ్వరరావుగారిచే

ముద్రితము.

శ్రీ ఉమర్ అలీషాకవి ఖండ కావ్యములు

విషయ సూచిక

విషయము	పుట
1. ఎవరు తల్లి (1918) *	1
2. కలము (1920)	6
3. గ్రంథాలయములు (1915)	7
4. క్షామ దేవత (1919)	10
5. మోక్షగీతి (9. 10. 1921)	14
6. నిమ్మ జాత్యుద్ధరణము (1919)	19
7. శ్రీ మహమ్మద్ ప్రవక్త (1923)	22
8. ఆ కాంక్ష (1936)	26
9. మెలుగుడు పురుగు (1911)	29
10. కావ్యకాంత (1921)	32
11. జల్యనువాలాబాగు (1921)	36
12. చక్రమత్యము (1916)	40
13. నెలవంక (1921)	43
14. శ్రీ రాముడు (1920)	44
15. పల్లెటూరికాపు 1937	49
16. కాఫీ (1922)	54
17. మత్సలు (1935)	57
18. ఏదినాపాట (1930)	59
19. మేలుకొలుపు (1930)	63
20. జీవిత నాట్యము (1920)	68

* బ్రాకెట్టులలో పేర్కొనిన సంవత్సరములలో వ్రాయబడినవి.

విషయము	పుట
21. చాళుక్యులు (1911)	70
22. పేదరికములోని రహస్యము (1918)	72
23. ధనమా! అన్నమా! (1919)	73
24. అహింసాగీతము (1921)	75
25. విద్య (1919)	77
26. నవ్వు (1918)	80
27. భారతీసమితి	83
28. అక్షరము 1930	84
29. సందె	86
30. నాకింక మరణమేది? (1920)	89
31. అల్లాప్రభు (1928)	90
32. శ్రీ మహమ్మద్ రసూల్ (1926)	94
33. ముసద్దసెహలీ (1908)	96
34. పారాణి 1918	109
35. శ్రీ రాజా రామమోహన్ రాయ్ 1928	110
36. కథకుడు (1943)	113
37. హాఫీజ్ (1923)	129
38. తానేమా 1920	131
39. జీవగీతము ౧ (1916)	134
40. సంకేతనము	137
41. భ్రాంతి ౧	139
42. బంతి	142
43. ఉండిపోయే దేవు	144
44. వాణి *	147

విషయము	పుట
45. జగత్ప్రస్థాంతి	150
46. ప్రేమగానము	152
47. జాతీయవిద్య (1921)	154
48. సుశయము	156
49. విరహము	159
50. జీవగీతము ౨ (1916)	159
51. నాకేటి సిగ్గు	162
52. పాతివ్రత్యము (1915)	163
53. తేవు	168
54. గాంధీ (1922)	176
55. ప్రకృతి విలసనము (1913)	177
56. ఎవరు ?	178
57. కావ్యము	179
58. విమర్శకుని కలము (1935)	180
59. శుష్కపుష్పాలు	182
60. ప్రకృతిపాడిన గీతము	184
61. భారతమాత కాలము (1922)	186
62. ప్రేమ	188
63. కాలము	189
64. దృశ్యము	190
65. ప్రభాత కిన్నెర	191
66. చదువు - కవిత	192
67. పరిషత్ప్రశంస	193
68. అకాపట్యము (1915)	195

	పుట
విషయము	
69. పతంగము	202
70. భాంతి ౨	208
71. గాలిపాట	214
72. నిర్వాణము	216
73. ప్రేమనర్తకి	222
74. వ్రక్కతి (1921)	224
75. ప్రార్థన	226
76. జన్మభూమి	228
77. రాటము (1922)	231
78. పాంథుడు (1921)	232
79. రాధ (1925)	234
80. ఆలకింపు	235
81. భావ	236
82. కవి	237
83. అడవిపాట (1920)	239
84. లేఖని	241
85. రుజు	243
86. మూషికము - ముని (1936)	245
87. శృంగార వద్యములు (1920)	247
88. గీతము ౧ (1915)	250
89. జడత్వము	251
90. పాంథుని శిథిలపురప్రవేశము (1944)	252
91. తెలుగుభావ - దానిదురవస్థ (ఉత్పలమాలిక)	254
92. పరిణామము	257

విషయము	పుట
93. దేశమాత (దండకము) (1921) ...	260
94. సీతిపద్యములు 1938 ...	263
95. ఆశీర్వాద పద్యములు (1912) ...	273
96. శ్రీ పంచమజార్జి రాజరాజేంద్రుని హిందూదే శాగమనము (1912)	276
97. శ్రీ శ్రీ బికసీర్ మహారాజ స్వర్ణోత్సవధ్యాన శ్లోకపంచకం	282
98. శ్రీ పంచమజార్జి సార్వభౌముని నిర్యాణము (1936)	283
99. శ్రీ తుమురాడ సంగమేశ్వర శాస్త్రిగారు ...	284
100. శ్రీ మాలానా షేకత్ అలీ నిర్యాణము (1938) ...	285
101. శ్రీ కొమరరాజు లక్ష్మణరాయ నిర్యాణము ...	286
102. శ్రీ ఎ. వి. దాసుపంతులుగారి నిర్యాణము ...	287
103. గ్రామ్యభాష 1920 ...	288
104. ఆంధ్ర సారస్వత ప్రశంస 1920 ...	290
105. భారతమాత (1921) ...	293
106. శ్రీ స్వాతంత్ర్యము ...	295
107. ప్రేమగీతము 1915 ...	298
108. గ్రామ్యము 1919 ...	299
109. గీతము ౨ 1936 ...	302
110. జాతీయ గీతము (1912) ...	305
111. శశి - నిశి (1933) ...	307
112. నైరాశ్యము ...	310
113. కవికలనములు (1921) ...	312
114. ధనము (1921) ...	313
115. శ్రీ మాలానా మహమ్మదలీ నిర్యాణము (1930)	313

విషయము		పుట
116. శ్రీ పేరి పేరయ్య శాస్త్రిగారు (1912)	...	314
117. లైలా విలాపము (1920)	...	316
118. ఈశ్వరుడు (1930)	...	317
119. పంచములు (1921)	...	318
120. ఆంధ్ర దేశపు మహమ్మదీయులస్థితి (1912)	...	319
121. బాద్షాదు మధువీధి (1933)	...	322
122. నిశా సందేశము (1944)	...	329

రెండువభాగము

పద్యములు 1 to 200 (1936 to 1944)	...	340

Dr. Umar Ali Shah, D. Litt., (A. I. A.)
Telugu Poet

[Photo 1944]

శ్రీ ఉమర్ అలీ షాక విగారి జీవిత సంగ్రహము.

శ్రీ ఉమర్ అలీ షాక విగారు ఖీకాపురమున క్రీ. శ. 1885 వ సం॥ లో జన్మించిరి. వీరి తండ్రిగారు నవాబ్ మొహియద్దీన్ బాషా గురువర్యులు. వీరి జనని చాన్సియాంబు.

వీరి తండ్రిగారు అరబ్బీ, పారశీక, సంస్కృతాంధ్ర పండితులు, ఆధ్యాత్మిక విద్యాపీఠాచార్యులు, అత్యవిద్యాపారంగతులు. వీరి కుటుంబము పూర్వమునుండియు భాషాపండిత్యమునకు, ఆధ్యాత్మికవిద్యా సంపత్తికిని ప్రఖ్యాతిగాంచినది. శ్రీ కవిగారు చిన్ననాడే సంస్కృతాంధ్రములు విశేషముగా నభ్యసించిరి. తదుపరి అరబ్బీ, పారశీ కాంగ్లభాషలు నేర్చిరి. వీరు ఆంగ్లములో వ్రాయుట, మాట్లాడుట యెఱుంగుదురు కాని ఆంగ్ల పద్య కావ్యములందు ఎంతమాత్రము వీరికి ప్రవేశము లేదు. వీరు సహజ కవులు. వీరి 16వ వర్షమున తేనుగున ధారాళముగా కవిత్వముఁ జెప్పిరి. వీరి 18వ యేట 'మజిమా' యను నాటకము వ్రాసి అచ్చొత్తించిరి. అది షేక్స్పియర్ మహాకవి నాటకమువలె నున్నదని అప్పటి పత్రికలు కొనియాడినవి. వీరి కనేకచోట్ల ఉద్యోగము లిచ్చెదమని ఆహ్వానించినను వాటి కంగీకరింపక భాషాసేవ దేశసేవ జేయుచు తమ జీవితమును గడిపిరి. వీరు 1934 వ సంవత్సరము డిశంబరు నెలలో ఆఖరి భారత శాసనసభకు సభ్యులైరి. ఆపదవి వీరి మరణమువరకు నుండెను.

వీరికి International Academy of America వారు 1936 సంవత్సరమున Doctor of Literature బిరుద మొసగిరి. శ్రీ కవిగారు వంశపారంపర్యముగా న్నుచున్న ఆధ్యాత్మిక విద్యాపీఠమునకు ఆచార్యులై పదహారువేల జనుమును న్యులుగా నొనర్చిరి.

వీరి యాగికజ్ఞానమును కొనియాడుచు వీరిశిష్యులు వీరికి బ్రహ్మర్షి బిరుదులు సంగిరి. వీరి సతీమణి అగ్బర్ బీబీగారు వీరితో ఢిల్లీనగరమువెళ్ళి ది 5-4-35 తేదీని నలంకరించిరి. అదినమున ఢిల్లీశాసనసభ మాయబడెను. వీరు గతించినప్పుడు వీరికి యిదుగురు కుమారులు యిరువురు కుమార్తెలు పెక్కురు పౌత్రపౌత్రికలు నుండిరి.

శ్రీ కవిగారి జీవితచరిత్ర ప్రత్యేక పుస్తకముగా వ్రాయబడుచున్నది. వీరు పించిన నూఫీ వేదాంతగ్రంథమందు వీరి జీవితము సంగ్రహముగా నిట్లు వ్రాసిరి:

క. ఆమెహయద్దీన్ బాద్షా

నామ మహాయోగి కగ్రనందనుడను నా

నామహితాగమ హిత వి

ద్యామతి “ ఉమాలిషా ” మహాకవి నేను.

సీ. రచించినాడ విభ్రాజితదివ్యప్ర

బంధముల్ పది కావ్య బంధములుగ

వ్రాసినాడను కల్పనాసక్తమతి పది

నాటకంబులను కర్నాటఫక్కి

మార్చినాడను కళాకోవిదుల్ కొనియాడ

నవలలుపది నవ నవల లనఁగ

తెలిగించినాడ సుదీపితాఖండ పా

రసి కావ్యములు పది రసికులలర

తే. రసము పెంపార నవధానక్రమములందు

అశువులయందు పాటలయందు కవిత

చెప్పినాడ సుపన్యాస సీమలెక్కి

యవని “ ఉమాలిషాకవి ” యనఁగ నేను.

ఉ. రాజులఁ జూచితిన్ సుకవిరాజుల నోర్చితఁ బేరుమోయ రా

రాజులనోలగంబుల విరాజితపండిత సత్కవీంద్ర వి

భ్రాజిత మాంబీరుడ పట్టములందితి యూనివర్సిటీన్

దేజముమీఱ సభ్యుడయితిన్ మతబోధకుడైతిఁ గ్రమ్ముటన్.

ఉ. వ్యాసములున్ విమర్శనలు భావకవిత్వరసైక చారు వి

న్యాసములున్ మతాంతరమహాపరివర్తన తత్త్వరూపకా

పాసనముల్ పురాణములు వ్రాసితి భారతభూమి నే నుడ

న్యాసములిచ్చుచున్ దిరిగినాడను “ ఉమాలిషా ” కవీంద్రుడనన్.

ఉ. నేలు రచించి విద్యులనుబెట్టి గడించితి పారిలోపికా

ద్యాలిని వేయనూట పదియార్లును సింహతలాటముల్ మహా

భీలకసత్కళాకనక విశ్రుతముల్ జయభేరిమోయ హిం

తాల వనీనటత్కుకవి తండ్రిములేమిటి లెక్క మాకడన్.

ధరించితిని యోగ సాధనంబులు హిమా
నీ. గమ మెక్కి మతిని చక్కాడియాడి ;
బోధించితిని జ్ఞానసాధనక్రమములు
చెవినిల్లు గాఁ జేసి చెప్పి చెప్పి ;
సవరించితిని పెద్దసారస్వతంబును
శబ్దశాస్త్రంబులు జదివించిదివి ;
చూపించితిని రాజ్యలోపంబు లాంగ ప్ర
భుత్వంబు ముంగర మోపి మోపి,

తే. ఇప్పుడప్పుడె నలువదియేండ్లపైన
దాటిపోయెను వయసు నీనాటికైన
కాంతి గలుగదు నీ కళాధ్యాంతమందు
చీవితము లేన్ను సుడిబోవు నావబోలు.

మ. నను నీజ్ఞానమహాసభాసదులు నానిదాని నర్థించి 'ఆ
దిని మీపూర్వపితామహుల్ గురువులై జన్మత్వమేపాగఁగా
ఘనవిజ్ఞానకళాప్రవృత్తి ప్రజహృత్కాంతారముల్ నింపి రా
మని మీ రాకృతి బోధనేయదగు 'ఉద్రూరీషి' భాషాగతిన్.'

మ. అని నెయ్యంబునఁ గోరఁగావిని మహాహత్వంబు సంధిల్ల నా
నని యీజ్ఞానమహాసభాకథన మత్యంతంబు కష్టంబు మే
దిని సంసారనిమగ్న మానసులు నర్థింపంగ సాధ్యంబు గా
దని యున్నంత నెఱుంగ నేనునని నే నాగ భమున్ జేసితిన్.

ఉ. భారతజేత కాసునసభా సభికత్వసదంబుఁ జేసె నే
గోరఁగ జ్ఞాన సభ్యులు నకుంతితదీక్ష జగంబు మెచ్చఁగా
భూరితప స్సమాధి తమ బుద్ధిని నిల్పి జయంబుఁ దెచ్చినా
రారయ జ్ఞానశక్తికి నజాండము కంపలుచుండు ఊచితే.

చ. కవితనెఱుంగవట్టి పృథుకాలము వ్రాసితి పుస్తకంబు లా
కవితనెఱింగి వ్రాయుటను గంటమురాదు నుపన్యసించు నా
దివములు విద్యతోఁ గలిసి తృప్తిఘటించెడు వాని నిప్పుడో
లవము నుపన్యసించుటకు లజ్జఘటించెడు నేమిచెప్పుదున్.

కా. ఢిల్లీ భారతకాసనైకసభ యాధిన్ బ్రాతినిధ్యంబు సం
 ఢిల్లీ జేరి మహత్తరోజ్జ్వలకళాధిక్యంబు రాజిల్ల వి
 ద్వల్లోకంబున రాజకీయకలనావ్యాపారపారంగతం
 ఢిల్లీ వేల్పును నిర్వహించుచును నే నీగ్రంథమున్ వ్రాసితిన్.

ఉ. ఏను హిమాలయంబుపయి కెక్కి తపస్సులఁ జూచి వారి వి
 న్నాణములన్ గ్రహించి విజనంబగుచోట రచించినాడ నా
 నా నవకావ్యమార్గము లనంతముగా హృదయాంతరంగ వి
 జ్ఞానము విశ్వరూపముగఁ గనపడునట్లు దృశ్యంబుమార్పుచున్.

కా. న లోన న్నుచి నేనుజూచినవి విన్నాణంబులై లోకమం
 దాలోకింపఁగ రాని యీ యమరవిద్యాతత్త్వమర్మంబు లం
 దేహోటున్ జనియింప దీక్షర రహస్యకైక మీమార్గ మే
 మేలా దాచెదమంచుఁ దెప్పితిమి విారిధ్వాత్ములై తేరఁగన్.

కం. మాతాతయు మా తండ్రియు
 భ్యాతిని ఆ భైలలి మహాగురువర వి
 ద్యాతత్త్వము నేర్చిరి త
 ద్రితుల వివరింతు యోగరీతులు తెలియన్.

—* అ గ్న రాం బ —

కా. ఆ ఢిల్లీనగరాంగ్లకాసనసభాభ్యర్థిత్య మర్థింపుఁడం
 చాడన్ నేను కృతార్థుడై జనిన నాకై వచ్చి ప్రాణంబులున్
 ఓడన్ నానతి అగ్నరాంబిక చలత్ విద్యుల్లతన్ బోలె; యీ
 నాఁడే నశ్రులు 'గోరి' వైవిడుచుచు న్వర్తింతు నిర్ణీవినై.

ఉ. ఏను రచించినట్టి కృతు లెన్నిఁటితో విసె తల్లి; తండ్రి నా
 నా నవనాటకప్రకరణంబులు నాడఁగ జూచినాడు, ఢి
 ల్లీ నగరాంగ్లభారతమహీధవ కాసనసభ్య సత్పదం
 బానఁగఁచి 'అగ్న' రమరాలయమేఁగె తెలుంగుచుక్కయ్యు.

కా. ఎన్నో బాధలు బొందుచుండు మని న న్ని భూమివర్జించి యా
పున్నెంపుంగని అగ్బరేగె దివికిన్ బూర్జేందుబింబంబు వా
ర్థి నిన్దింపంగ బోయిన ట్లిగ్ మహాంధ్రభూతమాలిన్య సం
భన్నాస్మన్వినిషిద్ధజీవిత మభావం బెన్ని నా క్లుండినన్.

సీ. ఏమాట చెప్పిన నెదురాడంగా లేదు
పరమసాధ్యత్వంబు వదలుకతన
ప్రాణాల నర్పించి పరిచర్యలను జేసె
పరమహర్షంబు ముంగరను నలువ
కలిమిలేములను నొక్కటిగాగఁ గణించె
నిత్యకల్యాణంబు నెలకొనంగ
ఏవురు కొడుకుల నిద్దరు కూతుల
ననిశంబు దీవించు నాత్మకాంతి

తే. ప్రతిదినంబును చదువు ఖురాన్ను చూడ
కొచకీలాన నలువది వత్సరములు
ధరణి జీవించి స్వర్గాన కరిగె అగ్బ
రాంబ దివిజులు నీరాంజనంబులిడంగ.

చం. పరమపవిత్ర యీశ్వరి పండితురాలు నితాంత సత్యసం
భరిత రసాత్మకప్రకృతి వడ్డికిబారెడు ప్రేమమూర్తి సుం
దర సముపాసితం బయిన ధర్మపదంబును సంఠరించి నీ
శ్వరునెన నగ్బరాంబ కడు ప్రార్థనసేయుచు నెల్లవేళలన్.

కా. పల్లెన్ బుట్టిన ఢిల్లీలో బ్రిటిషుసామ్రాజ్యంబు పాలించు వా
రెల్లన్ వచ్చి సమాధిజేసిరి భవన్మృత్యున్ విచారించి యో
పుల్లబానన 'అగ్బరాంబిక' భవత్పుణ్యంబు జేకాల రా
జిల్లన్ విచ్చినకుండబోలె జెన నే జీరాడుచున్నా నిటన్.

చం. హృదయము ముక్కు లొనలుల నేర్పుచుఁ గన్నులనీరు కాల్యలై
చెదరఁగ నిమ్ములోకములఁ జేరుటకంటె సమాధిలోంటి నీ
సదనము జేరు మార్గము విచారణజేయుట లెస్స యైహికా
స్పద విభవానందంభవబంధమువాసిన నిన్ను చూడఁగన్.

శ్రీ కవిగారు యిట్లాం మతస్థులు. వీరి మాతృభాష ఉర్దూ. ఆంధ్రభాష మాతృభాషగా కానినారు తెనుగున సరసకవిత్వము చెప్పినవారు ఈకవిగా వొక్కరే. వీరు రచించిన మహాభారత కౌరవరంగమును నాటకమున —

“ నాటకముల్ ప్రబంధము లనంతముగా రచియించి వాణి కా
న్యాటవి భావపీఠుల విహార మొనర్చి జయధ్వజంబు వా
గ్వీటిని నిల్పినట్టి జనవిశ్రుతు ఉమర్ అలీ షాకవీంద్రుడవ్...”

అని వ్రాసెడి.

వీరు రచించిన గ్రంథము లేబదియే మున్నవి. శ్రీకవిగారు తమ శిష్యులకు దర్శనమిచ్చుటకై నరసాపురము (పశ్చిమగోదావరిజిల్లా) జెళ్ళి అచ్చట ది 23 జనవరి 1945 వ నాటి సాయంత్రము 5 గంటలకు దివి నలంకరించిరి. వీరి భౌతికదేహమును పితాపురము చెచ్చి 24 వ తేదీ సాయంత్రము రైలుస్టేషను వద్దనున్న నారియారాముముఖ సమాధిచేసిరి.

వీ రి క

‘శ్రీ ఉమర్ అలీషాకవిగారు రకరకాల కవిత్వముఁ జెప్పిరి’— అని ‘భారతి’ పత్రిక. ఈ ఖండకావ్యముల సమచ్ఛయముం దా రకరకాల కవిత్వము కాన నగును. శ్రీ ఉమర్ అలీషాకవిగారు 1908 వ సం॥ నుండి 1944 వ సం॥ ల మధ్య అప్పుడప్పుడు వ్రాసిన లఘు కావ్యములను చేర్చి ‘ఖండకావ్యము’ అను పేర ప్రకటించినాము. ఇంద నేకములు పత్రికలయందు ప్రకటింపబడినవి. ‘కథకుడు’, ‘నిశాసందేశము’, జ్ఞానసభల నివేదికలుగా 1943, 44 సంవత్సరములలో ప్రకటింపబడినవి. ‘హాలి’ చిన్నపాతముగా కాకినాడ ముస్లిం సంఘమువారు 1909 లో ప్రకటించిరి. శ్రీ కవిగారు పత్రికాసంపాదకుల కోరికపై లఘు కావ్యములు వ్రాసి పంపుచుండిరి. మఱియు వారు తమ మిత్రులవద్దకు జెల్లినప్పుడు మిత్రుల కోరికపై పద్యములు వ్రాసి యిచ్చుచుండిరి. ఇట్టివి ఢిల్లీనుండి బళ్ళారివరకు గలవు. వీటి నన్నిటిని సంపాదించుట మిక్కిలి దుస్సరమైనది. భాషాభిమానులు వారివద్ద యిందు ప్రకటింపబడని లఘు కావ్యములున్నవాటిని మావద్దకు పంపినచో రెండవ ముద్రణయందు ప్రకటించెదము.

రెండవభాగమునందు పద్యములు కొన్ని ప్రత్యేకముగా ప్రకటించినాము. శ్రీ కవిగారు 1934 సం॥ నుండి వారి జీవితాంతము వరకు అనగా 1945 సం॥ వరకు అఖిలభారతకావ్య సభాసభ్యులుగా నుండిరి. ఆసందర్భమున సిమ్లా, ఢిల్లీ, జెన్నా చుండిరి. ఈ రెండవ భాగమునందు ప్రకటించిన పద్యములు చాలవరకు ఢిల్లీ, సిమ్లాలలో వ్రాసినవి. వీటిని ప్రత్యేకముగా ముద్రింపఁదలచినాము; కాని అవకాశము లేక ఈ పుస్తకముతోనే జతపర్చినాము. శ్రీ కవిగారికి భావము స్ఫురించినప్పుడెల్ల చిత్తు కాగితములపై పద్యములను వ్రాసి పడవేయుచుండిరి. వీటిలో కొన్ని పద్యములు ఆసంపూర్తిగా కూడ నుండిపోయినవి. అట్టివానిలో భావము పూర్తి యైన వాటిని ప్రకటించినాము. ఉదా :

“కలధన మర్థవాహినులుగా రచియించి నిజానురాగముం

గలజల నాంధ్రవాటికలు గాదుల నిండితి.....”

ఈ చిత్తు కాగితములపై వ్రాయబడిన పద్యములకు తిరిగి శుద్ధప్రతికూడ వ్రాయబడలేదు. శ్రీ కవిగారి జీవితకాలమున వారువ్రాసిన గ్రంథములు అచ్చుపడక పోవుట

మిక్కిలి శోచనీయును. శ్రీ కవిగారు తమ గ్రంథములు అచ్చగునప్పుడు వాటిని సవరించుచుండిరి. మఱియు ఆసంపూర్తియైన పద్యములను కూడ పూరించియుండుదురు.

ఋషిసత్తములైన శ్రీ ఉమర్ అలీషాకవిగారి కావ్యములు వాఙ్మయమునకు నూతనవికాసము కలిగించుచున్నవి. పంచభూతములు సృజియింపబడినట్లే ఈశ్వరాజు చే కవితాసృష్టియు కురియుచుండును. దీనిని జాతి మత భేదములు లేక గ్రహించుటయే సమంజసము. శరచ్చంద్రునిఁ జూచి కన్నులు మానుకొనుటలో ప్రయోజనములేదు. శ్రీ అలీషా కవిగారి కవిత్వ తత్వనుభాసముద్రము అపారమైనది. వీరికపద్యమునందు-

కా. నేనే శోకిలమైన మావిచిత్తరుల్ నిండారభక్తించి మీ

జ్ఞానంబంతయు పంచమస్వరము శృంగారంబులోఁ బెట్టి నే

గానంబున్ వొనరించి యీ వనము లోకంబంచుఁ జూపించి మీ

మృనందాబినిఁ దేల్చియుండును కదా యానాటి కానాటికిన్.

నిజముగా శ్రీ కవిగారు తమ కవితా తత్వమును పంచమస్వరమున బెట్టి చదువరుల నానందాబినిఁ దేల్చిరి.

వి. ఎన్. శాస్త్రి.

అభివందనములు

శ్రీ ఉమర్ అలీషా కవిగారి యముద్రిత గ్రంథములు యిరువది వరకు ఉన్నవి. ఈ అముద్రితగ్రంథములలో నాటకములు, ప్రబంధములు, నవలలు ఖురాక్ షరీఫ్ తరుమా, మహమ్మదు వారి జీవిత చరిత్ర, (పద్యకావ్యము) సాది, ఉమర్ ఖయ్యాం పారశీక కవుల కావ్యముల ఆంధ్రీకృత గ్రంథములు, పెక్కు ఖండకావ్యములు, వేదాంతకీర్తనలు, విమర్శలు, వేదాంతగ్రంథములు, వైద్యగ్రంథములు, అనేక వ్యాసములు ఉన్నవి. ఇవి వీరి జీవితకాలమున ముద్రింపబడకపోవుట మిక్కిలి శోచనీయము. ఈ యావద్గ్రంథములను ప్రకటించుటకై 1946 వ సంవత్సరమున “శ్రీ ఉమర్ అలీషా కవి గ్రంథప్రచురణ సంఘము” మను నొక సంఘము స్థాపింపబడినది.

ప్రభుత్వము వారి అనుమతి లేకనే కాగితములు లభ్యము కాక పోవుటచే నీ యుద్యమము వెనుకబడినది. 1949 వ సంవత్సరమున ఉమర్ ఖయ్యాం పద్య కావ్యములను ప్రచురించినాము. ఈ సంవత్సరము ఖండకావ్యములను బ్రచురించినాము. మా ఉద్యమమునకు పరమేశ్వరుడు తోడ్పడుగాక. ఈ గ్రంథ ముద్రణకై ఈ దిగువ పేర్కొనిన జ్ఞాన సభాసభ్యులు ధనసహాయము చేసిరి.

శ్రీమతి అల్లూరి సత్తెయ్యమ్మగారు

శ్రీ అక్షరాధి వారాయణమూర్తిగారు

శ్రీ అల్లూరి సుబ్బయ్యగారు

శ్రీ ఈవన వీరాస్వామిగారు

శ్రీ పెనుమెత్త బుచ్చివెంకయ్యగారు

శ్రీమతి మల్లంపల్లి మహాలక్ష్మమ్మగారు

శ్రీమతి మంతెన సీతయ్యగారు

శ్రీ నడింపల్లి తిరుపతయ్యగారు

శ్రీమతి ఘాడావర్ణుల వీరభద్రమ్మగారు

శ్రీ కలికి పద్మనాభంగారు

వీరెల్లరకు మా కృతజ్ఞతాభివందనములు.

ఈ గ్రంథప్రచురణయందు లోడ్పడిన శ్రీ కవిగారి బాల్యస్నేహితులగు కవిరాజు హంస శ్రీ వోలేటి పార్వతీశ్వరకవిగారికి మా కృతజ్ఞతాపూర్వకములగు వందనములు.

శ్రీ సరస్వతీ ముద్రాక్షరశాలాధికారులగు శ్రీ అద్దేపల్లి నాగేశ్వరరావుగారు మిక్కిలి శ్రద్ధాభక్తులతో ఈ గ్రంథము ముద్రించి యిచ్చిరి. వీరికి మా అభివందనములు.

శ్రీ కవిగారి యెడల అమితభక్తి గౌరవములు గలిగి ఈ గ్రంథమును చిత్తు నుండి శుద్ధప్రతి వ్రాసిన శ్రీ వోలేటి వేంకటసుబ్బారావుగారికి మేము కృతజ్ఞులము.

1 - 4 - 50

మదీన్ కబీర్ షా.

వారణాశి సత్యనారాయణశాస్త్రి.

శ్రీ ఉమర్ అలీషాకవి గ్రంథ ప్రచురణ సంఘము

అధ్యక్షులు : హుస్సేన్ షాగారు

జ్ఞానసభా పీఠాచార్యు.

కార్యదర్శులు : 1. మదీన్ కబీర్ షాగారు, B. A., B. L.,

2. ఆచార్య వారణాశి సత్యనారాయణశాస్త్రిగారు

కోశాధికారి : కేవారిశెట్టి సుబ్రహ్మణ్యముగారు

సహాయకోశాధికారి : ఖాదర్ బాషాగారు

సభ్యులు : 1. అల్లూరి సత్యైయ్యమ్మగారు

2. అవసరాల వేంకటరావుగారు, B. A.,

3. రిమ్మలపూడి వెంకటరాయుడుగారు

4. మేకా వేంకటరాయుడుగారు

5. నడింపల్లి వరహాలరాజుగారు

6. చెడ్డి అంకినీడుగారు

7. కంటే చంద్రన్నగారు

8. గారపాటి రామచంద్రయ్యగారు

9. యార్లగడ్డ వీరరాజుగారు

10. ఈపన వీరాస్వామిగారు

11. కపిలవాయి రమణమ్మగారు

12. షేక్ హుస్సేన్ గారు, B. A. B. T. S.

13. తాలాబ్ అలీగారు, B. A.

14. మొహియద్దీన్ బాషాగారు, B. A. B. L.,

15. తాలాబ్ అలీషాగారు

ఎవరు తల్లి!

ఉమర్ అలీషాకవి ఖండకావ్యములు.

ఎవరు తల్లి!

నుదిటిపైఁ జక్క, రత్నాలు ♦ పొదిగినట్టి
కమ్మ, తలకట్టు, వర, కలం ♦ కారిచీర
సౌరు సాంపార బారుమై ♦ జారు జార
చేరెఁడేసి కన్నులు కురుల్ ♦ బారెఁడేసి
లత్తుకరసంబు పదముల ♦ మెత్తి, నెత్తి
గంప నెత్తుకపోయెడు ♦ గరిత యెవరో ?
ఎఱుకఁ జెప్పక పోయెద ♦ ఎవరు తల్లి !

గగనముననుండి, హిమవ న్న ♦ గమ్మునుండి
జాహ్నవినిఁ గూడి శర్వాణు ♦ చాటు మణిగి
ఆర్యభూమిని విడిచి విం ♦ ధ్యాటవులకు
పలన దిగి వచ్చి “ఉదయార్కు” ♦ పట్నవీధి
విడిచి నడిదారిలోఁ జాల ♦ విసిగి విసిగి
కాకతీయుల ఘోర సం ♦ గ్రామరంగ
మందుఁ గాలూది రక్తసి ♦ క్తాన్న మార
గించి, రణదుందుభిని, గీర్తి ♦ గీతములను
బాడుచు, దిశాంతముల జయ ♦ ధ్వజము లెత్తి,
భూతి రేకెత్తఁ గొన్నాళ్లు ♦ ప్రొద్దు పుచ్చి,

లంగరెత్తిననాడు క ♦ లంగు మదిని
నిన్నుఁ జూచిన జ్ఞాపక ♦ మున్న దబల! || నుదిటి ||

శాతనాహనశకనాధ ♦ సార్వభౌము
లొలయు నాస్థానసీమల ♦ నోలగముల
ప్రథిత పట్నాటివీర మా ♦ ర్తాండకోటి
నిండుకొలుపున గజరాజు ♦ లుండుకోట
మేటి చాళుక్యగణ పాక ♦ నాటిప్రభుల
యల నిజామాదిన్మవుల సా ♦ ధాలమ్రొల
మహితమాణిక్యదీపముల్ ♦ మండుచోట
వరన్మపాలకిరీటముల్ ♦ వంగుచోట
విమలసురభిశానిలములు ♦ వీచుచోట
సిరి సరస్వతి యొకచోట ♦ జెలంగుచోట
గజ్జె, లందెలు మ్రోయఁగాఁ ♦ గనకవృష్టి
గురియ; దివిజాంగనల మనో ♦ హరవిలాస
భానమాన కళా సము ♦ ల్లానలీల
నవ్వువెన్నెల లలమఁగ ♦ నాట్యమాడి
నట్టి శ్రీరాజ్యలక్ష్మివే ♦ యను చొకింత
జ్ఞాపకం బున్నదమ్మ! ని ♦ జంబు చెప్పు || నుదిటి ||

ఆంధ్రభండారములను ము ♦ త్యాలమణులు
మలచి కట్టినసాధాల ♦ మంటపాల
వ్రేలు వీరులతెలుగు చి ♦ త్రాలు విశ్వ
రూపభారతి తెచ్చి యా ♦ రోపితాభి
నయములై నట్టి నాణెముల్ ♦ నగల సొగసు
నగమువారిన గేదంగి ♦ నొగలతెన్ను

ఎవరుతల్లి!

వెన్నెలను, నెలవంకల ♦ నిలిచి దిద్ది
 నుద్దు లొలయ రాగాల వి ♦ శుద్ధగీత
 గానరనవాహినులను, ము ♦ క్కాకఁ దీరి
 నాట్య నిగమపాటవము క ♦ రాటఫక్కి
 దిక్కుల వెలార్చి, ప్రేమ పెం ♦ పెక్క సుధల
 మార్చి మల్లెల మలపి వే ♦ మారు నదిగొ
 గంపలోఁ బోసి పట్టక ♦ వంపునపుడు
 నిన్నుఁ గావన్న జ్ఞాపక ♦ మున్న దోసె!
 నిన్ను వలదన్నజ్ఞాపక ♦ మున్న దోలె! || నుదిటి ||

తెలుఁగుకత్తులనెత్తురుల్ ♦ కడిగి వేసి
 ఘంటములఁ బోసి, భారత ♦ ఘట్టములకు
 వీరరుచి పెట్టి తల ♦ బ్రాలువేయుచున్న
 నన్న, తిక్కన్నముకుళిత ♦ హస్తములను
 పలుకుపలుకునఁ దేనెలు ♦ చిలుకునట్టి
 జిలుఁగుబెట్టినపోతన్న ♦ తెలుఁగువాణి
 కంచుధక్కను బ్రద్దలు ♦ గాగఁ గొట్టి
 వెలయు శ్రీనాథభట్టు క ♦ విత్వధాటి
 తత సుధామధురోక్తుల ♦ దండలల్లి
 వాణిని నలంకరించిన ♦ భట్టునోటఁ
 గాంచనోదయ సౌరభ ♦ కలనమట్లు
 కవితఁ గూర్చిన సోముని ♦ కలమునందు
 నీదు సొగసును, నీ తీవి ♦ నీ విలాస
 భాసమాన సముల్లాస ♦ బంధుర ప్ర
 భా వికాసము, నీ మహా ♦ ప్రజ్ఞ చూచి

ఉమర్ అలీషాకవి ఖండకావ్యములు

యున్న జ్ఞాపక మొక్కింత ♦ యున్నదమ్మ!
నిలిచి నా సంశయముదీర్చి ♦ వెడలిపామ్ము! ||నుదిటి||

మగధ సింహాసనమున సా ♦ మ్రాజ్యలసిత
పాటలీపుత్ర వీధుల ♦ వనమునందు
వారువము లెక్కి యేనుఁ గం ♦ బారు లెక్కి
ఒలయ చౌడోలు కట్టిన ♦ యొంటె లెక్కి
నవల లాడుచు నీరాజ ♦ నంబు లిడఁగ,
లాజ లొకమూలఁ జల్ల, వి ♦ రాజమాన
తేజమున స్ఫురదరుణ ప్ర ♦ దీప్తకాంతి
వండిమాగధు లలరి కై ♦ వారములను
జేయుచు, నిశాంతకలశ సం ♦ స్థిత వినూత్న
భావగంభీర భయద రూ ♦ పములఁ బోలు
పేరుపేరుల బిరుదముల్ ♦ పెట్టి వీర
కోటి మేటి సాహసములఁ ♦ జాటి కోట
లెక్కి జయభేరి వ్రేయ నూ ♦ రేఁగునాఁడు
పగలు కర్పూరదీపముల్ ♦ పట్టునాఁడు
నీవు మావెంటనుండిన ♦ యెఱుక గలదు
ఆ రహస్యమ్ము చెప్పి నీ ♦ వరుగ వమ్మ! ||నుదిటి||

కృష్ణ, గోదావరీ, పినా ♦ కినులు, తుంగ
భద్ర లిసుకవెట్టిన తేట ♦ బయలులందు
పిల్లగాలికి వాహ్యళి ♦ వెడలివచ్చు
పుర పురంధ్రుల జత గూడి ♦ పూలమాల
లెగురవేయుచుఁ బకపక ♦ నగుచు పాట
పాడుకొనుచు నెత్తమ్ముల ♦ నాడుకొనుచు
సందడి మహోన్నతంబు ని ♦ స్సంశయంబు

ఎ వ రు త ల్లి !

గాగ నేకరువెట్టి రా ♦ గాలు తీసి
 వాసిఁ గైచేసి కపితా ప్ర ♦ వాహవీచి
 ప్రేమకుడ్యాల తలుపులు ♦ విప్పి వేడ్క
 విశ్వగానంబు నేయుచు ♦ కహ్వలమతి
 - ఊసులాడిన జ్ఞాపక ♦ మున్న దింక
 బలసి తిరిగిన జ్ఞాపక ♦ మున్న దింక.
 ఆ నిగూఢంబుఁ జెప్పి పో ♦ వమ్మ జనని ! ॥నుదిటి॥

ప్రేమ వినువీధి వెలువడె ♦ వేగుచుక్క
 కొక్కోరో కో యనుచుఁ గూసె ♦ గుక్కుటంబు
 తీరె శేయెల్ల వెలిగిన ♦ దీపకళిక
 జారచోరుల కొంగుబం ♦ గారమైన
 శేయి తెగువెల్ల జల్లారి ♦ పోయె మఱియు
 రిక్క లన్నేయుఁ దెరవెన్క ♦ సక్కిపోయె
 కలువ నిదురించె, దుమ్మెద ♦ కులము లేచె
 వీచుగాలిని రాలిన ♦ విరుల వాస
 నలు చలంగెను, మగనాలి ♦ వలపు గురుల
 దులిపి రాల్చిన పువ్వులు ♦ దోగె ననఁగ
 అదిగొ! వినవచ్చెఁ జూడు మ ♦ వ్యక్త మధుర
 రవ సుధారసధారలు ♦ గ్రాలునట్టి
 స్వాగతంబు; పికమ్మ ర ♦ సాల కుటజ
 మందు, భ్రమరంబు వికచార ♦ పిందమందు
 నీగరిమకయి పంపెను ♦ స్వాగతంబు
 స్వాగతంబు త్వదర్థంబు ♦ స్వాగతంబు;
 మమ్ముఁ బునరుద్ధరింపుమో ♦ యమ్మ! నీ కి
 దే సుమాంజలి! ముమ్మాటి ♦ కిదె నమస్సు! -

క ల ము

కలమ ! నీరూపనైఖరీ ♦ కలనఁ గాంచ
ఎంతో వింతగఁ దోచు రా ♦ ధ్ధాంతమునకు
నెమలిపురిసుండి యేకరూ ♦ పమున వచ్చి
విశ్వమేలుచు నున్నా వ ♦ నశ్వరముగ
జన్మచే స్వల్పవస్తువు ♦ సార్వభౌమ
పదము గనుటన్నఁ బుణ్య సం ♦ పదయె గాదె ||కలమ||

రెండునాల్కలు నీ కున్న ♦ నొండె చేసి
పాపపుణ్య సుఖాసుఖ ♦ రూపము లగు
ద్వంద్వములయందు నీవు న ♦ ద్వంద్వవగుచు
బ్రహ్మవాఁతలనే దిద్ది ♦ ప్రకృతినెల్లఁ
గదపుచున్నావు విజయ ♦ ఖడ్గంబురీతి -
సుకవికరమున నైంద్రజా ♦ లకుని చేతి
కుంచెవలెఁ జిత్రకారుని ♦ కుంచెవలెను
చిత్రచిత్రాలు విశ్వరూ ♦ పత్రయంబు
చూపుచున్నావు రసములు ♦ సోడుముట్ట
మధురమధ్యానవంబులో ♦ మలసినట్లు
ప్రాత శ్రోత్రల సభ్యత ♦ వచ్చినపుడు
విరిగి పడిన జాతీయ జీ ♦ విత పునాది
యొలుకమునఁ బడి చెడిన య ♦ భృన్నతిని ని
షిద్ధ పాపండ ఖన్న వి ♦ శీర్ణ మలిన
విలయనదులందు నడుపు నా ♦ వలకు నీవు
కాంచన వికారమైన చు ♦ క్కాని వగుచు
కాచితివి పెక్కు సుడుల రా ♦ కాసిగముల.
రణ శతఘ్నులు, శత్రు ♦ పరంపరలును,
తీర్చి జయభేరి నాయించి ♦ తెచ్చినట్టి
రాజ్యములకెల్ల మొదటి వా ♦ రనుడ మీవే;
యీవు కులహీనుల కరాల ♦ నితీకడేని
నింక గౌరవములకుఁ జో ♦ టేది చెప్పుమ!

గ్రంథాలయములు

చ. జననియు జన్మభూమియును ♦ స్వర్గముకన్న గరీయమైన వం
చనియెడు వాణి వీనులకు ♦ హాయిగ సోకినరీతి, శారికా
స్వనములు, చంద్రికాధవళ ♦ శారదరాత్రులు సొంపు నింపలే;
వనఘ! మనోహరంబు నము ♦ పార్జిత కాంతియుతంబు గావునన్.

ఉ. భారతమాత! నిన్ను బరి ♦ పాలనఁ జేసినవారు కీర్తి గ
న్నారు; విలాస మేర్పడ న ♦ నంతశుభంబుల నొంది స్వర్గ దీ
నారములన్ గడించి చని ♦ నారు; వసుంధరలందు మేటి వ
న్నారు గడమ్మ నిక ధరణి ♦ నాథులు యోధులు చిత్ర మేర్పడన్.

తే. మున్ను నీగర్భవనమున ♦ బుట్టినట్టి
ప్రతిసుమంబు సుగంధాప్తి ♦ బరిధవిల్ల
వైదుషీభృంగరుతి వినఁ ♦ బడుచునుండె
నిప్పు డవి లేవు వన మేదొ ♦ చెప్పలేము.

తే. నీవు స్వర్గంబవో కాక ♦ నిఖిల విభవ
ములకు నెల్లవై న తేజః ప్ర ♦ పూర్ణవొక్కొ
గంపెడు నిసుంగులను గాంచి ♦ కాంచనములు
నింపుచుఁ గళావిలాసముల్ ♦ నెఱసినావు.

సీ. విన సొంపునింపెడు ♦ విమలగాఢర్వంబు
నలరించు మేటి గా ♦ యకులు లేరు
రమణీయ జాతి గీ ♦ తములను రచియించి
ప్రాడింపఁగల కవీ ♦ శ్మరులు లేరు

లలిత నూతన కళా * కలితరీతిని యంత్ర
ములు సేయగల కాత్మి * కులును లేదు
ప్రకృతిపదార్థ జీ * వజ్రోత్తి శోధించి
భ్రాతృభూమి దరించు * వాగు లేదు

గీ. దేశమును సంఘమును నము * దీర్ఘవృత్తి
నరసి యుద్ధరింపగల నా * యకులు లేరు
అట్టి మనపూర్వికుల కథ * లరలయందు
పుస్తకాకృతి నీక్షింపఁ * బోలు నింక.

సీ. మనసంఘ జలధికి * వెనుకపాటే కాని
పోటుతగిలి ముందు * బోవలేదు
మనజాతి చంద్రున * కనయత్రయమే కాని
శుక్లవక్షపు శోభ * జూడ లేదు
మనదేశ భవనంబు * మహిని గూలుటే కాని
యే శిల్పియును లేవ * నెత్తలేదు
మనభూమిభూజ మిం * కను బుల్లవిరుగుచు
న్నది గాని పూయు ట * న్నదియే లేదు

గీ. మన మహాజనమేఘంబు * దినదినంబు
తాళ్లు గురియును గాని నీ * రములు లేవు
అట్టి మనపూర్వికుల కథ * లరలయందు
పుస్తకాకృతి వీక్షింపఁ * బోలు నింక.

శా. ఏ దేశోదయ దివ్యచీకలచే * నీరేడులోకంబులకా
ప్రాదుర్భావ కళాప్రదీపకళికా * వ్రాతంబు వెల్లొందెనో
ఆ దేశం బిపు డంధకారమయమై * యల్లాడుచున్ రోజు లెం
తో దైన్యంబునఁ బుచ్చుచున్న దకటా * యూహింప నింకేటికిన్.

సీ. మధుఃకూసముల మేయు + మామిచిగుళ్ళకై

పంచమస్వర మధ్య + సింహ బికము

కుసుమాననము ప్రేమ + మెనవి వినోదింప

వనచక్రము నేర్చి + కొనియె భృంగి

మేఘమాలికతోడ + మిత్రానురాగంబు

ప్రకటింపఁ గఱచె న + ర్జనము నెమిలి

పూదీప తీవకఁ + బోయి తేనె గడించు

పాండితి నలవాటు + పడియె నీగ

తే. సహజపాండిత్య మిటు గాంచి + విహగ క్రిములె

ప్రకృతిని నలంకరించుచుఁ + బఱగుచుండ

మనము మనుజుశయంబు నా + ర్జనవిధంబు

వదలినాము సౌభాగ్యంబు + వదలినాము.

సీ. దేశభిమానంబు + దీపింప నూరూర

గ్రంథాలయము లుంచి + క్రాలవలయు

సంఘసంస్కారంబు + నవరింప నూరూర

గ్రంథాస్వయము జెప్పఁ + గడఁగవలయు

జాత్యభివృద్ధి వి + చారింప నూరూర

గ్రంథార్థపఠనంబు + గఱపవలయు

జన్మభూమికి మేలు + నలుపుట కూరూర

గ్రంథదర్శనవృత్తి + గడఁగవలయు

తే. అట్లుగాకున్న శుష్కవా + కృములఫలన

ఫలము చేకూర దాంధ్రుల + భావిజీని

తము మహానర్థములఁగూలి + తల్లడిల్లుఁ

గాన భారతి కొకయిల్లు + గట్టుడయ్యు.

త్రామ దేవత

ఉ. ఆకటికూటికి గరిటెఁ ♦ జైనను గంజి లభింపలేదు ; రెం
డాకులొ నీళ్లొ త్రావి మరి ♦ యాదకు నిల్చెదమన్న గుడ్డ లే;
దాకరి కేకవస్త్రము గృ ♦ హంబున గోచికి మించి యింక వే
తాకర మేమి లేదు బ్రతు ♦ కాశ యెటో కదె త్రామదేవతా !

కూటికి మోము వాచి పసి ♦ కూన లలో యని యెప్పునిండ్లు నా
నాటికి హెచ్చుచున్నవి ; ది ♦ సంబు యుగంబునుబోలె దోచు నే
చోటికి బోయినక కడుపు ♦ చుమ్మలుచుట్టుకపోవుచుండె నీ
కాటక మందుఁ జెందు కడ ♦ గండ్లిఁకఁ దప్పవె త్రామదేవతా !

ఉ. కందులకాటకం బని జ ♦ గజ్జను లాడుదు రత్త కూడ నీ
చందము మూఁడునేరుల నొ ♦ సంగరు రూకకు ; నిట్టివిడ్డురం
బెందు ఘటిల్లలేదు ; దుర ♦ దృష్టమె కాని, ధరిత్రి పండలే
దందువ ? కాదు ! నీదు మహి ♦ మాతిశయం బిది త్రామదేవతా !

ఉ. “ అంగడిలోన నన్ని గల ♦ వల్లునినోట శనున్న ” దన్న యా
భంగి నమస్తనస్యములు ♦ భారతమాత యొనంగుచున్న మా
కుం గలకష్టనిష్ఠుర మ ♦ కుంతితదైన్యదవానలంబు బా
యంగల మార్గమేర్పడ ద ♦ హంకృతపూరితత్రామదేవతా !

చ. తిని తినువారికక్కరితి ♦ తీరగఁ దేరగఁ గోరినంత యి
చ్చినభరతాస్వయం బివుడు ♦ చేరెడుప్రాలకుఁ జేయి చాచి హ
యని బ్రతిమాలినన్ దొరక ♦ వయ్యెను ; చేటు ఘటిల్లె ; నింక మా
ధినఘులు చెడ్డ వయ్యె భవ ♦ నీయవిలాసము త్రామదేవతా !

సీ. ఆరంభ మయ్యె మా ♦ కార్పతునాటి ది
 వాలాకె నిలువేద ♦ వాలకంబు
 మరునటియేడె భీ ♦ మాకంపెసీలు మా
 యిల్లు వాకిలిని న ♦ త్వేటఁ గలిపె
 యుద్ధంబు పేర్చెప్పి ♦ యున్న మట్టున కుత్త
 మర్లులాడ్చిరి మచ్చ ♦ మాపినట్లు
 వర్షాలు లేక మా ♦ వరిచేలు పండక
 సిస్టులకై యున్న ♦ యాస్తి పోయె

తే. ఇట్లు కొనయాపిరికి వచ్చు ♦ నట్లు చేసి
 గాలివానకుఁ బడుచెట్ల ♦ వోలె మమ్ముఁ
 జేసినావు దరిద్రాన్నిఁ ♦ ద్రోసినావు
 క్షామదేవత! కదలు దే ♦ శంబువదలి.

ఉ. వందలు వేలు దెచ్చుకొను ♦ వారలు సైతము పుట్టెఁడాకటన్
 మ్రందుచు నుండ కూలి కొక ♦ మాడ గడించుదరిదు లంద తే
 చందము పొట్ట పోసికొనఁ ♦ జాలుదు? రాలును బిడ్డ లేడ్వ నా
 మందిర మెట్టులుండు? నొక ♦ మారుఁ దలంపపు క్షామదేవతా!

ఉ. అన్నము రామచంద్ర యని ♦ యార్చుచు వీధులవెంట నెందఱో
 ఖిన్నులు కంఠమెత్తి తమ ♦ భేదము పాడుచు మొత్తుకొంచు నే
 మన్ననుగాని యొక్కకడి ♦ యన్నముబెట్టెడుతోడులేడు సం
 పన్నతఁగన్న దేశము శ ♦ వంబటు లున్నది క్షామదేవతా!

ఉ. కంచము బోర్ల వేసి తల ♦ గుడ్డను పృష్ఠముక్రిందఁ జేర్చి యా
 సంచులకట్ట నెత్తికిఁ బ ♦ సందుగఁ జేరిచి యింక వర్తకం
 బంచు వచింపరా దని భ ♦ యంపడి పెట్టెకుఁ గాళ్లు చాచి చిం
 తించుచు నుండి కోమిటులు ♦ దక్కటి దినత క్షామదేవతా!

ఉ. తొమ్ముసకుక్ బవల్ నిశలు ♦ తోకలి కట్టుక దంపు దంచి జీ
వమ్ములు నిల్పువార లొక ♦ వంకను ధాన్యము లేక గొప్ప వ
ర్షమ్ములు నింప; ధాన్యపు మ ♦ రల్ పనిలేకయె బూజుపట్టి మే
ఘమ్ములఁ జూచుచున్న విఁకఁ ♦ గార్యము లేదని త్నామదేవతా!

ఉ. పూసలు, పుస్త్రు లమ్మినను ♦ బూటకు బత్తెము చాలదయ్యె; నా
యూసము నోర్చి కూలి నొక ♦ యర్థ గడించిన నేడునూక లి
చ్చేసరి కెంతో కష్టము, “రి ♦ లీపు సొసైటులు” వారి బాధలుక్
బాసిన నెట్టులో బ్రతుక ♦ వచ్చును దీనత త్నామదేవతా!

ఉ. కూలియు నాలి మాని కను ♦ గొంచు బజారున బియ్యమమ్ము కం
ట్రోలున కేగి దేహి యని ♦ రూక యొసంగిన బేడకంటె రాఁ
జాలపు బియ్యమంచు నొక ♦ జామె దినార్థ మొ యున్న వానికిన్
సోలెడు గింజలే యొసఁగు ♦ చున్నవి దీనత త్నామదేవతా!

ఉ. చెమ్మట యూడ్చియున్ దినము ♦ చేసినకూలిని బెట్టి కొన్న బి
య్యమ్మున సెట్టి తవ్వ కొల ♦ యంచున లాభము దీసి నోటు మా
ర్కమ్మునఁ గాని దీసి జవ ♦ రాలి కమర్చును నానుపేట; ఆ
కొమ్మ మరొక్కరెమ్మ కిడి ♦ కోల్పడుచున్నది త్నామదేవతా!

ఉ. రోగముచేతఁ బండుకొని ♦ రోయుచునుండిన వాని మేనియం
దీఁగలు, పేలు, దోమలును ♦ నెంతయు నల్లులు పీల్చు రక్త; మా
బాగునఁ బేదవాం ద్రని త ♦ లంపక వారల కాసువీనమున్
లాగిరి కంటురోలునకు ♦ లాభము నేయఁగ త్నామదేవతా!

మ. పర దేశంబుల వస్తువులే ప్రియము కా ♦ వచ్చుక్; మహాయుద్ధముల్
పరవాసంబులఁ గాల్పవచ్చు; సవి మా ♦ పైఁగట్టి మాధాన్యముల్
పరరాజ్యంబుల కంపి మావనువులున్ ♦ బంగారముల్ పోవ దు
ష్కర దుర్భిక్షదవాగ్ని ముంపఁదగునే ♦ త్నామాంగనా! నిర్ణయన్.

ఉ. గారెలు వండవే యనుచుఁ ♦ గాంతుఁడు కాంతకుఁ జెప్ప నామె నో
రూరగ వేలుజూపి యిది ♦ యొక్కటె యున్నది రంధ్ర ముంజనం
బారము వేతె లేదనిన ♦ భంగి గృహస్థుల యిండ్లఁ బైకి బం
డారమె గాని లోపల లో ♦ టారము చూడుము ధ్వామదేవతా !

సీ. మధురాన్నములు మాసి ♦ మహానీయు లందఱు

దోసె లుప్పాలకు ♦ దాసు లైరి

శతవర్ష జీవులు ♦ శిల్పగతప్రాణు

లకట కాఫీగత ♦ ప్రాణు లైరి

ఎళసీరు ద్రావి హా ♦ యిగ నుఖించెను వార

తైసు సోడాలకు ♦ నర్థులైరి

కర్పూర తాంబూల ♦ ఖాదను లగువారు

ఖారఖల్లీల స ♦ ర్ధారు లైరి

గీ. మంచి పెనరట్టు, సిగరెట్టు ♦ మనకు రెండె

పంపె స్వర్గంబునుండి యీ ♦ శ్వరుఁ డెటంచుఁ

బలికి కొఱమాలి నినుఁ గోరి ♦ పిలిచినాము

గాని, లేకున్న నీవు రాఁ ♦ గలవె కఱవ!

ధ్వామదేవత! లేక రా ♦ గలవె నీవు.

శా. ఏమైనన్ విను మొక్కమాట యిదె; నేఁ ♦ డే గాదు వెయ్యెఁడు లీ

ధ్వామంబుల్ పది తోక చుక్కలును, రా ♦ కాసుల్, సభోపేధులుకా

భూముల్ బ్రద్దలుగొట్టినన్ భయము రాఁ ♦ బోదేమియున్ మాకు; మా

క్షేమం బీశ్వరు శక్తిపైఁ గలదు ని ♦ క్షేపంబు ధ్వామాంగనా !

మోక్షగీతి

విమలమై స్వచ్ఛమై కళా ♦ విహితమైన
 యజ్ఞవేదిక రాజిల్లు ♦ సదిగొ! నీవు
 మానసికమైన యోగ స ♦ మాధియందు
 నిలిచియ సుహాసీస్సుల వ్రేల్చు ♦ వలయు నేడు
 నిలిచి ప్రాణానిలము లియ్య ♦ వలయు నేడు.
 ఆ మహాధ్వర సముపాన ♦ నా మహత్వ
 మమల మజ్జాన తిమిరంబు ♦ నాహరించు
 శాంతియుత తేజ మెల్లెడ ♦ సంతరించు
 దివ్యశక్తి మనోవిధి ♦ తేజరిల్లు
 అఖిల పాతక కాలుష్య ♦ మణచివైచు
 నకల తాపోపశాంతిని ♦ సంఘటించు ||విమల||

ఇదియె జన్మకు తెఱపు, మా ♦ కిదియె సుగతి,
 ఇదియె నిర్వాణ; మిదియె మా ♦ కిద్ధపథము;
 ఆత్మస్వాతంత్ర్యమునకు దే ♦ హాభిమాన
 ముడిగి కర్మవాంఛల నెల్ల ♦ నుడుగవలయు
 వలయు నెత్తురునైన నీ ♦ వలయు దుదకు
 నిదియె యోగంబు ముక్తికి ♦ నిదె పునాది
 యిదియె సంగపరిత్యాగ ♦ మిదియె శాంతి
 రాగముల రోసి యెల్ల స్వా ♦ ర్థములఁ బొసి
 శ్రాద్ధకర్మమె యవధిగాఁ ♦ జలుపవలయు
 నిరుపమాన మహాశాంతి ♦ నిలుపవలయు
 రక్తసిక్తమై బలి పీత ♦ రాజ మదిగొ
 త్యాగభోగంబు లనెడు హా ♦ స్తములతోడఁ

బిలుచుచున్నది కర్మబీ ♦ రులను జూచి
 పలుకుచున్నది కార్యశూ ♦ రులను జూచి
 అక్షయంబుగ నగ్నివ ♦ రీక్ష జేయ
 దీక్షబట్టెను జగము ను ♦ భీక్ష మెసంగ
 తెలివిలో త్యాగ మిప్పుడే ♦ తెలియవలయు
 తెలివిలో కాంతి యిప్పుడే ♦ తెలియవలయు
 జనని యాదేశ మిది యార్ష ♦ జన్మభూమి
 వధ శిలారూపమును చాల్చి ♦ పలుకుఁ గంటె
 మాతృసేవ నొనర్చెడు ♦ మాసఘనుఁడు
 పూజ్యుఁ డన్నిఁట; వాని స ♦ ద్బోధనంబె
 మోక్షసిద్ధికి మరి బంధ ♦ మోక్షములకు
 కారణం బది స్వారాజ్య ♦ కారణంబు
 ఈవు నీ నిశ్చయము చాటి ♦ యేగ వలవ
 దీవు నీప్రతిజ్ఞను చాటి ♦ పోవఁ జనదు
 సాధ్వి భర్తమాటను చాటి ♦ సాగఁబోదు
 కలము కవికన్న నధికంబు ♦ పలుకఁబోదు
 మురళి వాయించువానిని ♦ మఱచిపోదు
 చారు విజ్ఞాని గురునాజ్ఞ ♦ మీరఁబోఁడు
 నీవు నీ నిశ్చయము చాటి ♦ పోవఁ దగదు
 నీవు నీ ప్రతిజ్ఞను చాటి ♦ పోవఁ దగదు
 గ్రహతతులు మాఱు; లోక చ ♦ క్రములు మాఱు
 పగలు, రేలును, ఋతువు ల ♦ బ్ధములు మాఱు
 ధరణి మాఱును యుగయుగాం ♦ తములు మాఱు
 మాఱినను లెక్క కినుమంత ♦ మీఱిపోవు
 నీవు నీ నిశ్చయము చాటి ♦ పోవఁ దగదు

నీవు నీ ప్రతిజ్ఞను దాటి * పోవఁ జనదు
 దాస్యశృంఖల లను జీవి * తంబు గడపి
 ధనమహంధుల కొలువు బం * ధనములందుఁ
 జిక్కి యాత్మీయవ్యక్తిని * దక్కి స్రుక్కి
 నీ మనోభావములఁ జంపి * కామ మోహి
 వగుచు నజ్ఞాన ఘోర గా * ధాంధకార
 మందుఁ జిక్కి యదే తల * క్రిందు లైతి
 వింకఁ బైకి వచ్చెడు దారి * యేది నీకు ?
 ఇంక నీవు నీవగుత్రోవ * యేని నీకు ?
 ఉన్న నీబ్రతు కధ్ధాన్న * మన్నమాట.
 ఉన్న నీవ్యక్తి భూభార * మన్నమాట
 మాతృసేవ నొనర్చని * మానవుండు
 దేశసేవ నొనర్చని * త్రిమ్మరీండు
 నీకళేబర మెన్నాళ్లు * లీడ్డంగలండు
 ఉర్వి నెన్నాళ్లు చావక * యుండంగలండు
 చచ్చి పుట్టెద వనుమాట * సర్వమిథ్య
 చచ్చి వేడెద వనుమాట * సర్వమిథ్య
 ఈ సహ్యాదరణోటి నీ * క్షించు నీకు
 ఈ మహాఘోరకాల మీ * క్షించు నీకు
 ఈ మహామారి భూత మీ * క్షించు నీకు
 ప్రాణ మన్నఁ దృణప్రాయ * మట్లు నీకు
 గానవచ్చును; వధలన్నఁ * గానరావు
 కంఠ మురివెట్టి లాగినఁ * గానరాదు
 అవి సమాధికన్నను నెక్కు * డగునె సఖుండ ?
 అవి మనోయజ్ఞమునకు నీ * డగునె సఖుండ ?

నీవు చార్వాకుడై నేడు ♦ నిలువవలయు
 నీవు స్వార్థవాదివిగాగ ♦ నిలువవలయు
 కండ లొలిచిన ను న్నను ♦ చుండరాదు
 తలను ఖండించినను ప్రేమ ♦ దలచరాదు
 రక్తనాళము లుప్పొంగ ♦ రాగయుక్త
 మైన పల్లవి స్వాతంత్ర్య ♦ మను స్వరంబు
 లన్నునేర్చిన చరణ భా ♦ గమ్ములందు
 గూర్చి పాడుము బహు శత ♦ ఘ్నులను బ్రేల్లు
 నట్టి మేఘము లుఱిమిన ♦ యట్లు లగును
 అదె స్వరాజ్యభేరిగ బోక ♦ నూవగించు
 అదియె రోదనీకుహరంబు ♦ కదపిన్మచు
 మనుజుహృదయంబు గరచుటో ♦ మాటగాదు
 మనుజుభావంబు మార్చుటో ♦ మాటగాదు
 భూమి నాటిన బీజంబు ♦ మొక్కయగును
 మనసు నాటిన మాట కా ♦ మృదువు ఘటించు
 కలుషకర్మ మనంత ము ♦ గాఢజలము
 నీవు సాగరమున మన్న ♦ నాన యిప్పు
 డాయమును గూర్చ లంగరు ♦ వేయవలయు
 హితము నార్జింప తిష్ఠ సా ♦ ధింపవలయు
 అరుల దెగటార్చి స్వాతంత్ర్య ♦ మందవలయు
 ఇదియె నిష్కామకర్మ నీ ♦ పెరిగియున్న
 ఎల్లరకు దీని యర్థమే ♦ యెఱుకనడదు
 పక్షు లన్నిటికి రసాల ♦ పల్లవములు
 తినుట కాహార మగు నని ♦ తలచవలదగదు
 కోకిలమురీతి కోయని ♦ కూసినపుడె

నీకు సాయజ్యవదవి రా ♦ నేర్పు నిజము
 ఇదియె మోక్షంబు జన్మకు ♦ నిదియె యవధి
 ఇదియె యిహపరసాధక ♦ మిదియె జ్ఞాన
 మిదియె యోగంబు వేదాంత ♦ మిదియె తెఱపు
 గాన నీ యజ్ఞమును జేయ ♦ గడగు మింక
 హోత్రిపై నివృత్తి క్రియా ♦ పాత్రమైన
 సర్వతంత్ర స్వతంత్రత ♦ సంఘటించు
 ఋత్విజానితోడ నీ మనో ♦ వృత్తి నిలిపి
 ముఖము సాగింపు సర్వతో ♦ ముఖములైన
 నైహికాముస్మికంబుల ♦ కదియె పథము.

నిమ్న జాత్యుద్ధరణము

అఖిలవిశ్వకుటుంబి, మా ♦ యోన్వయాపి
 నిగమములతోడను, శశికంటె ♦ సాగసుకాడు
 తోచి తోచక యొకట దో ♦ బూచులాడు
 నతని కేమైన గలవె నీ ♦ చాచితలు ?
 నతనికేమైన గలదె నిం ♦ ద్యాచితములు
 తునుమ సాగంధ్యములఁ జల్లు ♦ కొనుచుఁ గునుమ
 కోమలులచేత, ఘోరణా ♦ కోరరముల
 పొంత మనలుచుఁ జల్లని ♦ బ్రొద్దునందు
 ధూళిధూసరకలితయై ♦ దోఁగునట్టి
 గంధవహున కేమైనను ♦ గలదె మైల ?
 ధవళ కిరణాలిచే విశ్వ ♦ ధాత్రు దనిపి
 తమముఁ బరిమార్చి, జీవనం ♦ తతికఁ గూర్చి
 లోకబాంధవ పదవిని ♦ స్వీకరించు
 కర్మసాక్షికి నేమైనఁ ♦ గలదె తమము ?
 కనదనూనపవిత్రగం ♦ గాలహరికి
 దీపితాఖండ చంద్ర చం ♦ ద్రికలవెలింగి
 కువలయామోద మొనరించు ♦ కుంభనృప్తి
 కరయ శ్వపచాదిభేదముల్ ♦ పఱఁగునొక్కొక్క
 భేద మన నీర్వ్యచే గల్గుఁ ♦ గాదె నఖండ !
 సృష్టి యొక నిమిత్తమే చేసె ♦ నీశ్వరుండు
 చేతివేళ్ళున్నయట్టు లీ ♦ స్త్రీలు పురుషు
 లుండవలె గాని, కలహంబు ♦ లుండఁదగునె ?
 ఆర్యు లాదిని దన్యులై ♦ యడవులందుఁ

దిరుగు ప్రజతోడఁ జేసె చు ♦ ట్టరిక మరసి
 యవన విభులకు బిడ్డల ♦ సరణ మిచ్చి
 యపుడు రసపుత్రకులు వియ్య ♦ మందినారు ;
 తురకపిల్లను వెంకటే ♦ శ్వనుడు పెండ్లి
 యాడె ; నాళ్లారు లను మూల ♦ వాడు గలఁడు ;
 కంసరాక్షస బంధువ ♦ తంసుడైన
 కృష్ణుఁ డెవరో విమర్శించి ♦ రేని నతఁడు
 ఆది భారతవాసియం ♦ చరయఁ గలరు
 పాండవులు గూడ భారత ♦ వర్షమునను
 పూర్వ వాసులనుండియే ♦ పుట్టినారు
 ఆర్యదన్యులభేదంబు ♦ లంతరించి
 యొక్క త్రోవను, నొకకోవ ♦ నొక్కరత్న
 హారమందలి పూసల ♦ యట్టు లింత
 వఱకు భాగ్యభిలోఁ దూఁగి ♦ వచ్చినారు
 దిశల జయభేరి వాయించి ♦ దిగ్గజముల
 కుంభయుగములపైఁ గీర్తి ♦ కోమలాంగి
 గజ్జ లందెలు మ్రోయఁగాఁ ♦ గనక వృష్టి
 గురియ నాట్యంబు నలిపెను ♦ గొన్ని నాళ్ళు
 ఆ దినంబులు కల లయ్యె ♦ నల్పమతుల
 కలములకు వెలవచ్చె, గే ♦ వలము స్వార్థ
 పరులు సౌజన్యమును మాని ♦ పరమనీచ
 శ్వపచబ్రాహ్మణ భేదముల్ ♦ నలిపి మనుజు
 కోటియను మేటిసాధంబు ♦ గూలునట్టు
 నిప్పు పెట్టిరి ; దానిచే ♦ నేటిదాఁక
 మండుచున్నది గాని యే ♦ పండితుండు
 నడుము కట్టి యాచిచ్చార్పఁ ♦ గడఁగలేదు.
 సంఘ సంస్కారమంట, య ♦ సంఖ్యమైన
 బ్రాహ్మణేతర నభ లంట ! ♦ బ్రహ్మవిదులు

బ్రాహ్మమతమట! బోధనా ♦ భ్యాసమందు
 సర్వ మానవసమతను ♦ జాటునంట
 ఆంధ్రు లుద్యమ మట స్వరా ♦ జ్యంబు దెచ్చి
 దేశ ముద్ధరింతు రట! యే ♦ తీరొ? యిన్ని
 యున్న వాక్పూరతయె గాని ♦ యొక్కటైన
 ఆచరించిరె మీరు మా ♦ యన్నలార?
 ఆచరింతురె మీరు మా ♦ యన్నలార?
 దేశవాసుడు, మీయిష్ట ♦ దేవుఁ గొలుచు
 మీకు సోదరప్రాయుండు ♦ మీసఖుండు
 మాలవాఁ డని వర్జింపి ♦ త్రోలఁదగునె?
 మైల వచ్చునె ముట్టిన? ♦ మాటలందు
 నేర్పవచ్చును శ్రీరంగ ♦ నీతు లెన్నొ
 చేయసివి చెప్పుటకుఁగాదె ♦ చిన్నితనము
 అగ్నిలో బొగ్గులను ఖని ♦ జాదికముల
 వేసినపు డన్ని యగ్నినా ♦ వెలసి వెనుక
 వేడి తగ్గిన నిది బొగ్గు, ♦ వెండి యిది యఁ
 టంచు వేర్వేఱుకళలఁ గా ♦ న్నించునట్లు
 మనకు ప్రేమాగ్ని ♦ తగ్గిన ♦ వెనుక జాతి
 భేదములు వచ్చి సర్వంబు ♦ భిన్న మయ్యె
 కూటికిని గుడ్డకును బాసి ♦ కూలవలసె
 క్షామములు నీతిబాధలు ♦ క్షణము క్షణము
 వేలకొలఁదిని దమపొట్టఁ ♦ బెట్టుకొనుటఁ
 జూడలేకుంటె; క్రీస్తులు ♦ గూడి యున్న
 వారిఁ దమజాతిలో లాగి ♦ వైచుచున్న
 వార; లింక సంఘ మేరీతి ♦ బ్రతుకఁగలదు
 ఈశ్వరా! పూర్వ మిట నొక ♦ హిందుజాతి
 కల దనుచు వచ్చువారలు ♦ దలఁపనట్లు
 నిలుపుమీ! దీనిభారంబు ♦ నీదె గాన.

శ్రీ మహమ్మద్ ప్రవక్త

౧

చిమ్మచీకటిలో నెల + చెలగి నట్లు
 కొండకనుమలఁ గోయిల + కూసి నట్లు
 ముండ్ల వికసించిన గులాబి + పువ్వు పగిది
 ఆరబులలోనఁ బొడమి సొం + పారినావు
 క్రూరదనుజులతోఁ + బ్రేమ + కూర్చినావు
 పరచుమంత్రార్థ శీతముల్ + పొడినావు
 జీనలోకము మోహింపఁ + జేసినావు
 హృదయ నీనుల నొట్ట వూ + డించినావు
 చేతనాచేతనము లొక్కరీతిఁ + జేసి
 తిరిగి యధ్యాత్మవిద్యను + గఱపినావు
 ఓమహమ్మదు! మము బ్రోవు + మో ప్రవక్త.

౨

అలవసంతాగముమునఁ గా + రాకు లూడ్చి
 చిగురు లెత్తెడు శ్రొమ్మావి + చెట్లనగడి
 నీడు “కలమా”ను బాడి య + సాధులైన
 సాధులైరి; క్రూరులు నదా + చారులైరి
 భీరులు మహాహవప్రచండ + వీరులైరి
 కండకావరమున నోరు + గానకుండ
 పురుషులము మేము, పరులంత + పురుగులనుచు
 నెంచునరబుల నొంచి డి + పించినావు
 ఓమహమ్మద్దసూర్ బ్రోవు + మో ప్రవక్త.

3

వేలుపోక్కడు గాని, వే ♦ వేలు గారు
 దైన మొక్కడె గాని, భే ♦ దములులేవు
 విగ్రహార్చన విజ్ఞాన ♦ పిథము గాదు
 ప్రతిమలను బూజ నేయుట ♦ పాడిగాదు
 శిలల, దారుల, దైవాల ♦ జేయరాదు
 ఆత్మతేజంబు గునుల ♦ ల్లార్చవలను
 ఆదిమధ్యాంతరహితుడై ♦ యలరు నతడు
 నామరూపక్రియాశూన్య ♦ ధామ్య డనడు
 అతడై యతనికి సాటి; కా ♦ రితరు లెవరు
 ఇదియె పరమార్థ మని నిశ్చ ♦ యించి, పాడి
 ఇదియె మోక్షమార్గం బని ♦ యెఱుక చేసె
 నెవడు, నీశ క్తి వర్ణింప ♦ నెవరి తరము
 ఇట్టి నీభ క్తి వచియింప ♦ నెవరితరము
 ఓమహమ్మద్‌ద్రసూల్ బ్రోవు ♦ మో ప్రవక్త.

౪

కఱకు తాబయల్లను వేడి ♦ గాలి బైరు
 పంటలును, పాడివళువుల ♦ మాట లేదు
 పొందు లేదు రేయుఁ బగలు ♦ పోరు పోదు
 అట్టిదుర్భరదుస్సహ ♦ మైన పాడు
 కోనలోన నరబ్బుల ♦ కోనలోన
 బుట్టినావు; జగంబులు ♦ మెట్టినావు
 ఎల్లవారిచే గీర్తి పా ♦ డించి నావు
 ఓమహమ్మదు ! మము బ్రోవు ♦ మో ప్రవక్త.

౫

ధూళిధూసర పరివృతా ♦ భీల నిఖిల
 దోషదూషిత ననుధ వి ♦ ద్వేషభూమి
 కామమోహిత లరబుల ♦ కాణయాచి
 బుట్టినావు విద్యాభిక్షు ♦ పెట్టినావు
 భరతవర్షంబువలె బుణ్య ♦ ధరణిగాను
 క్రూరులరబులమునికి వీ ♦ రులకు నునికి
 అట్టిచోట బుట్టి సాం ♦ పారినావు
 మంచి కులమున నీవు జ ♦ నిల్లించినావు
 ఎంచి సంస్కారములను గా ♦ విండినావు
 ఖలుల నెల్లను బరిమార్చు ♦ గలిగినావు
 దేశదాస్యంబు విడిపించి ♦ తీరినావు
 దీనుల సనాథలను జేర ♦ దీసినావు
 ఓమహమ్మదు; మముఁ బ్రోవు ♦ మో ప్రవక్త.

౬

ఆడుబిడ్డలు పుట్టుట ♦ యలఁతి యనుచు
 ప్రాణములతోడ భూమిలో ♦ బ్రాతువారు
 ఆనవము త్రాగి పినతల్లి ♦ నైన జెఱచు
 ఖలదురాచారచరితంబు ♦ గలుగువారు
 గ్రామదేవతలకు బలి ♦ గా నొసంగి
 చెప్పరానన్ని హింసలఁ ♦ జేయువారు
 కులము, దేశంబు శాంతిని ♦ గోరువారు
 దేశనాశనహేతువుల్ ♦ తెచ్చువారు
 కఠినదీర్ఘ కోపంబును ♦ గలుగువారు

అరబు లనువారు పరికింప ♦ నలతివారె
వారలను వంచి నీచేత ♦ జట్టినావు
వారిని బవిత్రులను జేసి ♦ వరలినావు
ఓ మహమ్మదు ! మము బ్రోవు ♦ మో ప్రవక్త.

2

చదువు నేపాఠశాలను ♦ జ్ఞాపకున్న
జదువుకొనువారికంటె ని ♦ శ్చయముమీఱి
పండితుండవు, కవివి, య ♦ ఖండదివ్య
విభవవిజ్ఞానమూర్తివి ♦ వేఱుగాదు
వనుధను “ఖురాను” శ్రుతులను ♦ బాడిపాడి
కఠినపాఠాణముల నెల్ల ♦ గరచినావు
కన్నకూతురు గర్భిణి ♦ గా నెఱింగి
చంపినను వానిఁ గాఁచిన ♦ శాంతుఁడీవు
నిన్నుఁ జంపఁగ వచ్చిన ♦ నింద్యుఁ జూచి
కరుణనేర్పిన ప్రేమ సా ♦ గరుడ వీవు
శాంతగుణధామ ! యోరనూల్ ♦ సార్వభౌమ
ఓమహమ్మదు మము బ్రోవు ♦ మో ప్రవక్త.

ఆకాంక్ష

1. వెడలి పోయెద నీ విశ్వ ♦ వీధి విడిచి
కడచి పోయెద నక్షత్ర ♦ గతులు మీరి
పాటి పోయెదఁ బైలోక ♦ పథములకును
నడచి పోయెద నల గగ ♦ నాలు దాటి
అధికలో యథములొ యెవ ♦ రై నఁగాని
భ్రాంతులై నాడువెంట రా ♦ వలదు మీరు
భక్తిమై నాడువెంట రా ♦ వలదు మీరు || ౧ ||
2. వదలివేయుఁడు తృణములు ♦ వదలునట్లు
విడిచివేయుఁడు సమీధలు ♦ విడుచునట్లు
స్వర్గసరకాలయాసలు ♦ వదలివేసి
పాపపుణ్యాలకబురులు ♦ రూపుమాపి
మోక్షబంధాలతలుపులు ♦ మూసివేసి
అక్షరాద్వైతబ్రహ్మ ప ♦ దార్థతత్త్వ
భావజ్ఞానలను దన్ని ♦ నైచి దేవ
పూజల నమస్కృతుల నిప్పు ♦ పుల్లగీసి
దోసి లొగ్గి వేడెడుభక్తి ♦ బాసి, శాశ్వ
త ప్రభాభాసమాన నూ ♦ త్న ప్రదీప్త
జ్ఞానతేజంబులో లీన ♦ మైన వెలుగు
వెలుగులోపల నానంద ♦ విభవ మొంది
సాంద్రవిభ్రమనీలాభ్ర ♦ మండకల్ప
మండితాఖండశిఖిని ను ♦ ద్దండలీల
మాడి బూడిదయై యొక్క ♦ మట్టికణము
నై నఁ గాకుండఁ బోయెదఁ ♦ గావ మీరు - భ్రాంతు

3. అదియె నిత్యంబు; సక్షర ♦ మదియె నిజము
 అదియె అవ్యయ మదె పర ♦ సూత్రతత్త్వ
 మదియె అనురాగములకాణ ♦ యాచి ప్రకృతి
 విశ్వముల కెల్ల నెలవైన ♦ వీరభూమి
 అదియె కవిలోకముల కెల్ల ♦ నాటపట్టు
 ప్రేయసీ సమాగమ మహా ♦ విభవవీధి
 గాన సౌందర్యముల కిర ♦ వైనచోటు
 తపములకు నెల్ల ఫలమాచుఁ ♦ దనరుచోటు
 నగవులకుఁ దావలంబయి ♦ నెగడుచోటు
 ఊహ చొరరానిచోటు సం ♦ దేహములకు
 లొంగనటువంటి చోటు; యే ♦ లోటులేని
 చోటు శాంతికి స్థానమై ♦ సొక్కుచోటు
 అదియె నా జన్మభూమి నా ♦ కదియె నెలవు
 అదియె నా వాస మదియె నా ♦ సదన మరయ ||అ. వె||

4. నన్నుఁ గని యేడ్చువార లెం ♦ దున్నవారు
 నన్నుఁ దలపోయువార లెం ♦ దున్నవారు
 నా మరణ మహాజ్వాలలో ♦ నా మహాప్ర
 భాప్రళయకాల దండహ్య ♦ మాసమాని
 తాగ్ని నెవ్వారు కాలి వె ♦ న్నాడఁ గలరు?
 బాష్పకణములు నా చితి ♦ పైని రాల్చి
 ఆరువేగ వచ్చువార లు ♦ న్నారె జగతి ||అ. వె||

5. నా మరణవేదికను నేను ♦ నా కరాల
 వైచుకొని నేనె శయనించి ♦ వగచి వగచి
 కరగి కన్నీళ్లు కడువడిఁ ♦ గార్చి కార్చి

వేడినిట్టూర్పులనుఁ బుచ్చి ♦ వేగి వేగి
 ఆ వ్యసన దూయమానదుః ♦ ఖాసలాన
 మిడుతవలె రాలి ప్రాణాలు ♦ విడుతు; మేను
 మట్టిఁ గలియఁగ నా మైత్రి ♦ పట్టలేక
 పూలు గురియును ఆ మహా ♦ పుణ్య సీమ
 వాసనలు వీచు బ్రహ్మజి ♦ జ్ఞానలందు
 మందులై పారువారి కా ♦ నందజనక
 మగుచు మూర్ఖులఁ దేల్పు బా ♦ హ్యప్రపంచ
 గరిమప్రేమానురాగంబు ♦ పరిధవిల్లి ||అ. వె||

6. ఇదె సమాధి యియ్యదె యోగ ♦ మిదియె శాంతి
 శాంతి పాతకుడా! నీదు ♦ స్వాంతశరధి
 పొంగి పొరలు తరంగాల ♦ మునిగి తేలి
 వ్రాసితిని గీతి నీ రీతిఁ ♦ బాడిపాడి
 ఇట్టు లుంరాలిషా కవి ♦ యెఱుక చెప్పె.

మెఱుగుడు పురుగు

1. పంటకాలువ గట్ట బోయి
యొంటిగంట రాత్రివేళ
నొంటిగా నిలుచుంటిని ము
క్కంటిని గనుగొంటిని
2. కాపు లందరు పార లెత్తి
ఆపుచుండిరి యేటిసిగు
ఆ ప్రవాహములోపల నా
చూపు నిలిచిన నావలా ||నా||
3. మెఱుపుకంటె తేటు గలది
కరకు వజ్రము మీరియున్నది
మెఱుగుడు బుర్బుడుతో పడి
యరుగుచుండెను నీటిలో.
4. దానిరూపు నాదుచూపు
దానినడక నాదురాక
ఆ నిముషమునందున నా
మేను పులకరించెను
5. నేను దానితో మాటలాడి
నాను నా కతి జాలివచ్చెను
దానివైఖరి చెప్పగా వి
న్నాను అశ్రులు రాల్చగా ||వి||
6. దానితేటు నదీజలంబున
దానికాంతి నదీతటంబున

ఆనుమాలై యున్నది నా
యూననము కెదురై నది ||నా||

7. జంటబాసి వచ్చునపుడు
తుంటవిల్తునిబారి దగిలి
మంటబడుటకు మారుగా నుడి
గుంట బడితిహో నేరుగా|| నుడి||

8. నీ విలాపము నెవరు విందురు
నీ విలాసము నెవరు గందురు
నీవు యేల్కాగై నను నీ
భావిదశ చెడిపోయెను ||నీ||

9. కావరమున పోవలేదని
కానికార్యము సేయలేదని
దేవులాడుచు నుంటివి నా
దేవుతో డనుచుంటివి ||నా||

10. నీ వియోగము సైవలేక
నీ విభుం డట నున్నవాడు
నీవు వానిని గలియఁగా బో
లేవు నీ గతి చూడగా ||బో||

11. ఏటి కడ్డము వైచిరి నీ
చోటి కిప్పుడు పోవలే వా
బాట పూడి పోయెను ము
న్నటికాపుర మాయెను ||ము||

12. రేలు నీవు నడవివీధుల
గ్రాలు యామినిబెట్టుకొను దీ

పాలపోలిక దనరుచు నీ
లీలచెడితివి వనరుచు ||నీ||

13. పైడిపిచ్చుక నిన్ను విడచెను
గూడు గుంటలు లాగివైచిరి
తోడునీడ పోయెను నిన్
గూడువా రెవ రింకను ||నిన్||

14. ఎంతసేపు వంతబడెదవు
శొంతసేపులా తెల్లవాగును
వింతయగు నీతేజము ఆ
సాంతముగ నగపర్చుము ||ఆ||

15. అనిన నాభద్రోత్తి మెఱసెను
అప్పుపై తేజంబు నిలిచెను
అనుకొంటి నదె యీశ్వరునిగా
మనసునకు వినిపింపగా ||నా||

16. చుక్కలై నను చూచివచ్చు
రెక్కలున్నవి గాని నీటవి
ముక్కలై నవి యెగురలేవు; ఇం
కెక్కడ నీభేచరత్వము.

17. ఒక్కమారే మారిపోయెను
ఒక్కమారే తిరిగిపోయెను
ఎక్కడిది నీపూర్వపదనము ఇం
కెక్కడిది నీభేచరత్వము.

18. లీల డం రాలిష కవి కా
చైలలీగురు డెరుక చెప్పిన
నీల తోయద జ్యోతిని యీ
వేళ నే గనుగొంటిని.

కావ్యకాంత

ఏది కాలక్రయాబాధ్య ♦ మేది ఖలము
 గాక పరిపూర్ణతత్త్వం ♦ కాక మగును
 వెలయునో, యేది యిహపర ♦ ములకు సాధ
 కంబో, దానిని గాంచి లో ♦ కమును గాంచి
 పలుకు కవికి సదా వాని ♦ కలమునకును
 కావ్యకాంతకు నా నమ ♦ స్కారశతము.

మేఘమాలికలోఁ దోఁచు ♦ మెఱపు చూచి
 చుక్క కను విచ్చి చూచెడు ♦ సొబగు చూచి
 ప్రసవసౌరభములు జల్లు ♦ వనముఁ జూచి
 దరులఁ బ్రవహించు నేటిసం ♦ దడిని జూచి
 పూలపై ని సీతాశోక ♦ పురుగుఁ జూచి
 కులుకు బంగారుపిచ్చుక ♦ గూడుఁ జూచి
 నెమలి పురి విప్పి యూడెడు ♦ కొమరు చూచి
 రాత్రి గాచెడు వెన్నెల ♦ రాయుఁ గాంచి
 రాలఁ దృణములఁ గల హిమ ♦ రాజుఁ గాంచి
 భవ్యశారదరాత్రివై ♦ భవముఁ గాంచి
 భీతహరిణాక్షికన్నుల ♦ బెఱుకుఁ గాంచి
 పాడెడువసంతశోకిల ♦ స్వరముఁ గాంచి
 వెలఁది నిజనాథుపై నుంచు ♦ ప్రేమఁజూచి
 పలుకు కవికి సదా వాని ♦ కలమునకును
 కావ్యకాంతకు నా నమ ♦ స్కారశతము.

వనమహాలక్ష్మి తామర * పశ్చెరమున
 గొజ్జగులఁ బెట్టి హారతి * గొలుపుచుండ
 తేరిపారఁగ తుమ్మెద * ద్రిమ్మరీడు
 చూచి విటనారికచముల * సొబగుమీరు
 మల్లకలఁ జేరి మధుపాన * మత్తచిత్తుఁ
 డగుచు నవరసభరితమై * యలరునట్టి
 పాటలను బాడి వలపింప * వచ్చుచుండ
 మదనుకొలుపున జీతంబు * కుదిరి శుకము
 వనశకుంతకుహూకల * స్వనము లట్టై
 చేయకుండ బరాబరుల్ * చేయుచుండ
 చిమ్మచీకటి దెసలను * గ్రమ్మి పువ్వు
 పొదల ఖివ్యోతములు రాత్రి * పొలఁతికురుల
 మెఱయు మొల్లలవలెఁ గాంతిఁ * బరపుచుండ
 కేచురాయను తిత్తూడు * బాచకాడు
 బండిపులుఁగను రండ్తోలు * వాద్యగాడు
 తీతువను బాకనూదు దూ * దేకువాడు
 గుడ్లగూ బను శుభపాఠ * కుండు గడంగి
 నడువ గోలాహలంబులు * నభము ముట్ట
 మదనుఁ డత్యంతవైభవ * నదనుఁ డగుచు
 చెఱకు విల్ వంచి కాముకుల్ * చెదరి పరువ
 కునుమమార్గణములు వేసి * కొనుచు నూత్న
 యౌవనుల మనోపీఠుల * కరిగి వారి

నీమలను జేరి రాజ్యంబు ♦ నేయుచుండఁ
గాంచి పలుకు కవికి వాసి ♦ కలమునకును
కావ్యకాంతకు నా నమ ♦ స్కారశతము.

ధనమదాంధులకనుల కం ♦ జనము లుంచి
భూధవుల పంటినుండెడు ♦ పులును విటిచి
పండితులకుండుశృంగముల్ ♦ భంగపటిచి
అగపడినకావ్యకాంతల ♦ సాగను దిద్ది
పారుసెలయేటిజలముల ♦ పాటపాడి
హరిణశాబకములతోడ ♦ నాటలాడి
శాద్వలంబుల సైకత ♦ స్థలములందు
సాంధ్యరాగంబు లీనెడు ♦ సమయములను
చాతకము నుంట వానకై ♦ చంచుపుటము
ఓప్పి యెలుఁగెత్తి యేమేమొ ♦ ముప్పు గడచు
మాటలాడెడు ద్యోధునీ ♦ మార్గమందు
జూపు మలపుచు జగమెల్లఁ ♦ జూచి చూచి
ప్రకృతి యొకనల్లపూసగాఁ ♦ బరిగణించి
పరగ బ్రహ్మాండభాండంబు ♦ పట్టరాని
భావములతోడ హావభా ♦ వములతోడ
కవితలను పువ్వుదండలు ♦ గా రచించి
తన స్వజాతివధూవరు ♦ లను సలంక
రింపఁజేయుచు జగముఁ ద ♦ రింపఁజేయు
కవికి, రత్నాలఁ దూఁగు నా ♦ కలమునకును
కావ్యకాంతకు నా నమ ♦ స్కారశతము.
ప్రాత శృంగారపాఠముల్ ♦ పలికి పలికి
పంచబాణుని యుచుబాధ ♦ వ్రాసి వ్రాసి

వెన్నెలను మండునగ్నిగా ♦ బిలిచి పిలిచి
 తెమ్మెరను వేడిగాడ్పని ♦ తిట్టితిట్టి
 మోముపద్మంబు, కన్ను లం ♦ భోజదళము
 కరము తామరతూడు, వ ♦ క్షుణ్ణలంబ
 పర్వతయుగంబు, నడుము న ♦ భంబు, భంబు
 గోరటంచును జెప్పిన ♦ గోడె తిరిగి
 చెప్పి తలనొప్పి యెత్తించు ♦ చెనఁటిత్రోవ
 మాని మహనీయమైన వి ♦ జ్ఞానగరిమ
 లోకసామ్రాజ్యపట్టాభి ♦ పే.కమునకు
 మార్గదర్శకులై పుణ్య ♦ మహితమైన
 జాతిగీతంబులను వ్రాసి, ♦ చచ్చియున్న
 సంఘమును లేవనెత్తెను న ♦ త్కవీంద్రుఁ
 డందఱికిఁ బూజ్యుఁ డతనివా ♦ క్యాగ్రుతంబు
 ప్రాణ మందఱి కతనికా ♦ వ్య స్వరూప
 మందఱికి భుక్తిముక్తి శు ♦ భావహంబు
 కాన నట్టికవిత్వమా ♦ ర్గమును దెలిసి
 పలుకుకవికి సదావాని ♦ కలమునకును
 కావ్యకాంఠకు నా నమ ♦ స్కారశతము.

జల్మను వాలా బాగు

ఉ. పౌరుల శస్త్రశాస్త్రముల ♦ పద్ధతినేరనిచారి సాధుసం
సాకులఁ బట్టి డయ్యరు పి ♦ శాచము జల్మనువాలబాగులో
దూరి వధించెఁ దద్రుధిర ♦ దుఃఖసముద్రము భారతీయ మృ
ద్వారము సొచ్చి యగ్నివలె ♦ జ్వాలలు వీచుచునున్న దెంతయున్.

ఉ. యూరపుదేశ మెక్క డల ♦ హూణకిరాటపులిందు లేడ? యా
ఘోరరణంబునం దరులఁ ♦ గూల్చి జయధ్వజ మెత్తినట్టి మా
భారతవీరయోధు లొక ♦ పాటె ? నిరంకుశశాసనాగ్నిసం
స్కారముచేసినారు; సిత ♦ జాతికి నీతియటంచు నున్నదే.

ఉ. రౌలటుశాసనంబు నమ ♦ రంబునగెల్చినదాని కంకుగా
గాలము మీసజాలమున ♦ గైయొనరించినరీతి హుణభూ
చాలు రొసంగినారు పరి ♦ వంధిన్మచాలురు నవ్వునట్లు ల
య్యో! లవమైన ప్రేమమగు ♦ నోయి? కృతఘ్నతవేషయున్నదే.

ఉ. యూరపుదేశ మట్టిటుల ♦ నూగగ శౌర్యపరాక్రమంబులన్
భారతవీరకోటి రణ ♦ పాండితి వైరులఁ జీల్చి రక్తసి
క్తారుణమూర్తులై నిజజ ♦ యధ్వజముల్ నెలకొల్పినప్పు డీ
దారుణ మెచ్చెఁ దద్రుధిర ♦ ధారలు భోరునఁ బొర్లి పారఁగన్.

చం. ప్రళయపయోదముల్ గురియు ♦ భంగి ఫరంగి పిరంగిగుండ్ర గుం
డెలదర దేహపంజరము ♦ డిల్లఁగ జల్లెడరీతి మార్చినన్
సాలసియు నిస్సరుస్సరని ♦ స్రుక్కఁడు చిక్కఁడు వైరిచేతికిన్
బలవదరిప్రభంజనుఁడు ♦ భారతభీరుఁడు మాటలేటికిన్.

శా. ఆహారంబున కంగలార్పఁడు, రణవ్యాపారపారాయణుం
డై హర్యక్షమురీతి వైరిగజకుం + భాసీకముల్ చీల్చి నం
దేహం బందక యాత్మరక్త మొలికిం + చెన్ భారతీసైనికుం
డాహా! అంగ్లకిరీటగక్షణము + ద్యద్భక్తిసంయుక్తుడై.

సీ. ఒకచోట సీహార + నికరంపురాలపైఁ
బవళించు రణము + రే బవలు సలిపి
ఉన్నచోఁ దిని యున్న + యుదకముల్ ద్రావి జీ
వించుఁ బోరును విని + స్థించుచుండు
ఆనవపాన దు + ర్వృన్దనసంసక్తుడై
గతి మాలి వైరివం + కలకుఁ జనఁడు
అగ్నిగోళములకు + నాహుతీయగుఁ గాని,
వెన్నిచ్చి పాటఁ డే + వేళఁ గాని

అట్టిశౌర్యంబు వెచ్చించి + ఆవహమున
విజయ మార్జించి వచ్చిన + వీరవరులు
భారతీయులు వట్టినే + వకు లటంచుఁ
జెప్ప నోరాడనే విడే + శీయులార !

ఉ. ఈ యథు మూరకే విడువ + దీ విపరీతము దారుణంబు; యే
దో యొకనాఁడు చండి యిలు + దూరి మహాప్రళయంబులీల రా
జేయును భారతీయునెడ + జేసిన పాపఫలంబుమీకు; కా
జేయుధనంబు వడ్డిగ్రసి + యించినరీతి ; గ్రహింపుడెంతయున్.

సీ. సేవకవృత్తియే + జీవికాదర్శంబు
దొరబాబులని వెంటఁ + దిరుగువారు
మీదాస్యమే మాకు + లేదు పొమ్మనుచున్న
మోక్షమార్గం బని + మొక్కువారు

పిల్లికి భిక్షుంబు ♦ పెట్టనివారైన
యుద్ధమునా లిచ్చి ♦ యులుకువారు
భ్రాతృనినైన గా ♦ పాడనివారైన
యూరపులో బావ ♦ గోరువారు

తే. దైవమును మాని దయ్యాల ♦ దలచువారు
పుణ్యమును వీడి, పాపాన ♦ బోవువారు
ఎవరు పోయిన దనబాగు ♦ నెంచువారు
నగుచు బ్రజ లుండ దొరల నో ♦ నాడనేల ?

సీ. బానిసత్వము నుగ్గు ♦ పాల బోసిన దోషి
అన్నవస్త్రము లాచి ♦ కొన్న ఖలుడు
కాటకం బనెడు ర ♦ క్కసిని దెచ్చినపంద
కక్షల బెంచిన ♦ రాక్షసుండు
నిర్బంధశాసన ♦ నిచయమార్చినజాణ
పన్ను వేసిన మహా ♦ పాతకుండు
మత్తువస్తువు లమ్మి ♦ విత్తము గొనుద్రోహి
కయ్యాల బెంచిన ♦ కఠినతముడు.

తే. కలికిజెలికాడు యమునకు ♦ వలపుకాడు
మోసములకు తావు, విరోధ ♦ ములకు ప్రోవు
దుర్గణంబులకాణాచి ♦ తులువ, బూచి
ఈ చికాకుల నించె మా ♦ యించెతేడు.

సీ. కపటాకులను బోల ♦ గల పసిబోలుర
నెండలో నడిపి హిం ♦ సించినారు
నడచిపోయెడు పారి ♦ బడద్రోసి, ప్రజలను
బొట్టపై బ్రాకించి ♦ పొడిచినారు

నిరపరాధుల నెల్ల ♦ నిలఁబెట్టి పిఱ్ఱలు
చితుకునట్టులఁ గొట్టి ♦ చెనకినారు
శుద్ధాంతకాంతలఁ ♦ జొచ్చి, కొప్పులఁ బట్టి
మానభంగము జేసి ♦ మరలినారు

వేల ప్రజల తుపాకుల ♦ పాలు జేసి
కోసి, ప్రాణార్థములు లాగి ♦ వేసినారు
తెలిసి పంజాబు పరువును ♦ దీసినారు
కలుషమని జంకఁబోక రా ♦ కాసిమూక.

వ. జలియనుబాగులో జనులఁ ♦ జంపిన రక్తము వర్ష పాతముం
బలెఁబ్రవహించె; మొండెములఁ ♦ బ్రాణము లుండినవారి యార్తి శం
కలితరవంబు గర్జనము ♦ కై వడి మ్రోసె దిగంతభూములన్ ;
ప్రళయము వచ్చెనో యనుచు ♦ పౌరులు పారిరి ప్రాణభీతులై.

వి క మ త్య ము

ఆ. చంద్ర చంద్రికవలె నాంద్ర ♦ జగతి నిండి
యంతటను సాంద్రతమతేజ ♦ మావరింప
విద్యయు వివేకమును గూర్చి ♦ వెలయు మీదు
ఆంద్రచంద్రిక ధరః చంద్ర ♦ ద్రాక్ష మగుచు.

తే. తెలుగు వా రొక్కరు, మహమ్మ ♦ దీయు లొకరు
గలసి యన్యోన్య మైతిచే ♦ తెలుగుబాస
నాంద్రచంద్రిక యనుపేర ♦ నలరు పత్రి
కా ప్రకటనంబు నేత భా ♦ గ్యంబు గాదె!

సీ. తిలల చందమున గో ♦ పులచేత నలరారు
తెలుగుదేశము వీరి ♦ నెలవుగాదొ
ఆంద్ర మహావిష్ణు ♦ డాదరించిన మహా
మహిత భూస్థలి వీరి ♦ మాతగాదొ
వైలాకృతుఁ డనంత ♦ సార్వభౌముఁడు నేలు
నాంద్రంబు వీరి కా ♦ నాదిగాదొ
త్రైలింగదేశ మ ♦ ధ్యంబునఁ బొడమిన
తెలుగుబాసయె వీరి ♦ దిక్కుగాదొ

గీ. ఆర్యరక్తంబె వీరి దే ♦ హములయందు
స్వచ్ఛమై నేటిదాశ యె ♦ పారుచుండె
మతము వేతైన జాతి న ♦ మృతము గాదె
భ్రాతృవరులార! నుగుణ నం ♦ పన్నులార!

సీ. అన్యోన్యమైత్రిచే ♦ నలరారలేదె యా

ద్యుల వేదమతము పెం ♦ పలరునపుడు
సంఘీభవించి వా ♦ నము నేయలేదె బా

ద్ధులు, నా స్తికులు వచ్చి ♦ నిలిచినపుడు
కలసికట్టు తనాన ♦ మెలగా లేదె మహమ్మ

దీయు లిస్లామును ♦ దింపినపుడు
ఐకమత్యముతోడ ♦ నాలింపలేదె కై

స్తవసోదరులు బోధ ♦ నలుపునపుడు

ఆ. ముక్తికొఱకు మతము; ♦ భుక్తికై గాదు; దే

శంబుకొఱకుఁ గా ద ♦ సంశయంబు

బాస యొకటి, దేశ ♦ వాసంబు నొక్కటి

మనకుఁ గల్గు మైత్రి ♦ మానఁదగునె.

సీ. జాతు లన్నియు నేనె ♦ రీతు లన్నియు నేనె

యనలేదె శ్రీకృష్ణుఁ ♦ డనఘమూర్తి
మతము లన్నియు నావె ♦ మతవేదములు నావె

యనలేదె యల మహా ♦ మృదు రనూలు
జగ మంతయును వాఁడె ♦ నిగమంబులును వాఁడె

యనలేదె శంకర ♦ మునివరుండు
దృశ్యమంతయు నశ్య ♦ మిది యనశ్యంబని

యనలేదె వైతన్యఁ ♦ డాది మునులు

తే. ఇట్లు మతమతాంతరులైన ♦ యెల్ల విబుధు

లాడుచుండఁగ భేద మే ♦ నాఁడు గలదు?

బాసకును, దేశమునకుఁ దో ♦ డ్పడఁగ వలయు

భేదభావంబు వీడి వి ♦ వేకులార.

ఆ. ఆంధ్రదేశ మనెడు ♦ నట్టి యాయోడపై
 భిన్నమతము వార ♦ లున్న వారు;
 ఒకరి కెగు గదుర ♦ నొకరు రంధ్రమునేయు
 సనుముగానె హాని ♦ సంభవించు.

సీ. వికచారవింద నం ♦ ధ్యకముల నలరారు
 నశికులంబులయందు ♦ గలుగు మైత్రీ
 కేకి కేశారవ ♦ కోకిలాలాపంబు
 లాలయు గీతికలందు ♦ గలుగు మైత్రీ
 నెలరాల రాలు పు ♦ వృత్తుల సుధల్ చిలికెడు
 కలెకి పల్కులయందు ♦ గలుగు మైత్రీ
 గైకధాతు రా ♦ గంబుల సాంధ్యరా
 గముల యైక్యమునందు ♦ గలుగు మైత్రీ

తే. భారతీయులయం దల ♦ రారుఁగాత
 జాతికిని, నీతికి నిధాన ♦ మై తనర్పు
 దేశభాషలు సతము వ ♦ ధిల్లుఁ గాత!
 గ్రామ్యము లడంగ గ్రంథముల్ ♦ గ్రాలుఁగాత.

తే. ఇట్లు లభ్యదయము నెల ♦ యించుకొఱకు
 నాంధ్రచంద్రిక చిరకాల ♦ మవనియందుఁ
 దనర నీ పద్య సప్తక ♦ మును రచించె
 దవిలి పుంరాలిషా యను ♦ కవి యొకండు.

సీ. ఆంధ్రమండలి బుట్టి ♦ యాంధ్రులై వర్తించి
 యాంధ్రవిద్యను విడ ♦ నాడఁ దగునె
 ద్రవిణంబు లై నను ♦ ద్రవ్యంబు లై నను
 భావతోఁ దల్లితోఁ ♦ బాటి యగునె

చంద్రచంద్రికలట్లు ♦ సమర్థసైక్యంబందు
 జాతియు నీతియు ♦ జార్జదగునె
 ద్రిందు నాదగు నాంధ్ర ♦ దేశాన మన దత్త
 మండలంబుల కీర్తి ♦ మాషదగునె
 కనకవర్షము గురి ♦ సిన రాజ్య మిది గండ
 కారణ్య మిపుడు నే ♦ యంగ నగునె
 తే. ప్రోది తెగఁ ద్రొంచి సుస్కార ♦ ములను డించి
 దురభిమానంబుఁ గొలిచి యీ ♦ శ్వరుని మఱచి
 టూకి యగు తెల్విఁగూడి, తా ♦ టోటు లాడి
 యాధి చెడరాదు జనులార ♦ మూఢమతిని.

నెల వంక

తే. దర్పకుఁడు వచ్చి వంచిన ♦ ధనువువలెను
 పాలకడలిలోపలి వెండి ♦ పడవవలెను
 ప్రకృతి కన్య త్రావెడు పాన ♦ పాత్రవలెను
 నభముపైఁ దోచె రెండవ ♦ నాటివిధుఁడు.
 తే. ఎవతెయో దీపమును బెట్టి ♦ యేగ నింట;
 దాని గని పతంగంబు నం ♦ తనముతోడ
 వలచి ప్రాణంబు లర్పించి ♦ నైచె; నేను
 నామనోహరి కేల యీ ♦ నోమనైతి;
 తే. మిడుతపై దీపమున కెట్టి ♦ విడువరాని
 ప్రేమయో గాని యొక్క రా ♦ త్రియును గూడ
 బ్రతుకనియ్యదు; మిడుత చా ♦ వలచి పడిన
 దాను బడి యూరిపోవు నం ♦ తనముతోడ.

శ్రీ రాముఁడు

రామచంద్రుండు దశరథ ♦ రాజ తనయుఁ
 డై యయోధ్యాపురంబున ♦ నవతరించె;
 గడపె హితులతోఁ దన బాల్య ♦ కాల మెల్ల
 కాల మంతయు గడియలై ♦ గడచిపోయె
 కాని, కాలంబు రాముని ♦ గాని, వాని
 నుగుణచారిత్రములఁ గాని ♦ సుంతయేని
 మఱవలేదు; మఱెన్నఁడు ♦ మఱవఁబోదు.
 ఇదియె పరమార్థ మందఱి ♦ కిహమునందు
 దేవుడే దేహధారియై ♦ దివిని విడిచి
 భవికి దిగి రా నవసరంబు ♦ పుట్ట దెవుడు
 ఎవరు బాల్యంబునుండి జి ♦ తేంద్రియు లయి
 దేశసేవ యొనర్తురో ♦ దేవుఁ డట్టి
 వారి హృద్విధిలో నుండి ♦ వఱలుచుండు
 మాట లేల తక్కిన వన్ని ♦ బూటకములు.
 రాముఁ డాదర్శమూర్తి బా ♦ ల్యంబునుండి
 తప్పు నాడఁ డెవ్వరి బెట్టి ♦ దములు వలుకఁ
 డాడి తప్పుడు కలనైన ♦ ననృత మన్న
 మాట యెఱుంగఁడు కాంతల ♦ మాట లెవుడు
 ఉబుసునకునైన నెత్తఁ డే ♦ మున్నఁగాని
 మిగుల మొగనూటి, లజ్జావి ♦ మిశ్రితుండు
 సఖులు సోదరు లని లేక ♦ సంచరించు
 నమల ప్రేమాబ్ధి పొంగి పొ ♦ గ్లాడుచుండ
 నిండు సంతోషమునఁ దూఁగు ♦ చుండు నెవుడు

నియమముల మీరి చెడుగు రా ♦ నీయఁ డెదను
 మదము, మాతృర్య మనునవి ♦ మొదలె లేవు
 సదయహృదయుండు బహు సాధు ♦ సజ్జనుండు
 అతని సారూప్య మందఱి ♦ కబ్బవలయు
 అతని విజ్ఞాన మందఱి ♦ కందవలయు
 సతని సర్థించి యట్టి యో ♦ గ్యత గడించి
 మాతృదేశంబు పూజించి ♦ మనుట లెస్స.
 ఒక్కనాఁడు ప్రాతఃకాల ♦ ముదయశైల
 శిఖర మరుణాకృతిని చాల్చి ♦ చెన్నమీఱ
 పక్షు లుదయగీతంబులు ♦ పాడుచుండ
 కుసుమ పరిమళముల మోచి ♦ కొనుచు మంద
 మందగతిఁ బిల్లవాయువు ♦ మాటి మాటి
 కొడలు పులకితముగఁ జేసి ♦ వెడలుచుండ
 అట్టి బ్రహ్మముహూర్తాన ♦ ఆప్రశాంత
 సమయమందు విశ్వామిత్ర ♦ సంయమిండు
 డరుగుదెంచె; కషాయ చే ♦ లాంచలములు
 నలుదెసల ధగధగితమై ♦ యలరుచుండ
 కక్షపాలయు దండంబు ♦ నక్షమాల
 కాంతు లీనఁగఁ దన తపో ♦ గర్వనిరతి
 తెలిపె బ్రహ్మచర్యమునందు ♦ తేజ మపుడు.

... ..

అతని కెదురుగ దశరథుఁ ♦ డరుగుదెంచి
 ఔదలను మ్రొక్కి పూజించి ♦ యతనిరాక
 కేమి కారణ మన మాని ♦ యిట్లు లనియె
 రామభద్రుని నా యజ్ఞ ♦ రక్షణార్థ

మడుగుచున్నా నొసంగు మ ♦ భ్యంతరంబు
 లాడ కని యర్థియై వచ్చి ♦ యడిగి వాని
 నెంటఁ గొనిపోయె దండక ♦ విపినమునకు
 రామునకుఁ బదాతేఁడుల ♦ ప్రాయమైనఁ
 గాశికునివంటి మానిశే ♦ ఖరుఁడుఁ గూడ
 శిరము వంచి నమస్కృతి ♦ చేసినాఁడు
 చేతులారంగ నతని బూ ♦ జించినాఁడు
 తల్లిదండ్రుల మాటలు ♦ దప్పకుండ
 సత్యము వచించువారిని ♦ సద్గుణాఢ్యు
 లైన వారిని బ్రహ్మాదు ♦ లైనఁ గాని
 శారవింపక పోవ రే ♦ కాలమైన
 మొగలిరేకులు కురుచగా ♦ ముల్లనున్న
 సౌరభం బెల్ల వారును ♦ నన్ను తింతు
 రటులె జ్ఞానముచే వృద్ధు ♦ లైన వారి
 నెల్ల వారును బూజింతు ♦ రిందు నందు

... ..

కొశికుండును, రాముండు ♦ గానకేగు
 దారిలో నడ్డుదూరి దు ♦ ర్వార ఘోర
 రాక్షసాలయ సంచార ♦ దక్షఘోటి
 తాటకాసుర తీండ్రించి ♦ మాట లాడ
 నొక్కవేటునఁ దల రెండు ♦ ముక్కలగుచు
 వ్రయ్య నేసెను; గుణమును ♦ బట్టి రాముఁ
 డరికులభయంకరుండు వీ ♦ రాధిపీరుఁ;
 డంతఁ గాశికుఁ డంతయో ♦ సంతసమునఁ
 దోగి రామునిఁ గీర్తించి ♦ కాగిలించి

క్రమమృత ముని వసిష్ఠాశ్ర ♦ మమ్మునకును
 నడచె నటఁ బర్వదిన మొండు ♦ గడపుటకును
 నాఁడు తత్ప్రాంత తపసి జ ♦ సంబుగూడ
 జూడవచ్చిరి; ఆ వసి ♦ ఘ్ని కుటీర
 మాదినము నిత్యకల్యాణ ♦ మై దనరై;
 అందులో బ్రహ్మములు మ ♦ హత్తులైన
 దేవములు రాజములు ♦ దీర్ఘ తేజ
 లగుచుఁ గోలాహలంబున ♦ సలరుచుండి
 రంతట వసిష్ఠ తాపసి ♦ యట్టై లేచి
 వార లొసఁగెడు ఫలపుష్ప ♦ పత్రములను
 రోసి శూన్యహస్తఁ డయి జి ♦ జ్ఞాన నొక్క
 మూల నిలుచున్న శ్రీరామ ♦ మూర్తిఁ జేరి
 అర్థిఁ బూజించి తెచ్చి య ♦ ర్హాసనంబు
 నొసఁగ నెల్ల రాశ్చర్యంబు ♦ నొంది దాని
 హేతు వేమని యడిగి రా ♦ బుషిని బుష్పలు
 శిష్టగుణగరిష్ఠండు వ ♦ సిఘఁ డిట్టు
 లనియె వినయము రేకెత్తు ♦ నట్టు లవుడు :
 “ఓ మహామునులార! యీ ♦ రామచంద్రుఁ
 డతి సుగుణసాంద్రుఁ డితఁడు బా ♦ ల్యంబునుండి
 దుర్గుణంబుల నెదనుండి ♦ త్రోలినాఁడు
 సాంతసామునె తృణముగాఁ ♦ జూచినాఁడు
 ఓరుల కాత్కారములు ధార ♦ వోసినాఁడు
 లోకకంటకయును, చైత్య ♦ లోకమునకుఁ
 బంటయును నగు తాటకఁ ♦ బట్టి దాని
 జీల్చి చెండాడి జగతికి ♦ జ్ఞేమ మొసంగి

శాశ్వతఫలంబు మనకును ♦ సకలజనుల
 కొక్కసారి ప్రసాదించి ♦ యున్న యితని
 దర్శనఫలంబుకన్న నృ ♦ థాఫలంబు
 లెన్ని మీరిచ్చినను వేడ్క ♦ లెనగఁబోవు
 ఇట్టి ఫలములె మన మవే ♦ క్షింపవలయుఁ
 జెడ్డఫలములు మనము వ ♦ ర్జింపవలయు.
 ఇతనికన్న మహాత్ముఁ డీ ♦ యిల నెవండు?
 ఎన్నితపములఁ జేసిన ♦ నెన్ని జన్మ
 ముల నొనర్చినఁ దన స్వార్థ ♦ మునకె గాని
 అధిక మేమున్న దిఁక నీ మ ♦ హాయశుండు
 స్వార్థము పరిత్యజించి లో ♦ కార్థ మాత్మ
 దేహము సమర్పణముఁజేసి ♦ దేశ సేవ
 సంఘసేవయు నీరీతి ♦ నలిపినాఁడు.
 ఇతఁడు పూజ్యుండు గాక మ ♦ తేమి యగును!
 ఎవ్వరు జితేంద్రియులు నయి ♦ యీశ్వరార్ప
 ణంబుగాఁగఁ బరోపకా ♦ రం బొనర్తు
 రట్టివారు బ్రాహ్మణులైన ♦ నెట్టి యన్య
 జాతివారైనఁ గాని య ♦ శంబుఁ గాంచి
 వసుధఁ బూజింపఁబడు టిది ♦ వాస్తవంబు.”

ప ల్లె టూ రి కా పు

౧

ఎవ్వరో యీ దారి
ఈ కొండ ఈ లోయ
ఈ మారు మూలల్లో
ఈ పూరి కొంపల్లో
ఏగుచున్నారు. మ
మ్మడుగుచున్నారు.

౨

మా పూరు మా పేరు
మా దారి మా కోస
మా రైతు పల్లెల్లో
మా పేద పాపుల్లో
మార్పు లున్నాయ?
నిట్టూర్పు లుడిగాయ?

౩

మా చేలు మా గొడ్డు
మా చెర్వు కన్నాలు
మా చోట్లు మా పాట్లు
మా చిత్ర చిత్రాలు
చూచిపోతారా? మ
మ్మచి కొంటారా?

౪

ఈ కొర్వి కుంచెల్లు
ఈ మెఱుగు బుర్వల్లు.

తొల్త కారు మెరుపుల్లు
తాటాకు మంటల్లు
మాకు దీపాలు. మా
నెలవంక రూపాలు.

౫

ఈ కొండ దేవతలు
ఈ కోయ కొంపలు
ఈ కటిక చీకట్లు
ఈ కట్ట మంచాలు
మాకు వ్రాసెనో? ఇవి
మాకు నచ్చెనో?

౬

వానల్ల తడిసేటి
కానల్లో మెలిగేటి
మా నల్ల చూపుల్లో
మా తెల్ల చూపుల్లో
మీకు చోటుందా?
చీకాకు పోయిందా?

౭

చేలంట తిరిగేటి
ఆలంట మసిలేటి
పాలికాపుల్లోను
కోలాన్ని మార్చేటి
కాలు చూచారా?
మా కోల గన్నారా?

౮

వెదుకూసలను వంచి
పొదరిండ్లలో పొంచి
కదలేసి రాకాసి
కదుముల్లో కడ తేర్చి
నది మరచినారా ?
మీ రది గడచినారా ?

౯

ఆ గాలి అటు వీచి
ఈ గాలి అటు వీచి
మా గొంగళుల మూత
లేగొట్టితే, మేము
సాగి పోలేమా ? మే
మాగి పోతామా ?

౧౦

ఆ పిడుగు లటురాలి
మా పిడుగు లటు దూలి
ఆ పాప కూపాలు
మా పట్టపగ్గాలు
ఆపలే మంటారా ? మే
మోపలే మంటారా ?

౧౧

మా జోగి మూకలే
మాజాతి కాపులే

ఆ జారు కేజర్ల
లో జొచ్చి జయభేరి
రో జవంటార ?
ఆ రోజు గంటార ?

౧౨

కాలంబు మారితే
మూలంబు తెలిసితే
కోల కాలాహయకా
నేల పాతాళసూ
చాల సన్నవారె
పాలు కొంటారు. యీ

౧౩

చేలల్లో భాగాలు
పాలల్లో రాగాలు
నేలల్లో సౌధాలు
ఈలాగు మారితే ?
ఏ భేదంటారా ? మాత్రో
ఆల మంటారా ?

౧౪

పువ్వుల్లో ముళ్ళంటె,
నవ్వుల్లో విషముంటె,
తివ్వల్లో తేళ్ళంటె,

ఎవ్వలో తెలిసితే,
నెవ్వరంటారు ? ఇది
అట నెవ్వరుంటారు ?

౧౪

సాగినన్నాళ్లు మీ
వేగు సాగిందన్న
సాగునా కలికాల
మీగిపోకుండ నూ
బాగు రాదంటార ?
అలాగు కాదంటారా ?

౧౬

ఏలాగు చెప్పితే
అలాగు నడిచితే
అలీమా తలచితే
ఆ లేఖనే విష
జ్వాల చల్లార్చదా ?
కాలంబు మార్చదా ?

కాఫీ

తే. ఆకటికి శంకరుడు నంగ ♦ లార్పి విషము
 ద్రాననే గాని కాఫీని ♦ ద్రావలేదు
 నిండు దాహార్తిమై యగ ♦ స్తుతించు జలధి
 ద్రాననేగాని కాఫీని ♦ ద్రావలేదు.

తే. అమరు లమృతంబు ద్రానినా ♦ రవును; ఇవును
 ద్రావుచున్నాము కాఫీని ♦ తరుచు నునము
 అది జరామరణంబుల ♦ నావుచుండు
 నిది జరామరణంబుల ♦ నిచ్చుచుండు.

తే. సురల కమృతంబు బోసి య ♦ సురల కెల్ల
 కాఫి పోసెను మోహిని ♦ కాలత యువుడు
 అవని ఆ కాఫియే యిప్పు ♦ డవతరించి
 మనలఁ బీడించుచున్నది ♦ దినదినంబు.

తే. మధువుకన్నను దియ్యనై ♦ మతిని దనువు
 సుధను మీరినదై చాల ♦ సొగసు గూర్చు
 చక్కెరకు మించి యమృతంబు ♦ ధిక్కరించు
 కాఫి కన్నను వేతె భ ♦ క్షణంబు గలదె.

సీ. గురువు చెప్పినఁ గాని ♦ గుడికి బోవనివాడు
 కాఫీ దుకాణంబు ♦ కడకుఁ బోవు
 పరదేశ విద్యని ♦ బడికి బోవనివాడు
 పెసరట్లకై పోయి ♦ పీకులాడు

కోటి పోయిన గాని ♦ కోర్టు తెక్కినివాడు
 పోటీకి టీ తాగ ♦ బోవుచుండు
 హతను తాచాగముల్ ♦ మఱచి పోయినవాడు
 మధురహా కోకోను ♦ మఱచిపోడు

తే. అఖిల సంగపరిత్యాగి ♦ యైవ కాఫి
 నూట చెప్పిన ద్రాగక ♦ పూనలేడు
 సూర్యు నెఱుంగినారల ♦ జూడివచ్చు
 కాఫి యెరుంగినారల ♦ గాంచలేము.

సీ. శివుని లెక్కింపని ♦ సిద్ధాంతి నీజరు
 సిగరెట్టుకై మొక్కి ♦ సేవసేయు
 దివిజుల నోడించు ♦ కవి దిగ్గజముఁ గూడ
 కాఫి యన్నను నమ ♦ స్కార విడును
 కుండలీంద్రుని గెల్పు ♦ దండి పండితుడైన
 అయిను, సోడాకు జో ♦ హారు సేయు
 ఆలుబిడ్డలు తన ♦ కేల యం చను యోగి
 ఉష్మా యటన్నఁ గే ♦ లొగ్గి వేడు

తే. హిడ్డె నన్న విద్యార్థి దే ♦ హీ యటంచు
 వడలటన్నను గురువు వ ♦ హ్వ యటంచు
 తిరుగుచుండ్రు త్రికాలముల్ ♦ నఱవ కింక
 కాఫి హఠాట లన్న నిజము స్వ ♦ ర్గంబు గాదె.

తే. వేడి వేడి కాఫిని నిచ్చు ♦ వేళ దాని
 జూచినంతనే చాణాలు ♦ లేచివచ్చు
 కాంత లేకున్న మానె నే ♦ కాలమందు
 కాఫి యుండిన జాలు దుః ♦ ఖంబు లేదు.

ఉ. కాంతయుఁ గాఢి యొక్కటన ♦ గాఢ గునా యని మిత్రుఁ డొందు రా
 ధాంతము నేయఁ జొచ్చె నది ♦ తథ్యము గాదు నిజంబు కాఢియున్
 గాంతయుఁ జిత్తరంజన మొ ♦ నర్చుదు రందును కాఢి గర్భమం
 దెంతయుఁబోయి హాయియిడి ♦ యీప్సితముల్ ఘటియించు; పైపయిన్
 గాంత నుఖంబు గూర్చు నది ♦ గావునఁ గాఢికఁ జాల వేనియున్.

తే. కాఢి యన్న నురాగంబు ♦ గాదు మాకు
 కాఢి యన్నను రాగంబు ♦ గలదు మాకు
 కాఢి రాగంబు కంటెను ♦ కాఢి యందే
 మనసు లగ్నంబు జెందు నే ♦ మనినఁ గాని

తే. కాఢిలో సంధ్యవార్చెదు ♦ ఘనులు గలరు
 కాఢి కాదంబరీదేవి ♦ గాదె జగతి

... ..

... ..

ఆ. కల్లుపయిని నురుగు ♦ కాఢిలో వేడిని
 నూదుకొనుచుఁ ద్రాగు ♦ చుండవలయు
 కాని, కాఢి కున్న ♦ శౌరవ మల కల్లు
 కాచ నందువలనఁ ♦ గలుగ లేదు.

మత్సరము.

కలకలని నవ్వుచున్న వె ♦ న్నెల వెలుంగు
 అశ్వుతేనిభమైన యీ ధవ ♦ శాంశుకాంతి
 నేల యీ మబ్బుతునుక మా ♦ యింపఁ జూచు
 ఈ నిశాకన్య యేల నీ ♦ లాలకములఁ
 గవ్వుచున్నదో యీ పరా ♦ గంబు దోగి
 ఈ హిమాంబుధూమంబున ♦ నేకశత న
 హస్ర కరములఁ గబళింప ♦ నరుగుచున్న
 దీ మహాప్రేమ ప్రళయమం ♦ దేమి గలదో
 ఈ మహారాగరసమునం ♦ దేమి గలదో ||కల||

జీవితం బను నీవహ్ని ♦ శిఖిలనడుమ
 హృదయనిర్భేదకంబైన ♦ యీ విషాద
 గహనములమధ్య చిమ్మచీ ♦ కటులయందు
 దేనిదో వెల్లు వెల్లదే ♦ గానవచ్చె
 నింగి నెల లేదు ప్రణయ ల ♦ తాంగి నీల
 సీరదాభ్యంతర పట కు ♦ టీరములను
 తెఱచి మెఱపుతీగలు పన్ని ♦ యిరుల తెరలు
 జారవిడువగ గాఢాంధ ♦ కారమైన
 విశ్వనాటకరంగంబు ♦ వెడలిపోయె
 ఘూకములు కూయుచున్న యీ ♦ చీకటులను
 ఉక్కులును రాలుచున్న యీ ♦ యుగ్రములను

ఈ శిలావేదికలను మా ♦ హృదయఫలక
 మందు గల వహ్నిదగ్ధ ప్రే ♦ మాతృరములు
 కాలి డాగైన నాయంత ♦ రాశ మిట్టు
 తెపరు వ్రాసిరో యీ లోతు ♦ నీ రహస్య
 మెవరు దీసిరో? యిది వార ♦ తెల్లెఱుంగఁ
 జాలిరో? ప్రేమపాశాలఁ ♦ జదువ్రకొనుచు
 మేఘములఁ బోయి గర్జించి ♦ మింటి కెగసి
 ఉడులఁ దిరుగుచు నేలకుఁ ♦ బడెడు జడుఁడు
 వ్రాసియుండును; అది మహా ♦ జ్ఞానప్రీతి
 మండుచున్నది; ఆ వెల్లు ♦ నిండుచున్న
 దింక దీనిని జల్లార్ప ♦ నెపరితరము?
 ఇంక దీనిని వారింప ♦ నెపరితరము?

ఏ ది నా పాట

ఈ ప్రణయగీత మెందుండి * యేనుదెంచు
ఈ యహృతికంత మే వ్యక్తి * నెనసి వచ్చు
ఆ రసాత్మకాక్షర సమా * ధ్యాయ మెందు
సణంగియున్నది యెవరి దా * న్యమున గలదు.

దాస్యశృంఖలాబద్ధ వి * ద్యావధూటి
కేది యీ రీతి స్వాతంత్ర్య * మేది సాగను
ఏది నా పాట నా గీత * మేది కవిత.

విహ్వల నిషిద్ధ దైన్య జీ * వితమునందు
విషనమారూఢ దగ్ధ * జీవితమునందు
ఏది యీ రీతి స్వాతంత్ర్య * మేది సాగను ;

ఇది యవాజ్ఞాననంబు న * తీంద్రియంబు
ఇది మహాశూన్యగళదణు * పదరవంబు
నేను వాకొనుగీతంబు * నే దలంచు

భావ మీ జరదశరీర * వాణి పాడి
పాడి ప్రకటించు ప్రకృతి ని * వాళి యొసంగ
ఇంక నాకు స్వతంత్ర మిం * తేని కలదె ?

ఇంక నాకు గర్తవ్య మే * దేని గలదె ?
మెఱపుతీవలు, రత్నాలు * మేళవించి
మిణుగురులు వెన్నెలల వన్నె * లనువుపరచి
ప్రేమరసవాహినులఁ దేలు * వీచికలను

అల ప్రభాత నిశాంత నా * ట్యానుబద్ధ
శర్వరీకాంత మోహన * స్వరవిలాస
మాధురీ మార్గణంబుల * మాటునందు

మనలు జీవిత పాపాణ ♦ మండలంబు
 మండి యెగయు బూడిదనయి ♦ నుండి రాలి
 వ్రాయుచున్నది యీపాట ♦ సాంధకోటి
 చదువుకొనునట్లు, కోవిదుల్ ♦ చదువునట్లు
 ఇంక నీ పాట నా దని ♦ పించు పెట్టు?
 ఇంక నీగీతి నా దని ♦ బొంకు పెట్టు?
 ప్రణయ నిస్సాణ మదె మ్రోయఁ ♦ బయనమైన
 యువక పథికుల వా గమృ ♦ తోపవృష్టి
 అదె ప్రవాహవిధంబున ♦ నరుగుదెంచి
 వీచికలచేత ఈ గీతి ♦ వెల్లివిరియ.
 ప్రతిలతాగుల్మములయందు ♦ ప్రతిఫలించి
 ప్రతిజలాశయమం దభి ♦ వ్యక్తి నొంది
 ప్రతినదీగర్భమందుండి ♦ బయలుదేటి
 మ్రోయుచున్నది దిశలు మా ♦ ర్రోయునట్లు.
 పాడుచున్నది జగము సొం ♦ పారునట్లు
 ఇంక నీ పాట నా దని ♦ పించు పెట్టు?
 ఇంక నీ గీతి నాదని ♦ పించు పెట్టు?
 ప్రాతపాతాలు వల్లించి ♦ ప్రాతకథలఁ
 జాటి యీ నాటి కవితాన ♦ ధూటి గట్టి
 ప్రాత తొడవుల ముస్తాబు ♦ పరిధవిల్లి
 వెదకి పాశ్చాత్య ఫేసు బూ ♦ డిదను పూసి,
 పులిమి తలదువ్వి బిచ్చపు ♦ వెలఁది చేతి
 బొమ్మ నాడించి నవ్వించి ♦ బుగ్గిచేసి,
 వడ్చి కన్నీళ్లు దుడిచి మీ ♦ కింద మనుచు
 నేను మీ ముందు పెట్టి మె ♦ ప్పించలేను ;

నేను కవిని నా కల మీ జ * గాన నొక్క
మాటు భిడ్లంబు కై నడి * మాటలగుడు
ఒక్కమాటు సంస్కర్త గా * నోవఁ గలదు ;
గాన కవితను నూత్నమా * ర్గములఁ ద్రప్పి,
క్రొత్త వన్నెల జగము రే * కెత్తునట్లు
చేసి, చక్కెరతో నింపి * వేసి నా స్వ
శక్తి యీశ్వరశక్తిగాఁ * జాటలేనె ?
దివిసి దివిజల నేలకు * దింపలేనె ?

మొగ్గగా లేచి పూచి యే * మో విలాస
పూర పూరితకాంతులు * పొంగి పొరలు
నట్టి నానా షోర్య పు * ష్పాసవములఁ
ద్రావి మైకొన విరహా ని * ద్రాణమైన
రమణి పద రాగముల నై క్య * రమ గడించి
ఆమెపారాణి మైనిండ * నలము కొనఁగ
ఆమె ప్రేమసామ్రాజ్యంబు * నాచికొనఁగ
ఆమె దృక్పథ సర్వస్వ * మందుకొనఁగ
వెడలి గేదంగి పూల పు * ప్పొడుల మ్రగ్గి
మాసి, రిమ్మెత్తిపోయి హ * తాశమైన
భ్రమర మీ గీత యెలుఁగెత్తి * పాడుచుండ
తేటి యీ పాట నా దని * చాటుచుండ
ఇంక నీ కైత నాదని * బొంకు టెటుల ?

పంచమస్వరాళికిని వి * పంచికలకు
వీరహులకు రాగధన సము * ద్వేలమైన
పాతశాలను పెట్టి సొం * పారునట్టి

కోకిలము చంచుపుటమున ♦ లోకమునకు
పాడి, విసిపించు నిది తొలి ♦ పాత మనుచు
చదివి విసిపించు నిది తొలి ♦ చదువుగాఁగ
ఇంక నీ పాట నా దని ♦ పించు పెట్టు?
ఇంక నీ గీతి నా దని ♦ బొంకు పెట్టు?

మనసు మనసును గలిపి యే ♦ మాటకై న
మరపు రాకుండుటకుఁ దన ♦ వరుని మనసు
కొంగులోపల ముడి వేసు ♦ కొన్నయట్టి
ప్రేమకామిని హృదయార ♦ విందమందు
రేక రేక నీ పాట చి ♦ త్రించియుండ
స్వరము స్వరమున నీ పాట ♦ మెఱయుచుండ
పలుకు పలుకున నీ పాట ♦ కులుకుచుండ
ఇంక నీ పాట నా దని ♦ పించు పెట్టు?
ఇంక నీ గీతి నా దని ♦ బొంకు పెట్టు?

కవుల భాండార మిట్లు లో ♦ కము గ్రహింప
కవుల సర్వస్వ మిట్లు వ్ర ♦ క్కలయిపోవ
ఇంక శూన్యభాండముల లె ♦ క్కేమి గలదు?
ఇంక ముక్తకంఠముల జో ♦ లేమి గలదు?
గాన కవి విశ్వరూపంబు ♦ గాంచవలయు
ఇంక కవి విశ్వమై విసి ♦ పింపవలయు.

మేలు కొలుపు

మేలుకొనరే - జనులు - మేలుకొనరే॥

మేలుకొనరే నిద్రపోయెడు

వేళ కా దిది తెల్లవాత్రను

కాలవాహిని పొంగి పొరలి వి

శాల విశ్వము ముంచుచున్నది ॥మేలు॥

క్షీతిఁ జర స్థిర సంతతులు తమ

బ్రతుకు లను నాటకములోపలి

వెతలు ముగిసెడు నెదుటితెరగతి

మతులు గప్పె సుషుప్తి యహహా

గతులు మార్చెడు కాలనాథుడు

ధృతి ప్రభాత నిశాత సాయక

వితతి యదె వినువీధి పరపగ

అతిప్రశాంత నిశా కవాటము

కుతుక మొప్పగఁ దెఱచివచ్చెను

అతివపోలిక వేగుజుక్క.

॥మేలు॥

కడలి సిరితోబుట్టు కలువల

పడవ లెక్కి నదీనదంబులఁ

బడి వనాళి వసంతుతో జత

పడసి మలయ ధరాధరంబుల

వెడలి భిల్ల సరోజనేత్రల

జడల ముడిచెడు మల్లియల పు

ప్పొడుల దాగుడుమూత లాడుచు

నడచి మలయజశీతజలముల

కడిగి శుచియై పారభంబుల
నొడివి నిడుకొని వచ్చె పవనఁడు. ||మేలు||

కలయజాండము లడర నల్లని
వలువచే మేల్కునుఁగు గప్పియు
చెలఁగుచును బరతెంచి చీకటి
కలికి కన్నులకాటుకను తన
వెలుఁగుతోఁ గడు దిద్ది కుంకుమ
తిలక ముంచినరీతిఁ దనరుచు
శలభములు ఫలకాంక్ష సేయుట
వలనఁ గలిగెడు ముప్పు లెట్టివో
తెలుపుచును సస్కర్తపోలిక
నిలిచి వెలవెలఁ బాత్ర దీపము. ||మేలు||

విరుచువరచి వనాంతమును ప
ల్లెరములో కప్పరపుహరితి
వరలఁగా వనరమ యువస్సృన
కెరగి స్వాగతముల నొసంగఁగ
పరభృతాది శుకాంగనలు తమ
స్వరసుధారసధార లాలుకఁగ
గిరులు దరులు ప్రతిధ్వనింపఁగ
తరుల నెక్కి వసంతగీతము
లరసి పాడుచు నందులో నీ
శ్వరుని తేజము గాంచు సమయము. ||మేలు||
చెఱకువిల్లును వంచి విరహాల
విరుల శరముల ముంచి యెత్తిన
మరుఁడు క్రూరనిశాచరుఁడు తన

దునితముల కతిలజ్ఞఁ జెందుచు
 మరల దిక్కుఁజొంగుటతో నా
 పోయెనునె విహరించి వెన్నెల
 బురులలోన వియోగులను కను
 మరలజేసి విషాదపెట్టిన
 భరమునను సంబరము విడిచియు
 చరమగిరి కేతెంచె చంద్రుడు,
 తోయజంబులు నిద్ర లేచెను
 తోయజాక్షులు లేచి గంగా
 తోయములకై పోవుచుండిరి
 తోయజుడు రేయెల్ల వెన్నెలఁ
 గాయుచును చరమాద్ర నిలిచెను
 ఆయు వల్పము తెలియ లేమని
 తోయదంబులఁ బ్రకృతి గంటలు
 వేయుచున్నది కోళ్లు కొక్కొరొ
 కో యటంచును దిసలు బీటలు
 వాయగా నదె యటచుచున్నవి.
 పవనములు కామములు నింద్రియ
 వివశమైన మలీమనస్థితి
 దవులకుండఁగ జ్ఞానజాహ్నవి
 నెవఁడు హృదయము కడిగివేయునొ
 అవల వారల బ్రహ్మజ్ఞా
 సాంతరంబు తమంబు బాసియు

॥మేలు॥

॥మేలు॥

ప్రవిమలంబగు తెలివితో నీ
 శ్వరుని తేజము గోచుకై నడి
 దివిని జలధిని నిసిని విడిచియు
 రవి యదే యుదయించె నభమున. || మేలు ||
 పవనములు కామములు సరివ
 ద్వర్గముల బిగు వణగిపోయిన
 సవల గంగాజలము పోలిక
 నాత్మ మిగుల పవిత్రమై తొలి
 పరిచయంబులు విడిచి విలసిత
 బ్రహ్మజిజ్ఞాసాంతరము మతి
 దవిలి తమస్సును బాసి యీశ్వర
 తత్త్వమున తేజంబు గాంచెడు
 ప్రవిమలాత్ముని తెలివితై నడి
 రవి యదే యుదయించె నభమున. || మేలు ||
 నిద్రపోయె నదే చతుష్కు న
 ముద్ర ముద్రిత లోకజాలము
 నిద్రపోయెను భూతకోటి యు
 పద్రవంబులఁ దగిలి మాయా
 నిద్ర తొలగిన బ్రహ్మవేత్త ల
 నిద్రదీప్తి స్వరాజ్యదుర్గము
 భద్రముగ కాపాడి దేశద
 రిద్రమును తెగటార్చుఁడో యన

నిద్రపోదురె భారతీయులు

నిద్రపోదురె వీరవనితలు.

॥ మేలు॥

కాల మనయము లోకమును నీ

లీల రేలఁ బవళ్ల రథములఁ

దోలి తోలి రజంబుకై వడిఁ

దూర్చి పూచిన ఘృష్ణలోయన

చేల రాల్చి విషాద మగు నీ

వ్యాధిమును తెగఁగార్చు మంత్రిపం

లాలకింపఁగ నదిగొ శ్రీయూ

క్షైలలీగునుఁ డిచటనే ఉం

రాలిషాకవి కెఱుకఁ బలికెను

వేళ బ్రహ్మముహూర్త మియ్యది.

॥ మేలు॥

జీ వి త నా ట్యు ము

సడచిపోయిన జీవిత ధ కాల నాట్య
 రంగమున చేసినట్టి వ ధ ర్తనము నందు
 ప్రతిపదము క్రింద ముండై గ ధ న్నకుచు నుండె
 ప్రతి సమిద్ధ వాతావర ధ తతియందు
 చీమలే పట్టుకొనుచుండె ధ నేమొ గాని
 శాంతి యొక్కడి దింక ది ధ గంత దృశ్య
 మైన సౌందర్యమున లీన ధ మైన తెరల
 చాటుమాటున బ్రతుకను ధ నాట కాంత
 రాగమెత్తి పాడుచు నను ధ రాగరసవి
 శేషవాహిని హృదయ నం ధ క్షిప్త భూము
 లందు పారించి ప్రేమ రా ధ జ్యముల నేల
 ఏది యవధాన మీ దగ్ధ ధ పాదపముల
 మోల నుడిగాలి ముంగల ధ బోర్ల వడ్డ
 శూన్యఘటము దీనిని నేరు ధ చూడఁ గలరు ?
 నెచ్చెలులపొంత ప్రాంత వ ధ నీ విలాస
 లాలన పథాల వెన్నాడి ధ లాస్యహాస
 భాసితశ్రీల ప్రొద్దులు ధ మోసులెత్తఁ
 బుచ్చుటకు నీ ప్రకృతి తోడు ధ వచ్చుమాట
 లేకపోయెను ; రంగ వ ధ ల్లికలయందు
 మురుపుసూపు నిగారంపు ధ ముత్తేనరుల
 క్రేవలందు పూదీప వా ధ కిళ్ళయందు

పచ్చతోరణములఁ గట్టి ♦ పశ్చేరముల
 హారతి యుపస్సృనకు నిచ్చి ♦ అంజలిని ఘ
 టించి స్నాగతమిచ్చి య ♦ ర్థించి కుదుల
 యిరుకులను గ్రాలు తలఁబ్రాలు ♦ విరులు గురియ
 వాననలఁ దోగి, వలపుల ♦ వాలు విరియ
 నప్పులను దేలి జీవిత ♦ నాటకాంక
 మును చతుర్థాంకముగఁ జేయు ♦ టనునది గన
 లేదు; ముంగిళ్లు మునుగులు ♦ లేవనెత్తి,
 యిరులు కాటుకపట్టి క ♦ న్దేరల నిరికి,
 పరువులెత్తి రసస్వరూ ♦ పముల దాసి,
 వాసిమెయి పొలయల్కలం ♦ దోసిఘలను
 పోసి, బలిమాలి, మోము మో ♦ ములను జేచ్చి,
 ఏడ్చి, కిన్నెళ్లు దుడిచి, యే ♦ మేమొ బాస
 లాడి, వగలాడి వేడుక ♦ యాగడముల
 కేసి కన్నెత్తి చూడలే ♦ దాసమాత్ర
 ముండిపోయెను పగిలిన ♦ గుండెలందు.

చాతకము

ఉ. చాతకపక్షి ! నీవిల ని ♦ జంబుగ సద్గుణరాశివంచు నీ
నీతికి నీ మనోహర వి ♦ నిర్మల బుద్ధికి సంతసించి వి
ఖ్యాతిగఁ జెప్పుకొందురు గ ♦ దా నిను నీ దగు భాగ్యమే ము నీ
జాతి ఖగంబు నింక పినఁ ♦ జాలము చూడము ముజ్జగింబులన్.

చ. పరభృత మున్నదన్న నది ♦ పక్షులలోఁ గడు ప్రోథమైన దా
పరహులపాలి శత్రువు న ♦ వీన సుమాస్త్రుని పెద్దబంటు సుం
దర శుకచక్ర శారకలు ♦ దర్పకు నైన్యము రాజహంస మా
సరసిజనాళ భక్షకము ♦ చాతకమా యివి నిన్నుఁ బోలునే.

శా. గూడా లేదు; లతావనీరుహములన్ ♦ గూర్చుండ ; పీ కుక్షీకిన్
గూడా యొల్లవు; నీరుద్రావపు బలే! ♦ గ్రుడ్డలుగాఁ బెట్టెదో
జోడేరీతిని గట్టెదో నిదుర యె ♦ చోచి బోదువో నింగిపై
నాడన్ రెక్కలు నొవ్వువో శ్రమముగా ♦ దా పేద సారంగమా

ఉ. చంచున గింజ లేరికొనఁ ♦ జాలవో ? కూషనదీజలంబు భ
ర్జించుటలేదో ? యాకలి న ♦ శించెడి మందులు త్రాగినావో ? ఏ
ర్జించితో కూడు యోగివయి ? ♦ జీవము తగతి నెత్తె ? నెట్లు నీ
ద్ధించెను నీకు నిర్మలిన ♦ దివ్యశతీరము వానకోయిలా ?

ఉ. సాంపగు నీచరిత్ర మతి ♦ చోద్యము వర్షజలంబు ద్రావ వలె
ఛింపుదు పంట నిత్యమది ♦ చేకురునే ? యిటు లెన్నినాళ్లు జ
పింపుమ నింగినాడెదవు ♦ విప్పిన రెక్కలు మూయకుండ ? నూ
హింపగరాదు నీకుఁ బర ♦ మేశ్వరుఁ డేమి యనుగ్రహించెనో.

ఉ. పక్షులలోన నీవు కడు ♦ పండితురాలవు గాగ నేదియున్
భక్షణసేయకుండ నుచు ♦ నానపు దీక్ష వహించితంచు నా
రక్షణఁ జందరన్ వనుచు ♦ రాజగుటన్ నినుఁగూడఁ బెంపగా
నీక్షణజేసి వాన గురి ♦ పించునొ యేమొ యెఱుంగ శక్యమే.

ఉ. ఆకలిలేనిచా రవని ♦ యందు గనంబడ లేదొవేళ కే
యాక్షణ నీరక్షీరములొ ♦ యూహగఁ బోయెనువారె.గా, యిసీ
నీకరణిం గనంబడరు ♦ నిర్జరు లొక్కరె తప్ప నానుగా
నాకనినాన మిర్లగరు ♦ నైజమె వేఱుగఁ జెప్ప నేటికిన్.

ఉ. భూమి పసించువారు పొర ♦ పొచ్చెములం బడి యాలుబిడ్డలం
దే మనుశూర ముంచి పర ♦ మేళఁగుఁ గొల్వరటప్ప బుద్ధిచే
సేమివ్రతఁబు స్మృతను ♦ నెచ్చటి కేగిన వానకారునం
దేసుగ కొక్కమాట స్మరి ♦ యింపుము సత్కవి వీవు గావునన్.

చ. నెల. లిరున్నాల్లు సిగిపయి ♦ నిల్వన నీరయి నిల్చియుంటి నా
కలరస మూరె నేటి దిను ♦ గండము దాపె నటంచు ద్యోదశన్
జలదము దోప వేసుకను ♦ నాగకు నీటికణఁబొ లేక లో
పల నడగల్గొ చూచి మరి ♦ భక్షణసేయుము జోనకోయిలా.

చ. దగఁ గొని యాకటల్ దడసి, ♦ దహ్యత నొందెడువేళ నోటిలో
దిగుటకు నీళ్ళొ పాలొ మఱి ♦ తియ్యని పండులొ లభ్యమైనచోఁ
దగు; నది ప్రాణమూర్ నిలుపుఁ ♦ దద్దయు స్వర్ణము నాణిముత్యైపుం
నగలు లభించినన్ వృథ ధ ♦ సంబుసకున్ విలువన్న దున్నదే.

ఆ. ఇట్టి ఘోరమైన ♦ యీ కానలోన దా
హగ్ని కింధసంబు ♦ నై నవేళ
నోట ముత్య మున్న ♦ పాటి మున్నండిన
ఫలము లేదు స్వాదు ♦ జలము వలయు.

ఉ. అకటిచేత నేలఁబడి ♦ యాశలు రాలఁగ నంగలార్చు నీ
వ్యాకుల శోకతప్తనకు ♦ స్వర్ణ కిరీటము నెత్తి నుంచినన్
లేకొక తట్ట పెట్టినను ♦ లేదు సుఖంబును నేగి త్యాగ భో
గాకరమైన యీ తనువు ♦ నన్నమయం బని యెంచఁగాఁ దగున్.

ఆ. కాన దీని నెల్ల ♦ గను గొని విబుధుండు
ఉన్నమట్టుకు దిని ♦ యుండు నింట
గాని యర్థవాంఛ ♦ కడగఁడ౯పాలయి
ఛావబోడు లోభి ♦ చచ్చినటులు.

అ హిం సా గీ త ము

జగము సృజించినట్టి యీ ♦ శ్వరుని జూడు
 పంచభూతాలు వాని యే ♦ ర్వాణుఁ జూడు
 సూర్యచంద్రుల చక్కని ♦ శోభఁ జూడు
 కాల పరిణామ వైచిత్ర్య ♦ గతని జూడు
 ఎంత వింతఁగఁ దోచు నీ ♦ యంత రాత్మ
 నిన్న పూయని లతలు నేఁ ♦ డెన్నో పూలు
 పూయుచున్నవి సొగసు పు ♦ ప్సముల జల్లి;
 నిన్న పారని యేల్లు నేఁ ♦ డెన్నో నీళ్లు
 నొసఁగుచున్నవి తల్లి పా ♦ లో యనంగ;
 ఫలరసాదులు వృక్షముల్ ♦ పగలు రేలు
 గురియుచున్నవి జీవముల్ ♦ గురియునట్లు;
 గడ్డిగసరుల మేయు గో ♦ గణము పాల
 నిచ్చుచున్నది కరుణ రే ♦ కెత్తునట్లు;
 వానికై మనఃపూర్వక ♦ స్వాగతంబు
 పంపి మనయాత్మ వాని క ♦ ర్పింపవలయు
 అదియె పుణ్యంబు మోక్షాన ♦ కదియె దారి.
 అదియె యోగంబు భాగ్యాన ♦ కదియె తెఱపు
 దీని కన్యంబు వృథ యని ♦ తెలియవలయు
 గోవులను బట్టెలను పాలు ♦ గ్రోలి నాని
 గోయువాఁ డెంత క్రూరుఁడో ♦ వ్రాము దరమె?
 రాతికంటెను కఠినుఁ డా ♦ రాక్షసుండు
 రాక్షసునికంటె ద్రోహి యా ♦ రాజునుండు
 నోరెఱుంగవు, కొట్టిన ♦ మారకుండు

అరచి తమ మొట్ట నెప్పు డీ ♦ శ్వరునితోడ
 చెప్పుకొను గాని మనతోడ ♦ చెప్పుకొనవు
 మనబరువు మోచి యెంతో బా ♦ ధను నహించు
 మనకొకట పాల నిచ్చి వే ♦ దన నహించు
 వాని గోయుటకంటె పా ♦ పంబు గలదె
 వాని దినుగంటె వేటు పా ♦ పంబు గలదె
 పాలు బ్రాచి రొమ్మును గ్రుద్దు ♦ వారికంటె
 యేరు చాటి తెప్పను గాల్చు ♦ వారికంటె
 కఠినపాపాణ ముని వాని ♦ గాంచవలయు
 పట్టపిడుగని వాని భా ♦ వింపవలయు
 జీవహింస మాన్పిన బుద్ధ ♦ దేవుఁ దలచి
 యజ్ఞధేనుల కాపాడి ♦ నట్టి ద్వైత
 మతగురుండు మధ్యాచారి ♦ మార్గ మెంచి
 వేదమున యజ్ఞమున బలి ♦ లేదటంచు
 దెల్పు నలదయానందు నం ♦ దేశ మరసి
 లేడిపిల్లను వదలి పా ♦ లిచ్చు తల్లి
 నూటడించు సిబక్తజీన్ ♦ తీరు గాంచి
 పరమదయ కాకరంబైన ♦ వారి మన క
 బీరు నలగాంధి మున్నగు ♦ ధీరమతుల
 నెంచి జీవహింసను విన ♦ ర్జింపవలయు
 పుణ్యధనులార! భారత ♦ పుత్రులార!

విద్య

- ఉ. విద్య మహాపదార్థము వి ♦ వేక కళాలసితంబు నైన దీ
విద్య చరాచరంబయిన ♦ విశ్వ మెఱింగెడు చూడ్కివంటి దీ
విద్య బలంబు, తేజము, ప్ర ♦ వీణత నిచ్చును సర్వధర్మసం
వేద్యమునైన నీ పరమ ♦ విద్యకు మించిన భాగ్యమున్నదే.
- చ. యవను లరబ్బు లార్కులు ము ♦ హా విభవంబున శౌర్యధుర్యులై
యవని జయధ్వజంబులు ది ♦ శాంతములన్ నెలకొల్పిరంచుఁ ద
శ్రవణుల కీర్తిగీతములు ♦ పాడెద రా విభవంబు విద్యచే
గవిసెనుగాని నోట్టలత ♦ ఖడ్గబలంబున గా దొకప్పుడున్.
- నీ. మధుమాసముల ♦ మేయు మావిచిగుళ్లకై
పంచమస్వర మభ్య ♦ సింఁచు బికము
కుసుమాసవము ప్రేమ ♦ మెనవి వినోదంప
వనచరత్వము నేర్పు ♦ కొనును తేటి
మేఘమాలికతోడ ♦ మిత్రాసురాగంబు
బ్రకటింపఁ గలుచు న ♦ ర్తనము నెమిలి
పూచీవ తీవకుఁ ♦ బోయి తేనె గడించు
పాండితి నలవాటు ♦ పడును సరఘు
- తే. ఇట్లె జడములు సహజ సా ♦ హిత్యగరిమ
బ్రకృతిని నలంకరింపుచుఁ ♦ బరంగుచుండ
మనుజుడై వుట్టి విద్య నా ♦ ర్జనవిధంబు
వదలినాఁ డన్న జీవచ్ఛ ♦ వం బతండు.

సీ. కాటుకలట్లు చీర ♦ కటు లజాండము నిండఁ
 దూలించి మెఱయు ఖ ♦ ద్యోతమందు
 రోదసీకుహరంబు ♦ మోయ నుపస్సుల
 నెలుగెత్తి పాడు ♦ కోకిలముసందు
 కంటకంబులు చుట్టు ♦ కఱకాకు లుండిన
 సువృచందు గులాబి ♦ పువ్వసందు
 మాంసమిశ్రిత మలీ ♦ మనమైన శుక్తిని
 దీపించు నాణిము ♦ తైమ్మనందు

తే. ప్రణయవతి సాధ్వీ ప్రేమ హృ ♦ స్వసజమందు
 కఱయును లోహ మగు కవి ♦ కలముసందు
 గోపబాలుని పిల్లన ♦ గ్రోవియందు
 విద్య రసముతో నైక్యమై ♦ వెలయునుండు.

తే. విద్య చదువుటచేతనే ♦ వెలయఁబోదు
 విద్య యాచరణంబున ♦ వెలయఁగలదు
 విద్య లోకార్థమేగాక ♦ విద్య తనను
 తానెఱుంగుటకై యుండు ♦ తథ్యముగను.

తే. విద్య కుక్షికినై వెచ్చ ♦ పెట్టరాదు
 కోటివిద్యలు కూటికై ♦ కూర్చువారు
 రేగుసల్లకు మణుల న ♦ ర్పించువారి
 వంటివారని తెలియఁగా ♦ వలయు నెప్పుడు.

తే. విద్య పొట్టకూటికి లేక ♦ విక్రయించు
 వాడు వండ్లచెట్టును గొట్టి ♦ వంటకట్టె
 జేసినట్టుల యగును ; న ♦ న్యాసికైన
 విద్య భాగ్యంబు గూర్చు నే ♦ వేళకైన.

తే. రాజు నాశ్రయించెడువాడు ♦ భోజనమున
కిన్ని యటుకులు దొరకక ♦ ఖిన్నుఁ డగుట
సంభవించును; నూ సర ♦ స్వతిని నాశ్ర
యించువాని కాబాధ రా ♦ దించుకైన.

తే. ఎందఱో విద్య నేర్చి యుం ♦ దందు భైక్ష్య
పాత్రహస్తులై యాచించి ♦ బాధపడుట
సరయుచుంటిమి, నిజ మట్టి ♦ పురుషులందు
గల గురభ్యాసములె చాని ♦ కారణంబు.

ఉ. అనితవిద్య నేర్చి యది ♦ యాచరణంబునఁ బెట్టి చాని జూ
పించనివాడు వ్యర్థుఁ డవి ♦ వేకి నిజంబుగ గ్రుడ్డివాని చే
నుంచిన దీపమట్టు లతఁ ♦ దుర్బుజునావళికెల్ల మేలు గా
వించును గాని వాని కొక ♦ వీనము లాభములేదు జూడఁగన్.

ఆ. అట్టివాని వయసు ♦ వృద్ధంబు నర్థంబు
బెట్టినాఁడు గాని ♦ యెట్టి పస్తు
వైన కొననివాని ♦ యటు పోవు నను జ్ఞాన
మెఱిగి పండితుఁడు చ ♦ రింపవలయు.

న వ్య

రూఢమై శాంత తేజస్య ♦ రూప మగుచు
 సదయమై ప్రభుణ్యమయి ని ♦ మ్మపట మైన
 నవ్వుమోమును మేము నా ♦ నంద దేవ
 తగ నుపాసించు మరసి నం ♦ తతము దెలిసి.

ద్యోదిశను మేఘమాలలో ♦ దోచునట్టి
 మెఱపుకై వడి రత్నాల ♦ సరములందు
 తళుకువలె చంద్రచంద్రికా ♦ ధవళపరిమ
 శంబులై యొప్పు పుష్ప చ ♦ యంబుపగిది
 నవ్వుమోమును మేము నా ♦ నంద దేవ
 తగ నుపాసించు మరసి నం ♦ తతము దెలిసి.

ఇద్ద జీవితవార్ధి దా ♦ టించు నావ
 ఆయు వను గాలిపడగను ♦ నాపు తాడు
 కాలకన్యాలలామ ర ♦ త్నాలమాల
 సతి ప్రణయకోప మేఘజం ♦ ఝానిలంబు
 వైరి వీరవచస్సర్ప ♦ గారుడంబు
 విమల శాంతరసంబుపై ♦ వీచుగాలి
 ప్రేమలత మనోవని పెట్టి ♦ పెంచుమాలి
 వాంఛ యను చారుశుక్తికి ♦ స్వాతివాన
 రాగ రోగాగ్ని నార్చు వ ♦ ర్వాగ్ధుంబు
 సకల విభవార్థ కుసుమ వ ♦ సంత ఋతువు
 మోక్షలక్ష్మికి పరునకు ♦ మోక్షలేఖ
 ఉదిత విజ్ఞానశరధి కిం ♦ దూదంబు

ప్రేమ నిండాఱ నవ్వి న ♦ వ్విండు నవ్వు
నవ్వుమోమును మేము నా ♦ నంద దేవ
తగ నుపాసింతు మరసి నం ♦ తతము దెలిసి.

నవ్వులేని మొగంబును, ♦ పువ్వులేని
పనము, నవయావనంబున ♦ పలవులేని
తరుణి, జ్ఞానంబులేని వి ♦ ద్యా విధాన
మట్లు శోభాశీనమై ♦ యడఁగుచుండు
పాచి తీయనియిల్లునా ♦ తోచుచుండు
నవ్వుమోమును మేము నా ♦ నంద దేవ
తగ నుపాసింతు మరసి నం ♦ తతము దెలిసి.

నవ్వు నాల్గువిధంబుల ♦ నష్ట మనుచు
నవ్వు మాయాప్రధాన ♦ ము ♦ న్నాద మనుచు
నవ్వు నీచసూచక జనా ♦ నంద మనుచు
నుడివినను మాకు వానితో ♦ నుబును లేదు
తెగడినను మాకు వానితో ♦ తగవు లేదు
మాకు నిర్మల మగు నవ్వు ♦ మహితమైన
ప్రేమ మానందజనక జీ ♦ వితము వలయు
విషపునవ్వును మొగలంట ♦ వీడవలయు.

మనుజుఁ డేగి, వాని న ♦ వ్వును విలాస
భానురంబగు ప్రేమ మీ ♦ ప్రకృతియందు
మలసి చిత్రింపఁబడు; వాని ♦ దలఁచువారి
కతని నవ్వుమొగంబు ప్ర ♦ త్యక్ష మగును
నతని నిష్కపటాకృతి ♦ యర్థ మగును.

నవ్వుమోమున ప్రేమను ♦ నివ్వటిల్లు
 జవ్వని మనోహరాంగి నీ ♦ చాన నెపుడు
 మఱవఁగాఁ గలవొక్కొ? యే ♦ మాయమారి
 మందు దిన్న విదోగార్తి ♦ గుండుచున్న
 సతులతో వేడ్క నుదయించి ♦ శాంతశీత
 కాంతి నల్దెస లలమ ని ♦ శ్చింతలీల
 నవ్వునెన్నెల లలర శూ ♦ స్యమునఁ దోచు
 చంద్రు నెన్నఁడు మఱవఁగా ♦ సాధ్య మగునె
 తామరస మిత్రసేత్ర సం ♦ దర్శనాప్తి
 నిండి నిండారుమోదంబు ♦ నెగడుచుండి
 నవ్వునట్టుల వికసించి ♦ నై జకాంతి
 వెలసినప్పుడు వీక్షించి ♦ కలలనైన
 మఱవనేర్తువె నీవు నీ ♦ సరసిజమును?
 ఇట్టులే నవ్వుగూర్చి యూ ♦ హించుకొనుము
 ఇట్టులే నవ్వుకై యుపా ♦ సించుకొనుము
 నవ్వుమోమును మేము నా ♦ నందదేవ
 తగ నుపాసించు మరసి సం ♦ తతము దెలిసి.

భారతీ సమితి

తే. ప్రకృతితెరలోన దాగి తాఁ ♦ బాటపాడి
రంగమున వచ్చి తానె పా ♦ త్రగ నటించి
ప్రేక్షకుండయి చూచు తా ♦ విశ్వమూర్తి
భారతీసమితికి నాట ♦ పట్టు సగుత.

ఉ. భారతికిన్ నిరంతర ము ♦ పాస్వము నై న తెలుంగుబాస శో
భారతి తేనెతేట లగు ♦ పల్కుల నామె నుతించువో నలం
కారమునై యెనంగు రస ♦ శౌరవఘక్కి నువర్ణదీప్త నా
నారవణాలమాలగ త ♦ నర్పు నిజం బిటఁ జెప్పవచ్చినన్.

ఉ. ఏ వసుధన్ జనించితివో ♦ ఎవ్వరికోశలవో గదమ్మ వి
ద్యావతి! యాంధ్రభారతి! య ♦ థార్థముగా మొనమొన్న నీవు గో
దావరి తీరమందున గ ♦ గా బిభ్రయించితి వాంధ్రజాతి గీ
తావరి పాడుచున్ లయకు ♦ సంధెలుమ్రమాయగ నాట్యమాడుచున్.

ఉ. ప్రాక్తను వెట్టిదో తెలియ ♦ హదు భవత్సహజస్వరూప సం
సక్తినిబట్టు కాంచినను ♦ సంస్కరణంబులఁ బొందియున్న నో
వ్యక్తిగఁ దోచు భారత మ ♦ హా మహితంబగు సత్త్వబంధ మాం
ధ్రోక్తినిఁ బాడుచుండ విను ♦ చున్నది లోకము నేడు భారతీ.

మ. నహజంబైనది కొంత కృత్రిమమునై ♦ సంస్కారలభ్యంబునై
మహితంబైనది కొంత తెల్లకవితా ♦ మూర్ధంబుఁ జర్పించి త
స్మహసీయస్థితి భారతీసమితి సం ♦ భావించి భాషించు లో
క హితార్థంబుగ దీని నీశ్వరుడు ని ♦ క్కం బడ్డి కాపాడుతన్.

అక్షరము

1. ఎంతకాలంబు కన్నీళ్లు ♦ నీ విధాన
కార్చి యెలుఁగెత్తి యేడ్చి నిన్ ♦ గాంచలేక
జీవములుపుత్తు నోస్వామి ♦ చెప్పజేను ?
ప్రాణములు నిల్పుదునో స్వామి ♦ ఎలుక వేరు ? ||ఎం||
2. ఆహములు ప్రభాతములు సంధ్య ♦ లకుఁగుచుండె
యుగములు యుగాంతరము లిట్లు ♦ లెగిరిపోయె
కరకురాతిని బోలు గా ♦ కఠినమనసు
కరగకున్నది నీప్రేమ ♦ శరణిలోన
నమయకున్నది నీ కళా ♦ జ్ఞానబలండు
యేవిధంబున నినుఁ జూతు ♦ సేవధాన
నిన్నుఁ జేరుదు ? నాకింక ♦ తెన్నునెలచె ? ||ఎం||
3. విశ్వమానవలోకంబు ♦ వెదకినాడ
వెడలి రోదసీకుహరాలు ♦ వెదకనాడ
గగనవీధులు, చొరరాని ♦ కాననములు
గిరిదరీద్వార ఘోర దు ♦ ర్భరవిషణ్ణ
నిమ్న సోపానములఁ బడి ♦ నేలరాలి
లేచి యెగఁబ్రాకి ప్రాకి నిన్ ♦ జూచుకొఱకు
జతన మొనరించినాడ నా ♦ శక్తికొలఁది
గాని నీజాడ సుంతయుఁ ♦ గానఁబడదు
నీవ్యూహం బాకింతయు ♦ నెఱుకఁ బడదు
పలుక రెవ్వరు తెలిసిన ♦ వారు లేరు ! ||ఎం||
4. స్నిగ్ధ ధూళిధూనరతమో ♦ చ్ఛిన్నతప్త
పులిసనీమలో సెలయేటి ♦ పొంతలందు

విరులు గురిసెనుచోటా? నుం ♦ దర శకుంత
ముల రుతంబులు మిన్నులు ♦ ముట్టుకోటా?
యెందు నున్నావా నీనెల ♦ వెందులదొ?
పలుకరెవ్వరు తెలిసిన ♦ వారు లేరు!

॥ఎం॥

5. తుద మొదలు లేని నీరూపు ♦ దోచ కన్నొ
పాట్లు పడి గొంతుకెత్తి నిన్ ♦ బాడ్డి పాడి
యఱచినాడను కంతంబు ♦ చిరిగిపోయె
వెన్నుపూసలు నడలె ని ♦ ర్విణ్ణమై
వీణతంత్రులు తెగిపోయె ♦ వ్రేళ్లనుండి
కటికిరక్తంబు బొటబొట ♦ గారజొచ్చె
ప్రాణములు సొమ్మసిల్లె నో ♦ స్వామి నీవు
గానగా రావు నేను నిన్ ♦ గాంచకుండ
బ్రతుకజాలను నీప్రేమ ♦ పట్టలేను.

॥ఎం॥

6. ఏమి నేయుదు నునురై న ♦ నెగిరిపోదు
అకట అపుడైన నాకట్టె ♦ సరయుకొఱకు
వత్తువో లేదొ వచ్చిని ♦ వత్తు వేము
నీ పదరజంబు సోకి నే ♦ నెప్పటివలె
లేచివచ్చెద నుమ్ము నిన్ ♦ జూచుకొఱకు.

॥ఎం॥

7. ఒక్క కన్నీటిచుక్క కొ ♦ కొక్కముక్క
వ్రాసినాడను నీప్రేమ ♦ పట్టలేక
హృదయకుహరంబు చింపి వీ ♦ క్షించినాడ
నీవు నవ్వుచు కన్పించు ♦ నావు దేవ
ఇట్లు లుంఠాలిహాకవి ♦ యెఱుక చెప్పె.

సం దె

౧

తీగ తెగిపోయింది

అయ్యయ్య

తీగ తెగిపోయింది

తంబరా

తీగ తెగిపోయింది

ఆలాగె

రాగ మూగిపోయి

జోగిపోతుంది

రసములో

సాగిపోతుంది.

౨

సందె పడిపోయింది

అంతట

అంద మేదో వచ్చిందీ

ఇందులో

చందమా మున్నాడ

ఈరేయి

చందూరుని తెగనాడు

పువ్వుక్క టుంది

ఆ నవ్వె

అంద మిస్తుంది.

3

పడవ పోతూ ఉంది

ఆ యొడ్డు

గడచి పోతూ ఉంది

ఆ యేరు

పొడిచి వడి యెక్కింది

అందులో

నడుపువా రెవ్వరో

పాడుచున్నారు.

పాటలో

ఒడలు మరచారు.

౪

ఆ మధువు గొని వచ్చి

ఆ లేమ

సామగానము చేసి

నవ్వుచు

ప్రేమపాఠము చెప్పి

పోవుచు

తిరిగి చూచింది

గుండెల్లో

రాయి విసిరింది.

౫

ఆ ప్రొద్దు వ్రాలింది
 ఇంతలో
 ఈ ప్రొద్దు పొడిచింది
 పూటలో
 ఆ ప్రభాతవహూటి
 ఎటు గెత్త
 ఆ పొలతి పాడిన
 ప్రేమ ప్రళయంబు
 రుధిరంబు
 కురిసె హృదయంబు.

౬

మచ్చ పడిపోయింది
 నా గుండె
 ఉత్సవము పోయింది
 ఈ జన్మ
 వచ్చి పోయింది దిట్లు
 వలపులో
 చచ్చిపోయెనా
 అవుడైన
 స్వేచ్ఛ కలిగెనా !

నా కింక మ రణ మేది?

నా నిషాద కథావిధా ♦ నంబుఁ జెప్ప
 లేను, వ్రాయగా లేను, నా ♦ తోనె యీమ
 హాగ్ని చల్లారవలయు; కా ♦ ప్తానుషంగ
 మైన ధూమంబు శిఖి లీన ♦ మైన వగిది
 మెఱసి మేఘాలతోఁ బోవు ♦ మెఱిపులాగు నా॥

మరణవేదనా దోదూయ ♦ మాన మాని
 తంబు నగు దీని నెవ్వారు ♦ తలఁవఁగలరు
 ఘోరమగు దీని నెవ్వారు ♦ కోరఁగలరు నా॥

కాదు తెలిసికొనెడు కోర్కె ♦ గలదయేని
 నా నిషాద కథావిధానంబు ♦ నా కవోష్ణ
 బాష్పావృతాక్షు లీ ♦ యుర్వి రాలి
 వ్రాయుచున్నవి నా రుధి ♦ రంబుచేత
 లరయుచున్నవి నా హృదయంబుచేత
 చెప్పుచున్నవి వినుడు నా ♦ జిహ్వచేత
 సాంధ్యరాగాలవలె మీరు ♦ చదువుకొనుడు
 ఆ ప్రభాతాలవలె మీర ♦ లాచికొనుడు
 ఎఱ్ఱకలునలవలె నెత్తి ♦ నెత్తుకొనుడు
 దీపకలికలవలె నెదఁ ♦ దీసికొనుడు నా॥

ఏడ్చుచే బ్రద్దలైన నా ♦ హృదయసీమ
 క్రక్కుచున్నది నెత్తు రా ♦ కంఠలుంఠ
 నోగ్రయగు యజ్ఞపశువన ♦ నొప్పి యహహ
 ప్రేతభూతంబు లవి ద్రావి ♦ భీతిరహిత
 ప్రేమగీతాలు స్వేచ్ఛగా ♦ పేరుఁబెట్టి
 పాడుచున్నవి యారతా ♦ భ్రములు సుధను
 గురియుచున్నవి నాకింక ♦ మరణ మేది-

అల్లా ప్రభు

శా. శ్రీలీజాలిన మేటి వంచెటిగి నే ♦ నేవింపగాబోను. నా
 శ్రీలన్ కై కొననెంచి కుంటినయి న ♦ నింపంగ రాలేదు నీ
 శ్రీలావణ్య ప్రపుణ్య మార్గమున నా ♦ చిత్తంబు సంధిల్ల నే
 వేళన్ గొల్చెద భక్తి పూర్ణమతిన్ ♦ విశ్వంబు అల్లాప్రభూ ! 1

మ. నిను జింటించి భజించి మ్రొక్కి మదిలో ♦ నిత్యంబు నేవించి నీ
 వినుతిం జేసియు దానికిన్ ఫలముగా ♦ నిశ్శబ్ద మోక్షంబు దె
 మ్మని నే బేరము పెట్టలేను భవ ♦ దీయంబైన ధ్యాన్యంబు నా
 పనిగా జేసెద నూపింబలె స్వభా ♦ వం బొప్ప సల్లాప్రభూ ! 2

మ. జలరాశిన్ విలసిల్లు వీచికలతో ♦ సఖ్యంబు గావించి పు
 వ్వులతో నెయ్యము సల్పి తన్నుధలతో ♦ బొత్తై సభోవీధి జ
 క్కలతో వియ్యములంది నీ ఘనఘనా ♦ కారంబు జింటింతు ని
 ర్మల సౌభాగ్యసుధా ప్రవృత్తి గురియన్ ♦ రావయ్య అల్లాప్రభూ ! 3

మ. జల మధ్యంబున లేచు బుద్బుదము లో ♦ జన్ బెడలై కొన్ని కొ
 న్నిలచాకారములై తనర్పు పగిదిన్ ♦ నీ యందు రూపించు మ
 ర్త్యులు సీచాధిక తారతమ్య భవసం ♦ దోహంబులన్ భ్రాంతులై
 కలహింపన్ జనుచుందు రీ పని యెఱుం ♦ గన్ లేక అల్లాప్రభూ ! 4

మ. కలుముల్ లేములు నచ్చు పోవునవి మే ♦ ఘవ్రాతముల్ మింటిపై
 కలయం బ్రాకుచు నేగునట్లు నుఖదుః ♦ ఖ ప్రాప్త మప్రాప్తముల్
 కలలంబోలె దనర్పు గోరికలు వృ ♦ క్షచ్ఛాయలన్ బోలె మ
 ర్త్యుల వెన్నాడు మహేంద్రజాలము జగం ♦ బూహింప సల్లాప్రభూ ! 5

మ. కలడో లేడో పరాశ్చర్యం జనెను శం ♦ కళ గొంద రిధ్యాత్మవా
దులు తామే పరిమాత్మడందురు నదు ♦ ద్యోగంబునన్ గొంద రా
శల తేయంబగ లొక్కరీతి మతి ని ♦ వ్రన్ గొల్పుచున్ గొందతా
వలనిన్ గాంతునో లేదో నీదు నిజరూ ♦ పంబర్ది నల్లాప్రభూ! 6

శా. పాపంబెన్నడు నేయలే దెఱుగ కే ♦ పాపంబు గావించినన్
నాపై కోపము జూపబోక కరుణన్ ♦ రక్షింపవే కావవే
యాపద్బాంధవ దేవదేవ నదయూ ♦ యవ్యాజ తేజోమయా
నీపై భారము మోపినాడ గృప పో ♦ నీకయ్య, అల్లాప్రభూ! 7

మ. ధనహీనుండయి పుత్రధార గృహయు ♦ క్తంబైన సంసార దుః
ఖ నిధిన్ ముగ్గుచు తేలుచున్ నిను మదిన్ ♦ గానంత నూహింప లే
కనయంబున్ మృగత్పష్టకై జనెను దా ♦ హాసక్తునిన్ బోలె బో
వును మోహవిలచిత్తుడై చపలుడై ♦ మూర్ఖుండు నల్లాప్రభూ! 8

మ. ధనముల్ బ్రాప్తములోన లేనియెడ సం ♦ తాపంబునన్ గుందినని
ధనికున్ జేరి విధేయుడైనను బ్రయ ♦ త్నప్రక్రియా కాశలం
బున నెన్నేని యొనర్చినన్ దుదకు రా ♦ బోదొక్క పీనంబు నిన్
ననయంబున్ మదిగొల్పు వారికగు న ♦ ర్వార్థంబు నల్లాప్రభూ! 9

మ. నిను తేజో లసితాంతరాత్మ వనుచున్ ♦ విక్షింతునో లేక లో
క నికాయ ప్రణతాఖిల ప్రజనుగా ♦ గాంక్షింతునో పుణ్య స
జ్జన దృగ్గోచరతత్వమూర్తి వనినే ♦ సాధింతునో భక్తి నే
మని పూజింతు బరావరాత్మపు మహా ♦ త్మా, దేవ, అల్లాప్రభూ!

మ. నిను జింతింపగ లేక పెక్కు నదనత్ ♦ నీ నా వివాదంబులన్
జను లంధఃపతితాత్మలై చెడుదు రా ♦ శా పాశముల్ జిక్కి దే
నిని వర్జించిన నీ వెఱుంగబడుదో ♦ నిత్యంబు నాయాన బా
సిన నీ తేజము చూడవచ్చు నెచుబున్ ♦ సిద్ధంబు నల్లాప్రభూ! 11

మ. కడియన్నంబున కానజేసి ధనికా ♦ గారంబులన్ జేరి క
ట్టడి నిట్టూర్పుల బుచ్చి యాచకులు క ♦ ట్టా వేడినన్ వాగ ల
క్కడి భూతంబిది యంచు రోయుదురు జ ♦ క్కన్ నిన్ను సర్థించితే
యిడవా యన్నము లోకరక్షకుడ వీ ♦ వేగావ అల్లాప్రభూ! 12

కా. రాజుల్ ధూర్తులు దుష్టచిత్తులు మృషా ♦ ప్రాగల్భ్యమూర్తుల్ పృథా
వ్యాజస్తోత్ర పరాయణుల్ కుమతులా ♦ పాపాత్ములన్ జేర నే
యోజన్ జెల్లదు కోవిదప్రతతి యు ♦ ద్యోగించి నీ కర్థులై
యోజంపన్ నిఖిలార్థముల్ బడయ లే ♦ రో రాదొ అల్లాప్రభూ!

మ. శునకాకారులు దూషకుల్ విటనటుల్ ♦ శుద్ధాంత శాంతాళిపై
కనువేయన్ వెనుదీయనట్టి కుకవుల్ ♦ కాసంత సందున్న న
జ్జనులన్ మాడిచి పొట్ట నింపుకొను ల ♦ జ్జా హీనులన్ రాజు లో
జను బూజింతురు వారి కేర్పవల దీ ♦ జన్మాన నల్లాప్రభూ! 14

మ. ఘనకర్పూర పరాగరాశులను వే ♦ ట్కన్ దెచ్చి వారాళి బో
సిన రీతిన్ నవరత్న భాండమున గా ♦ సిన్ జొన్న గుగ్గిళ్లు వం
డిన లీలన్ జనులెల్ల ప్రేమనొ క దం ♦ డీ పాటిగాఁ జేసి భూ
వనితార్థంబుల వెచ్చ పెట్టెదరు నీ ♦ పై జెట్ట కల్లాప్రభూ! 15

మ. తపనోష్ఠంబున నీళ్ళు కాగి యవి సం ♦ ధ్యన్ జల్లనై నట్టు లా
తపముల్ జేసి గడించు మోక్షమునని ♦ త్యం బాట తథ్యంబు నీ
కృపచే గల్గిన మోక్షమే నిరుకు భ ♦ క్తిన్ నిన్ను సాధించి నీ
యవవర్గంబును బొందువారి కగు ని ♦ త్యానంద మల్లాప్రభూ! 16

మ. సిరి పుణ్యంబునరాదు పాపమునకే ♦ సిద్ధించు డబ్బున్న వా
రరయన్ బంధులచే సతీసుతులచే ♦ నజ్జానిచే జ్జానిచే
కరమున్ నిందలపాలు జెందుచును దుః ♦ ఖప్రాయులై యుందు రీ
కొఱతేలా భవదర్శనేవమధ మా ♦ కున్ గూర్చు మల్లాప్రభూ! 17

మ. మృగముల్ బత్తులు కీటకంబులు దినం ♦ బెచ్చోటనో త్తుత్తు పో
వ గడింపన్ నియమించి తీ విడవు ద్ర ♦ వ్యంబెరికిన్ దాచునీ
ఎగ మర్త్యాళిక యేలబెట్టితివి జీ ♦ వభాంతి గర్వించి నీ
సుగుణారాధన నేయ నోపదుగదా ♦ సర్వేశ అల్లాప్రభూ! 18

మ. ఎలుకల్ చీమలు తేనెటీగ అట నా ♦ ర్జించున్ ధనంబట్టి వా
రలకున్ గౌరవమెల నిత్తురొ, తృణ ♦ ప్రాముల్ గదా భాగ్యవం
తులు వారిన్ గొనియాడుచున్ బ్రతుకు నం ♦ ధుల్ నిన్ను వీక్షింప లే
రలఘు ప్రాభవు నిన్ను వేడనిడవే ♦ యైశ్వర్య మల్లాప్రభూ! 19

శా. నీవే విశ్వమయుండవైన దివిపై ♦ నీ రేజుజాండంబుపై
ఆ వైకుంఠముపై నసెంతు వన మి ♦ థ్యావాదమే గాద టెం
కే వృక్షాకృతినైన వేళ్ళ నది ఏ ♦ క్షింపంగ రానేర న
ట్లీ వెందున్ గనరావు సర్వము భవత్ ♦ దృశ్యంబు అల్లాప్రభూ! 20

శ్రీ మహమ్మద్ రసూల్. ౧

అతఁడె శ్రీ మహమ్మదు ముస్త • షా - రసూలు
 అతఁడె మానవోద్ధారకుఁ • డతఁడె ప్రభువు
 అతఁడె మార్గదర్శకుఁడు మ • హా ప్రవక్త.
 ఎవనికై లోకములు సృజి • యింపఁ బడెనొ
 యెవనికై జీవజాలమ • ర్థించునొక్కొ-
 యెవనిలో విశ్వ మొకపూస • యేనికాదొ
 యెవనిలో గతాగతకాల • మెఱుకఁ బడెనొ

అతఁడె॥

అదియె యోంకారుఁ డక్షరుఁ • డవ్యయుండు
 భవ్య దివ్యవతార ప్ర • భా ప్రపూర్ణుఁ
 డఖిల కల్యాణగుణమూర్తి • యనుపమాన
 శమదయా స్ఫూర్తి లోకైక • చక్రవర్తి

అతఁడె॥

ప్రకృతిమేఘాల గర్జించి • వార్ధివీచి
 కల శిరంబును వంచి వె • న్నెల బయళ్ళ
 తేట తెల్లంబుగా వేని • దెలిసికొనెనొ
 చేరఁజాలనిపాతాళ • సీమలందు
 వెడలఁజాలని సక్షత్ర • వీధులందు
 తేట తెల్లంబుగా వేని • తెలిసికొనెనొ

అతఁడె॥

కుసుమసౌరభములఁ దోగి, • కువలయముల
 దాగి, రోదసీకుహరాల • కేగి యేగి
 అణువు మొదలు మహానహ • దంతరముల
 నీండి దీపించు నెవని బ్ర • హ్మాండ కాంతి

అతఁడె॥

అరబ్బునైకతనీమల ♦ కరకురాల
బోలు కరుణావిహీనుల ♦ బాడమె నే ప్ర
భాకరుడు, దోషదూషిత ♦ భావకలిత
తమను సళియింపజేసి వి ♦ స్తారకాంతి
జీవములఁ బోసె భక్త రా ♦ జీవములకు

నతఁడె॥

దారుణదురంతదుఃఖ వ ♦ ధావిధాన
సంక్షుభితరక్తసిక్త వి ♦ శ్వంభరాల
ప్రేమరసనుధాన్యురీ ♦ స్తోమ మచట
వెల్లువలుగాఁ బాటించి ♦ విమలభాత్య
భావకేదారములు తృప్తి ♦ బండి పొరల
సిరుల కాణాచిజేసి ర ♦ క్షించె నెవరు
నిత్యకల్యాణ దాయయై ♦ నిలిచె నెవరు

అతఁడె॥

చదువులోపల తత్వంబు ♦ చదివె నెవరు
సత్యశాంతాలలో తేటు ♦ చాపె నెవరు
విమలశీలంబు ప్రజకు నే ♦ ద్రించె నెవరు
విగ్రహారాధనలు విడి ♦ పించె నెవరు

అతఁడె॥

అసవము వ్యభిచారంబు ♦ నణఁచె నెవరు
మహి దురాచారములు బరి ♦ మార్చె నెవరు
బానిసతనంబు మొదలంట ♦ బాపె నెవరు
సతులకెల్ల స్వాతంత్ర్య మొ ♦ సంగె నెవరు
ఈశ్వరుని యేకతను ప్రబో ♦ ధించె నెవరు
అతఁడె శ్రీ మహమ్మదు యిస్త ♦ ఫా రసూలు
అతఁడె మానవోద్ధారకుఁ ♦ డతఁడె ప్రభువు
అతఁడె మార్గదర్శకుఁడు ను ♦ హాప్రవక్త.

ము న ద్ద సె హ లీ

క. చాలునిరాశా! నీ కర

వాలంబున మా మనోజ్ఞ ♦ వాంఛాలతికా

జాలంబుఁ ద్రవంబుబోకు మ

దాలనవృత్తులు నదా ము ♦ దంబిడపు నుమీ.

1

శా. ఓ వాంఛాలలనా! భవన్మహిమచే ♦ నుద్యత్ప్రభాకీర్తి మా

కీ వీయంగడె నూ మనోరథ చయం ♦ బిష్టార్థమూం గూర్చి నూ

భావంబందు నిరాశఁ బోదుడిచి సా ♦ భాగ్యంబులఁ బొందు వి

ద్యావిరూపత వివేకతేజముల ని ♦ య్యంగావలె నిచ్చులున్.

2

ఉ. తెరవుల గాసిజెంది కడు ♦ దీనత హైన్యముచేతఁ జిక్కి దు

ష్కరవిపదబులఁబడి ♦ విషాదముశొంది పథశ్రమంబునఁ

బిరబిరబోవు పాంథుడును ♦ భీతిని జెందక వాంఛ నిన్ను సం

స్మరణముఁ జేసి ధైర్యమున ♦ సంమదవృత్తిఁ జరించు నిష్కేమున్.

3

చ. పొలమునుదున్న వాడయిన ♦ బ్రౌద్ధును గాలముఁ గాలరీతులఁ

జలముల వర్షధారలను ♦ జారు నదీనదనిర్మరావళిఁ

దలఁపక నిన్ను నమ్ముకొని ♦ దైవముపై బగువుంచి కర్షవృ

త్తుల నొనరించు, లేనియెడ ♦ దుర్బట మన్నము; ధాన్యచుట్టునే.

ఉ. జోగుల భోగవంతులను ♦ శుద్ధనరిదుల భాగ్యవంతులఁ

సాగరగాములఁ ధరణి ♦ జాచులఁ జేసి సికందరప్రభుఁ

బాగగు రాజరాజుగ నొ ♦ నర్చి కొలంబనుపుణ్యమూర్తి కెం

తేగతియై వినూత్న జగ ♦ మిచ్చుట నీ మహిమంబుఁ గాదొకో.

5

* హరికవి ఉద్ధాభాషలో వ్రాసిన కావ్యమున కనువాద సంగ్రహము.

చ. నాడితిమి మేము మాహితుల ♦ చేష్టలు విభ్రమమున్న చీకటికొ
గడుకొనియుండె, నా కొలది ♦ గాక సమాయచమాటి సంఘమం
దిడునుల రక్తపాతముల ♦ నెన్నిటిజేయగ నోచియున్నదో
కడువడి నీ మాహిమహిమ ♦ గాంచి నటింపగఁ గంటిమింతకుకా. 6

ఉ. ప్రస్తుతసంఘ మెంతయును ♦ బ్రాణవిహీన మహిజమై సదా
నిస్తుల సత్రభాపటల ♦ నిర్మలకీర్తి వివర్ణమై యినుం
డస్తమయంబు నొందుగతి ♦ సంధతమోవృతహాచునున్నఁ బ్రా
శస్త మతాభిమాన భవ ♦ శస్త్రవివాదము మాన దింతకుకా. 7

సీ. ధనమార్జనముఁ జేసి ♦ తగుల మొందుటకంటె
డంబుమీఁతెడు గౌర ♦ వంబు మేలు
పరుహాకింతయులేని ♦ బ్రతుకు గాంచుటకంటె
సన్యాసి యైపోవఁ ♦ జాలమేలు
మోహపాశంబుల ♦ మునిగి వీంగుటకంటె
బ్రాహ్మభార్గ సం ♦ తృప్తి మేలు
బరుల మేలుగు దన ♦ శిరముపై నిడుకంటె
మరణించి దివిపైకి ♦ నరుగ మేలు

ఇట్టివారలు భువిలోన ♦ నెట్టులున్న
నొక్కచోట విధేయులై ♦ యుండఁబోరు
వారు పడియున్నవారల ♦ భావరవి క
రాభిప్రైనుండు, మృతజీవు ♦ లగుటకతన.

8

సీ. మతసంఘమునఁ గొంద ♦ అతి విషాదాత్ములు
కొందఱు సంతోష ♦ కోపిదులును
చార్జన్యమునఁ బాప ♦ మార్జింతు కొందఱు
సాధులై కొందఱు ♦ సాగుచుండు

అలి మహావిరాంతు ♦ తాదుగు కొండలు

కొండలు విజ్ఞాన ♦ ముంహామండ్రు

ఈ ప్రమత్తులలోన ♦ నెనగు కొండలు, చారు

సాలభ్యవిజ్ఞాన ♦ నదయ మతులు

ఇట్లు లన్యోన్య భేదము ♦ లీనడించి

యొంగ టీ నంఘమును దృణి ♦ కృతి యొనర్చి

యలగుచున్నారు నిర్భాగ్యు ♦ లైన వారి

యందు సాభాగ్యవంతులు ♦ కొండలుండ్రు. 9

ఉ. ఒక్కొక్కవేళ మర్మహృద ♦ యోద్యమముల్ దెరలించి మార్చి పెం

పెక్క విదేశనంఘుల ♦ వెన్నిటి సూచణజేసి లేచి యొ

క్కొక్కడ హాసితము ♦ నూనగల కైకొలి కాని నాఁలం

దెక్కి ప్రసంగ రాజ్యముల ♦ కృణజేయదు వైభవముగఁ. 10

తే. కవ్వములు కొంత తలనూపి ♦ నిష్ఠురములు

వెత లధోగతి పట్టించె ♦ కేశవాంధ .

లేవ నరదీక్షల్ దిలకించి ♦ లీలలో నొ

కింత యభివృద్ధిఁగెడు ♦ చింతసేయ. 11

చ. కటకటయంగు మాస్థితికి ♦ గంటను నీగును బెట్టునుండ హృ

త్పుటములు నయ్య లొనటులు ♦ బొక్కగ నేటికి నంఘ ముందు నీ

కటులు కెల్లప్పు భాస్కర ని ♦ కాన నిభంబులే జెఁబయ్యెడి

బటుతరకీర్తితో జగతిఁ ♦ బర్హునున్న దటంచు కోచెడి. 12

మ. మన యిష్టానున ప్రేమలేదు మతన ♦ మృత్యురహిత్య ము

దున నుద్దేశములేదు రేజులు నే ♦ దో చోచునున్నాము కా

ని నిరాలంబులు గానలేదు జుడి న ♦ పృథ ప్రకాశముతో

ఘన సుతావము తొలసిల్లినొక్కట ♦ కారితమ నుత్పలకముఁ. 13

చ. మన మనోన్య వివాదముల మహా * మా మాత మేమంత భా
వనలక బొద్దెడివారమై జెకన నా * బాలంబు నూహించినో
పును వైరాభి తరింభంగినిజ నై * పూర్వప్రభాచాల చే
తనులై నారమటంచు గానినిదియుక * ద్వద్భాగ్య మూలంబగుక.

తే. నిజవర్జితమహాన్యలై * సింధవీయ
విషయ విజ్ఞానబాహ్యులై * వెలయు కొంద
ఱున్న మన కథోగతిగల్గె * నన్నమాట
యంద తెఱుగుదు రాపద * లొందుకతన.

15

చ. మనమన నేమి కిర్మములు * మార్గములయ నుద్ధరింపజ్జన
న్నతహిత బోధనాక్రమ వి * నోమహా విషయంబు లేమొ యే
గతిని జరింపగావలెనొ * కానకపోయిన బూర్గులేగు న
ధతులను బూజనము నుల * దారులమీరిక యాశ్రయించెడిక. 16

తే. ఆస్మగౌరవాధిక్యంబు * హానివడిన
బుధనమారాధనము మాప * బూసలేదు
వారి నడవడి వీడిన * వారి గౌర
వించి కలనాడు జ్ఞప్తియం * దుంచి రిపును.

17

చ. తమ చరితంబు వంశము మ * తంబు యశంబు జనంబుసాహస
ప్రముద విలాసలాలన వి * భాసిభవంబులు గాంచి యొక్కచో
విమల మనోహరాకృతిని * వేమంబు సంతన మందునుందు నే
మమున విచారసాగర ని * చుగ్గుతేజెందును బ్రస్తుతస్థితిక. 18

తే. ఇట్టి లజ్జయు సంతోష * మే తలంచి
చూడ గౌరవ సాభాగ్య * సూచకంబు
వలనన్నను మనపూర్వు * లి విధాన
జేసిరని తాను నా రీతి * జేయగలడు.

19

చం. గడచినదానికి వగవ ♦ గాఁ బనిలేదని తృప్తచిత్తులై
 చెడుగునడంచి సంఘమున ♦ సిద్ధవచో విహితానులావులై
 వడివడి వృద్ధిచేకుటగ ♦ పచ్చెదురీతు లుపన్యసించి యే
 గెడువర కేగి పూర్వ నిజ ♦ కీర్తిగడింపగఁ జూడఁగానలెక. 20

సీ. జనులార ఘనులార ♦ మన కెట్టికష్టంబు
 లలవడెనో చూడ ♦ వలయు మీరు .
 మన వెంటవచ్చిన ♦ మన తోడివారు న
 వారులైజనిరి యె ♦ వ్వారు లేరు
 సార్థవాహులు నిజ ♦ స్థానంబు జేరిరి
 మనము త్రోవమొదటఁ ♦ గునికీనాము
 ఇప్పుడేగఁజూచిన ♦ నెన్నాళ్ళకో నిర్గ
 మస్థానమును జేర ♦ మనకుఁ గలదు
 కాని గూర్చుండుకంటెను ♦ గడవమేలు
 ధైర్యమతులకుఁ దోడ్పడు ♦ దైవమెప్పుడు
 నీడఁబోయిన నెండకు ♦ నోడరాదు
 కలదు కాలంబు నభివృద్ధి ♦ గాంచుకొటకు. 21

ఉ. మొక్కను వేయవఁడె ఫల ♦ ముక భుజియించెడు రీతి కార్యముల్
 గ్రక్కున నేయవఁడె తన ♦ రార నభీష్టఫలంబులందు నే
 కొక్కెడ మందభావమునఁ ♦ గూరుచునున్న జెమక శశంబు పెం
 పెక్కిన కూర్మరాజునకు ♦ బేలతనంబున నోడు కైవడిక. 22

కం. శ్రమయే ఫలదాయకమగు
 శ్రమయే భగవద్దయా ప్ర ♦ సారంబొనఁగూక
 శ్రమగౌరవ మిడు గౌరవ
 మమరఁ గులంబునకు మనకు ♦ నతిశయ మదియే. 23

తే. పాటుపడకున్న మన పూర్వ ధ ప్రజలు నేడు
కలిత విద్యాప్రసూన ను ధ గంధగరిమ
వెలువడదు శేముపీ కల ధ విలువ లరయ
నింతయేటికి భగవంతుఁ ధ డెఱుగలేడు. 24

తే. విహికాశుష్కకంబుల ధ కరయగా బ్ర
యత్న మే ముఖ్యకారణ ధ మగునుగాన
నిహము వీడినఁ బరమైన ధ నెఱుగుకొఱకు
యత్నములు సేయఁదగు మర్త్యుఁ ధ డైనవాడు. 25

చం. నిముషము కప్తమున్ బడరు ధ నిర్భయులై భయముండుచోటికి
ప్రమదముతోడఁ బోజునరు ధ వచ్చిన దుర్యశమార్పివేయనే
శ్రమపడలేరు లజ్జను శి ధ రంబునఁ దాల్చి చరిత్రుగాని సా
జములగు మంచిమార్గముల ధ చర్చలొకింతయుఁ జేయలేరొగ్గి. 26

ఉ. పూర్వులు దేశభక్తులును ధ బుణ్య యశోవిభవాభిలాషులై
సర్వము జేసిపెట్ట మన ధ సంఘమునందు విలాసదీధితుల్
పర్వఁ బ్రపంచవన్యమున ధ బంధురకీర్తి నుమాళి పూయఁగా
నిర్వహణంబొనర్ప మన ధ నేర్పులు చాలమిరాలఁజూచెడిక. 27

కం. ఇంతయు సుఖమును మది వి
శ్రాంతియుఁ గోర కనుదినము ధ శ్రమపడి సంఘం
బెంతయు వృద్ధికిఁ దెచ్చి ది
గంత మహాకీర్తి గాంచి ధ గడచిరి యార్యుల్. 28

సీ. సరిలేని సంఘ నం ధ స్కార పద్ధతులందు
సాహసౌదార్యంబు ధ సలిపి సలిపి
మతసదాచార ప ధ ద్ధతులందుఁ దన మనః
ప్రాణముల్ వేచ్చింప ధ వలసి వలసి

హితవహిఃప్రకట సం ♦ గతులందు దమమేను

ప్రజలకై యుద్ధించి ♦ ప్రబలి ప్రబలి

దేశోపకార సం ♦ దేశింబు లలరంచు

బుద్ధులు జనులకు ♦ బోసిపోసి

తాము చచ్చిన బ్రజలను ♦ నోముకొఱకు

బాటుపడినారు రేబవల్ ♦ పరమదయను

ఇట్లు జీవించ వారి న ♦ మిథవరము

ఇట్లు మరణించ వారి ♦ సమిద్దదివము.

29

చం. ఎవరు విపత్తులన్ శ్రమ వ ♦ హింతురొ. వాతెన శిలబు గాఱకు రీ

యవనిసి గవ్వమల్ పడిక ♦ యాత్మహింసలగు గొరిమలు నె

భవము ధరాధిపత్యము ప్ర ♦ పంచసుఖములు రావు; పృథ్విముల

నవనవలాడి చిన్నవయి ♦ సన్ గద పెద్దయై ఫలించెనున్. 30

మ. ధర నేస్తానమునందు గీర్తి గలదో ♦ దైవ్యంబు బోనాడి ను

సిర సంఘం బభివృద్ధిచేయగల యా ♦ ధన్యంబు తెంచున్నవో

భరమై క్షీణతఁగాంచు సంఘమును లే ♦ వంజేయు దోశ్యక్తి యె

వరశక్తిం గలదో వృధావిడిచి సం ♦ భావించుచున్నా మొగిన్. 31

తే. చదువు చాలదు జనులార ♦ ముదముగనుట

కింక రోదనీ కుహరమం ♦ దంకురించు

వివిధవిద్యా ప్రపంచంబు ♦ లవని నెఱుంగు

కొఱకు యత్నింపవలె మేలు ♦ కొఱకు మనకు.

32

సీ. మనయందు యోజింప ♦ మహిత సౌలభ్యమా

కొన్ని విశేషంబు ♦ లున్న ఏక

మన మెఱుంగము గాని ♦ మరణించు లోపలఁ

గాంచకుండిన మట్టి ♦ గలియు నవియు

నీ మహాహాణ్యం + మిశ్ర రేచ్ఛాదత్త
మై ప్రకాశించు + బ్రత్యక్షలీల
భ్రాంత చిత్తంబును + బ్రాలూలి దానిని
బోగొట్టవలవదు + పొగలవలదు

ఎచట మాంద్యంబు నజ్ఞాన + మెచటఁ గలదొ
యెవరు దౌర్జన్యమున భాగ + నిడనివారొ
యట్టి హీనులు మనయందు + బుట్టికపుడు
గాన వారింపవాఁక్కిడ్ల + మూనవలయు.

33

తే. ఎవరు విద్యాధికారము + దిద్దశక్తి
పూని యాచం దతారక + మైసకీర్తి
తో విజయలక్ష్మితోఁ దులఁ + దూఁగినారొ
వారి పుత్రకు లిపుడు ఘ + కీరులైరి.

34

తే. జగతి విపరీత కార్యముల్ + జరిపి మఱియు
భునిని దివిఁ జేసి దివిని నీ + భునిజేయఁ
జాలిన మహానుభావుల + నహజ రక్త
ధార నేటికి మనయందు + బారుచుండె.

35

మ. అధికారంబని యస్తమించెఁ గల భా + గ్యంబెల్ల సున్నాయె నీ
పృథివీ రాజ్యము పూజ్యమాయె నీక నం + క్రితిన మదోద్రిక్త దో
ర్విధి వద్దారవముల్ నశించె మఱియున్ + విద్యావ్రగభృత్య మ్మా
బుధవంశంబు లుపశంబు నిప్పులుకునై + బోపై ప్రదీపించెసిన్.

36

మ. యగనారబ్ధిక కాజిరోమక మూలా + ర్యా వర్తదేశంబు లీ
యవనీ భాగమునన్ వివేకమ లత్యం + తంబు విద్యావధూ
నవలావణ్యకలాకలాపముల న + వ్యాపించుటన్ గాదె యా
జునత్యంబులు శేముషీకలితమై + చర్చింపఁగానయ్యెడిన్.

37

శా. ఈ విద్యారమణీయరత్నము నాగా ♦ యింపారుసాంపారు సం
భావింపంబడుఁగాని మూర్ఖమునుదె ♦ ల్పం దాని దర్శింపగా
నేవారున్ మదిఁబూన రింతకు మను ♦ మ్మేచ్చానుహాశక్తియై
యావిర్భావమునొందె దైవమువలెన్ ♦ నైకస్వరూపఁబులన్. 38

చ. కులగిరులన్ బగిల్చి ఖగ ♦ కుంజరపంక్తిని బట్టియిచ్చి యీ
జలధి నిగిల్చి యంధతమ ♦ సంబును చూసి ధర్మితఁ ద్రిప్పి రి
క్కులగతులన్ వృధాగతుల ♦ గా నొనరించి ప్రపంచవాహినుల్
వలనునొనర్చుకార్యములు ♦ వారక యావిరిచేతఁ జేసి బా
న్యూల రచియించిమానవుల ♦ మాట్కినటంపఁగఁజేసెదీవకా. 39

చ. చెడుశిల లింధనంబులుగఁ ♦ జేయుచు నావలఁ నేలపై ని పో
నడుపుచు మూసలందుచ ని ♦ నాదములన్ రచియించిభూమిలోఁ
గడుకొనులోహముల్ వెలికిఁ ♦ గక్కగఁజేసితట్టిల్ల తాళిలోఁ
గడుపుచు తంతివార్త తృటి ♦ కాలమునన్ గగనాంతరాళముల్
వడి జను పక్షనిర్దళిత ♦ వాహనముల్ రచియించె దెంతయున్. 40

సీ. నాగరికత్వంబు ♦ నాటి సింగారించి

వెలయించుచున్నదీ ♦ విద్యేసుమ్ము

అభివృద్ధి యను నేన ♦ కథికారియై చాల

వెలయించుచున్నదీ ♦ విద్యేసుమ్ము

కర్మకారుల కుప ♦ కగణంబు లులించి

వెలయించుచున్నదీ ♦ విద్యేసుమ్ము

యోధవీరులకు నా ♦ యుధమై ప్రసాదన

వెలయించుచున్నదీ ♦ విద్యేసుమ్ము

ధైర్యసాహసవంతుల ♦ ధరణి మాపి

వెలయఁజేయించుచున్నదీ ♦ విద్యేసుమ్ము

కింహములనైన గుండేళ్ళు ♦ జేసివిడివి
నెలయజేయునుచున్నదీ ♦ విద్యనుమున్.

41

చ. యవనుల నాంధ్రరాజుల ల ♦ యంబానరించెను రాక్షసాలి పె
న్జనము నడంచి యుగ్రభయ ♦ సత్వమహాహనపీఠంబు నీ
భువి బలిపెట్టె బాగుచును ♦ బూడిదపాలొసంగె నెలదిత
ప్రవిమలనత్క లాకలిత ♦ భావములన్ వెలుయుచె నింతకున్.

42

తే. కుంజరమును దోమచే ♦ గూల్పుగల్గు
బండ్ల నోడల నోడలు ♦ బండ్ల జేయు
గోటగోడలు గోటితో ♦ మీటజేయు
కనచములనైన న ముప్పలు ♦ గాగజేయు.

43

తే. విలసితంబగు విద్యావి ♦ వేక మొకటి
ధరణి సహకారిమార్గప్ర ♦ దర్శకంబు
నెవరు చేతురొ పరు మా ♦ నవులకంటె
క్రేష్టములగువారు ను ♦ త్కృష్టులగుట.

44

ఆ. ధరణి దాగియున్న ♦ ధననిధుల్ తెరలించి
విజయలక్ష్మి నిచ్చి ♦ వెలయజేసి
గాలి నిగ్ని జలము ♦ గాలంబు స్వాధీన
పలుచుజూపె విద్య ♦ పరమకృపను.

45

చ. ఇమనులనైన ధైర్యము నొ ♦ పితయువీడగు దైవ్యమొన నీ
పుడమి యశంబుతో నుదర ♦ పోషణచేతురు విద్యమున్నచో
వెడలెద రెంతవక్రయిన ♦ వేరుపాటును లేక యుట్టుచే
పొడనును విన్నజూచిన ♦ బూర్వులజీవితమున్ తలంపిన్.

46

ఉ. అంచితమైనవిద్య గల ♦ దంచు వచించినమాత్రనే ప్రపం
చించి ప్రయాణమైనను వి ♦ చిశగుహంతర మార్గగాములై
రెంచగ నెల్లచోట్ల నిటు ♦ లేగడు బాలురె గానవత్తు నూ
• హించ మహమ్మదీయ నృపు ♦ లేలెనుకాలమునందు వింశగాన్. 47

తే. ధర నజామియ్యనూరియ్య ♦ దసరిరొకట
నాసబియ్యనఫీసియ్య ♦ పాపాబియ్య
పా రెరియ్య యజ్జీయ్య ♦ వాసిగాంచె
నెర పేముస్తాన్ సరీయ్యజ్జీ ♦ నియ్యయ నెడు
ఘనరవాహియ్య యిజ్జీయ్య ♦ యనెడు సర్వ
విధకలాశాల లమరును ♦ విద్యగొఱకు
కట హీజాజీబుఖుద్దిఖ ♦ ప్చాఖిమనెడు
సంఘములవార లానాడు ♦ చదువుచండు. 48

ఉ. ధైర్యమువీడబోక యల ♦ దైవముపై భరముంచి నాత్మవుం
గార్య మొనర్చుచేయెరువు ♦ గా గొనుశక్తిని వీడి పుణ్య చా
తుర్యముతో మనోరథము ♦ దోలుచు నిట్టటు లూగనీక గాం
ధీర్యముపూని సుస్థిర వి ♦ వేకముతోఁ జనఁగావలెన్ జుండి. 49

తే. గడవఁడలచినఁ గష్టముల్ ♦ గడవఁగలరు
చేయఁగలిగిన కార్యముల్ ♦ చేయఁగలరు
ధైర్యకరములఁ బ్రాప్తంబు ♦ దాగియుండు
ధైర్యమతులకుఁ దోడ్పడు ♦ దైవమెప్పుడు. 50

తే. దాసులకు దాస్యవృత్తియు ♦ ధరణిపతుల
కరయ బరిపాలనా విధుల్ ♦ గఱపుచుండు
హృదయ వైరాక్షరంబుల ♦ నెల్లఁజెలుపు
చిన్న పెద్దల సమదృష్టి ♦ నెన్నఁజేయు. 51

క. నిరుపేదల మొరవినుచును

శరణార్థులఁ గాఁచెనిదియు ♦ స్వాతంత్ర్యములన్

బరపునిజేచ్చును నెసగునుఁ

జెరనిడు విడిపించునిదియె ♦ చిత్రాకృతితోన్.

52

తే. వర్తకము న్యవసాయంబు ♦ ప్రాభవంబు

దినదినాభివృద్ధినిగాంచె ♦ దీనిచేత

గర్భవిద్య లతివ్యతి ♦ కరముగాఁగ

ధరణివెలయించె సంఘ సం ♦ స్మరణములను.

53

చ. మతములయందు సంతత స ♦ మంజనమంజుల సాభిలాషమున్

హిత మభిమాన మాదర ము ♦ హీనకళావిభవంబు లిచ్చి సం

తతముప్రజానురాగమును ♦ దారముగ్రుచ్చిన పూసలోయనన్

హితమునుజూపు నందతి క ♦ హీనవిలాసము లీయఁజాలెడిన్.

54

ఉ. ఎచ్చటవిద్య లేదో యట ♦ హీనతయున్ వివరీత చేష్టలున్

ముచ్చటలాఱుమూర్ఖులు ♦ ముద్దులుగుల్కని గట్టిమాటలున్

హెచ్చగు నప్రతిష్ఠలు న ♦ నేకములైన పశుత్వబుద్ధులున్

బెచ్చుగఁబుట్టుఁగాన నది ♦ వీడ్కొలుపందగు మర్త్యకోటికిన్.

55

ఆ. ఎచట విద్య లేదో ♦ యచ టరాజకమగుఁ

గీర్తులుడుగు దుష్ట ♦ వర్తనంబు

పెరుగు సంప్రదాయ ♦ విభవముల్ బోకార్పు

చెడుగు వచ్చు బమ్మ ♦ చెవుడుపగిది.

56

తే. పనులు సాగవు హ్యపార ♦ మును నగుంచు

ధనము నశియించు కొంపల ♦ తగులు బడును

దినదిన క్షీణతలుపట్టు ♦ దీనదశలు

వచ్చు రోగంబు లలమును ♦ బ్రజలకంత.

57

తే. శాస్త్రచక్ర చికిత్సా వ్ర ధ శస్త్రరీతు

లస్తమింనును కాగర్ ధ కాచి పద్ధ

తులు సశింను నాన్నత్యలు ధ తొలగిపోవు

కలిత జయలక్ష్మిగతి లేక ధ కానబట్టు.

58

ఉ. బట్టలు సచ్చరంబులును ధ బంధురదీపిక బాటసస్తపుల్

బుట్టలు పెట్టె లన్ విడిచి ధ భూషణముల్ సెరతంబు వాడుచున్

గట్టుచు నుండు నస్తువులు ధ శాగితముల్ కలముల్ నమస్త మి

ప్పట్టునఁ జూడ స్వంతమగు ధ వస్తువుగానఁగ రాదు గీములన్. 59

ఉ. అపదలయ్యె, విద్యలు మ ధ హంబుధి ముంచుటచేతఁగాదె యీ

రూపమువచ్చె దేశమున ధ రోత జనించెను దీనికింక నే

కావును గానరాదు మన ధ కాపురమందు జనించెమున్న హ

దీపము గాలిలోఁ బడియెఁ ధ దీరని చెట్ట మతేమి పుట్టునో. 60

తే. కాలపురుషుండు మతము నం ధ ఘంబులరసి

యోగ్యతా యోగ్యతలఁ బట్టి ధ యొనఁగుచుండె

భూరి రణభేరి కేతువు ధ క్రూర సాధ

సాధికారంబు గౌరవ ధ స్వాభిగమము.

61

పండకము - ఓ దేవ మాంపాటూ పాటూ యిలాహీ రసూలిల్ల మా

దైన్యముల్ బాపిరక్షింపుమా యోర్రరత్నా కటాక్షింబి మాక్షేమముల్

గూర్చి నిక్షేపముల్ చేర్చి సాక్షా స్మహామాక్షలక్ష్మిన్ బ్రసాదింబి

కాపాడు మా దేవదేవా నమస్తే నమస్తే నమః.

పారాణి

గీ. మునుగు దీయవు రావు నా ♦ ముందు కబల
ఏల యడిమానపెట్టె దీ ♦ లీల బాల
నే నొనర్చిన యపరాధ ♦ మేము చెవుమ
హృదయమును జింపిపెట్టెద ♦ నిదిగొ గొనుము
వేడి శ్రొన్నెత్తు రదిగొ నీ ♦ ప్రేమగీత
మును బఠించుచు బుసబుస ♦ పొంగి పొరలి
పోవుచున్నది నీ పాద ♦ ములను దాక
వేరె పారాణి నీవిక ♦ బెట్టుకొనకు.

శ్రీ రాజారామమోహనరాయ్*

- ఉ. భారతభూమియే పరమ ♦ పావనమూర్తి మహానుభావుఁ డిం
పార నముద్ధరించెఁ దన ♦ బ్రహ్మనమాజము పేర న మృహా
వీరుని రామమోహనుని ♦ వేడెడు నీ శత వార్షికోత్సవ
శ్రీ రమణీయ వైభవ మ ♦ శేషశుభంబుల గూర్చుగావుతన్.
- ఉ. భానుర బ్రహ్మగాన మొగి ♦ భారతభూమి బ్రతిధ్వనించి వి
న్యాస మొనర్చినప్పుడె య ♦ ఘౌఘభయంబులు హసె నీశ్వరో
పాసనతోడి మానవులు ♦ భ్రాతలు ప్రేమయె యాత్మయన్న వి
శ్వాసముగల్గె నెంతయు ను ♦ షస్సమయం బది దేశలక్ష్మికిన్.
- ఉ. ఈశ్వరు డొక్కడీ ప్రతిమ ♦ లేటికి గొల్పెదరంచు ధీరుడై
శాశ్వతబోధ యా యుపని ♦ షత్తులనుండియుఁ దీసి వ క్తయై
విశ్వమునందు జాతి దన ♦ ప్రేమయు సోదరభావమున్ మహా
శక్వదుడార బ్రహ్మమత ♦ సారముగా శిరసావహింపగన్.
- ఉ. కూరపు సాగుమానమును ♦ గూల్చుటకై కులిశంబు గొన్న జం
భారివిధంబునక నెడలె ♦ నాంగ్లము తత్ప్రభుకోటిబట్టి సం
స్కార మొనర్చె సంఘమును ♦ సాంతముగా మన రామమోహనుం
డారయ భారతావని మ ♦ హాత్ముని నేమటనోప దెన్నడున్.
- సీ. సహగమనమె యింక ♦ సాగుచుండిన నేడు
తరుణులు నగపాలు ♦ తరిగి యుండ్రు
భౌత్యభావమె ప్రజల్ ♦ పడయకుండిన నేడు
మత కలహంబుల ♦ మడిసి యుండ్రు

* శతవార్షికోత్సవ సందర్భమున వ్రాసినపద్యములు.

విధవావివాహముల్ ♦ వెలయకుండిన నేడు
భూణహత్యల సత్తుల్ ♦ పొలిసి యుండ్రు
సంఘసంస్కారంబె ♦ నలుపకుండిన నేడు
మూలజాతులు రూపు ♦ మాసి యుండ్రు

ఇట్టి వెన్నిటి నెలకొల్పి ♦ యెసకమెసగె
మహిత బ్రహ్మసమాజ స ♦ న్నతము ధాత్రి
నీ శత్రుత్వోత్పత్తమున ని ♦ న్నెంచవలదె
రాజరామమోహనరాయ్ ♦ ప్రణుతగేయ !

ఉ. ధర్మము చెప్పనున్న శలి ♦ దండ్రుల నైనను లెక్కనేయడే
కర్మలనైన శాంతమును ♦ గౌరవమున్ విడనాడవోవడా
నిర్మలచిత్తు నీశ్వరున ♦ నింద్య చరిత్రునిగా దలంచు నే
మర్మములేని రాజ జన ♦ మాత్రుడే మోహను డీజగంబునన్.

మ. అవతారాలు పడే పురాణముల వ్రా ♦ యంబోలు లెక్కింపగా
అవతారాలు పదొండుచూడ మన రా ♦ యారాజరామోహనుం
డవతారంబె నిజంబు బ్రహ్మనుత వి ♦ న్నానంబునన్ లోకసం
స్తవ సౌందర్య సుధర్మ శాంతములు నం ♦ స్థాపించె దేశంబునన్.

చ. శ్రమముగ వచ్చి రాయుగ యు ♦ గంబున రాములు ధర్మ రక్షణా
ర్థము ; కృతమందు నా పరశు ♦ రాముడు త్రేతను రామచంద్రుడ
శ్రమగతి ద్వాపరాన బల ♦ రాముడు ; నీకలియందు బుట్టె ని
క్కముగను రామమోహను డ ♦ ఘవ్రకరంబుల రూపుమాపగన్.

ఉ. దేశము నుద్ధరింప నిజ ♦ దేశము వాసి విదేశ మేగి సం
దేశము లచ్చటం దెలిసి ♦ దీనత ప్రాణము వాసివట్టి నీ
తో శిబి యేను హాతిమును ♦ తొంటి బలిప్రభు లీడువత్తురే
కాశికి కాశినాడకును ♦ గల్గెడు సంతరమున్న దారయన్.

చ. సకలము నీడు సంస్కరణ ♦ సారము గావున రాకుమోహనా !

శకమున కీవు నాథుడవు ♦ సత్యము నీమదె భిక్ష భారత
ప్రకట మహామహీతలము ♦ భాసురమై యలరార విద్యచే
నుకర వివేకసంపదల ♦ నూడినగా నిడినాడ వన్నిటన్.

గీ. మరలె నూతేండ్లు బ్రహ్మ స ♦ మాజలతకు

గాలవాహిని పడిపోక ♦ క్రమము విడక

క్రొత్త పూవులు పూసి ది ♦ కులకుఁ బ్రాకి

వెలయుచున్నది దేవతా ♦ విభవ మొంది.

ఉ. ఒక్కొక్క నన్నతంబు ధర ♦ నొక్కొక్క సంస్కరణంబు జేసి పెం

పెక్కిననుగాని బ్రహ్మమత ♦ మెంతయు సారముగాగ నొప్పె, నీ

ఫక్కి మతంబె మన్ భరత ♦ పర్షమునన్ జనియించియున్న నీ

చిక్కులు భ్రాతృ వైరములు ♦ చేకురునే మన భాజ్యమూడునే.

క థ కుఁ డు

క. దేవుఁడు నెట్లెడఁగలఁడది

భూవలయఁజూచునందు జీవ ధి యుద్ధి దిగుగు నీ

కేవలము తెలిసికొనినచో

నానల నద్వైతసిద్ధి ధి కని యొకమగున్.

1

నీ. ఈకక్షపాలలో ధి నీకావి వలువలో

దేవుని వెదకినఁ ధి దెలియలేదు

ఈజపమాలలో ధి నీజడా దేశాల

శోధించి యాత్మను ధి చూడలేదు

ఈగిరిదుర్గాల ధి నీచిమ్మచీకట్ల

నీశ్వరరూపు ధి ది ర్పించలేదు

ఈయపవాసాల ధి నీ యుపన్యాసాల

మోక్షసామ్రాజ్యంబు ధి పొందలేదు

గీ. ఆఱుమూఁడైన మూఁడాఱు ధి లైన దాని

నేకముగఁజేసి మదిని ని ధి ర్పించలేదు

శూన్యములవంక నెలుగెత్తి ధి చూచి యెచ్చి

మ్రొక్కి ఫలసిద్ధిలేక వా ధి పోయినాము.

2

నీ. ఈ స్వర్ణశృంగార ధి మీ శాటి వలెనాటు

వేసినవాఁడె నా ధి భిక్షకుండు

కక్షపాలను కన ధి కంబొ దినారాల

తండులఁబులొ తిని ధి యుండు నితఁడు

భుతని పేరానికు ♦ నే మేలుమును లేదు
 నే నీకనికఁ బ్రయ ♦ మొనవాడ
 నా భక్తి పెద్దది ♦ నాతోడు కొద్దివాఁ
 డైనను నా ముక్తి ♦ యలతి కాదు

తే. ప్రేమ మూర్తిభవించిన ♦ విపణిపీఠు
 లందు రాగరసంబు చె ♦ న్నాడుదాని
 జెలకు నెవరేని కొనెడువా ♦ రలునుఁ గలరె
 ప్రేమ బాహ్యంబటంచు భా ♦ వింప వలదు.

3

శా. నీవే బ్రహ్మపు గాఢలంచినను నీ ♦ నిర్నిద్ర తేజంబులో
 దేవుం డుండెనటంచుఁ జూడనిచె నీ ♦ దివ్యత్య మేరూపు రాఁ
 బోవంబోడు రహస్యముల్ తెలియకీ ♦ వున్ వామచూర్గంబులో
 నేవో కల్లులు బొల్లు లల్లువలదో ♦ యీకూటి కాపూటికిన్.

4

ఉ. జీవము భారమయ్యె మతి ♦ నీధువుఁద్రావిన వానిభంగి ని
 ర్జీవ సమాధిలో మతిని ♦ జీర్ణముఁజేసి నిజానురాగ సం
 భావిత వృత్తి శాలమునుఁ ♦ బాదొనరించుట యేమి లాభమా
 దేవుఁడు రాడు మేమచటి ♦ చిప్పులఁ జూడము నుత్తదంతయున్.

ఉ. పూతలువెట్టి మట్టి నొక ♦ బొమ్మనుజేసి నిపాత వస్తు సం
 జాత మలంకరించి తెర ♦ చూచిన దాఁగుడుమూతలాడు న
 త్యేతరమైన వస్తు నొక ♦ యంతయు దాఁచఁగలేవు నీ మహా
 భ్యాతికి నెగుకాదో భవ ♦ దాత్మ కెదో గుడి కట్టరాదోకో.

6

ఉ. ఆ నెలలేని నింగి కన ♦ కాదులశాటి నిశావధూటికిన్
 గానుకఁబెట్టి రిక్కలను ♦ కాంచన తారకహార పంక్తు లా
 జాను విలంబకేకముల జా ♦ రఁగఁ గుంకుమబొట్టు పెట్టిన
 ట్టానఁగ వేఁగుచుక్క నుద ♦ మూరిని బంపెఁ దపస్సుసేనుగన్.

7

ఉ. బాటలు కోటలెక్కి తన ♦ విశ్రాంతము పాడిపాడి క
 బాటకుహూని బుద్ధుల వ ♦ రంపకబొద్దు నీపిరియి యీ
 బాట రసాలదాస్యమును ♦ బాధకారణ మేము కుక్షి యీ
 రాటము పెట్టెనో మతి మ ♦ రల్పి తపస్సు తరింపజూచెనో. 8

చ. చితి నొక కట్టెకాలుచును ♦ చేట్టుచుచుండుటజూచి నీవు నీ
 మతి దలపోయు భావముల ♦ మాటున నీ నిజమున్న దన్న నా
 కుతుకము భావదాస్యముల ♦ కున్ దేగి స్వస్తిని చెప్పుచున్న దీ
 ప్రతిమలు మృత్తికాభ సము ♦ సాస్యములేగద తత్త్వవేత్తకున్. 9

ఉ. మోసము నేయుబుద్ధి తల ♦ పోయెను జీవితమందు పెద్ద ని
 శ్వాసలుబుచ్చి యీగతి స్మ ♦ శానముజేరిన గాని పూర్వ పి
 శ్వాసము మాటలేదు జడ ♦ భావమునున్నగు దాకనుండు రా
 కాసి తమస్సు ప్రాస్పడిన ♦ గాని ముముక్షున కర్థమున్నదే. 10

క. ప్రతిబంధకములన్నియు
 బ్రతుకునకే దీనియందు ♦ ప్రత్యహమును నీ
 మతియేర్పు విచారములు
 సకతము గన్నీళ్ళు గార్చు ♦ సంగతి ననంగున్. 11

గీ. ఈశ్వరుని జూచు కోర్కెతో ♦ నేనెవయను
 వయను రాలేదు దేవుని ♦ బడయలేదు
 ఆశ చిగురెత్త క్రమ మ ♦ ధ్వాసవంబు
 పిలుచుచున్నది యానంద ♦ వీధులందు
 లాగుచున్నది యానంద ♦ వాగురులకు. 12

ఉ. సోదెలు చెప్పవచ్చు నొక ధ యుద్రునిపై గలభక్తి యోగమ
 ర్యాదలెఱుంగు తాత్త్వికుని ధ యం దెసలొందు మాయలోక మిం
 దేది నిజంబూ యేది జడ ధ మించుకఁ జూడదు, నాస్తికుండు దు
 ర్వాదియె భక్తరూపమున ధ వచ్చును వానిని నమ్మజెల్లునే! 13

చ. నిజములఁ జెప్పెనేని యవి ధ నింద్యములంచు దలంతు రీ మహా
 ప్రజల కబద్ధ నాటకము ధ ప్రాయః మైనది దానియందు త
 ద్విజిత విలాసనంపదల ధ విహ్వలముల్ నడిపించు భక్తిలో
 గజబిజలేని దారిని నొ ధ కండుచు భోడు యథార్థఘోషగన్ 14

సీ. ఎవ్వరేమన్నారొ ధ యెవ్వ రెఱుంగునో
 మఱుంగులో మాట ధ లెవ్వరికిఁ బెలుసు
 ఏ యూరొ యేపల్లొ ధ యెందు దాఁ గున్నాఁడొ
 జాడఁ జెప్పెడి నెర ధ జాణ యెవరు
 చూపేది యొకటి యా ధ రూపున్న దొకటి యీ
 మాపులో గుర్తించు ధ మార్గమేది
 అందరఁ జూచుచో ధ నందర దాచుచో
 కొందర కైనను ధ నందదేమొ

తే. అది యవాజ్ఞననం బది ధ యర్థహీన
 మది మహత్తర మది దారు ధ కావగాహ
 మది ప్రళయకాల మాది మ ధ ధ్యాంత రహిత
 మది సుధాకలశంబు న ధ వ్యము నిజంబు. 15

ఉ. దారులు కట్టిపోయినవి ధ దాఁగొనుచోటులులేవు వైరి సం
 హారమునేయు నేర్పుఁ బడ ధ యం దలపోయఁగ లేదు నేడు కాం
 తార నివాసమున్ సలుపు ధ దా మనితోఁచె జితేంద్రియత్వ మీ
 తీరునఁగాదు సీదొసఁగు ధ తెచ్చిన దెవ్వరొ చెప్ప రెవ్వరున్. 16

ఉ. యో హృదయంబు మచ్చపడి * యోశి యదే వసినాడియున్న దా
శాసినతంబు నేదో విను * సూశయముల్ వనరించుకాని వ్యా
మోహము బాయలేదు నుతి * మోద మొచావో యెసంగునట్టి యీ
కూహక మెన్నినాళ్ళు కథ * కుండది చెప్పఁడు వేయి మొక్కిసన్. 17

ఉ. ఏమిటిదృశ్య మిందొకటి * యేని నిజంబుగలేదు శూన్యమం
దే మఱుగైన యీసాగను * లేటికివ్రాయును చిత్రలేఖకుం
డినుతిమాలిపాటకుఁ డ * దేవనిగా పరియింటి నేల న
య్యో మహనీయమార్గములు * నూనులెఱుంగని వారిచెయ్యిముల్. 18

ఉ. మీకట గోచరంబయిన * మేదిని మాకును గోచరించు మీ
నాకము మాకవాటముల * నారయవచ్చెను మీమనస్సులో
ఆ కలఘాతసాధముల * యందు పథశ్రమబడ్డ పెద్ద యా
శా కనకాంగిముందర త్వ * దాకృతిచిత్రమునుండు జూడంగన్. 19

నీ. ఈపాటిదానికై * యీపాటపాడితే
చేటలముత్యాలు * జెరంగలమె
ఈలాటి సాగనుకై * యీసీధుఁద్రావితే
గంగపోంగేధార * గాంచగలమె
ఈగతి రాగాల * నాగళ్లదున్ని తే
పైడికంచాలు రాఁ * బొడంగలమె
ఈప్రేమప్రళయాల * నేల్లెండిపోయితే
నాకాశవీధుల * నరయంగలమె

తే. జీవితంబును నీవహ్ని * శిఖలమధ్య
నేది దిగఁబెట్టి యేది మా * యింఁచెఁ జెప్ప
మేదియమృతంబు నింక మా * కేది స్వర్గ
మేది దేనికి నదినది * పోదు గంట !

ఉ. మే మవకీర్తిపాలయి చి * మూలితలోచనముల్ ఘటించి యీ
భూమిని చాచుకాల మయి * పోయెను మాది నిష్కరజీవితం
బేమిటిలెక్క! మూరు రచి * యించెను శ్రోవకులమాన కిట్ల నీ
సోమరనంబు హాకమును * జూపెను కాదనలేరు తాత్త్వికుల్. 21

ఉ. చూడు ఘోరవిషమ తన * చూట్కుల లోకము జూచుచున్న నా
నాడె జగత్తునే మఱచి * నాడు యువస్సరు మేళించుచుకొ
బాడెడు గీతముల రజని * పాడినవేయని నాట్యమాడు వె
న్నాడు తదర్థ మీకపట * నాటకు లేమిగ్రహితు నెచ్చెలీ! 22

ఉ. మాటలుచెప్పనట్ల కొఱ * మాలిన భైక్షుకజీవితాంకమున్
నాటకమాడెదేల! వద * సంబునఁ బూతులు గోచరించు నీ
లాటి కళావిషమం డవసి * లాజలహారతులిచ్చితేని వా
చాటులు నవ్విపోదు రర * చాటున దాగుదుమూతలోయనన్. 23

చ ఎచటకుఁబోదువోయి విష * యెచ్చలు నీమదిబాసియున్నవా
యచట పిపాసకై యొక జ * లాశయముండగనోపదా! పదాం
కచయము బాటనారులకుఁ * గాదనలేము నివాళితో జగత్
వ్రచలితమంతప్రమాన్పడునె * భైక్షుకమేవనికాదు చూడుమీ. 24

శా. అవుడే కాలము మాటిపోయినది నీ * వారంభశూరత్వ మీ
యపవాదంబులబడ్డదోయి యిడిసి * యథ్యాత్మతత్త్వంబు నే
రువుమార్గంబులు కట్టిపోయినవి నీ * రున్ నిష్పలుక గ్రాలు నీ
జపహోమంబులు పేరుకై కలవు వి * జ్ఞానంబు మాయంపగక. 25

ఉ. ఆడిన దాడకుండఁ దెగ * నాడితి వెంతయుగాని నిన్ను వె
న్నాడుట మానలేదు మరి * యాదలరూపును మాపివేసి యీ
నాడు నిజంబు చెప్పవు తి * నంత నిశాకలశంబుబట్టి యీ
బూడిద నెత్తి బోసితిని * బొక్కిన మాకిక మోక్షమున్నదే. 26

ఉ. లోపములేని నీడత ♦ లో మలిచుంబులు బెట్టునారిచే
 లోపము ధాతికంబయిన ♦ లోకము చీనటి వెల్లుబాడగా
 నోవక ధిక్కరించు గను ♦ నోన్ముఖయై నిశిబడ్డ నీచుహా
 దీపము కేమిలోపము ప్ర ♦ తీతికే దాగుడుమూతలున్నవే! 27

చ. గుణములు కట్టివేసిచని ♦ కోర్కెలులేవు విధూతదగ్ధ మీ
 తనువుమలీమనంబయిన ♦ ధారుణి కేవలనామమాత్రమీ
 ఘనతరరాగదోషములు ♦ గావు మహాత్ముడనంచు నెంచు నీ
 వెనుకవచించు నిందలను ♦ వింటివె? లోకముమూయనేర్తువే. 28

ఉ. మాకునిహంబుమోక్షచూల ♦ మార్గములన్నియుఁ జూడవచ్చు నీ
 వేకరువెట్టు తత్త్వచయ ♦ మేమియు నం నగుపించు లోవ దీ
 చీనటి కాంతివాకభూ ♦ చెంగటవాట్లయినేయనెంచు నీ
 వేకరణి నచించెద వి ♦ నీ! సెలయేర్లను రాట్లు మొప్పునే! 29

ఉ. మానల నేరికిన్ నగచు ♦ మార్గములేకు నివాళిబట్టి మీ
 దేవునిసొల్పుకొండతని ♦ దీవన మీకు ద్రిలోకనాథకం
 బై విలసిల్లునంచు ముద ♦ మందని నొందుడుగాని లోకులన్
 మీవలెఁ గోడటిన్ నడిచి ♦ మీలితవు త్తినిఁ బ్రిప్పబోకుడి. 30

గీ. మీరు చెప్పెడువేదాంత ♦ మోగుగాలి
 గానుగెద్దులవలె నాగి ♦ కపలాబోమ
 మాముముక్షుత్వగ్రథ మన్ని ♦ మార్గముల వి
 శాలశాద్వములబోవు ♦ శరనివృత్తి. 31

సీ. ఈచిన్నచీకట్లు ♦ నీచెట్లవారులు
 చేరినలేడు చే ♦ నేడిలేదు
 ఈసదీతీరాల ♦ నీగుహాద్వారాల
 గూర్చుండువడకు మ్రొ ♦ క్కులకరామ

ఈ తపోవనముల ♦ నీతరుచ్చాయల
 వసియించలేదు కై ♦ వనముకాదు
 ఈమంత్రతంత్రాల ♦ నీహోమజపముల
 సాధింపజనదు క ♦ శ్మలముపోదు

తే. తెగి జితేంద్రియపదము సా ♦ ధించి యీర
 హన్యము నిధూతమలినాంక ♦ మైన తెరవు
 మబ్బుతెరలనుచించి ప్ర ♦ మాదశర ప
 రంపరలలోన నిన్ను ద ♦ ర్శింపఁగలవు.

32

చ. జడలుధరించి దండకము ♦ జార కమండలవల్కలాజినం
 బడరెడు భైక్షకుండు నశ ♦ నాశను తండులకక్షుశాలతో
 కడుపును నింపుకోదలచి ♦ గానముచేయుచు పోవు చూచితే
 చెడి యత్తిమై తపోమహిత ♦ సిద్ధిని జెందుట కేనియత్నము. 33

సీ. తపనుజేసితి నంచు ♦ దలఁచెదవేకాని
 తపనులో మర్కటబు ♦ తరచినావె
 తపను నాపోజ్యోతి ♦ తరంగల వెన్నాడి
 వెలుగులో వెలుగయి ♦ వెలయవలయు
 అవలనాదబ్రహ్మ ♦ మై సోహమైశాంతి
 రేకెత్తి మనసును ♦ లేపవలయు
 మనసులేచినమీఁద ♦ మాయమాటైపోవు
 మాయలో మహిమల ♦ మరుగుకలదు

తే. అదేసమాధి యున్మనియంబు ♦ నదియె జీవ
 దేహముల రెంటి విడఁదీయు ♦ తెరవు కలుపు
 దీర నానందవాద్ధిని ♦ దేలిపోవు
 నావ! నాయన్న, తపను క ♦ న్నావ నీవు

34

శా. రేలన్ జెట్లవిహంగపంక్తులు నిశా ♦ శృంగార మీక్షించి యీ
వ్యాళంబేటికి సంగిబట్టెను జనా ♦ వానంబు కంపింప క
ల్లోలంబయ్యె జగంబు పూర్వరజ నీ ♦ లోలత్వమేపార నీ
వేశన్ బాడును క్రొత్తప్రాతలు మహా ♦ వేదాంతముల్ వింటివే. 36

ఉ. జానపదంబు నీతరుల ♦ చాటున సైకత సీమలందు పం
తానకు నాడుపిల్లలు రు ♦ తంబున కొంగలు త్రొక్కు చెర్వు చం
దాన జగంబు మట్టి ప్రమ ♦ దంబులఁ బుచ్చుము దుఃఖమన్న మా
ర్గానకుఁబోకు మీతపను ♦ కాదనువారు నెఱుంగ లేమియన్. 37

నీ. తెల్ల తెల్ల వారనీ ♦ తెలివిలోఁ గోల్లును
కాకులు కూసెనే ♦ వేకుజాము
స్ఫురియించె నే పిల్ల ♦ తెమ్మరల్ వీయుచు
పూల సుగంధాల ♦ మోసి తెచ్చి
ఆయంతరిక్షాన ♦ ఆవేగు చుక్కలో
ఆవెల్లడనము నీ ♦ కర్ణమైన
దా! పదా! యిది నీ ప ♦ దార్థంబుగా నర్థ
మైనదా! యెన్నాళ్ళ ♦ కైన గాని

తే. నీవు పడికట్టుమాటల ♦ నేకరవిడి
పాడుచున్నావు నీశ్వర ♦ భక్తి పాఠ
ములు మహాయోగివలె నవి ♦ మోక్షమిడవు
నీ నిజంబంత నీలోనె ♦ నెగడుగంటె. 38

గీ. ఏడ్పులోనవ్వు నవ్వులో ♦ నేడ్పు తొంగి
చూచు చున్నది మా కంట ♦ చూచువారి
కేరహస్యాలు తెలియును ♦ నితరు లేమి
చూడనేర్తురు ప్రకృతిలో ♦ సాగసులరసి. 39

మ. బహుదూగాన నిపాతనాశములతోఁ ♦ బాటేదొ విన్పించు నీ
యిహ నంబంధము లేదు దాని కమర ♦ తేల్చిచ్చ విభానంబు దోఁ
చు హిమాంశుండునుదోఁచుజ్యోత్స్నదలపింఁచున్ బ్రేచురూపంబులే
కుహనా సంస్మృతి లేదు వింటివె చుటీ ♦ క్రొక్కారు మేఘంబులన్.

శా. ఏదో కిన్నెరపాటఁబాడు నది నీ ♦ కిష్టంబుగాకున్న నీ
వా దారెన్ బడిపోక నీచుండులో ♦ నారాగిరూపాప్తియే
లేదో మోదము బంధరూపము నీ ♦ బుద్ధిన్ విత్కించితో
కాదో! కాదనలేము గాని సొగసున్ ♦ గారింపఁగాఁ గర్జమే. 41

నీ. ఆలకించే దేమి ♦ యాలాటి దృశ్యాలు
శూన్యాల చూపులు ♦ చూడనచ్చు
ఆలపించే దేమి ♦ యాకాశ పీఠుల
మబ్బు రథాలు శ ♦ బ్రములనేయు
నడచిపోయే దేమి ♦ కడల పగ్గాలు ము
క్కలుజేసి నూర్చులో ♦ కముల కెగయు
మాటలాడే దేమి ♦ మాయలో మహిమలు
పాలవెల్లి సుతించి ♦ పడయునపుడు

గీ. వేణువునుబట్టి పూరించు ♦ వేళలందు
నొకరి కానందమును మఱి ♦ యొకరి కేడ్పు
వచ్చు నిజమేదో తెరచాటు ♦ మాటుపడి ర
హస్యమార్గాల నడుచు హా ♦ న్యములఁబడుచు. 42

శా. పాతాళంబు పెకల్చినచ్చెను నుమః ♦ ప్రాజ్ఞోతి యిరీతి సం
ధ్యతత్త్వంబు నిజావకాశము నిధి ♦ ధ్యానంబు గావించి నీ
ప్రాతర్ క్రొత్తలు పెట్టి పాడెనపు నీ ♦ ప్రావీణ్యమేసార నీ
ఛాతుర్యం బెవ రాలకిండు రది వా ♦ చాగోచరంబొ నొకొ. 43

ఉ. ఆ వెలుగును నేను గల * నారయ నీవనుకొన్న వేల్పులే
డాపల మృగ్యమై శబళ * మై కనుపించెడు చిహ్మచీకటిన్
నీవు నిమిలితాక్షుడయి * నిల్చినచోట విశాలమైన నీ
కేవల స్వస్వరూపమున * గేంద్రము నేనని, జూడు నెచ్చెలీ. 44

చ. ఇతఁడొక యైంద్రజాలకుడు * నీతఁకుంచె జగత్రయంబులన్
బ్రతినవహించి జూపు నది * జన్తువుఁ గాదనుకొందు వానిలో
మతి జడభావ ముందదియె * మాయ నిమిత్తములన్ని నిట్టి నం
గతి గలవే గతాగతముఁ * గాదని యీ తెరదాట శక్యమే. 45

గీ. వెతకుచున్నాము మమ్ముమా * వెనుక ముందు
జన్మ జన్మాంతరంబులు * జారిపోయి
గడ్డివలె లేచి చేటుల * వడ్డ జీవి
యే విధంబున ముక్తి వీ * ష్టించునోయి. 46

శా. నిద్రా సుద్రితమైన నీతలపులో * సర్వాణా తేజగబు యే
సద్రూపంబును మోసి కానబడె నా * సాదామినులే చీకటిన్
ఛిద్రంబున్ బొనరింప నేర్చె నది నీ * జీర్ణాశయ భ్రాంతిలో
భద్రాకారముఁ జూపు నా యమృతసా * మ్రాజ్యంబు సామాన్యమే.

ఉ. నాకు యతీంద్ర పంక్తియొక * నాఁ డెదురై జని వారి వారి నా
నా కలనాదవాదకల * నంబున మ్రుచ్చిలు ప్రేమతత్త్వ మం
దేకరువెట్టె పాపభవ మీ * శ్వరునందొక రాగమంచు నీ
లోకము పృత్తిభేదముల * లోఁ జెడిపోయె మతాల పేటలన్. 48

శా. ఈ సంసార మసారమైనను మహా * ఘేచ్ఛా విహరక్రియా
వాసంబుల్ విడనాడ వెప్పటికి రే * వహ బ్రహ్మ జిజ్ఞాసచే
నా సంస్కారముతోపు గాని యది యూ * హా మాత్రచైతన్య వి
న్యాసంబందు లభింపబోవదు జడా * ధ్యాహార పర్యంతముక. 49

శా. రోళ్ళంబాడికొ నీ నిజంబు నము దీ ♦ ర్హోదగ్ర భావాల నా
కళ్ళన్ బెట్టికొ రంగవల్లికల ము ♦ క్కారుల్ విడంబించి యా
కళ్ళాపుంచిన మీఁద నీ తెరగు వ్యా ♦ భ్యానాల తెంపేమి మీ
యిళ్ళక పూజలునల్పుడీ యమృత న ♦ ద్వృష్టిక ముముక్షాప్తికై .

ఉ. ఏటినిఁ దేలి యీ పడవ ♦ యేకడనుండి యెవండుఁదెచ్చె మి
న్నేటికే బోవుదారి యిది ♦ యెన్నఁడు గాదు తదీయయత్న మా
పాటిదిగాదు నీ సుషిని ♦ బడ్డ విధంబది నేరకున్న దీ
పాటికి నింటిమార్గమునుఁ ♦ బట్టుటకర్హ మదైన సాధ్యమే. 51

ఉ. ఓ వెదురా ! మహాగరిమ ♦ నున్న ద్వదాత్మకు వేఱురూపమే
లా వరియించెదోసె? భవ ♦ లాలనబుద్ధి జడావభావ మం
దే విలపించు రంధ్రముల ♦ నింపి నఖంబుల నోటనొంపి నీ
లావును నన్నగిల్ల నబ ♦ లత్సముఁ గూర్తురు పోకుపాటకై. 52

శా. ఆశాంతంబుల నుండి యీ వెలుగు న ♦ వ్యక్తధ్వనుల్ ప్రేమసం
దేశంబుల్ జలదంబులక మెఱసి దో ♦ తెంచుక నమాధిన్ జడా
దేశంబుల్ దిగజారు నీమరుగు ను ♦ దీపించి నీ స్వాంత మా
యాశన్ బుచ్చిన మోక్షలక్ష్మీయెదురై ♦ యర్థించు విశ్వాకృతిక

సీ. ఆకాశమేది ని ♦ రాకారమేది నీ

శూన్యభాండంబులు ♦ జూచు నీకు

రసమేది రవసుధా ♦ రస మేది రాగాలు

యెండమావులజాడ ♦ నిరుకు నీకు

మతియేది విబుధసం ♦ మతి యేది చదువులో

సాహిత్యవీధుల ♦ జనెడు నీకు

ప్రియమేది మనసులో ♦ బ్రీయమేది శుష్కవా

హిని సైకతముల వ ♦ సించు నీకు

తే. ఇదిగో సెలయేళ్ళు హృదయ వా ♦ కిళ్ళ ముందు

పాటి మోసులెత్తిన బ్రేమ ♦ పాతములను

సేర్పుచున్నవి తరగల ♦ నెపముచేత

వాసనలమీరి సత్తపో ♦ వసతి కోరి.

54

ఉ. ఈకథకుండు మూకు విని ♦ పించిన సత్యము మోహనాటక

ప్రాకటమంచు నెంచితిమి ♦ పాపము మోసముజేయనట్టి యీ

వ్యాకరణాంక మీగతిర ♦ హస్యములన్ విడజెప్పి నిట్టి య

స్తోకమనీష కేవలము ♦ జూడఁగరాదు ప్రవక్తలందొగ్గ. 55

ఉ. క్రుంకునినుండు నీనిశల ♦ కున్ దెగతెంపులులేవు నిద్రలం

దుంకువఁజేసి యారజని ♦ యూసులు జెప్పుచునున్నదా రహ

స్యాకముఁ నాలకించు మన ♦ సంయమిలోకము వెల్లడించలే

దింక జనాపవాద ముద ♦ యించె నిసీ! విను నెవ్వఁడాడినఁ. 56

ఉ. పట్టి జలాంజలివిడిచి ♦ పాడెను హారతిపాటలోన నీ

కెట్టి స్వతంత్రతున్నదొ యి ♦ నీ! విధియందు సిషేధమందు మా

కట్టి స్వతంత్రతున్నది మ ♦ హానుహితంబగు ప్రేమపాశ నూ

కట్టడితత్త్వవేత్తలకుఁ ♦ గాదు తపస్సన త్యాగమారయఁ. 57

చ. విధియు నిషేధముల్ విడిచి ♦ పెట్టితివేల స్వతంత్రజీవిత

ప్రథితవిలాసముల్ పడయ ♦ వచ్చితివా! యవి నిష్కంఠె న

తృధికతరంబు కష్టమును ♦ మా! యపకీర్తి శిరానఁబెట్టి యీ

పృథివి తృణంబుకంటె కడు ♦ హీనుసిగ్గాఁ దలపోయనేర్తువే. 58

ళా. పాడైపోతివి చోటుబాసితివి యీ ♦ సావండవేదాంతమం

దాడన్ గల్లులుబొల్లులల్లి మృషలఁ ♦ వ్యామోహముల్ పెట్టి మై

సాడన్ జీవసమాధిగన్నవిచల ♦ న్నాదంబు మోక్షంబుగా

సాడన్ నేర్చితివేమి యోకథకుడా! ♦ బాటేది దోతెంచగఁ. 59

చ. ఒరు లపచారమూర్తబడెడు ♦ నూనులు సేకరుబెట్టెదేల నీ
తెరగన గాథగాథలను ♦ దించుకుంటోయెదుఁగాని లేవఁగా
నెఱుగవు తెల్లవారునిఁ ♦ నేటికి నాటకపాత్ర గానమా
ఘరి జెడకున్న యందమిడ ♦ దోయి యదేవసిగా ధ్వనించినన్. 60

ఉ. శూన్యముఁజూచి నీవు నగ ♦ శోభిత దివ్యసరిత్తటాది ప్రా
వీణ్య రమావినోదఫల ♦ విశ్రుతి సేర్పడఁగాంచుచుంటి వా
వన్యము మాకుఁజూపెదవె! ♦ బాయనిగూర్చిని నిన్నుఁ గొల్తుమో
మాన్యుడ! రొమ్ముగుద్దిజను ♦ మార్గముమంచిదిగాదుచూడుమి. 61

ఉ. మాకు నువన్ను నంధ్య లను ♦ మాటలువచ్చుచుఁగాని వానిలో
లోకముఁజూచుభేదముల ♦ లో నొకటైనను గానుపించ దా
తాకయుపోకయుఁ గృపాము ♦ ప్రాంగణముక్తకవాటమట్లు తా
మై కనుపించు నీసాగను ♦ నందు రహస్యము తెల్లకన్నడున్. 62

శా. ఏదో చెప్పఁగవచ్చుచుంటి వది ♦ నీకేరాదు మూకుమ్మడిన్
వాదంబుల్ పచరించు నీముసుగులో ♦ వాయెత్తితే యర్థముల్
భేదించున్ మధుమాసవాసరము మై ♦ రేయంబుదుష్కీర్తి యా
పాదింపన్ లలనాప్రసంగముల వి ♦ శ్వాసంబు వేదాంతమే. 63

ఉ. ఆ సరసిన్ సరోజములు ♦ నప్పటినుండియు బాయలే దదే
వాసము తేటి పెట్టుకుని ♦ పాడుచునున్నదిగాని నీకు న
న్యాసమునచ్చేనేల యది ♦ యైనను పూర్తిగవచ్చినట్లు వి
శ్వాసములేదు కారడవి ♦ వాసము వాసనల వెలార్చునే. 64

ఉ. ఆనవమందు నీకుపరి ♦ హాసము మాటలయందు బ్రహ్మజి
జ్ఞాననిషేధముల్ విధులుఁ ♦ గాదనలే వలభావదాన్యమం
దే నముపాసితంబు నిటు ♦ లేమిటి దాఁగుడుమూఁత లీ యుప
న్యాసములందు తాత్త్వికమహా ♦ శయముల్ ఘటియింపవెంతయున్. 65

ఉ. దేవుడొకండు నాత్మకునుఁ ♦ దిక్కొక పేయనుచో జగంబు నే
ద్రోవకులాగెదోయి యిది ♦ తోచినతోచని యెండమావులం
చేవొ విచించినావు మతి ♦ హీనుల సామెత లంతరిక్ష సం
భావితముల్ విదుండు నిజ ♦ వస్తువులం గను రెండు వేరుగన్. 66

శా. ఊహామాత్రములకా బ్రసంగముల నే ♦ వోవచ్చు దృశ్యాలు సం
దేహంబుల్ పచరించువస్తువులలో ♦ దీపించు తార్కాణముల్
మోహవేశములన్ సతంబులనుచుకా ♦ బోధించు నీనూత్రముల్
దేహభ్రాంతిని బాపలేవు నిజసం ♦ దేశంబుమైజూపుమా. • 67

ఉ. కాలెడుకట్టె దగ్ధమయి ♦ కాష్టములకా జితిబడ్డధూళితోఁ
బోలి నశించుచుండ మతి ♦ బోయినజీవికేదావు స్వర్గపా
తాళము లుండునన్న మతి ♦ తార్కికుడా! యొకటన్న వాదమిం
కేలనిజంబు బోర్లబడె ♦ నేగద! దీనికి చారీయున్నదే. 68

గీ. ఈరహస్యంబు మాటల ♦ నెఱుఁగఁబడదు
ఈముడిని విప్పువారు లే ♦ రేమినేతు
మాదిమధ్యాంతరహిత మై ♦ నట్టి యాత్మ
కేదినిజమైనతావు నిం ♦ కేదితెరవు. 69

గీ. వాదభేదాలలో తత్త్వ ♦ గాధ తేల
లేదు యతియు ఫకీరు మ ♦ ర్యాదలందు
తార్కికులనోళ్లుగట్టించి ♦ తాళములను
వేసి రనుభవమందు జూ ♦ పించి నిజము. 70

చ. యతికథకుండుఁగాఁడు యతి ♦ యాకథకుండనిఁ గొందరందు రా
యతి మతిమంతుఁడన్నిట న ♦ జాండముఁజూచు నిపాతదీపమ
ట్లతులిత సత్కథాకలిత ♦ మైన నినాదమునాలకించి యా
గతి శ్రుతిబెట్టిపాడుఁ దన ♦ కన్నను స్వర్గములేనికై వడిన్. 71

చ. జపములు సంధ్యలున్ సలిపి ♦ సాకి “సఖండము” బట్టుకొన్న ని
 మ్మవటుఁడు సాధకుండు నరి ♦ వట్కముఁబెసి కళాప్రపంచమం
 దువక్రతిబోయిపోయి విభ ♦ వోజ్జ్వలమైనదశన్గడించు దా
 నవుడు సదూర్ధ్వాగామియయి ♦ యాత్మనెఱుంగునుఁడన్న తాగుగఁ.

కం. నేను పరబ్రహ్మం బది

దానంచు నెఱింగి తనకుఁ ♦ దానై దపమం

దానంద మొందువానికి

గానఁగఁబడు తత్త్వగాధ ♦ గాధలు తొలగన్.

73

మ. భగవద్భక్తిగతించువారల మహా ♦ భాగ్యంబు లైశ్వర్యముల్
 నెగడంబోవు లయాంతనన్నిభరణా ♦ గ్నిజ్వాల లేతెంచి యా
 యుగమేకాల్పు తదీయభూరజము ♦ నుద్యోగించి యాయీశ్వరున్
 బొగడఁ గ్రమ్మర తజ్జనాగమము లా ♦ మోదింప రేకెత్తెడున్ 74

సీ. రణదుందుభులు మ్రోయు ♦ రాలును చుక్కలు

శరవాహినులుపొంగి ♦ పొరలు పెద్ద

ప్రళయకాలానల ♦ జ్వాలలుపీచు ఘూ

ర్ణిలునుభూమి ము ♦ స్నీటమునిగి

ఆకాశవీధుల ♦ నర్కబింబంబు ము

క్కలుముక్కలై కాంతి ♦ తొలగిపోవు

కొండలుపగిలి బ్ర ♦ హ్మాండంబు బ్రద్దలై

పాతాళగంగ యే ♦ పాఱు పోరు

తే. నెత్తుచేరులు పొంగు ♦ నువ్వెత్తుగాగ

కలిమహారాద్రమునను ది ♦ కులకుబాఱు

జ్ఞానసభ్యుడ! సీతపో ♦ సాధనమున

వాని మడియించి నిజము కా ♦ పాడుమయ్య.

75

* హాఫీజ్

౧

జయ మీ వెజ్జనిరాక నాడిని పరీ ♦ క్షన్ జేయు జీనస్సు దు
ర్జయ దఃఖాల వెలార్ప కశ్రువుల; జో ♦ స్వంబాడుచుంటిన్ ద డ
క్షయ తేజస్సున కేనెకా దవసి “మూ ♦ స్వా” వచ్చి యాచించు ని
శ్చయ మీవీటికి వచ్చువారలు నిరా ♦ శన్ వోయిరే యెవ్వరేన్.

౨

గమ్యస్థాన మెఱుంగ రెవ్వ; రటులే ♦ ఘంటానినాదాగమా
దేమ్యంబుల్ తెగ్గిమోగు; నానవము ♦ తెమ్మి యెల్ల రేయానకో
సౌమ్యత్వంబు ఘటించు; రీషణ్నిగ్గా ♦ క్షమ్యంబు ప్రశ్నింప కా
సౌమ్యం బే నొక యార్తనాదమున వి ♦ స్పష్టంబు గాంచితిన్.

౩

వ్యసనరుజాభరత్వమును ♦ వాకొన నేరికినైన దోచినన్
శ్వసనము ముక్కునున్న నదె ♦ సంతసమం చని యెంచుకొమ్ము; ఓ
రసికుడ! నీవు హాఫీజుని ♦ రాయిడి వేట మరల్ప వచ్చితో
పనచెడి డేగ యీగలను ♦ బట్టంగ వచ్చినయట్లు గాదొకో!

౪

ఉ. ఓచెలి! భద్ర మీచవక ♦ మొండు నొసంగుము; పంచిపెట్టు మీ
కాచగతానవంబు కుతు ♦ కంబని తోచెనుగాని యిప్పు డా
లోచన నేయగా నిది య ♦ లోక మహాకఠినావశేషమై
దోచెడుఁ జూచితే గడవ ♦ దుస్తర మింకెవ రెన్ని చెప్పినన్.

* పారసీకమహాకవి హాఫీజ్ పద్యముల కనువాదము.

౫

ఉ. ఒంటెను నెక్కిపోవు నితః ♦ డొండు నువస్సునఁ జల్లగాలి వెన్
వెంటఁ గుళాయికుచ్చు కడు ♦ విహ్వలలీలను విప్పి విప్పి త
న్నంటిన బ్రేమపీఠి మృగ ♦ నాభి నువాననలక వెలార్చు నొం
డొంటి ఏలాసజ్ఞాటముల ♦ నుండి ప్రియాహృదయాలు త్రుంపగఁ.

౬

ఉ. నీ నిజచూర్గగామి ప్రియు ♦ నిక నిరసింపకు ; సీతపస్సులో
నీ నిరవద్యమైన జప ♦ నిర్ఘ్ని కీధువు ముంచుచున్న వి
న్నాణముఁ జూపి కాదనకు ♦ నాథునిమించిన మూఁడులోకముల్
గానగరావ ; యీ నిజము ♦ గాననివారు దరిద్రులేగదా !

౭

ఉ. ఆ ప్రియురాలికై చనెడు ♦ యానమునన్ వెతలేడు ; సంతత
శ్రీప్రద మైనవైభవము ♦ శ్రేయముగూర్చు సతంబు ఘంటికా
స్వప్రతిపాదకధ్వనులు ♦ నందడి నుంత యెటుంగనయ్యె వి
ద్యాప్రతిపత్తి నానెలవు ♦ దాక ప్రయాణముఁ జేసితిరెడక.

౮

ఉ. చీకటిరాత్రి పెద్దనది ♦ చెంగట తుంగతరంగమాలికా
లోకనఁ జేసి దూకి చను ♦ లోపల సంక్షుభితంబు నోవగా
లేకను నొడ్డునుండి యవ ♦ లీలను వ్రేల్చిడి మేలమాడి చీ
కాకిదుకూళ ప్రేమగల ♦ కైపు నొకింత యెటుంగనేర్చునే.

తా నే మా

సీ. ఇంటింటికిని భిక్ష ♦ కేదైన నొకకడి

యన్న. మిమ్మని ముప్పి ♦ సడుగునాడు

బైరాగులనుగూడి ♦ మసలుచు నుఖ దుఃఖ

ములు పంచుకొని ప్రొద్దు ♦ పుచ్చునాడు

చినిగి జీర్ణంబయి ♦ చెన్నారు చేలంబు

చుట్టి నేలను బడి ♦ జోగునాడు

పస్తలు నేయుచు ♦ పాటలు పాడుచు

పుడమిని దిట్టుచు ♦ పోవునాడు

తే. ఒక్క నాపొట్టకై దుఃఖ ♦ ముండె గాని

నేడు దినమెల్ల జనుల కా ♦ పాడి వారి

జీవనోపాధికై నేవ ♦ జేయవలసె

నకట ! రాజ్యంబు దుఃఖ భో ♦ జ్యంబు గాదె.

తే. సాధముల పంక్తి, కల్బల ♦ సాధనములు

డాబుడీబులు, మిసిసిపా ♦ టా బడాయి

బూటకపు వేషభాషల ♦ పాలుపె గాని

యకట ! రాజ్యంబు దుఃఖ భో ♦ జ్యంబు గాదె.

తే. అవనిరాజ్యంబు చేజిక్కి ♦ నై న నాకు

నిది మహాదుఃఖజలధి ; యిం ♦ దీదవలసె

నిది మహారాగరసము నా ♦ కిదియె శోక

భరిత దావాగ్నిగాఁ జిక్క ♦ వలసి వచ్చె.

తే. లేమికంటెను కలియియే ♦ లెన్నయైనఁ

గాని, వేదనా దోదూరు ♦ మాన మాన
సమున కే కిల్చి హేతువో ♦ సహజము గను
నదియె నరకంబు వేట లే ♦ దవనియందు.

తే. అభిలషించెను ధనము సౌ ♦ ఖ్యంబుకొఱకు

అభిలషింపుము సహనంబు ♦ సహరహంబు
అదియె నీకు మహాభాగ్య ♦ మగును గాని
రాజ్యభారంబు భారంబు ♦ ప్రణుతచరిత.

తే. రాజ్యపదము లేకుంటచే ♦ రాజ వగుట

కభిలషించెదు గాని రా ♦ జ్యంబె యున్న
దుఃఖభోజ్యం బటంచును ♦ దూఱగలవు
లేనిదానిపై కడుశ్రీతి ♦ మానవులకు.

తే. ధనము ధాన్యంబు జ్ఞానంబు ♦ త్యాగభోగ

కారణం బని తలపోయఁ ♦ గలవు గాని,
ఆ యధార్థంబు విన్న నీ ♦ యాత్మయుండే
తోత పుట్టును ధనికుల ♦ రీతిఁ గన్న.

చ. ధనికుఁడు నేయుదానము య ♦ ధార్థముగా నదీ పుణ్యమిచ్చునం

చనుకొనఁబోల దాతని ను ♦ ఖార్థమె యర్థ మొనంగుఁ గాని, న
జ్ఞన సహ కారదీక్షమెయి ♦ సాకఁడు, చూడఁడు వానివేఱఁగాఁ
జనియెడుకంటె పస్తుపడి ♦ చచ్చుటయే పదిరెట్లు మే లగున్.

తే. ఇట్టి హీనమైన ♦ యీరాజ్యమును ధన
 కనక వస్తునిచయ ♦ కాంక్ష జేసి
 విజ్ఞానీగి పాప ♦ భీతి విసర్జించి
 చెడుటకన్న వేతె ♦ చెడుగు గలదె.

ఉ. కావున, నాకు రాజ్యమును ♦ గౌరవమున్, యశమున్, ధనంబు, భో
 గావిలచిత్తవృత్తి వల ♦ దంచును వేడితి మున్ను ; గాని యీ
 దేవుడు నాలకింప కిటు ♦ దీనత మాన్పు నెంబు బెట్టి మి
 థ్యావిభవంబు గూర్చి కడు ♦ దైన్యనవాగ్నిని బెట్టె నామదిన్.

తే. రా జనుచు ప్రజలన్న బై ♦ రాగి నేను
 నే కిరీటంబు పెట్టిన ♦ నాకు చిరుగు
 చేదకన్న ఘనం బని ♦ చెప్పబోను.
 అధికములు స్వల్పములు మన ♦ స్సందే కలవు.

* జీవగీతము ౧

ప్రణవమై, యభేద్యమయి, నీ ♦ రంధ్రమైన
 వెదురుపొడయును నానంద ♦ విలసనముల
 సహచరులఁ గూడి తల యాక ♦ సమున కెత్తి
 సహజతేజఃబుతో విలా ♦ సములఁ దేలి
 కాలవశమున ముక్కలై ♦ కత్తికోతఁ
 బడి జలంబుల లుప్తమై ♦ పైకి మరల
 వచ్చి వికలాంగకములతోఁ ♦ బరగునట్టి
 మురళి యేమేమొ కథలు చె ♦ వ్వును వినుండు-
 వెదురుబిడినుండి ననుఁ గోసి ♦ వెతల డించి
 చెక్కి బహురంధ్రములు చేసి ♦ నొక్కి నొక్కి
 యూదుచున్నార యెటు నటు ♦ నూపి యూపి;
 దాన నాకేమి సౌఖ్యప్ర ♦ దంబు గాని,
 అవని యానందమున నోల ♦ లాడవచ్చు
 సన్నఁ గైకొని యూదుచు ♦ పొన్న నెక్కి
 జగము చక్కెరతో నింపఁ ♦ జాలె నొకఁడు
 గోవు లశసంబు మానెనో ♦ గొల్లచేడె
 లట్టె నిర్విణ్ణులైయో యే ♦ మైనఁ గాని-
 చారు యమునాతరంగిణీ ♦ సలిలమింక
 పాడుచున్నది ఆనాటి ♦ పాటలెల్ల,
 వీనుము నేనందు మూర్తీభ ♦ వించి యుండు
 నాగొఱకు వాడు వెదకి వె ♦ న్నాడుచుండు
 అపుడె ముగియఁగలేదు నా ♦ యాత్మచరిత.

మురళిగా నంట నాకెంత ♦ పరు వటన్న
 నేను నా నిజవాసంబె ♦ యేగుకొఱకు
 చూచుచున్నాను నాబుద్ధి ♦ సొబంగదేమొ
 మరల నావంశమునఁ జేరి ♦ వలలుకొఱకె
 వ్యసనపడుచుంటిఁ గాని శ్రా ♦ వ్యవ్రదీప్త
 గానమని మీరు భ్రమపడ ♦ పలదునుండు
 భ్రమము వర్జించి నా పరి ♦ భ్రమణవిధము
 తెలిసికొనఁగోరువా ♦ రున్నఁ దీరుబడిగ
 వినుఁడు మీ స్వీయచరితమే ♦ కనెద రందు
 మీరు నావలె వ్యసనమే ♦ కోరుకొంద్రు
 మీరు వా రనుభేదంబె ♦ విడుచుకొంద్రు
 జారిపోయిన భాగ్యంబె ♦ సంగ్రహింతు
 మఱచిపోయిన న్యపదంబు ♦ తిరిగి కొంద్రు
 కడచిపోయినకాలంబు ♦ గడన నేతు
 నట్టితత్వంబు వెన్నతో ♦ బెట్టుచుంటి
 నేను వగచెడి దేమన్న ♦ నింక నాకు
 పరగ నాతోంటిరూప మై ♦ భవము తిరిగి
 రాదనెడు బెంగ హృదయాంత ♦ రాశమందు
 జీర్ణమై, దాని భిన్నంబు ♦ జేసి విడువ
 రంధ్రములు వక్షమునఁ బడె ♦ రాలుపడగ
 చిక్కి నగమయి దురవస్థఁ ♦ జెందవలసె
 యేది యెట్లులై నఁగాని నా ♦ యాదిరూపు
 రావలయునన్న ప్రేమాగ్ని ♦ ప్రజ్వరిల్లి
 కాల్చియైనను దానిలోఁ ♦ గలియునట్లు
 ఛేయునెడ నేను మరికొన్ని ♦ ఛిద్రములను

వేసికొని పాటపాడెద ♦ దోసిల్లాగ్గి
 ఆ విషాదాంతగానంబు ♦ నన్న దాప్త
 విమల వంశాభివరనా ♦ విలసనముల
 పరిణమించును నింపు సాం ♦ పారినట్లు
 నే ననేకులతోఁ గూడి ♦ యేగినాను
 మంచిచెడ్డలవారితో ♦ మనలినాను.
 కాని, నాకొక్కఁడును మిత్రుఁ ♦ డైనవాఁడు
 గానరాలేదు తన యను ♦ మానమందే
 నిలిచి యెవరును నా గుట్టు ♦ తెలియలేరు
 నా రహస్యము నా యశ్రు ♦ ధారలకును
 వేరుగా లేదు గాని నా ♦ విధమెఱుంగు
 వారు గనరారు; అందఱి ♦ వల్ల కాదు
 అంజురపుకాయ ప్రతిపక్షి ♦ కళనమగునె
 యేది యెవ్వారు వచియింప ♦ నెంతవారు
 భ్రాంతులకు నాత్మ స్వాతంత్ర్య ♦ భావ మేది?
 కంధి యెఱుంగదు తనలోని ♦ కల్పషంబు
 వృక్ష మెఱుంగదు తన పుష్ప ♦ విభవభరము
 ఎఱిగియుండినవారి వై ♦ ఖరులె వేరు.

సంకేతనము

ఎవరు చెప్పేది కాదు వి + నేది కాదు
 చూచుటకు రాదు చూపించు + చోటుకాదు
 ఈ జగన్మధుశాల ర + సేతరంబు
 తైన ప్రాగభావంబుల + నవలద్రోసి
 కోదసికుహరాల వి + చ్చిన్నదగ్గ
 కాండవటముల పెక్క బ్ర + హ్మాండజీవి
 తములఁ బొర్లించి శూన్యధా + మములకేసి
 దృష్టి మరలించె దాననిం + కేమి కలదొ ?
 ఈ యగాధ సత్యంబులో + నేమి కలదొ ?
 ఈ యహస్సుల సంధ్యల + నేమి గలదొ ?
 ఈ రహస్య మెందుండి యీ + తీరు తీరి
 లోరణలు గట్టుచుండె వా + స్థోరణులకు
 బారుగా నిందపాలయి + పట్టుపడ్డ
 నన్నుఁ బోలుమురళి యొక + టున్న దదిగో
 ఈ మురళి గుండెతూట్లు న + న్నెన్నొ పెట్టు
 కొని మహాబాధ నెల్లెత్తి + కొనరి యేడ్చి
 చెప్పవచ్చు నందెన్నెన్నొ + ముప్పులుండ
 వచ్చుఁ గాని, దానివియోగ + వాసరములు
 పెద్దగాధగా జడలల్లి + పెరిగిపోయె
 జిలుగుచిద్రాలు మైనిండ + నలముకొనియె
 “ పెక్కుచేతుల నోళ్ళలోఁ + జిక్కిపోతి
 నింక నాకేది శాంతి యిం + కేమి కాంతి
 వంతల నితాంతచింత లా + క్రాంత మయ్యె”
 నని గతించినజన్మ జ + స్మాంతరముల
 నేకరువుపెట్టు తనగుట్టు + నాకభింప

ఆరవాభంబు కన్నీళ్ళో ధ యనగ కురియ
నాకణంబులు మీరు మా ధ త్యాలబోలె
శెంచుచున్నారు కావని ధ యింగలములు

॥ ఎవరు ॥

ఈవ్రభాతాల సకల భే ధ రీలపైని
వేణువును పెట్టి వాయించి ధ విహ్వలంబు
లైన రాగాల రేణెత్తి ధ యాలపించు
నీ యధోముఖ పాషాణ ధ మృణ్మయిని ద
లంచుకొన్న దీనిని వల ధ పించు చంద్ర
రేఖ కాసారలీరాస ధ రేల మెఱిసి
పోవు, ఖద్యోతలవలీల ధ తా వసంతి
యూసులాడుచు నువ్విభు ధ లూరుకనుల
చూచి నవ్వుల హాస్యాల ధ సొక్కిపోయి
మధురసాస్వారసముల మా ధ మాటలాడి
వెక్కిరించుచున్నారు ధ వేవిధాల
ఈ మహానృశ్యమందు నే ధ మేమి గలదో
ఈ మహాప్రేమ విశయము ధ దేమి కలదో

॥ ఎవరు ॥

ఈ యతుకుమారిజీవిత ధ మీ బ్రతుకు ర
వంత విశ్రాంతిలేని వి ధ హ్వల దృగంచ
లంబు! భావదాస్యంబు, వి ధ లాసవిసర
మైనోదసీమహార లా ధ న్యంబు, దగ్ధ
ప్రణయపథముల సగచాట్లు ధ వడ్డ సకని
పాతములమ్రోల ఈనేల ధ పాతుకొన్న
కాల పాశాలఁ జిక్కి ము ధ క్కలయి పోయి
ఏల జీవినవలయు నిం ధ కేమి యాశ
లభల భీరాడవలయునో ధ వెతలఁ దగిలి?

॥ ఎవరు ॥

భాంత్రి

వెడదలై స్వచ్ఛమైన నీ ♦ బెళుకు కనులు
 కులుకు జవ్వన మొయ్యార ♦ ములును సుఫలు
 జలుకుపలుకులు రత్నాల ♦ తళుకులీను
 చిన్నిపొన్నారి! నన్నేల ♦ చేరినావు
 లీల నిద్రించు న న్నేల ♦ లేపినావు
 తేవు మాపసకుండ నీ ♦ రూప మవని
 ధూళిధూసరతలమున ♦ దొర్లి దొర్లి
 ప్రొద్దుపొడుచుట క్రుంకు తే ♦ ప్రొద్దు చూచి
 యెఱుంగ నీలోక మెట్టిదో ♦ యెఱుంగనట్టి
 స్థాన నన్నేల కరమునఁ ♦ దట్టినావు
 భస్మభారుని నన్నేల ♦ పట్టినావు
 కరకురాలను తాకునే ♦ గాజుదిప్పే
 అనలమును నాశ్రయించునే ♦ యంబుజంబు
 యెఱిగి నాచులో చిక్కునే ♦ యీతగాఁడు
 పాముకలుగునఁ జొత్తురే ♦ బ్రతుకువారు
 నారి, యీలీల నన్నేల ♦ కోరె దీవు
 ప్రేమలో నాకు పాండిత్య ♦ మేమి గలదు
 సాగసులోఁ జూడ నాకేమి ♦ చోటు గలదు
 రాగమునఁ దేల నాకేమి ♦ రసము దెలియు
 తెలియ కీ లీల నన్నేల ♦ పిలిచినావు
 పిలిచి నన్నేల యీరవ్వ ♦ పెట్టినావు
 వలపులవలంతి మరుని ప్రాం ♦ జలులబంతి

యింతి రత్నాలదొంతి చే ♦ మంతి కుసుమ
 కాంతు లీను నితాంత శృం ♦ గారమైన
 మేను దొలకాడ మేఘాల ♦ లోన మెఱపు
 మెఱసినట్టుల ముత్యాల ♦ కురిసినటుల
 స్వర్గతేజంబు భువి దిగి ♦ వచ్చినటుల
 నీవు నడురేయి యిట్లు రా ♦ నేల నాల
 గేలిసేయఁగ నన్ను నీ ♦ కేమి తోఁచె
 మేలమాడఁగ నిట్లు నీ ♦ కేల తోఁచె
 నేల రేబవ లీ లీల ♦ నిద్రవోవు
 జడగృహస్థుడ నగు నన్ను ♦ పడఁతి నీవు
 కోరఁజెల్లునె యో నుకు ♦ మార చారు
 పూర్ణచంద్రనిభాన్య నీ ♦ బోటి బోటి
 నెందరు తపోధనులు గోర ♦ కుందురొక్కొక్క
 వారి వరియించి మించి ప్ర ♦ పంచనుఖము
 లందఁగారాదె నీచంద ♦ మందకత్తె
 లీడు జోడయి నినుఁ గొని ♦ యాచుచుండ
 వాని వర్జించి నిర్జిత ♦ వైభవుండ
 నైన నన్నేల కదసెద ♦ పతివ నీవు
 ముండ్యపై బండ వచ్చితే ♦ ముడిత నీవు
 పస్తుపడి యుండ వచ్చితే ♦ భామ నీవు
 అనిన నాలేమ నవ్వి యా ♦ నా నటంచు
 మెఱపు మెఱసినరీతి నుం ♦ దరవిలాస
 భానమాన మనోల్లాస ♦ భరిత యగుచు

పులకితశరీరయై కర ♦ పుండరీక
 మునఁ గల గులాబిపూదండ ♦ పొదలుచుండ
 మెడను వేసి నమస్కార ♦ మిడి మృదూక్తి
 సనియె కన్నీళ్లు కల్పలై ♦ యాననమున
 పారుచుండ ప్రేమరస మే ♦ పాటుచుండ
 శశివి నీవైన నేనొక ♦ నిశిని గానొ
 శరధి నీవైన నేను ని ♦ ర్షురిని గానొ
 భవుడ వీవైన నేను పా ♦ ర్వతిని గానొ
 ఇంక నర్ధాంగ మియ్యవో ♦ యేమి చెప్పును
 ఇంక నెడఁబాటు బాయవో ♦ యేమి చెప్పును
 అనిన తేజంబు రసమున ♦ నైక్యమైన
 తెరఁగు దోచె నచ్చట వధూ ♦ వరుల తెరఁగు
 మబ్బు విడిపోయె కడు శాంత ♦ మబ్బె నంత
 నిదుర తొరగెను కథ నిగి ♦ నిలిచిపోయె.

బంధి

అదిగో పగలుండ నెన్నెత్తి ♦ నాకళించె
 ఆయుషస్సు తిరోధాన ♦ మయ్యె ననలు
 వాడె ఖగములు పొలముల ♦ వైపులరచె
 ఆట కట్టేయరేమి యీ ♦ పాటికయిన
 కందిపోయెను బంతి యీ ♦ క్రందనమున
 కాలనిహతిని బూడిద ♦ పాలయి తన
 సోయగము చెడ నిందల ♦ సొమ్మసిల్ల
 యుల్లమును తలక్రిందయి ♦ యుద్ధతి చెడి
 మాసిపోవని మచ్చలు ♦ మాననమున
 పెట్టుకొన్నది యతుకులు ♦ పెట్టుకొన్న
 దింక చెరఁబట్టి దాని నే ♦ డ్పించనేల
 పట్టుకో నేల నేలపై ♦ గొట్టనేల
 గోడు గని చెంపపెట్టును ♦ గోడపెట్టు
 తిన్న దీబంతి కెంతటి ♦ తెలివితేదో
 నేల మోదువారలవంక ♦ నే ప్రియాన
 వచ్చుచున్నది నిను వీడు ♦ నిచ్చలేదు
 చూచితే దాని యభిమాన ♦ సూచనంబు
 అట్టిప్రియురాలి నేలను గొట్టు ♦ చుంటి
 వకట! దయలేనివారి చ ♦ ర్యలు నివేష
 బంతి కెంతటిప్రేమయో ♦ పలుకలేము
 ప్రేమ యేకపక్షంబు గా ♦ వింపరాదు
 ప్రేమపాతాలు నేర్చెడు ♦ ధామమేది
 స్వార్థ మీలోక మెన్నాళ్ళు ♦ పట్టుకొన్న
 దొరక దీమాయ నాటకాం ♦ తరవిమాత్న

శోభల నెపాల ఆశల ♦ స్రుక్కి సోక్కి
 నాటకం బాడి జీవిత ♦ నాటకమును
 ముగియ నీబంతి యత్నించు ♦ మూర్ఖ యగుచు.
 అగ్ని కబళింప నీబంతి ♦ యరుగుచున్న
 దాహవంబు వెన్నాడ ♦ నభిలషించు.
 పైకి క్రిందికి నిది పోవ ♦ పగువులెత్తు
 బంతి! నీకథోలోకమే ♦ వాసభూమి
 గానుగెద్దుచు బోలె నే ♦ గానికైన
 కాక, తిరిగిన నిందేమి ♦ కలదునీకు?
 అడి యాడి నిన్నట్టులే ♦ తోడివారి
 వెంట నేమూలకో నిన్ను ♦ విసరివేసి
 పోయెదరుసుమ్ము విసిగి వా ♦ పోవవలదు
 నీకు నీ తొల్లియావు రా ♦ నేరదింక
 నీవు నీ వాసనావాసి ♦ తేతరంబు
 లైన యాసలనుడివి ఆ ♦ యాసపడెదు
 నీవు నిమ్న సోపానాల ♦ కేగెదేల
 వళ్ళు పాటును, వెనుకకు ♦ మళ్ళవెపుడు
 పూలు రాలినచెట్లను ♦ ముట్టుకోవు
 నీవు నిను మోదువానికై ♦ పోవుచుంటి
 వతని సోయగమును చూడ ♦ నరుగుచుంటి
 వతనిచేతిని విడువ గా ♦ దంటి వకట
 ఏమి నీవెట్టి నీవుపో ♦ వేమి నేరు
 గా రసాతలమునకు నీ ♦ దారి దూరి?
 ఈవు నేనును నొకచోట ♦ నిరికి పోయి
 పోల్చుకొందాము జీవిత ♦ ముల విధాలు,

ఉం డి పోయే దే మి?

౧

ఉండి పోయేదేమి?

నిండి వచ్చేదేమి?

రెండు రెండే వాటి

నుండి తేలే దేమి?

౨

బ్రహ్మాండ మందులో

పాతి వేసిన మీద

బ్రహ్మైవమని ముక్కు

మూసి కూర్చోవాలా?

౩

అదర్శములు కొన్ని

అద్భుతములై కాని

పాదాలు మోపేటి

పాటి చో లేముంది?

౪

ఎవరి కెవరు లేరు;

ఎవరి కేదీ రాదు;

చవిలేని యీపాట

ఛాలించ రాదా?

౫

ప్రొద్దు పొడిచేవేళ
ప్రొద్దు కుంకేవేళ
వద్దన్న రాగాలు
ఖాలి పోతాయా ?

౬

ప్రేమలో లేనట్టి
పేరుసాగ సేముంది ?
ఆహూట యీహూట
లో మనసు పెట్టినా ?

౭

విచ్చి రాతేవువ్వు,
వచ్చి వాతేసిట్ట
మెచ్చి చూచే దేరు ?
ముచ్చట్లు మూన్నాళ్ళు

౮

పారాణి పెట్టినా
పాదాల మెట్టినా
దారిలో ముంగుర్లు
జారి పోతాయా ?

౯

బుగ్గపై చేస్తుక్క
పాడిచి నవ్వేనవ్వు
యెగులగుల నెంచ
నెంతెర నకానో ?

౧౦

మునుగులో కేరింత
రసికతకు సింగార
మొనగు నెన్నోసటి బా
నటలు చూపించాయి.

౧౧

ఊడల్లా ఊయ్యాల
ఊగుచుండే ఊను
వాడల్లా చెప్పితే
అర్థ మవుతుందా ?

౧౨

కడుపులో కదిలేటి
కబురు కాస్తేకాని
అడిగితే ఆకొంప
లంటుకొని పోవా ?

౧౩

ఈ ముళ్ళదారిలో,
ఈ మాపు మునుగులో
ఏమాట చెప్పినా
ఏమి లాభము లేదు.

వాణి

నిండుజవ్వనమునఁ దూఁగు ♦ చుండుదాని
 చారు సౌందర్య సకల ల ♦ క్షణమబదాని
 ధవళ కేతకీకసుమగా ♦ త్రంబుదాని
 జిగినగవు వెన్నెలలఁ బర్వ ♦ జేయుదాని
 తరళనయనాంబుజంబులఁ ♦ దనగుదాని
 కలిత రత్ననూపుర ఝళం ♦ ఝళలదాని
 లలిత నవపల్లవాధర ♦ మలరుదాని
 కరము ఘనసారగంధ వి ♦ గ్రహముచాని
 అవఘుళించెడు కంకణా ♦ రసముదాని
 అలరులను మించు కోమల ♦ మైనదాని
 కాంచనము దెచ్చి కరగి వి ♦ గ్రహము బోసి
 నవమణిప్రోత వివిధావ ♦ యవము లుంచి
 మెఱుఁగునెట్టిన పాంచాలి ♦ కరణి మెరయు
 పాటవము గల శృంగార ♦ పల్లి యనఁగ
 నొప్పుదానిని నొయ్యార ♦ మొప్పుదాని
 నొక్కవంకను, కవితను ♦ నొక్కవంక
 చూచినార మాలోచించి ♦ చూచినార ;
 మాతోడవు లీతోడవులకు ♦ భాతిగావు ;
 ఆసాగను లీసాగనునకు ♦ వాసిగావు ;
 ఆవిలాస మీవిలాసాన ♦ కలతి యయ్యె ;
 అది త్రికాలనబాధ్య మి ♦ య్యది యబాధ్య
 మది ప్రకృతిబద్ధమలిన మి ♦ య్యది యమలిన

మది యనేక పరిగ్రహా ♦ మిది యనేక
 జనపరిగ్రహ సాహిత్య ♦ జన్మభూమి
 వివిధపుష్పానవంబు ♦ వెలయు సీమ
 అఖిల సౌగంధముల నెల ♦ వైనతావు
 ఏదియును దీనిసాటి రా ♦ లేదు మాకు
 మామనోహర కాలంబు ♦ మాప్రతిజ్ఞ
 మాజవంబును సత్వంబు ♦ మావివేక
 మంతయును సాహితీనదీ ♦ ప్రాంతమందు
 కామ్యకర్మనో నిష్కామ ♦ కర్మముననో
 దగిలి నదనద్విభేదబం ♦ ధములు వదలి
 ఈ తనూయాత్రగడప నూ ♦ హించినాము
 ఈ శరీరసుఖంబు వ ♦ ఙ్గించినాము
 ఈశ్వరుడు వచ్చి మామ్రోల ♦ నివిగోయనుచు
 సర్థరాసులు పోసిన ♦ స్వార్థబుద్ధి
 వదలి కవితకె యంజలి ♦ వట్టువార
 మంతియే గాని యుండేది ♦ చింతలేదు
 కలిమిలేములు నిలువెల్ల ♦ గాల్చుచున్న
 క్షుత్పిపానలు మాపెంట ♦ జొచ్చుచున్న
 తిండి లేదని బంధువుల్ ♦ తెగడుచున్న
 తండులంబులకై భామ ♦ తడవుచున్న
 దేహియని కానువీనంబు ♦ దీనమతిని
 కోరబోము మా కవితా కు ♦ మారి దెచ్చు
 కీర్తిధనమున్న చాలు మా ♦ కార్తిలేదు

కలము మాచేత సన్న దుః ♦ ఖంబు లేదు
 రసము గ్రహించుచు వా రున్న ♦ రట్టు లేదు
 కాల మొకరితీ నిలువదు ♦ గడచి పోవు
 ఇదియె మాతపస్సని నివే ♦ దించినాము
 ప్రకృతి పువ్వులలో దిద్దు ♦ రంగులట్లు
 కోకిలము కంఠమును విప్పి ♦ కూయునపుడు
 వరలు నవ్యక్తమధుర ర ♦ వలులట్లు
 వాణి మాకావ్యమున కట్టి ♦ వన్నెఁబెట్టి
 మమ్ము చరితార్థులను జేసి ♦ మనుచుఁగాత.

జగత్ప్రవృత్తి

జగము మాయాప్రధానమో ♦ స్వప్రకాశ
 కమో చిదాభాసరూపమో ♦ కాంచలేము
 సాగసులను దీని వర్ణించి ♦ చూపలేము
 శాప మిడి దీని యద్ధతిఁ ♦ జంపలేము
 ద్వాదశార్కులు కబళించి ♦ వైచుటకును
 పదునొకండు రుద్రులఁ ♦ దినివైచుటకును
 వెన నవబ్రహ్మలను మ్రింగి ♦ వేయుటకును
 యుగయుగాంతరముల ♦ మాన్చి నెగడుటకును
 కాలమున కిది తోడ్పడఁ ♦ గాదె మఱియు
 ధూమకేతుసేవిత ని ♦ ధూతములకు
 ప్రళయమేఘసాఘ నిర్ఘాత ♦ పతనములకు
 చండ హాలాహాలాసల ♦ జ్వాలలకును
 రాక్షసామర సంగ్రామ ♦ రంగములకు
 నోర్చి యెప్పటి కప్పుడు ♦ నుదయశిఖరి
 బొడము భాస్కర తేజఃప్ర ♦ పూర్ణకళల
 వైక్యమై వింతగాఁ దోచు ♦ నట్టి జగమ
 నీ కళాశ్వతపదవి రా ♦ నేర్చుటెట్లు?
 ఒకట నీలోన నీశ్వరుఁ ♦ మన్నవాఁడొ
 ఈశ్వరునిలోన నొకట నీ ♦ విమిడినావొ
 చెప్పఁగాలేము, మాకది ♦ చేతఁగాదు
 నీవిచిత్రచరిత్రంబు ♦ నీప్రసంగ
 మభిమతార్థంబు లీజాలి ♦ నట్టి వగుట
 గీతమును గూర్చి పాడెదఁ ♦ గేలు మోడ్చి
 మంచి చేయుట కర్థమో ♦ మానుటోపొ

తెలియ దాశాప్రధాన భూ ♦ వలయమందు
 చూరగొనబడుచుండె క ♦ స్తురి యుంట
 పాపమెఱుంగని హరిణ శా ♦ బకము కంటె
 తగులముల నొందుచుండె దం ♦ తములు నుంట
 తత మహాభీల మత్తదం ♦ తావళంబు
 తెఱపబడుచుండె మంచిము ♦ తైములు నుంట
 నల్లి డాగిన యాణిము ♦ త్యాలచిప్ప
 త్రుంపబడుచుండె వాననల్ ♦ దోగుచుంట
 బంతి చేమంతి మల్లికా ♦ ప్రసవచయము
 వీనిబట్టి విచారించి ♦ తేని గుణము
 హానికారణ మయ్యె నే ♦ మనఁగవచ్చు
 నృప్తియంతయు నీరీతి ♦ చెలఁగుచుండె
 మేలు చేసినవా నే ♦ మ్రింగు జగము
 చెలిమికానినె మోనంబు ♦ చేయు జగము
 జగము తప్పన్నదే ♦ వృత్తి నలుపుచుండె
 కోకిలము గ్రుడ్లు పొదుగంగ ♦ కాకికేల ?
 జంటి తేనెను మానవుల్ ♦ జుట్టనేల ?
 వృకమునకు మాంస మశనంబు ♦ బెట్టనేల ?
 తరుణి గర్భాంతమున బిడ్డ ♦ దాచనేల ?
 మనుజురక్తంబుచే నల్లి ♦ మనుచు లేల ?
 వల యంచు విచారించ ♦ నేల జగము
 ఏమిచేసిన సాగ దీ ♦ యిహమునందు
 ఓషధీశుని మ్రింగు రా ♦ హువు కడంగి
 అప్పుగొనువాని యిలు మ్రింగు ♦ ననలు వడ్డి
 అన్ని భాగ్యంబులను మ్రింగు ♦ నల్పుహితము
 హితము వలసినఁ గల్గదై ♦ హికమునందు,

సేమ గానము

అగచయంబుల ప్రోతస్సు ♦ లరుగుదారి
 శాద్వలంబుల సురభిశ ♦ శ్వసనములను
 చిగురుజొంపల రాలెడు ♦ నిగురులందు
 సాంధ్యరాగంబు రాగాన ♦ సమయునట్లు
 ఇంపుసాంపార వీణ వా ♦ యంచుచున్న
 వెలదివ్రేళ్ళలో జీవంబు ♦ మోయునొక్కొక్క
 తంత్రులే పాడుచున్నవో ♦ తలచరాదు
 పాటకై కేకినోరె కా ♦ వలయునొక్కొక్క
 పరభృతాంగనాగళమె కా ♦ వలయునొక్కొక్క
 మ్రోడు వీణగ మార్చి యా ♦ మోహనాంగి
 పాడుచున్నది నేల చూ ♦ న్నడిన జీవ
 కోటి ప్రేమరసాబ్ధిలో ♦ గ్రుంకిపోవ
 పాటలోపలిసాహిత్య ♦ పంక్తులందు
 అక్కరాలను రాలు నీ ♦ రై వధూటి
 దానిలో ప్రతిబింబిత ♦ మైసపగిది
 తోచుచున్నది కాంతి దో ♦ బూచు లాడ
 తూగు నయనాబ్జముల కాంతి ♦ తొణకులాడ
 గానవాహిని జగము శ ♦ ర్కరను నింప
 దంపతులు మోదవార్ధి య ♦ ర్ధింప వేడ్క
 జూచుచున్నవి చుక్కలు ♦ చూట్కు లలర
 మబ్బుతెరలను దీసి, ప్రే ♦ మ యెదమోసి

నే ననంత మహాక్షేత్రం ♦ నిరశభిరహం
 క్షిప్తిమిత్రాల క్షుత్రాలు ♦ దూగి తూగి
 పొంగి పొరలెను దుఃఖ న ♦ ముద్రమందు
 నిలుపు నీరయిపోవ త ♦ జ్వలధిలోన
 నావయై యేగుచున్నది ♦ సామసంబు
 బాచిపై నెక్కి యింతి కుం ♦ తలము లారె
 బోసికొనుచున్న డెంతో వి ♦ కాన మొప్పు
 రాగ మానందవసులకు ♦ లాగుచుండ
 వీణ నావను నడుపు చు ♦ క్కానిలీల
 పంచుచున్నది నాద ప్ర ♦ పంచమునకు
 నాదసంజుతిగాగ్నిచే ♦ నావ దగ్ధ
 మై మహాతేజమున లీన ♦ మయ్యె తుదకు.

౧

తే. గీ. నగలకంటెను కీలమే ♦ సాగను నతికి
 నతికిపతికంటెవేరె డై ♦ పతము లేదు
 నతి పతిప్రత గల్గునం ♦ సారమరయ
 స్వర్గ మగునంచు నార్జ్యోక్తి ♦ చాటునతము

౨

తే. గీ. రమ్యకమనీయ యావనా ♦ రంభవేళ
 రవికలోనున్న పైటలో ♦ గ్రాలుచున్న
 ఒత్తుకొని వచ్చునట్టి యా ♦ యువిదచనుల
 చూచుకంటులు తలలూపి ♦ చూపుచుండె.

జాతీయ విద్య

చ. పౌలముల గింజ లేరితిని ♦ పోయి కలాయములన్ వసించు వ
త్తులు మధుపానమత్తమతి ♦ జొక్కెడు లేటికొలంబు, వన్యభూ
ములఁ దిరుగాఁడునత్వములు; ♦ భూజములున్, సచరాచరంబు లే
వలనను జాతీవిద్య కుల ♦ పాఠముగాఁ జరియించు నిత్యమున్.

మ. జననీనర్గము జన్మభూమిచయమున్ ♦ జాతీయవిద్యానరూ
ర్చనముల్ నేయుఁబ్రపంచమంతయు నముఁతాహంబుతోనందు మా
తెనుఁగుంబాన రసానుమోదమున నెం ♦ తే నింపు సొంపారు దీ
నిని పూజించెడువారిభాగ్య మింక వ ♦ ర్ణింపంగ సామాన్యమే.

మ. అరయన్ గోవిడకోటి లోకమునఁ గ ♦ ల్యాణంబు చేకూరఁ బ్రే
మరసోత్పాదిత జాతీగీతములు ర ♦ వ్యంబొప్పఁగాఁ బాడి సో
మరసాస్వాదనమత్త చిత్తు లెఱుగం ♦ గారాని మాధుర్య ధు
ర్యరసోత్పాహము నింప నింపొనఁగు కా ♦ వ్యంబన్న సామాన్యమే.

చ. వనము రసాలసాలమునఁ ♦ బాడెడుకోకిలగానఘక్కి యిం
పును మఱి సొంపునింపు నవ ♦ మోహనగీతము కోవిదుండు పా
డును సిదుర్నిమనఁఘము క ♦ డుంగడు భావరస ప్రపూర్ణమై
కనులను విచ్చించు రవి ♦ కాంచినవద్మచయంబుకై వడిన్.

శా. జాతీయప్రతిభా విభానగుణ వి ♦ జ్ఞానప్రదంబైన వి
ద్యాతేజస్వముదాయ మజ్జులు దివాం ♦ ధృప్రాయులౌ వారికిన్
బ్రీతిన్ గూర్చకపోవుఁగాక నిజ మా ♦ తృప్రేమతోపాటు న
చ్చేతంబున్ వికసించు దానను బ్రకా ♦ శించున్ స్వనఁఘోషముల్.

సీ. గగనవిధిని సుధా ♦ కరుణ వెన్నెలగాసి
 భూమి నానందాబ్ధి ♦ ముంచినట్లు
 మెల్లచులైలు గులా ♦ బులు నొత్తుగాఁ బూసి
 వెలలేనిచెలుపు గా ♦ వించినట్లు
 మధుమాస సంధ్యా స ♦ మయ రాగుచి రాగ
 రుచి ప్రజామతియందు ♦ నునిచినట్లు
 జంత్రిపాంచాలికా ♦ చయము సుధామధు
 రసము పాత్రలబోసి ♦ యెనగినట్లు

తే. నేత్రపర్వంబు పులకితే ♦ గాత్రమహిత
 మానసికసమారాధన ♦ మండితంబు
 దివ్యసౌఖ్యంబు నిచ్చు జా ♦ తీరువిద్య
 అట్టివిద్యనే సంఘంబు ♦ లాశ్రయించు.

తే. దేశభాషలఁ దెల్లట్లు ♦ దీసినారొ
 లేక సహజమాధుర్య ర ♦ త్నాకరంబు
 గలదొ గీర్వాణవా ♦ ణి నొ గాదనంగ
 జేయుచున్నది యెండేది ♦ నేయలేదు.

తే. అఖిలభౌగ్యాలవాలమై ♦ యలరుమాకు
 సీప్సితార్థము లేవేళ ♦ నిచ్చు మాకు
 అట్టి జాతీయవిద్య మా ♦ యాత్మలందు
 నిలుచుఁగావుత తేజంబు ♦ నిలుచునట్లు.

సంశయము

౧

ఈ మంచు కొండల్లో
ఈ మిట్ట పల్లాల
ఈ మబ్బు యీ మావు
ఈ మాడ్కి నేనుండిపోనా
ఈ మాసుగులో నేకలిసిపోనా

౨

ఈ చెట్లు ఈ తీగ
లీ చేల ఈవూల
ఈ చిత్ర చిత్రాల
జూచి నే నాగిపోనా
వేచి నేనై కలిసిపోనా

౩

ఈ గొడ్డు గుహలలో
ఈ గోగు పొదలలో
ఈ గోరువంకల
మూగి నే నుండిపోనా
ఈలాగు నేనిం దాగిపోనా •

౪

ఈ యేటి దారుల్లా
ఈ యెల్లు లీ పుల్లు
లీ యిసుక పుంతల్లా
నాయంత నే దూరిపోనా
నాయంత నేనై యుండిపోనా

౫

ఈ చంచు మూళ్లూ
ఈ చిమ్మ చీట్లూ
ఈ చట్టు బండల్లా
నాచికో నుండిపోనా
దాచికో నుండిపోనా

౬

ఈ యేరు గాలిలో
ఈ యడవి వీధుల్లా
ఈ యాకు పొదలలో
నే యొంటిగా నిల్చిపోనా
నే రాయినై కలిసిపోనా

౭

ఈ కారు మేఘాలలో
ఈ కొండ పొంతల్లా
ఈ కోదు కొంపలా
నాక మంచెంచుకోనా
యేకమై నే యుండిపోనా

నేరుగాలేదు గాని యీ ♦ వీక్షణములు
 శ్రోతముల కది నిర్ణయం ♦ చుటకు రాదు
 తనవునకుఁ బ్రాణమును బ్రాణ ♦ మునకు తనవు
 దాగి లేదు గాని కనెడు ♦ దారి యెవరి
 వాడకను లేదు చూచిన ♦ వారు లేరు

॥మ.ర॥

3. ఈ మురళివాద మునుగు గా ♦ దింగలంబు
 ఎవనియొద్దను నీయగ్ని ♦ యెవఁగఁబోదో
 వాఁ డధోగతిఁ బడి చెడ ♦ నలసి పచ్చు
 కూర్చిగల యగ్ని మురళిలోఁ ♦ గూర్చిబడియె
 క్రేమఁగలనుత్తు సురలోనఁ ♦ బెట్టిబడియె
 ప్రియుని బాసినవారి కీ ♦ వేణు వాప్త
 శరణుగు దీనితెరలు మా ♦ తెరలుచించె
 మురళివంటి విహగ్ని యె ♦ వ్వరును గనరు
 మురళివంటి కృష్ణ నె ♦ వ్వరును గనరు
 మురళి తెరవున రుధిరోక్తి ♦ ముచ్చటించు
 “మజను ” విరహార్తిచరితంబు ♦ మాటలాడు

॥ము.ర॥

4. మురళివలెఁ బల్కువాని మే ♦ మిగు మొగంబు
 లున్నవని యెఱు మొకటూడు ♦ చున్నవాని
 నోట దాఁగె రెండవకొన ♦ పాటమిషను
 బొప్పములు రాల్పుచున్నది ♦ బయలునందు
 దీని నాదృష్టిగలవారె ♦ తెలియఁగలరు
 దీనిమర్మ మామర్మము ♦ లోనఁ గలదు
 దీనిరవ మాతఁ డూదుట ♦ లోనఁ గలదు

నిస్సృహఁడు గాని యాస్పృహ • నేరఁ డెపుడు
వలుకు వెలఁబెట్ట చెవిగాక • గలరె యొగులు
ఈ మురళినాదమున భేద • మెనఁగకున్న
జగతి చక్కెరతో నింపఁ • జాలకున్నె

॥ముర॥

గీ. మావగను పెక్కుదినములు • మాసిపోయె
మావిపత్తులఁ బెక్కిండ్లు • మరలిపోయె
ఎన్నినా స్థేగినను భయ • మెఱుంగవైతి
నీవు పూతుఁడ వని మది • నెంచుకొనుము
బంధము త్యజించి స్వాతంత్ర్య • పదవి గనుము
ధనమునకు దాసుఁడై యెన్ని • దినములుందు
వట్టి గాఢపాత్రను నింప • నదియునొక్క
దినము నరిపోవు వ్యయము జేసి • నను నీవు
ఆశయను పాత్ర నిండఁబో • దరయ శుక్తి
యందు తలమున్నఁగాని ము • త్యములు గావు
ప్రేమచే వేనిదుస్తులు • పిగులునొక్కొ-
యతని కాశామలీమన • మడఁగిపోవు
సుఖివగుము ప్రేమ మాయాత్మక • జొచ్చి నీవు

॥ముర॥

నా కేటిసిగ్గు

ఆచిగొంటిని ప్రణయ ర ♦ త్నాలగనుల
 కొల్లగొట్టితి ప్రేమ ని ♦ గూఢసీమ
 దోచుకొంటిని విరహకా ♦ జాచి జూచి
 సంగ్రహించితి రాగ ర ♦ సంబుడంబు
 పాలుగూడితి ప్రణయ ర ♦ త్నాలగనుల
 నింక నస్తేయ మేది నా ♦ కేటిసిగ్గు
 ఇంక ప్రతీతి యేది నా ♦ కేటియెగ్గు
 మేఘముల తొంగిచూచెను ♦ మెఱపువసిడి
 కుసుమసతు లిచ్చు పుష్పాడి ♦ కుంకుమంబు
 కలుకు బేడిసమీల క్రొం ♦ దళుకు వెండి
 శర్వరీకన్య తలమీడి ♦ చంద్రవంక
 నెచ్చెలీ! నీవని యెరింగి ♦ నెమకినెమకి
 దోచుకొనిపోయి దాచుకో ♦ జూచినాను
 ఇంక నస్తేయ మేది నా ♦ కేటిసిగ్గు
 ప్రకృతిజవరాలి కేదార ♦ రాగరసము
 రిక్కగము లంటి రాచు గో ♦ రింట కెంపు
 కలువ వగకాని తేట వె ♦ న్నలలసుధలు
 అజ్ఞసన్నిధి విహృతవే ♦ ణ్యంబకములు
 నెచ్చెలీ నీవని యెరింగి ♦ నిలిచి నిలిచి
 దోచుకొని పోయి దాచుకో ♦ జూచినాను
 ఇంక నస్తేయ మేది నా ♦ కేటిసిగ్గు
 ఇంక ప్రతీతి యేది నా ♦ కేటి యెగ్గు.

పా.తి వ్రత్యము

చ. సతులు వివేకవంతులును ♦ సాధులు గావలె గాని విద్యయే
గతి యనరాదు గృహ్యమగు ♦ కార్య మచక్షుత మభ్యసించి న
చ్చతురతతోఁ బనుల్ సలిపి ♦ చారుయశంబును పొంది మంచి నం
తతి గనుచుండగా భరత ♦ ధాత్రి కొఱంతల నెంచనేటికిన్.

క. మీతల్లి మీవిధంబున
వ్రాతయు విద్యయు కవిత్య ♦ పద్ధతి గనియే
ఖ్యాతిగ మిము గన్నదొ సతి
యై తనతల్లివలె గన్న ♦ దారయవలదే.

తే. విద్యలేనట్టి యువతులు ♦ విధవలనుట
సభ్యమే నాతిజాతికి ♦ సరస మెఱుంగ
కూరకే చేతికొలది వ్రా ♦ యుటకు జంకు
వలదె కోవిదతతి లేరె ♦ వసుధయందు.

తే. స్త్రీ కవన్యంబు చదువని ♦ చెప్పవలయు
చదువు వలదని వారించు ♦ సారమతులు
లేరు మనధాత్రి నిష్పడు ♦ భారతాఖ్య
భూమి క్రమముగ నభివృద్ధి ♦ బొందుచుండె.

క. చదివియు సజ్జాసముబడి
పదపడి భ్రష్టైన స్త్రీలు ♦ వారాంగసలన్
పడుగురఁ గాంచగలేదే
చదువు వివేకంబు వలయు ♦ సత్సంతతికిన్.

ఆ. చిలుక చదువగలదు ♦ చిన్నారిశారక

శాస్త్రచర్చ నేయ ♦ సాహసించు

ముద్దుపళని మున్ను ♦ ముద్దరాండును విద్దె

నేర్చియున్న గుణము ♦ నేర్చినారె.

క. నీతికి విద్యకు పరిచయ

మేతీరుననైన లేదు ♦ హీనాత్ములు దు

ర్జాతులకు విద్య యుండిన

నీతి యలవడదు వినించి ♦ నేర్పిననైనన్.

క. పుట్టకనుండి వివేకము

పుట్టగనలెగాని మధ్య ♦ పుట్టదు విద్యన్

దుట్టతుదకు చదివిన ని

ప్పట్టున వాదించువారి ♦ వాదము చదురే.

క. తెలియని యంశంబులలో

తెలిసినయటులన్ నటింప ♦ ధీరగుణంబే

మలకలు తగులంబెట్టిన

బలుకోశాగార మేదొ ♦ బలుకగవలదే.

తే. ధనము దేశంబు విజయ సా ♦ ధనము చేత

తురక లార్యులయట్లు సు ♦ గరమునందు

బడసిరే గాని గంధముల్ ♦ బల్మిగాల్ప

లేదు నిజ మింకను తెలియ ♦ లేదు మీకు.

క. సతి సభకేగుట లజ్జా
 వతి కది సంగతము గాదు ♦ భరతావనిలో
 పతియన్న గౌరవము స
 ద్వృతము సనుశ్రుతముగాను ♦ వచ్చుటకతనన్.

తే. గార్హస్థ్యకృత్యముల్ కులకాత ♦ గాక యెరులు
 చేయజాలరు నద్విద్య ♦ చిన్ననాడె
 తల్లి నేర్పును నదియెవో ♦ తరుణులకును
 భాషితం బగు సభ కెక్క ♦ దూషితంబు.

క. ఏనాటిసతులు సభలను
 న్యూనాధికఫక్తి గదిరి ♦ నుజివిరొ మనకుకా
 జ్ఞానోదయకాలం బపు
 డేనాడో వదలిపోయె ♦ నే లీ యుబుసుల్.

సీ. ఆ నాటి యజ్ఞంబు ♦ లీ నాడు నున్నవా
 వానియర్థము మన ♦ వల్లగాదు
 ఆ నాటి పెండ్లిండు ♦ లీ నాడు నున్నవా
 వానిచైదము మన ♦ వల్లగాదు
 ఆ నాటి రణవిద్య ♦ లీ నాడు నున్నవా
 వానివైఖరి మన ♦ వల్లగాదు
 ఆ నాటి జాత్యైక్య ♦ మీ నాడు నున్నదా
 వానిసంగతి మన ♦ వల్లగాదు

తే. నాటిరాజ్యాంగ సీతీయు ♦ నాటిఫక్తి
 యేదియును మనవల్ల కా ♦ బోదు గాన
 ఆ దినంబు లా కాలంబు ♦ లరిగె నిపుడు
 ప్రస్తుతపురీతి సవరింప ♦ వలయు జాతి.

క. శ్వేతముఖాంగసవలె మన

శాతేక్షణకున్ హితంబు ♦ సలిపిన సది వి

ఖ్యాతయశం బిడ దిల నే

జాతిఖగం బట్లు పలుక ♦ శ్లాఘ్యముగాదే.

ఆ. కోయ కొండజాతి ♦ కోమలు లాత్మనా

ధులును పరులు నృత్య ♦ ములు నొనర్చు

నట్లై శ్వేతముఖులు ♦ నల్లారుచుద్దుల

నాట్యమాడుదు రదె ♦ నాగరికత-

శా. గోపాపద్ధతి మంచదంచు వడి మీ ♦ కున్ జెప్పగాలేము సం

తోమంబార వివేకులైన తమతో ♦ తుల్యోన్నతిన్ బొందు న

ద్యోపారత్న సభాంతరంబు సరుగన్ ♦ యుక్తంబు కాదేని దు

ర్దోషం బన్యులతో సయాటము సదు ♦ ద్యోగంబు గా దింతికిన్.

ఆ. గర్భధారణంబు ♦ కడుకష్టమునకాన్పు

పాలు నీరు పోయు ♦ పనుల నింట

కష్టపడంగ నింతి ♦ నొష్టప్రాసిన స్రష్ట

నృష్టి తెగడవలయు ♦ జేడెలార-

తే. బ్రహ్మచర్యంబు వనితకు ♦ బనికిరాక

కాదు బ్రహ్మచారిణియైన ♦ కాంత లితర

దేశమున నెట్టులున్నారో ♦ తెలియవలదె

వలదు మనకట్టి యగచాట్లు ♦ కలలనైన.

క. సతి యతికావచ్చును దు

ర్కతు లామెను బట్టి బల్కి ♦ మానము జెరుపన్

గతియేమి వురుషయతి కా

గతి పట్ట దరాజకంపు ♦ కానలనైనన్.

తే. కడుపులోపల చల్లైన ♦ గదలకుండ

హాయిగా నాంగ్ల రాజ్యాన ♦ నలరుకతన

నన్నియేనియు సవరణల్ ♦ పన్నవచ్చు

కాని కాలధర్మముఁ జూచి ♦ కడఁగవలయు.

తే. మీ కవిత్వంబు మీ విద్య ♦ మీ ప్రబోధ

మందముగ దోచె మాకు నా ♦ నందమయ్యె

నందులోపల మా హిత ♦ మరయుటకును

ప్రాసియుంటిమి గాని దూ ♦ రగను గాదు.

జే పు

౧

మాకు ఇచ్చేదేమి?
మాకు నచ్చేదేమి?
మాకు వచ్చేదేమి?
మాకు బిచ్చంబేమి?
పెట్టబోతారా? లేక
కట్ట నస్తార?

౨

మాది మాకుండేది
మాసొత్తు మాసొమ్ము
మాసొంత పొలములు
మాది మాకిచ్చేది
మాకు చెప్పాలా? లేక
మీకు చెప్పాల?

౩

మావారి రక్తంబు
మావారి కండలు
మావారి ప్రాణాలు
ఈనేల బలివేసి
ఈభూమి తెగకోసి
ఈపొలములో దోసి
మేము గడియించి; ఇటు

మేము నివసించి
 పండించినాము ఈ
 ఎంశిపోయిన బీళ్ళు
 ఖండించినాము దో
 ర్దండరక్కసి రాళ్ళ
 నిండించితిమి ప్రేమ
 రసవాహినులనేల
 స్వర్గలక్ష్మిని దింపి
 పూజించినాము. అట్లు
 రూఢించినాము.

౪

మా నెత్తురేగులు
 మా కండపడవలు
 మా యుద్ధభూముల్లా
 మేము నడిపించి
 మేము సాగించి
 మేము లంఘించి
 మా జన్మహక్కును
 మేము గడియించి
 మాకున్న తేజంబు
 మేము చూపించి
 మాకున్న శౌర్యంబు
 మేము నడిపించి
 మా యెట్టజెండాను

మేము ఎగరేసి
 మాశక్తి మారక్తి
 మేము కనపచ్చ
 మా జన్మహక్కును
 మేము గొన్నాము
 మా జన్మసొత్తును
 మేము గొన్నాము

✕

దివి నున్న గంగను
 నేల దింపాము
 మందిరము సావేలు
 మలిపింది నాము
 వాసుకిని కన్వంబు
 గా గొట్టినాము.
 రాకాసిమూకల
 కడ తేర్చినాము
 మిన్నంటిపోవగ
 మెట్లు గట్టాము
 వింధ్య హిమాలయా
 లెక్కి ఏలాము
 హాలాహలంబులా
 ద్రావి చూచాము
 సప్తనముద్రాల
 దాటివెల్లాము

ఆలంక యీలంక
 కలచివేశాము
 సామగానంబుల
 చేసి వినాము
 సోమకాద్యసురుల
 చూరగొన్నాము
 త్రిపురాసురుల మట్టి
 పాతేసినాము
 శరవాహినుల నీడ
 మేము పెరిగాము
 అరిశతఘ్నులు రొమ్ము
 ఎరురొడ్డినాము
 మమ్ము నేలంతుసి
 మా సౌరు కడ తేర్చి
 మా నంగతిని మార్చి
 మా పైని ప్రళయాలు
 మా పైని ఘోరాలు
 అగ్ని కురిపించి
 మము పరీక్షించి
 చూచితివి కాలంబు
 వచితివి బాణాలు
 రాచితివి నేలంట
 ఆ చిత్రచిత్రాలు
 ఆ అష్టకష్టాలు
 ఆనాటినుండి మా

ప్రాణాలవై పిడుగు
 లెన్నిటినో రాలిచి మా
 చెన్ను కడ తేర్చినా
 మాపేరు మాడదు
 మాజాతి మాయంప
 గా లేక పోయావు
 నీవల్ల కా దింక
 నీకక్తి లే దింక
 మేము మా రాజ్యంబు
 నేలుకొంటాము
 వేము మా స్వరాజ్య
 మేలు కొంటాము
 జగ మాచికొంటాము.

౬

కొనపూపి రుంటేను,
 కొనచూపు లుంటేను,
 విను ఓపికుంటేను,
 డబ్బంత మీయింట
 మబ్బంత మీయింట
 బెట్టుకొంటామా
 తినబిచ్చ మడిగెదమా ?

౭

రాట మెత్తిననాడే
 ఆరాట మెత్తెను మీకు
 కాటకం బాసాడి
 తోక ఝాడించి

మీత్రోవ పట్టించి
 మీచేత చేరింది
 ఆదెబ్బతో మీరు
 దొబ్బి వేసారు
 ఆదెబ్బతో మీరు
 సాగిపోయారు

౨

దినవెత్తు ముంటేను
 తినకూడు కనబడితె
 ఇనువెంట బోవుచు
 మనచూచు మాపల్లె
 జనము కాపాడటం
 ఘనశాశనంబేది ?
 గావించినారె మమ్ము
 వీక్షించినారె.

౩

ఆ కంచురధములు
 ఆ కారుమెకములు
 నల్లేరుపై బళ్ల
 నడిపించినారు
 పాలేరులను బట్టి
 నీడించినారు.

౧౦

రాగలలో నున్న
 రాగాలు మీగుండె
 లాగేటి పికెటి
 నాగేటిచాలల్లో
 మాగొంతుకల కోత
 కొన్నెత్తురుల మోత
 లో దాగియున్నట్టి
 యోగ మాయశక్తి
 మీగొంతుకల పట్టి
 సాగి దీసేరోజు
 వేగిపోయె ఫాజు
 లాగివేసే రాజు
 మీరు గంటారా?
 మీరు వింటారా?

౧౧

నెలవంక నుదురుబా
 వలి గ్రాలు చెవులు చే
 రలగొల్పు కనులు చా
 రలగొల్పు కుదులు ఆ
 తిలకంబు నుదిటిపై
 నలుసంత చేర్చుక్క
 నలుపుతో చెక్కిల్లు

వెలయించు సింగారు
 గల కాటుకల సౌరు
 తులలేని బారు న
 వ్యులపాదు రన సము
 జ్వలమైన సెలయేదు
 ఎలజవ్వనపుతీరు
 కలిగెడు బంగారు
 పొలముల కాచు
 కాపుల తెలుగునేల
 వెలలేని వెలయాలి
 తెల తెల్ల బోయేటి
 తులువల కలకట్టి
 కలగూరగంపలో
 పలనుంచి దుగ్గాని
 వెలకమ్మి అంగళ్ల
 గల సోయగముజూపి
 వెలయించు కాలంబు
 తలచేవు చూచేవు.
 ఆలీషా పాటలో
 నై క్యమై పోయి
 ఆనందవశమయి పోయి.

గాంధీ

ఉ. పూజితమై దిగంతముల ♦ మోము నహాయ విదూరచారు వి
భ్రాజితపుణ్యమార్గము స్వ ♦ రాజ్యరథంబున గాంధీ యెక్కి రం
దో జరులార! యంచును న ♦ ముజ్జలలైలిని బిల్చుచుండె మీ
రా జనకున్ మహాత్ముని ♦ వెంట పదండి కరంబు మేలగున్.

శా. ఇంద్రుం డప్పడు గొల్లపల్లెపయి రా ♦ యిన్ రప్పలున్ రువ్వ ని
స్త్రుండుండై నమురారి కొండ తన త ♦ ర్జన్యగ్రమం దెత్తి ధీ
సాంధ్రుండై ప్రజ గాచినట్టుల కరమ్ ♦ చంద్లాంధి మిమ్మెల్ల నా
చంద్రార్కంబు నముద్ధరించు స్వరా ♦ జ్యోబున్ బ్రతిష్ఠించియున్.

సీ. హిందూమునల్కాను ♦ లేకమైనా రన్న
గాంధీమహాత్ముని ♦ కతనగాదె
మధుమాంసములు మెక్క ♦ చూనివేసి రటన్న
గాంధీమహాత్ముని ♦ కతనగాదె
అన్యదేశపుబట్ట ♦ లంట మాని రటన్న
గాంధీమహాత్ముని ♦ కతనగాదె
దాస్యశృంఖలత్రెంచి ♦ తల్లిగాచి రటన్న
గాంధీమహాత్ముని ♦ కతనగాదె
సత్యమున జయంబు ♦ శాంతిజగంబున
సర్వసోదరత్వ ♦ సౌహృదంబు
సర్వతోముఖముగ ♦ బర్నివర్ధిలెనన్న
కర్మచంద్రగాంధి ♦ కతనగాదె!

ప్రకృతివిలసనము

- చ. సలలిత శక్రనీలమణి ♦ సన్నిభమైన సభంబునందుఁ దా
రల మఱివించి మించు తిమి ♦ రంబును రూపడఁగించి కాంచనో
జ్వల జలజాత పుంజముల ♦ ప్రజ్వలతన్ దొలఁగించి వేడ్కతో
గలువలతోడఁడు వెన్నెలలఁ ♦ గాయును మోదముతోడ నైక్యమై.
- చ. జలకములాడు తామరల ♦ చాచ్చునఁ బ్రేక్షణమాలికామనో
జ్జలసితమండలంబులు భృ ♦ శంబుగఁ దన్నిజవాఘవైఁ దమి
జలుకుచుఁ జంచలేక్షణలు ♦ చిత్రలన త్వరితంభనంభ్రమం
బులను వెలార్చునప్పుడు ప్ర ♦ మోదము లీనము జేందు కాంతితోఁ.
- ఉ. వారనిప్రేమలూరు వన ♦ వాటికలన్ జెలువారు చారు కా
సారములన్ మృణాళములు ♦ సాగి నరోజుములన్ వెలార్చు సిం
గారము మీరునప్పు డవి ♦ గానము సేయుచు నున్న యప్పు డిం
పారురసంబు మోదమున ♦ నైక్యము నొందు విలాస మేర్పడన్.
- చ. అరవిరులందు సూర్యకిర ♦ జావళి బంగరుమేలిపూతలన్
బరపి నవీనసౌరభము ♦ పాదుకొనన్ బచించి నంధ్యలన్
దరుణ విలాస కాంతుల న ♦ జూడము ముంచి ప్రచండదీధితుల్
తొరగి మనోహరం బగుచు ♦ దోచు రసం బెనయించుఁ గాంతితోఁ.
- చ. అలిగి లతాంగి వెండియు ద ♦ యారస ముప్పతిలంగ నాఘవైఁ
గలిగినప్రేమఁ బట్టక వి ♦ కానముఖాబ్జమునందు లేత న
వ్వొలయ నాయారమున్ వెలికి ♦ నుమ్మలికంబుగ సంతరించి క
న్గొలుకుల నీరు నించుతరి ♦ గూర్కొను హర్షముతోడఁ దేజసున్.

ఎవరు?

ఎవరు నవ్వి? ముత్యాల ♦ నెవరు రాల్చి
 నారు దోంగు నీ యెల జవ్వ ♦ నంబు ధవళ
 కేతకీధూళి నెనసి యీ ♦ రీతి సోగను
 సాంధ్యరాగాల రాగాల ♦ సంతరించి
 ఎగురుచున్నది వాసనా ♦ హింక సుషుప్తి
 మైనుటచిపోయె భ్రమర మిం ♦ కేమిపాడు.
 కీటకం బిది దగ్ధ సం ♦ కీర్ణరాగ
 రసనముజ్జ్వలమైన యీ ♦ రజని తమను
 హస్తములు చాచి యెలుగెత్తి ♦ స్నప్తి చెప్పె
 నింక ప్రేమపాఠాలు శో ♦ యిలకు నేర్చి
 పంపె నెవ్వరు? ఈ నవ్వు ♦ పట్టరాని
 అట్టహాసాల దోయిళ్ళ ♦ బెట్టి లాజ
 లవె తలంబ్రాలు జల్లు ♦ నీలవలినూత్న
 పుష్పలావిక కేసి యే ♦ మోమువెట్టి
 పళ్ళ నికిలించు నొకరేయి ♦ పట్టు గ్రహణ
 కాలమని యెంచదేమి? శృం ♦ గారరవ ను
 ధా నముత్సవ మెద ముద్రి ♦ తంబులైన
 మచ్చలను మాపగలదే యే ♦ మాపుకైన
 నవ్వు ముత్యాలు నొడులందు ♦ నివ్వటిలంగ
 ఏరు ద్వారాలు విప్పి రా ♦ రేమిచెప్ప.

కావ్యము

చ. కచ కుచ వర్ణనాలసితః * కావ్యము లెన్ని తెలుంగు బాసలో
ప్రచురములై వెలొచ్చును ప్ర * పంచమునందు చిశాకుసేయ వా
ప్రచురము ప్రాతదప్పడము * భ్రాంతిని దెచ్చియు క్రొత్తకుండలో
పచనము జేసినట్లగు సె * బాసన నొప్పు చరిత్ర లారయన్.

చ. కవియుఁ జరిత్రకారుఁడు యు * గంబురు దేశము కాలభేదముల్
దవిలి విమర్శ జేసి తన * దారికి వచ్చు ప్రమాణవాక్యముల్
సవరణ జేసి వ్రాయు న్తన * శల్యసరీక్షల జేసెచేసి యా
జవమును లేఖింపితి * సంగతి గాంచి నుతిత్రు సత్కవుల్.

మ. ఘను లౌనానన నొక్కపూతమును న * తొవ్వంబు సిద్ధాత్రి జా
లును, పెక్కెల? నశక్కి పొత్తములు వే * లున్ వందలున్ బోసి
యచ్చన గ్రుద్దించెను కౌలుకట్ట లని బూ * జుల్ పువ్వులున్ బట్టిపో
వును కాలంబె విమర్శనేయు సదన * త్పూజ్యప్రకారంబున్.

విమర్శకుని కలము

పాచకుని చీపు రిది శుభ్ర ♦ వస్త్రములకు
 వెల్ల వేయ వచ్చెను నిలు ♦ వెల్ల నదిగొ
 గాలిచే ప్రచరితమై వి ♦ కాన వికచ
 మైన నెమలి పింఛముతో న ♦ మాన మచుచు
 పోల్చు హాస్యగాని వచస్సు ♦ పోలె నీ వి
 మర్శకుని చేతికలము క్రు ♦ మ్మరెడుగంటె
 ఈ యుచస్సు సంధ్యారాగ ♦ మిరుల నెనసి
 వెలుగు చీకట్ల పురుడించు ♦ వేగు చుక్క
 చక్కగా నొప్పనిడుకొన్న ♦ సోయగంబు
 నవ్వులో పెట్టి యెగతాళి ♦ నివ్వటిలగ
 ఈ యజాడంబు మేల్బును ♦ గో యనంగ
 దాల్చి పలికెను నీ ప్రేమ ♦ పాఠములను
 కుంచితో రాగరసము నే ♦ కొంచెమైన
 పూయగలవారు గలరె యే ♦ ప్రొద్దుకైన
 ఇదిగొ మైరేయ భండంబు ♦ ఇది ప్రళాఠ
 మైన మధుశాల యిందు వే ♦ దాంతు లుండు
 కొలువు కూటంబు జవరాండ్ర ♦ కురుల రాలు
 కనుమ సౌరభ మదె ♦ నొప్ప కుంకుమంబు
 కడమలను గ్రాలు పారాణి ♦ పట్ట పగ్గ
 ములు వెలార్చెడు జవ్వన ♦ ముల విలాస
 లాలనంబు తొల్కారు మే ♦ ఘోర మేఱువు
 తీగ రతనాల కమ్మల ♦ వేగు లందు
 గుల్కు ప్రణయిని పెట్టిన ♦ కోపరసము

సీరసము నేయఁదగునె యె ♦ వ్వారికైన
 ఈయమోఘ జీవిత నిర్ఘ ♦ రీయ సుప్ర
 శాంతి నట్టేట పారి బా ♦ హ్యంతరముల
 పొంగి పొర్లి పొలాల వా ♦ పోవునట్లు
 జేరి కేదారముల నెఱ్ఱ ♦ జీర లొలయ
 తిరిగి వెన్నాడి యీవేడి ♦ తిన్నెలందు
 పారుచున్నది తన పూర్వ ♦ వాసనా ప్ర
 సక్తి వదలక యీ నము ♦ తాహమందు
 ఏదొ ప్రళయంబు రూపించు ♦ నేదొ గొప్ప
 నాశనంబున్న దీ రహా ♦ శ్యాశయమున
 ఎన్ని నేర్చినఁ దెలియ లే ♦ కున్నగాని.

శుష్క పుష్పాలు

నేల రాలిన శుష్క పు + పుష్పాల వంక
 నెవరు చూతును? దోయిళ్ళ + నెవరు గొందు?
 రీ మహాతపదధార్త + భూమి గ్రాగి
 సమసి పోవలసిందే జు + ఝూలిన
 నెగిరి పోవలసినదే వా + హినుల దోగి
 చనవలసినదే సాగర + సంగమముల
 కింక గత్యంతరంబు వే + తేమి కలదు?
 ఇంక మార్గాంతరంబు వే + తేమి కలదు?
 వాననల జిమ్మి లతలంటి + వాలుగొమ్మ
 లందికొని చల్లగాలి క + ల్లారు ముద్దు
 లొలుక నుయ్యాల లూగి న + వ్యాలయ వికసి
 తొడులను నెత్తి విశ్వ సౌం + దర్య గరిమ
 నీనడించుచు కే + కై + చేసి చేసి
 కాలహతి రాలినట్టి యీ + పూల నెవరు
 దీసికొందురు తొంటి యు + దీర్ణభావ
 భావరస వాహినులఁ దేలి + పోవు నట్టి
 సొగసు దిద్దగ లతనంటి + నెగడు గనఁగ
 నిమ్న సోహనములఁ బడి + నిద్రవోవు
 ఈ పరాగా వరోహ ను + మాచ జయము
 వాననలఁ గూర్చి తనను నం + దేశ మీ య
 జుండమునఁ జెట్టి పోవఁ గూ + ర్చుండె కాని
 గుణము గ్రహించు వారు నె + క్కుడుగ లేరు
 పతనహతి పోవు వారిభా + వముల యందు

పెద్దపెద్ద కోర్కెలు తాండ ♦ విందు వంటె
 కాని కొనసాగ దలచు నొ ♦ క్కటియఁ గూడ
 ఈ పరాగంబు పుష్ప వ ♦ వృత్తి జేసి
 వాసనల దోఁగి పరిణామ ♦ వాసరముల
 దాగి తద్దీక్ష మృత్తికా ♦ రాగములను
 మార్చుకొన్నది పూజ్యత ♦ గూర్చుకొన్న
 దిదియె జన్మాంతరంబు ము ♦ క్తిత్వ మిదియె
 ఇదియ వస్తువు ; వస్తువా ♦ టిదియె తుసిగి
 రాలినట్టి పువ్వు లవె ప ♦ రాగ మాప
 మున సుధాకలశఁబులై ♦ పువ్వు బోండ్ల
 మస్తకము లెక్కి సొంపారు ♦ మధుసమృద్ధి.

ప్రకృతిపాడినగీతము

ఎదుటివానిపచ్చను జూచి ♦ యేడ్చుచెనటి
 వానికంటెను మఱి పగ ♦ వాడు లేడు.
 ఎదుటివానిపచ్చను సహి ♦ యించునట్టి
 వానికంటె హితుండగు ♦ వాడు లేడు.
 యోగ్యతయు విద్యయును గల్గి ♦ యొప్పునట్టి
 వారల నసూయపడునట్టి ♦ వారు చూచి
 యేడ్చెదరు; వారిసొమ్ము పో ♦ యినవిధానఁ
 గాన వారినిఁ జేరఁగఁ ♦ గడఁగవలదు.
 సాగనుగానుండు పువ్వును ♦ జూడలేని
 కూళలకు కంటకమరీఠిఁ ♦ గూర్చుచుండు
 కరమువెలుఁగొందు సూర్యునిఁ ♦ గాంచలేని
 గబ్బిలముతిట్టు రవి కర్మ ♦ సాక్షి గాడె.
 ఎండమావులయందు నీ ♦ రుండవచ్చు
 కటికవానిమనస్సులోఁ ♦ గనికరంబు
 గలుగవచ్చు నసూయను ♦ గ్రాగువాని
 హృదయసీమ దయాలేశ ♦ మెనఁగఁబోదు.
 ఎవఁడు కష్టాలు పడి పడి ♦ యెప్పుడో యొ
 కప్పు డనుకొనకుండ ♦ నుఖానుభూతి
 కలిగెనేని వానికి దాని ♦ విలువ తెలియు
 కూటిరుచిఁ గాంచు నాకలిఁ ♦ గొన్నవాడె.
 ప్రేయసిని జెంత గూర్చుండ ♦ బెట్టుకొనిన
 వానికిని, ప్రియూవిరహంబు ♦ వలనఁ బరిత
 స్థించుచును నామెరాక వీ ♦ క్షించువాని

కరయఁ గొండంత తారత ♦ మృంబు గలదు.
 జ్ఞానధనము గడించిన ♦ వాని కరయ
 దుర్లభంబులు లేవు పా ♦ ధోధిముంచి
 పైకి తెచ్చిన బుద్ధి యె ♦ వ్వనికెఁ దోచు
 విద్య మూడవకన్న భా ♦ వించెనేని.
 ధనికులగృహాంగణములు భూ ♦ తలమునుండి
 పడి నశించు ; విద్యాంనుని ♦ వాణి దిన ది
 న ప్రవర్ధమానము గాంచు ♦ నుప్రసిద్ధ
 శుక్ల పక్షపాకరు ♦ శోభఁ దనరి.

౧

కరిణి యగచ్ఛాట్లు పడుటకై ♦ ధరణిధరము
 నెక్కిపోవగఁ గరినాధుఁ ♦ డెఱుంగఁడయ్యె;
 గండములవ్రాలు తుమ్మెద ♦ దిందు రేపి
 పోవునేకాని సహచరిఁ ♦ భాక్కు వినడు.

౨

భానుబింబంబు షెడదు స్వ ♦ రానువలన;
 చంద్రుఁ డుడుగఁడు నీరదా ♦ చ్ఛాదనమున;
 అహము లాగవు గడియార ♦ మాఁగియున్న;
 భస్మ మలఁదిన నుదిటిపై ♦ వ్రాత పోదు.

భారతమాత కాలము

ఉ. భారతమాత! నీ స్వపద ♦ భాగ్య మనంత మగాధమిహృదా
గారము పాతశాలవలె ♦ గ్రాలి మహామహిమాస్వనంబునై
ధారుణి నెల్లవిద్యలకు ♦ దావలమై విలసిల్లి “నైస్సు” కా
ధారము నై జగద్ధిత వి ♦ ధానము దెచ్చె సుధావ్రవాహమై.

ఉ. భారతమాత! నిన్ను బరి ♦ పాలనఁ జేసినవారు కీర్తి గ
న్నారు; విలస మేర్పడ న ♦ సంతతుభంబులు గాంచి స్వర్ణ దీ
నారములన్ గడించి చని ♦ నారు; ఎనుంధరలందు మేటి వ
న్నగుగదమ్మ నిన్ ధరణి ♦ నాథులు యోధులు చిత్రమేర్పడన్.

ఉ. భారతయుద్ధవీరు లేవి ♦ వాడీరొ ఆ నిశితాస్త్రశస్త్ర వి
స్తారమె నేటికి విజయ ♦ సాధనమై విలసిల్లు; వారి దు
ర్వార తపస్సమాధియె వ్ర ♦ వంచవిధానపదార్థవాద సం
స్కారము; ధాత్రి నిప్పు డదె ♦ శాంతిని నేర్పుచునున్న దారయన్.

ఉ. ఆ యమునానదీ పరిస ♦ రావని వేణువుఁ బూని యా సుధా
మేయచునోజ్జగానరస ♦ మిశ్రితగీతము లేవి పాడెనో
ఆ యవురూపరాగరస ♦ మందు యథార్థమె గీతయం దుపా
ధ్యాయునిరీతిఁ గృష్ణుఁ డమృ ♦ తాకృతిఁ జెప్పె జగంబు మెచ్చగన్.

సీ. ఈతేడు జగములు ♦ వీరులై గెల్చి ఘం

టా పథంబులు చేసి చూపునాడు

దివ్యుల మెప్పించి ♦ దివ్యాపగను బట్టి

దివినండి నేలకు ♦ దింపునాడు

రక్కసులను బోర ♦ రక్తముల్ పాతించి,
 శరవాహినుల మ్రోల ♦ బెరుగునాడు
 సామగానంబులు ♦ సవనంబు లొసరించి,
 సర్పాల నాహుతి ♦ సలుపునాడు

తే. భారతీయ యశశకాంత ♦ ప్రణత గీతి
 కలను దిక్కుంభికుంభాల ♦ నిలిచిపాడె
 నాటి జాతీయగీతి యే ♦ నాటికైన
 మఱవఁగాలేవు కాలమా ♦ చెఱువలేవు.

శా. నీకున్ జ్ఞాపకముండవచ్చు విశిఖా ♦ నీకంబు వర్షించి ము
 ల్లోకంబుల్ తెగమాడ్చునాడు దనుజుల్ ♦ పుత్రైంచి విశ్వంబు దా
 మాకర్షించెడునాడు కాలయవనుల్ ♦ మార్కొన్న యుద్ధాల ని
 స్సీ కాలంబ జరూంకదుందుభు లవే ♦ మ్రోయింపఁగాలేదొళి.

ప్రేమ

శా. ఏడీ మాయలబాటసారి హృదయం ♦ బేనాజొ గొంపోయి యీ
వాడే త్రొక్కడు రాఁకు మాయుబునులక ♦ వర్జించి మాజోక్యమే
తేడే యీవినుఁ గేల యీమునుఁగు లో ♦ దింపక గతం బేమి హా
నేడీ యశువు లేఱులై యరిగి వా ♦ నిన్ దోడి తేకుండునే.

శా. లేవో దొంగిలిపోవు సొమ్ములు ధరన్ ♦ లేవో హిరణ్యంబులుక
లేవో మానస మిట్లు దొంగిలిన గే ♦ లిన్ నేయరే లోకు లెం
తే విశ్వాసిగఁ బ్రేమపాతములు చె ♦ ప్పేవానిగా వచ్చి యీ
త్రోవే మానితి వానఁబెట్టితివి స్వా ♦ ర్థుల్ మైత్రి నూహింతురే.

శా. పాటల్ పాడిన, నాటలాడిన వ్రగ ♦ ల్భంబార వర్జించి మో
మాటం బేమియు లేక మెటఁ దిరుగన్ ♦ మావాడలన్ ద్రొక్కి మా
మాటేయె త్తఁడు నేడుమాహృదయముల్ ♦ మానుండి గొంపోయి యె
చ్చోటో పెట్టెను జీవహీనులగు మా ♦ జోక్యంబు లేకుండగక.

శా. ఏమో వచ్చును మోనగించఁడు మహా ♦ స్వేచ్ఛా విహరక్రియా
సామర్థ్యంబున ప్రేమపాతకలనా ♦ సాహిత్య సర్వస్వ వి
ద్యా మాహాత్మ్యము లిచ్చిపోవునను మి ♦ భ్యాభాంతి నాస్వాంతమ
య్యోమాటాడక నిచ్చివేసితి గృత ♦ ఘోద్యోగ మూహింపకే.

శా. బాసన్ జేసితి వానఁబెట్టితివి మా ♦ భావంబులోఁ బ్రేమలక
బూసల్ గ్రుచ్చినయట్లు పేర్చితివి యీ ♦ మోదంబు రాగంబు మా
కోసంబో భవదీయవంచన కళా ♦ గారాంతరప్రాభవా
భ్యాసంబో మము వీడి పోతి విటు మా ♦ యీ నాటకం బుండునే.

శా. ఆహా యా మురళీనినాద మదే సం ♦ ధ్యారాగమం దై క్యమై
ఊహాతీతరస్నైకమాధురి నదే ♦ యూరించు నీతీరు వ్యా
మోహంబేటికి బెట్టు మాధవుడు నా ♦ ముందేల రాబోవఁ డీ
దేహం బాతని పాటకై యిడితి సం ♦ దేహించునే కైకొనక.

శా. నీకై నీమహనీయమైన మురళీ ♦ నిర్వ్యాజగానామృతా
స్తాకైకోక్త్యనురాగ రాగ సటనా ♦ శోభావిలాసంబు నెం
తే కన్నారగఁ జూచి జీవితము తృ ♦ ప్తికొ బుచ్చి నీకిచ్చు మా
పై కారుణ్యము లేదే లేదే యెద వి ♦ శ్వాసంబు విశ్మాత్తకా!

కాలము

కాలమా! నిన్ను వర్ణింపఁ ♦ గా తరంబె
ఎవరు నీ నా వివాదము ♦ లెఱుఁగువారు
ఏది రేయుంబవల్లచే ♦ నెఱుగఁబడెనో
ఏది పరిణామకలితమై ♦ యెలమి గలదో
ఏది రవి తారకలచేత ♦ నిముడనిదియె
ఏది నేను కొలిచి చెప్ప ♦ నీయనిదియె
ఏది ఊణికంపు మోపుల ♦ నెనయనిదియె
ఏది పలుకంగ వేనోళ్ల ♦ కేని గాదో
ఏది యూహింపరాదో వే ♦ దాది యేదో
ఏది బ్రహ్మకంటెను పూర్వ ♦ మేది నిజమొ
అదియె నదసత్వదార్థమా ♦ నదియె నీవు.

దృశ్యము

అల నురాలయములు విచి ♦ త్రాళ్ళగమన
 వేగమున మేఘచూలల ♦ విరిసి విరిసి
 యెగసి విసువీధి కాల వా ♦ హిసుల విజయ
 గీతములు పాడు వింటివే ♦ కేలుమోడ్చి
 గాలికెరటాల ఘన శిఖ ♦ రాలు కదలి
 ప్రకృతిలోపల సౌందర్య ♦ భాగ్యములకు
 వలనులాగినరీతి న ♦ భంబు పంచ
 రంగులతివాసి పరచు తె ♦ రంగు దోప
 దిక్తటంబుల జలదముల్ ♦ దిమ్మరించె
 వానవరదల మ్రాకులు ♦ వంగి వంగి
 ప్రేమహృదయాల తెరలెత్తి ♦ వేసె; యువక
 యువతిధృక్పథచిత్త న ♦ ముత్సనంబు
 లందు తొల్కాడువలపు వి ♦ లాన భాన
 మాన మహనీయ సౌందర్య ♦ మహితమైన
 లజ్జ కెంగేల దిద్దు నీ ♦ లాలకముల
 గురియు దేజంబు; మెరపుల ♦ మెఱసి యమృత
 కలశములను బొర్లించు ము ♦ క్కారుసాగను
 పొంగి పొరలునీయందు నీ ♦ పులిననీను
 లాచికోనుచున్న వదిగొ మ ♦ ధ్యానవముగ
 ఆ మనోహర యవని కా ♦ భృంతరముల
 నాటకాంకంబు లీ వన ♦ వాటియందు
 ప్రణయగానాల వినిపించు ♦ రాగరస వి
 నూత్నపదముల గోరింట ♦ నులిమి వేళ్లు
 మీటు నీవీణ పారాణి ♦ మెదపి హృదయ
 వీధి జిత్రించె నే యలి ♦ వేణియడుగు
 జాడలో యవి వచియింప ♦ జాలనంత
 వింతసింగారు గూర్చు ర ♦ వంత దనది.

ప్రభాతకిన్నెర

కిన్నెర కంఠ మెత్తి తన ♦ గీతిక దిక్టటకుంభికుంభముల్
తన్నుచు బాడు ; నా స్వర ను ♦ ధారనధారల మోనులెత్తు రా
గోన్నతి విశ్వభారతికి ♦ నున్నిభుబూరు నివాళిగూర్పు న
ట్లున్నది దేశదాస్య విష ♦ దోదధిబాడబ మీప్రభాతమున్.

కాదంబరిని నొక్క ♦ కణమైన మూడు లో
కములను జూపించు ♦ కాణయాచి ;
ప్రియురాలు వేడుక ♦ వీణెపాడిన ప్రేమ
గీతాక్షరంబు స్వ ♦ గ్గీయవృష్టి ;
వెన్నెల బయలులో ♦ గన్నప్రేయసి సోయ
గము సుధాంశునిచేతి ♦ కలశనమితి ;
ఆ రూఢమునకు నిం ♦ ద్యాభాసమైన య
వ్వెలది దృగంచల ♦ విలసనంబు

ఎవరుకొలుతురు రాగ ర ♦ సేతరంబు
లైన బాటల జేరల ♦ కందరాని
ప్రేమపాతాల నవసిన ♦ వీధులందు
వాసనలదోగు మధుమాన ♦ వాసరముల.

గగనముశూన్యవీధి నుడి ♦ గాలి మలీమసధూళిధూసరం
బగునొక వృక్తి చాల్చి విల ♦ యాలయ మేగుచు దగ్ధకాష్ఠమ
ట్లగపడు నందు జీవితము ♦ నందు మరీచిక బోలు విశ్వమం
దగపడుచున్న దీప్రళయ ♦ మంధు సుషస్సగు ప్రేమకిన్నెరన్.

చదువు - కవిత

మానరస్సతి శుభ్ర వ ♦ స్త్రీ) ననమున
 తెల్లని నరోజు పుంజాల ♦ దీర్చి కూరు
 చున్నదదె చేతిలో కల ♦ మున్న దదిగొ
 ప్రాతకొత్తలు కలుపు పా ♦ త్రలు రచింప
 ఒకట పాలును, నొకట నీ ♦ భృన్న వదిగొ
 ఒకటబాణంబు నొకట వి. ♦ ల్లున్న దదిగొ
 ఒకట నుసిరిక యొకట ను ♦ ప్పన్న దదిగొ.
 రుచులభేదాల కలిపి వా ♦ గ్రచితదివ్య
 భవ్యకవితా విలాసంబు ♦ బయలుదేర
 జీవములుపోసి నడిపించి ♦ జీర్ణమైన
 కళలు లేవనెత్తెడుకోర్కె ♦ కలిగి వాణి
 చూచుచున్నది దేశాన ♦ సాగనులుంచ
 పెద్దమార్పు భాషను తెచ్చి ♦ పెట్టంగోరి
 ఇంక రాధాంతములకు తా ♦ వేమి గలదు
 ఇంక నభివాదములకు జో ♦ టేమి కలదు
 ఒకడు రచించు గణముల ♦ నూనుపోక
 ఒకడు గణములు తీసి వే ♦ యును కడంగి
 ఒకడు వ్యాకరణంబు లే ♦ కుండ జేయు
 నొకడు కొత్త సమానంబు ♦ లుంపఁజూచు
 ఇట్లే యర్థాలు వివరీత ♦ మెనఁగఁగూర్తు
 రిట్లే భావాలు వివిధార్థ ♦ మెనఁగఁగూర్తు
 నీ తుపానులఁ బడి కవి ♦ తాతనూజ
 మీనమేషాలు లెక్కించు ♦ వానకారు
 చదువు సాహిత్యమునకు సా ♦ గదని తెలిసి.

పరిషత్ప్రశంస

మ. పరమాత్ముండు జగన్నియంత భువన + బ్రహ్మాండమ న్నాటకాం
తరకూలంకషసూత్రధారి తనవ్ర + స్తానంబున న్నాంది ను
స్థిరనీరాజనగానముం జలుపుతన్ + శ్రీయాంధ్రసాహిత్య స
త్పరిషత్కన్యక మాకుఁ గూర్చుటకు నం + భావించి యర్థించుచున్.

శా. ప్రాచీనాంధ్ర మహాప్రబంధముల నం + పాదించి సత్పత్నీశర్
ప్రాచుర్యం బొనరించి తద్విషయభా + వన్యక్తి గల్పించి వి
ద్యాచిత్రంబుల మూట విప్పి తెలుగం + దం బందుఁ జూపించి యెం
తేచాతుర్యముఁ గంటి వాంధ్రపరిష + ద్ది వ్యాంగనారత్న చూ.

మ. ధనవంతుల్ మదవంతులౌ నృపులు వి + ద్యావంతులౌ పండితుల్
నిను నర్థించిరి గాని నీ వెవరికై + నీరాజనం బిచ్చి పో
యినజాడ నివ్వలేదు నీ యశము నే + డీ రేడులోకంబులం
జనె నీ భాగ్యమె భాగ్యమమ్మ పరిష + త్స్వర్గాంగనారత్న చూ.

ఉ. వేలకు వేలు వెచ్చమును + బెట్టి తెలుంగు నిఘంటు సూర్యభూ
పాలునిపేర భారతి కృ + పామతికిం దొలికాన్కగాఁగ నీఁ
జాలెదవంచు నాంధ్రపరి + పల్లలనా నినుఁ జూచుచుంటి మే
వేళను జాతకంబు విను + వీధిని వానకుఁ జూచు కైవడిక.

ఉ. నీవు తెలుంగుభూమిని జ + నించితి వాంధ్రులపాలి కన్యకం
బై విలసిల్లినావు మహి + మాస్పదమైన తెలుంగుబాసకా
జీవముఁ బోసినావు చెడి + జీర్ణమునై చను వాఙ్మయంబు నీ
వీవలఁ దీసినావు గను + లేతిన రత్నచయంబు పోలికన్.

సీ. గోదావరీజేవి ♦ కొంగువట్టిన దివి

నుండి చంగున వచ్చి ♦ యుటికినావు

నెల్లూరి నెఱజాణ ♦ నెత్తమ్ములాడఁ బి

ల్చిన తోడనే పోయి ♦ చేరినావు

పలనాటివీరప ♦ త్నులు పాడు జాతి గీ

తములకు శ్రుతివేయఁ ♦ దరలినావు

ఏకశిల్పశైల ♦ మెక్కి తీగలదూఁగు

టుయ్యాలలోఁ బండి ♦ యూఁగినావు

తుంగభద్రాజలంబానఁ ♦ దూఱినావు

కృష్ణవేణమ్మచెలిమి హా ♦ ర్విందినావు.

తెనుఁగుకవితామతల్లి యీ ♦ క్షణుకు పిలువఁ

దెలిసి పరిచత్తుతోడ నే ♦ తెందినావు.

అ కా ప ట్యము

1. బీరునోనిది మిగుల సిం ♦ గారుగలది
 స్వర్గతేజంబుతో నెన ♦ వచ్చునదియు
 ప్రేమచే స్వచ్ఛమైనది ♦ విమల లసిత
 మగు సకాపట్యపదము నే ♦ నాశ్రయింతు ||బీరు||
2. క్షణిక్మైనది జీవ ల ♦ క్షణము క్షితిని
 మెఱుపునంటిది బ్రతుకు సం ♦ బరము ధరణి
 ప్రాప్త మప్రాప్తముల కాల ♦ వాల మగుచు
 బంధమోక్షంబులకును సం ♦ బంధ మగుచు
 చెలంగుఁ గాన దీనిని విశ్వ ♦ సింపలేము ||బీరు||
3. ఎండమావుల జలము నీ ♦ కుండునెడల
 శశవిషాణంబు మొలిపింప ♦ జాలునెడల
 గగనకుసుమముల్ నీవు తే ♦ గలుగునెడల
 కలగనినడంతి వాకిట ♦ గట్టునెడల
 కాలచక్రంబు నీ వాప ♦ గలవు గాన
 నుదయమధ్యాహ్నసంధ్య లా ♦ పెదవు గాన
 నీకు నలవడు నేమొ చీ ♦ కాకులేని
 మహితదేహంబు మాకు న ♦ మృకములేదు ||బీరు||
4. ఇంద్రియంబులు నొకమూల ♦ నేచుచుండు
 నీషణత్రయ మొకమూల ♦ నీసడించు
 కామషట్కము నొకమూల ♦ గలచుచుండు
 రాగ సంస్కారముల మది ♦ రగులుచుండు
 కలిమిలేములు నిలువెల్ల ♦ గాల్చుచుండు
 క్షుత్పిపాసలు నిరతంబు ♦ గోయుచుండు ||బీరు||

5. ఎవనికి స్వతంత్ర మున్నదీ ♦ యిహమునందు
 ఎవనికి భవాబ్ధితజిగె నీ ♦ యిహమునందు
 ఎవడు సర్వజ్ఞవాముఁ డీ ♦ యిహమునందు
 ఎవడు కాలనిర్ణేత యీ ♦ యిహమునందు
 ఎవని కెప్పుడు కర్త యీ ♦ యిహమునందు ||బీరు||

6. ఇహము నిత్యమొ కాదో మే ♦ మెఱుంగలేము
 ఇహము మిథ్యయొ నిజమొ మే ♦ మెఱుంగలేము
 ఇహము భ్రాంతియొ వస్తువో ♦ యెఱుంగలేము
 ఇహము మహిమాస్వరూపమై ♦ యెసఁగుచుంట
 గగనముల కాశ్రయం బని ♦ తెగడలేము
 మరుమరీచిక యని స్థిర ♦ పరచలేము
 నిన్న నేడును నొకరీతి ♦ నెడుకతన ||బీరు||

7. దేనిపై నది మోసి యీ ♦ తీరు మనకు
 ద్వంద్వములఁ బెట్టి తాను న ♦ ద్వంద్వచుగుచు
 బవలు రే యన కొకరీతి ♦ బరఁగు నదియొ
 ఆ పరాత్పరు నిత్య న ♦ త్యస్వరూపు
 నా పరబ్రహ్మ మాతేజ ♦ మభినుతించి
 దానిపై దీనిభారంబు ♦ వైవఁగలము
 వానికై మేము నిరతంబు ♦ బొడఁగలము
 వాఁడు మాకోర్కె లిడ ♦ వచ్చువాఁడు గాన
 వానికై మే ముపాసింప ♦ వలయుఁగాన
 వాని వెదకఁగ మేముండ ♦ వలయుఁగాన ||బీరు||

8. కపట మనునది యెంతటి ♦ కానిపలుకొ
 కపట మనునది యెంతటి ♦ కఠినపద మొ

కపటమున జగ మంతము ♦ కిరగిపోయె
కపటమున జన మంతయు ♦ కాంతిదటిగె
కపట మనునది జాణ ర ♦ క్కపి పిశాచి
ప్రకృతితొలిచూలు నూయకు ♦ ప్రథమపుత్రి
కలికి ప్రియురాలు వలపువా ♦ కలికి యిక్క

॥బీరు॥

9. పంచభూతంబు లిల నృజి ♦ యించినపుడె
జీవరాసుల నడయాడ ♦ జేయునపుడె
సూర్యచంద్రుల మింటిపై ♦ జూపునపుడె
పచ్చకొమ్మ యెఱ్ఱనిపువ్వు ♦ పట్టినపుడె
లతలు పెనఁగొని చెట్ల వ్రే ♦ లాడునపుడె
నెమిలి పురి విప్పి యాడఁగా ♦ నేర్చినపుడె
పంచమరవంబు పిక మభ్య ♦ సిందినపుడె
పంచబొణుడు చెఱకువిల్ ♦ వంచినపుడె
వికచకుసుమంబు లభిపంక్తి ♦ వెదకునపుడె
మిథునములు రాగములఁ దేలి ♦ మెలఁగునపుడె
పడతి ప్రియునిపై క్రీగన్ను ♦ పరపినపుడె
ప్రకృతిపాడినకృతి వినఁ ♦ బడియె మాకు
ప్రకృతిపాడినరుతి వినఁ ♦ బడియె మాకు
దానితో నరివచ్చు మం ♦ త్రంబు లేదు
దానితో నరివచ్చు హి ♦ తంబులేదు
అది సుధామధురోక్తుల ♦ నలరునదియు
అది కళాలసితాత్మయై ♦ యలరునదియు
నది గభీరభావంబుల ♦ నలరునదియు
నాలకింపగ నింపు సొం ♦ పారునదియు

పాతకలకెల్ల నూరింప ♦ మునిగిదియు
జగము నాకరణము జేయ ♦ జాలినదియు
చిత్రసర్ణంబుగలదాని ♦ జెప్పుచుంటి
సృష్టియందు రహస్యంబు ♦ జెప్పుచుంటి
సృష్టియందు జడత్వంబు ♦ జెప్పుచుంటి
సృష్టి సకలంబు “కపటంబు” ♦ చేత నయ్యె

॥బీరు॥

10. కపటనాటకమే యీ జ ♦ గంబు గాన

దైవమే దీనికిని సూత్ర ♦ ధారి గాన
గోచరము గాక వెలి దోచి ♦ తోచకుండ
బూచివాడయి జగముల ♦ బూర్గుడగుచు
మేఘమాలికలను దోచు ♦ మెఱపులట్లు
ఘనహృదయులకోరిక ♦ లున్నయట్లు
కాంచనోదయసౌగంధ ♦ కలనమట్లు
చంచలాక్షి విలోచనాం ♦ చలములట్లు
ప్రకటితముగాక దేనిచే ♦ బట్టువడని
వానిసారూప్య మందిన ♦ వస్తువేది
వానిచైతన్యమున సాటి ♦ వస్తువేది
వాని కవ్వలనైనట్టి ♦ వస్తువేది
వాని గమ్యమానముజేయు ♦ వస్తువేది
వాని రూపరజేసిన ♦ వస్తువేది
అదియెపో “కపటంబు” మా ♦ యన్న వింటి

॥బీరు॥

11. కపటమున కొకరూపంబు ♦ గాంచలేము

కపటమున కొకకలచోటు ♦ గాంచలేము
కపటమున కొకత్రోవని ♦ కాంచలేము
చంద్రుడు డుదయింపఁ జక్కలు ♦ చనగనేల

భానుఁ దుదయింప కళి లైల్ల • భారకేల
 కలుప కినుఁ డేమిచేసె తా • వెలయ దేల
 అలచకోరము లగచాటు • లందనేల
 నళిని తొగఁ గాంచి పక్కున • నన్యనేల
 చంద్రసూర్యుల రాహు వే • చుగనేల
 అమృత మనురుల కిడకుండ • నరుగులేల
 శ్వపచు నంటినఁ బావంబు • వచ్చులేల
 ఎఱిగి న్యూనాధికంబుల • నెంచనేల
 కపట కారణమునఁజేలి • కాదె నఖుండ

॥బీరు॥

12. చాతకమునకు ద్యోధునీ • జలమెగాని
 కుటిలజల మానననున్మి • కుదురుకొనియె
 కునుమములె గాని వింటను • గూర్చననుచు
 మదనుఁ డొకమేటి నియమంబు • వెదకొనియె
 వరునిగాని మరెవ్వరి • నరయ ననుచు
 లేమ సూర్యాగ్ని సాక్షిగా • నోముపట్టె
 ఘన వసంతాగమంబున • గాని పికము
 గాన మొనరింప నని మడి • గట్టుకొనియె
 కాంచన సుగంధములకు నా • శించ ననుచు
 బంధరం బొకజన్నియ • బట్టుకొనియె
 తాడిచెట్టును జువ్వి పా • దపము మిగుల
 రాగమున గౌగిలించెడు • వ్రతముపట్టె
 నిట్టి నియమప్రకాండంబు • లెంచిచూడ
 కపటతత్వకలాపంబు • గానఁబడును
 కపటలోకవిలాసంబె • కానఁబడును

॥బీరు॥

13. కపటమునుగూర్చి మఱియొక్క ♦ కథగలాదు

కపట మనునది లేకున్న ♦ కథయె లేదు

కపట మూర్తిభవంబై లో ♦ కంబు జూడ

కపటమునజేసి యెందరో ♦ కడలఁబడిరి

కపటమూలంబై నంగ్రామ ♦ కారణంబు

కపటహేతుకై జనవధ ♦ కారణంబు

కపట ముడిగినఁ గలహంబై ♦ కానరాదు

కపట ముడిగిన మోక్షంబు ♦ గానవచ్చు

॥బీరు॥

14. కపట తత్వ విచారంబు ♦ గడవఁదలఁచి

క్షీరసీర విభాగంబు ♦ జేయఁదలఁచి

విశ్వబుద్ధిని మొదలంట ♦ విమవఁదలఁచి

బాహ్యపరివర్తనంబును ♦ బలుక మింక

॥బీరు॥

15. జీవచైతన్యమును విమ ♦ ర్శించి చూచి

కేవలాభాసములజోలి ♦ బోవ మఱచి

నిజకళామధురంబుల ♦ నేర్వఁదలఁచి

సహజసౌందర్య మగువ్యక్తి ♦ చాటఁదలఁచి

చూచినారము కాపట్య ♦ శూన్యమైన

యునికి యెందున్నదో యని ♦ యుబుసుపోక

॥బీరు॥

16. సవనచారంభయావన ♦ ప్రవిమలోజ్ఞు

లాంగిబంగారువన్నె సా ♦ రంగలోల

లోచనంబుల బెఱుకుల ♦ లోనఁగొంత

మృగమురిపెంపుముద్దుల ♦ మోహనాంగి

వరుని ప్రథమ సందర్శన ♦ వాసరమున

హృదయపానన లటునిటు * చెదరి నిడున
వోయినప్పుడు వెన్నెల * రాయఁ డామె
మోముతో నైక్యమైన య * ప్పడును గొంత

॥బీస॥

17. తనదు ప్రియురాలికి యాత్మ * దలఁచి తలఁచి
యామె సోయగమున కంగ * లార్చియార్చి
ఆమె ఋజుమార్గమున కెంతో * యలరియలరి
ఆమె యెడబాటును సహింప * ననుచుఁ ద ద్వి
యోగ సంతప్తమానసుఁ * దురువిలాసుఁ
డాకసంబునఁ జక్కల * యందు తనదు
కాంత లభియించునో లేక * కానఁగలదో
యనుచుఁ దలపోసి తలపోసి * యా ప్రశాంత
మా నిశాంత నమయమందు * వ్యక్తమైన
సైకతనదీతటంబున * శాద్వలమున
విహగ కూజితములవంక * వీను లొగ్గి
ధారగా సశ్రువులు గార్చు * తలఁపులోన
వానిప్రియురాలు ప్రత్యక్ష * మైన నామె
తేజమును పర మేశ్వర * తేజ మనుచు
మననమును జేసి విషయ త * మంబుఁ బాసి
తెలివి గాంచిన పురుషుని * తెలివిలోన
జూడఁబడె నకాపట్యంపు * సోయగంబు.

ప త ం గ ము

పశ్చముదిశాంగనా గృహ ♦ ద్వారమందు
 పాదమును మోపె బద్ధిని ♦ బాంధవుండు
 నవమణి స్థాపితంబైన ♦ భవనమందు
 చక్కనై యొప్పు బంగారు ♦ సౌధమందు
 దీపమును బెట్టి మ్రొక్కి ము ♦ ద్వియ చనంగ
 యామినీకాంత యామెతో ♦ ననుగమించె
 సొగసుగా వెల్లుదీపంబు ♦ జూచి చూచి
 మిమత లేచెను స్వాగత ♦ మిడుట కొఱకు
 తనదు పూర్వనదాచార ♦ మని యెఱింగి
 తనదు వంశానుగతమైన ♦ పనిగ నెంచి
 స్వర్గనన్నిభమైన శా ♦ ద్వలమునందు
 తలరు జొంపములందు హి ♦ మాంబువూర
 పూరితములైన చల్లని ♦ పొదలయందు
 గడ్డిగసురులు పూసి వి ♦ కానమొందు
 నట్టి రమణీయ వనసీమ ♦ లందు నిరత
 మాతృనాయికతోడ వి ♦ హరగరిమ
 నొప్పుశలభమా ! మండెడు ♦ నిప్పు నెత్తి
 పైని దాల్చినదీపంబు ♦ వంకఁ జూచి
 యేల సంతోషపడెద వీ ♦ వేలతెలివి
 మాలి తెక్కల నార్చి ర మృంబులైన
 గీతములఁ గూర్చి పాడెడు ♦ జీతబత్తె
 ముల నెఱుంగని కవివలె ♦ మోసపోయి !
 కాని, దీపంబు కడుకృత ♦ ఘ్నతను గలది
 ధాని కిసుమంత విశ్వాన ♦ మైన లేదు

సాకు నని ముద్దు లిడిన మీ ♦ నములు గాల్పు
 ఇంటిదీపంబు చూచున ♦ కంటెనేని
 కాల్చివైచు నగ్నికె లేదు ♦ కనికరంబు
 ఆహితాగ్ని నిరంతర ♦ మగ్నిఁ గొలిచి
 అగ్నిలో జారిపడిన దే ♦ హంబుమాడ్చు
 నట్టిదానితో నీకు నేనె ♦ హంబు వలదు
 ప్రాణహాని తెచ్చును నన ♦ మానమైతి
 తెలియకున్నావు అజ్ఞాన ♦ తిమిర మాత్ర
 యందు గల దింక నది పోయి ♦ నపుడే గాని
 తేజమున లీనమైపోవు ♦ తెరువు లేదు
 గడ్డిలోపల నివసించు ♦ కారణంబొ
 గడ్డితో నతిమైత్రిని ♦ గలుగుతము
 గడ్డికసురులు తినియున్న ♦ కాంక్షవలనొ
 గడ్డిచే జీవములు నిల్చి ♦ కాలమంత
 వెళ్ళబుచ్చిన హేతువో ♦ విడువకుండ్
 వాననారూపమున నిన్నుఁ ♦ బశువుఁజేసెఁ
 గాక దీపంబుపై నీకు ♦ కాంక్ష యేల
 దీపకళికపై నేకాగ్ర ♦ దృష్టి యేల
 దీపమును మోహమునఁ జూచు ♦ దీట దేల
 దీపమును గాంచి వలపు నం ♦ ధించు టేల
 దీప మశనిపాతము భవ ♦ దీయజీవి
 తానువులఁ గాల్పు తీవ్ర దా ♦ వానలంబు
 నీదుదృఢతరగర్భ ని ♦ ర్భేదనంబు
 సేయునట్టి యాగ్నేయాస్త్ర ♦ మాయుదహాన
 కారణంబైన వజ్ర మా ♦ ర్గణచయంబు

చలితవిషదావదవము చం ♦ చలనిభంబు
 దీనిపై నింత నీ కభి ♦ మాన మేల
 మరణహేతు వటన్నను ♦ మాన వేల
 ఎఱిగి యెఱిగియు నిప్పుల ♦ నురుక నేల
 ఇంత వైరాగ్యమునకు నీ ♦ కేమి వచ్చె
 ఇంత ప్రాణాశ వీడ నీ ♦ కేమివచ్చె
 ఇనుడు వాసినమీద నీ ♦ హీనజన్మ
 మేల యని నీకు విసుగు జ ♦ నించే నేమొ
 లేక దీపంబు సౌమ్య క ♦ భాకలాప
 ప్రథితతేజః ప్రపంచ మా ♦ ర్గముగ దాని
 నెంచితో యదియైన వ ♦ చింపవైతి
 వెఱిగి బడబాసలముఁ దాక ♦ నేగుచుంటి
 వకట ! విషవహ్ని మ్రింగుట ♦ కరుగుచుంటి
 వేమిపాపంబు బ్రతుకుపై ♦ నిచ్చ లేదే
 ఏదిపోయినఁ దిరిగి గ ♦ డింపవచ్చు
 ప్రాణ మూడిన గడియించు ♦ వారు లేరు
 గాన నామూట విని దీప ♦ కాంతిఁ జూచి
 సంభ్రమింపకు నీకది ♦ శత్రువునుమి !
 టెక్క లున్నవటంచును ♦ టేలుగూడ
 ఎగిరిపడి పోకు మెల్లడ ♦ సుగమ మిడదు
 దీప మిది యగ్ని బాణంబు ♦ దీనిఁ దాకి
 నిలువఁగలవాడు లేరు మీ ♦ కులమునందు
 అనుచుఁ బలుకుచు నున్నంత ♦ ననలశిఖను
 దాకె శలభంబుఁ ♦ కలభంబు దాకినట్లు
 చుట్టుమనే గడ్డు చుమ్మలు ♦ చుట్టుకొనియె

ఘోరముక్క లయ్యె ము ♦ టొక్కమారు
 ధనువు విడిచిన బాణ ని ♦ ధలబు దోచ
 కలియఁబడె దీపకలికతో ♦ శలభరాజ
 మంత నేలను గూలి వి ♦ శ్రాంతినొంది
 కవి వచించిన హితము ని ♦ క్క మని తెలిసి
 దీప మన నెట్టిదో ప్రబో ♦ ధించుకొనియె
 గాని వెంటనే మఱచి దీ ♦ నాననమునఁ
 దిరిగి యెగిరి దీపంబుపై ♦ నురుకఁబోయె
 మెదడు కడు చిన్నదగుటచే ♦ మేలు, కీడు
 జ్ఞాపకము నుంచుకొనుశక్తి ♦ చాలదొక్కొ!
 అనలు మేదస్సెలేదొ నీ ♦ కజ్జభవుడు
 దీపమునఁ జావు మని పట్టి ♦ తీర్చి మూడు
 పంక్తులుగ నీనుదుట వ్రాసి ♦ పంపె నేమొ
 ఎండమావులకై పారు ♦ సీటిపగిది
 జూదమున డబ్బు గడియింపఁ ♦ జూచునట్లు
 అకట! సుస్వర్ధునీజల ♦ మానఁబోయి
 కరకమును చాతకము నోటఁ ♦ గొఱికినటులు
 మావికినలయ మనుచును ♦ మ్రాకుఁగొఱుకు
 శోకిలమురీతి నీవును ♦ దాకినావు
 దీపమని దీని దెలియవై ♦ తివి కరంబు
 తినెడు వస్తువుగా నీకుఁ । దెలిసె నేమొ
 ధలములను దిను నలవాటు ♦ గలదె నీకు
 క్రొత్తగా నేడు తిన నేర్చి ♦ కొంటివాక్కొ
 దీని దిని యమరత్వ సి ♦ ధిని వహించి
 స్వర్గమును జూరగొన నీకు ♦ వాంఛ గలదొ

లోక మోహనకాంతిఁ దా ♦ ల్పుటకుఁ జనెదొ
 అనుచు నున్నంత శలభంబు ♦ సత్తె యెగిరి
 దీపమునఁబడి తత్త్వ ప్ర ♦ దీప్తి నెససి
 భస్మమైపోయె నెవరితోఁ ♦ బలుకకుండ
 హరునికంటను మాటిన ♦ మరునిపగిది
 మిళితమైపోయె భాసురో ♦ స్థిలసమున
 మునిగిపోయెను శాంతి స ♦ ముద్రమందు
 పంచఁబడిపోయెఁ దేజః ప్ర ♦ పంచమందు
 లీనమైపోయె దాని మ ♦ లీమసతయు
 భూతములు నైదు బూడిదై ♦ పోయె నచట
 ఆరహస్యంబు, ఆప్రేమ, ♦ మామతంబు,
 ఆవలపు, ఆ వికార, మా ♦ భావపక్వ
 మెవరి కర్థంబు గాదు మా ♦ కెఱుకపడదు
 కాని, శలభంబు మాకు మా ♦ ర్గమును జూపె
 పెక్కుపాతంబులను నేర్పి ♦ విడిచె దాని
 తనువు విడచిన జ్ఞానచిం ♦ తనము విడువ
 లే దుష్కాలమందున ♦ లేచి కోడి
 పెద్దతప మాచరించెడు ♦ విధము గొంతు
 కెత్తి కూయును గాని లో ♦ కోత్తర మగు
 ఆ వరబ్రహ్మతేజస్సు ♦ సరయలేదు
 ఆ పతంగంబు చనుత్రోవఁ ♦ జనగలేదు
 అద్వితీయ, మనిర్వాచ్య ♦ మైన నీదు
 పథము నజ్ఞానులకుఁ దోచఁ ♦ బడదు నిజము
 ప్రతిసుమంబును సంపెంగ ♦ పాటిగాదు
 ప్రతిఖగంబును జివురులఁ ♦ బట్టి తినదు-

ఆలిచిప్ప లన్నిటను ము ♦ త్యాలు రావు
 ప్రతిమృగంబున గస్తూరి ♦ పరగఁబోదు
 ఎల్లమక్షికములు తేనె ♦ నియ్యఁబోవు
 ప్రతిపతంగంబు నీవలె ♦ జితిని బడదు
 నిన్నుఁ జూచి దయారస ♦ మున్నవారు
 కరగి నీరాచు నుండి రీ ♦ కరణి ధరణి
 నెవరు ప్రియునకై ప్రాణంబు ♦ లియ్యఁగలరు
 ఎవరు స్వార్థపరిత్యాగ ♦ మీవిధంబు
 నేయనోవుదు రని చాల ♦ నేపు వగచి
 పోయి రంతట నీ ధర్మ ♦ జాయగూడ
 సహగమనదీక్షఁ బూని నీ ♦ చన్నశ్రోవఁ
 జూచుచున్నది కడుఁ బ్రేమఁ ♦ జూక్కి నశ్రు
 కణ పరంపర ధారలై ♦ కారుచుండ
 శాంతిగీతికను బ్రకృతి ♦ కాంత పాడె.

భాంత్రి ౨

భాంత్రియన నేమొ మేమును ♦ బలుకలేము
 భాంత్రియన నేమొ మేమును ♦ ద్భాంతిలేల
 బటముపై దాని మేమును ♦ వ్రాయలేము
 భాంత్రి నై నర్గికము న్న ♦ భావ మనుచు
 పొల్లుమాటలతో మసి ♦ పూయలేము.
 ధరణి వరమాణువులు నము ♦ ద్రంబు జలము
 బిందువులు తారకలు లెక్క ♦ బెట్టవచ్చు
 సూర్యచంద్రాగ్నిలోకముల్ ♦ చూడవచ్చు
 వచ్చు నన్నియు వివరింప ♦ వచ్చుగాని
 భాంతికలనంబు వివరింప ♦ వశముగాదు
 ఎటుల నీచూడ్కి దిప్పిన ♦ నేది గనిన
 నేది కాక్షించుచున్నను ♦ నేదివినిన
 భాంతిగాక మతేదియు ♦ బడయలేము
 సాగసు గాక మతేదియు ♦ జూడలేము
 కాంతి గాక మతేదియు ♦ గాంచలేము
 మానసాక్షుల నలుదెసల్ ♦ మలపినపుడు
 భావ మాకాశమునకంటె ♦ బైకి బోవ
 నిచ్చినపుడు క్రిందయు ♦ వచ్చినపుడు
 భాంతియే చుట్టి విభాంతి ♦ పాలుజేసి
 నింగి వెలుగొందు వెన్నెల ♦ నిశలయందు
 తతమనోహరసైకత ♦ తలమునందు
 హరిణకుణకముల్ చెరలాట ♦ లాడునపుడు
 ఏ మనోజ్ఞ విలాసంబు ♦ లెనయగలవో

యందులోపల భాంతినే † యరయగలము.
 యభ్రశకలంబు లిరువాగు † తైనయపుడు
 మింటఁ దెరలట్లు మెల్లన † మెలఁగునపుడు
 అన్తమిత నూర్యబింబ మా † యపరవార్థి
 కభిముఖంబులు పోయి మే † ఘాంఢలముల
 స్వర్ణవర్ణంబులను దిద్ది † వరలునపుడు
 సాంధ్యరాగంబు పర్వత † సానువులను
 జారుసెలయేళ్ళ నైక్యమై † చన్నయపుడు
 కాంతి మోదంబుతోడ నై † క్యంబునొందు
 నందులోపల భాంతినే † యరయగలము.
 భాంతి నానాముఖంబుల † వరలుచుండు
 నైన మేమిరు వాగుల † యందు దాని
 జూచుచున్నాము మొదటిది † నుదతిమోము
 మహిత నవయావనవికాస † మంజులంబు
 లలిత లావణ్యమైన గు † లాబిపూల
 సారభంబులఁ దోఁగు శ † రీరకాంతి
 వెడదకన్నులు బారెడు † పొడవు కరులు
 దానిబెడఁగునఁ బురుషుని † మాననంబు
 నలిల బింబిత నూర్య మం † డలముభాతి
 సతత సంచలితంబు భా † స్వంతమగుచు
 వింతమార్పులఁ జెందుచు † సంతకంత
 కతిశయించి మహాభాంతి † సతిశయించి
 మోహవారాళి తుద కది † ముంచివేయు
 మోహబడబాగ్ని తుదకది † బూదెనేయు
 మోహ మనునది యెంతటి † ముద్దుపలుకొ

మోహదేవత యెంత నై ♦ పుణ్య వతియొ
 మోహమున లోక మంతయు ♦ మునిగిపోయె
 మోహమున లోకజాలంబు ♦ మూర్ఛవోయె
 యువతిరత్నాల పేరున ♦ కొదవెనొక్కొక్క
 తండులంబుల కాశించి ♦ తరలెనొక్కొక్క
 రంగుచీరల కొలుకు జీ ♦ రాడెనొక్కొక్క
 భర్తృహృదయంబుబట్టి నం ♦ భ్రమముతోడ
 ఘల్లుఘల్లున నందెల ♦ కలరవంబు
 మ్రోయఁజేయుచుఁ దిరుగు న ♦ మోహనాంగి
 మానసమునందు మోహ బం ♦ ధమ్ముగలదొ
 ఆశయే యున్నదో యది ♦ యకుగరాదు
 గాని, సతి యామె యని చెప్పఁ ♦ గలముమేము
 ఊడిగంబులు సేయఁగా ♦ నుంచినారొ
 తెచ్చిన ధనంబు దాచఁగాఁ ♦ దెచ్చినారొ
 బాహ్యకామేచ్ఛలను దీర్చఁ ♦ బడసినారొ
 కాయలనుగాయు సాల వృ ♦ థాలలీల
 నింట నంతతనంతాన ♦ మీనుకొఱకొ ?
 నిలువఁబెట్టినపురుషుని ♦ నెమ్మనమునఁ
 బ్రేమయున్నదో లేక ప ♦ విత్రమైన
 కులనశీగౌరవమె యందుఁ ♦ గలదొ యేమొ
 ఎవరు చెప్పఁగనేర్తు రా ♦ ప్రవిమలంపు
 మైత్రి యొక్కొక్కచోట వి ♦ చిత్రలీల
 గంటి మావధూవరుల క్రిఁ ♦ గంటిచూపు
 లందు మోహానురాగ రా ♦ గాచ్ఛవ్యక్తి
 వ్యక్తిగతమైన మహనీయ ♦ వైభవంబు.

విభుని నొకలేమ దాచెను ♦ వీక్షణముల
 నొకతె సంగోచచీరచే ♦ నొడలు గప్పె
 నొకతె యశనాంబువులు మాని ♦ యోలలాడె
 నొకతె జీర్ణాంబరంబుల ♦ నొప్పియుండె
 నొకతె యక్షయవసనంబు ♦ లొలిచి యిచ్చె
 వారితలఁపున నేప్రేమ ♦ వార్ధి గలదొ
 వారినర్యావయవము లే ♦ పాశమందు
 గట్టబడి దుర్నిగీక్ష్మమై ♦ గ్రాలునవియొ
 లదియె మోహనమంత్ర మా ♦ ధ్యాత్వికంబు
 లదియె యనురాగరస మహా ♦ ధ్యానగరిమ.
 గనలోలుడు కృష్ణుడు ♦ కానలోనఁ
 జారుయమునానదీ పరి ♦ సరములందు
 వేణునాడంబు పూరించి ♦ విమలచారు
 గీతికల నింప వల్లనీ ♦ కీరవాణు
 లాలమందలతోఁ గూడి ♦ యాలకించి
 మోహమున ముద్గిరపుడు మ ♦ నోహరత్వ
 మేమితట్టెనొ వారి కం ♦ దేమి శక్తి
 వెలువడెనొ మేము చెప్పగా ♦ వెఱచుచుంటి
 మారహస్యము విప్పగా ♦ నేరకుంటి
 మది కలుషితము గాజాల ♦ దది నిజంబు
 అది రసస్వరూపమును ది ♦ వ్యామృతంబు
 దానిలో దాగియున్న య ♦ ర్థముల నెల్ల
 చెప్పగాలేము మాకది ♦ చేతకాదు
 మాకలము వ్రాయ దందున్న ♦ మహిమయేమొ
 మాకలము వ్రాయ దందున్న ♦ మర్మ మేమొ

మోహదేవత యెంత నై ♦ పుణ్య వతియొ
 మోహమున లోక మంతయు ♦ మునిగిపోయె
 మోహమున లోకజాలంబు ♦ మూర్ఛవోయె
 యువతిరత్నాల పేరున ♦ కొద వెనొక్కొక్క
 తండులంబుల కాశించి ♦ తరలెనొక్కొక్క
 రంగుచీరల కొఱకు జే ♦ రాడెనొక్కొక్క
 భర్తృహృదయంబుబట్టి నం ♦ భ్రమముతోడ
 ఘల్లుఘల్లున నందెల ♦ కలరవంబు
 మ్రోయఁజేయుచుఁ దిరుగు న ♦ మోహనాంగి
 మానసమునందు మోహ బు ♦ ధమ్మగలదొ
 ఆశయే యున్నదో యది ♦ యకుగరాదు
 గాని, సతి యామె యని చెప్పఁ ♦ గలముమేము
 ఊడిగంబులు సేయఁగా ♦ నుంచినారొ
 తెచ్చిన ధనంబు దాచఁగాఁ ♦ దెచ్చినారొ
 బాహ్యకామేచ్ఛలను దీర్చఁ ♦ బడసినారొ
 కాయలనుగాయు సాల వృ ♦ ఝాలలీల
 నింట సంతతసంతాన ♦ మీనుకొఱకొ ?
 నిలువఁబెట్టినపురుషుని ♦ నెమ్మనమునఁ
 బ్రేమయున్నదో లేక ప ♦ విత్రమైన
 కులసతీకారవమె యందుఁ ♦ గలదొ యేమొ
 ఎవరు చెప్పఁగనేర్తు రా ♦ ప్రవిమలంపు
 మైత్రి యొక్కొక్కచోట వి ♦ చిత్రలీల
 గంటి మావధూవసుల క్రిఁ ♦ గంటిచూపు
 లందు మోహనురాగ రా ♦ గాచ్చవ్యక్తి
 వ్యక్తిగతమైన మహనీయ ♦ వైభవంబు.

విభుని నొకలేమ దాచెను ♦ వీక్షణముల
 నొకతె సంగోపచీరచే ♦ నొడలు గప్పె
 నొకతె యశనాంబువులు మాని ♦ యోలలాడె
 నొకతె జీర్ణాంబరంబుల ♦ నొప్పియుండె
 నొకతె యక్షయవసనంబు ♦ లొలిచి యిచ్చె
 వారితలఁపున నేప్రేమ ♦ వార్ధి గలదొ
 వారినర్వావయవము లే ♦ పాశమందు
 గట్టబడి దుర్నిరీక్ష్యమై ♦ గ్రాలునవియొ
 అదియె మోహనమంత్ర మా ♦ ధ్యాత్వికంబు
 అదియె యనురాగరస మహా ♦ ధ్యానగరిమ.
 గానలోలుడు కృష్ణుడు ♦ కానలోనఁ
 జారుయమునానదీ పరి ♦ సరములందు
 వేణునాదంబు పూరించి ♦ విమలచారు
 గీతికల నింప వల్లవీ ♦ కీరవాణు
 లాలమందలతోఁ గూడి ♦ యాలకించి
 మోహమున ముద్గి రపుడు మ ♦ నోహరత్వ
 మేమితట్టెనొ వారి కం ♦ దేమి శక్తి
 వేలువడెనొ మేము చెప్పగా ♦ వెఱచుచుంటి
 మూరహస్యము విప్పగా ♦ నేరకుంటి
 మది కలుషితము గాఁజాల ♦ దది నిజంబు
 అది రసస్వరూపమును ది ♦ వ్యామృతంబు
 జానిలో దాఁగియున్న య ♦ ర్థముల నెల్ల
 చెప్పగాలేము మాకది ♦ చేతకాదు
 మాకలము వ్రాయ దందున్న ♦ మహిమయేమొ
 మాకలము వ్రాయ దందున్న ♦ మర్మ మేమొ

యెఱిగియుండియు మాటాడ ♦ యెఱుంగనట్లు
 తెలిసియుండియు పలుకదు ♦ తెలియనట్లు
 కవి యెఱుంగని యర్థంబు ♦ కల మదెట్లు
 తెలుపు నని మీరు లోలోనఁ ♦ దలఁపవచ్చు
 జడమునకుఁ దెల్పి లేదని ♦ నుడువవచ్చు
 నిజమె యది గాని వాసనా ♦ నియతిచేత
 సాహసించును నొక్కఁడు ♦ సహజబుద్ధి
 ఉవ్విభుల నూరుచుండును ♦ నుబునుపోక
 మురళియును మాకలంబును ♦ మున్నొకఁడు
 కానలోఁ గజ్జలగుట శ్రీ ♦ కాంతుఁ డచటఁ
 బాడి మోళ్లఁ జిగిచ్చించె ♦ బట్టరాని
 మోదమున రాగరసముతోఁ ♦ బోల్చి పోల్చి
 యమ్మహావాసన కుల క్ర ♦ మాగతముగ
 వచ్చి యావేశమునఁ జెప్ప ♦ వచ్చుచుండు
 చెప్ప నని చెప్పి వెంటనే ♦ చెప్పుచుండు.
 ఆ చరిత్రంబు లా కాల ♦ మా విలాస
 మా వినోదపుచర్య లీ ♦ యక్షులకును
 గట్టినట్టుల రూపింపఁ ♦ గడగినపుడు
 ఏవని స్మరియించునో యది ♦ యెవనిమూర్తి
 లీలఁ బరికించునో చెప్పఁ ♦ జాల జైన
 నాలుకనుబోలు తన రెండు ♦ నాలుకలను
 వీడ్చి బ్రహ్మాండభాండముల్ ♦ విప్పునట్లు
 వ్రాహ్మణుల దది వ్రజల హృ ♦ త్ఫలకములను

వ్రాసి చూపించు నది ప్రేమ + పాఠములను
 ఈ మహాస్మష్టి ప్రకృతి వ + ర్ణించునట్లు
 ఈ మహాస్మష్టి భ్రాంతి + నిర్జించినట్లు
 తేలిపో దింత అంత వా + జ్ఞాలమందు
 ఆగిపో దింత యంత ద + వైన్వనచోట
 అమల ప్రత్యూషనమయ శీ + తానిలంబు
 లురలు తటిసీతటపుఁ బరి + నరమునందు
 పులిసేమిఁ గూర్చుండి + విలస దభ్ర
 గోళమందున దృక్కులు + గొలిపి కొలిపి
 చాతకము రెక్క లల్లార్చి + చాలనేపు
 విసువకుండఁగ నెగురుచు + మనక లోన
 కరిగి తిరిగి క్రందకు వచ్చు + నట్లు చూచి
 షిశ్వనాటకరంగ ప్ర + వేశమైన
 భ్రాంతి నిజసతీ ప్రేమాక్షు + రములయందు
 తొలగి నిర్వాణపదముతోఁ + గలసిపోయె.

గాలి పాట

౧

గాలిలోన పేడ గట్టి
గాలిపడవ యెక్కిపోయీ
గాలిలోనే లంగ రేసితిని
గాలితోనే పోరజూచితిని
గాలిబాణము వేయదలచితిని

౨

గాలికెరటా లందుకోగా
ఓడచాపలు ఎత్తినారు
గాలి ధూళిని రేపి వేసినదీ
గగనమంతా కప్పి వేసినదీ

౩

మిన్ను మన్నన కలిసిపోగా
మేఘమాలిక లందుదాగీ
జిన్న చుక్కల చూడలేనయితే
నావ తెన్నున నడవలేనైతే

౪

కుదులబడియెను పడవలంగరు
ముడిని విప్పే తెలివి తెలియక
పుడమిపై కే కూలిపోయినదీ
నడవ రెండుగ పగిలిపోయినదీ

౫

ఉదయశిఖరిని ప్రొద్దుపొడిచెను
 ఊహలన్నీ విచ్చిపోయెను
 హృదయమంతా చెదరిపోయినదీ
 ఇహము శూన్యముగాగ దోచినదీ

౬

కంటినీరూ కంటిలోనే
 కారి కార్ నమసిపోయేనూ
 మింటివువ్వులు తెంపబోయితిని
 మంట లెగ నేచోటు చేరితిని

౭

అంతులేనీ క్రిందిపెట్లకు
 ఆలిపాకవి వలెను నడచిన
 సుంతచింతయు గల్గబోదుగదా
 వంతలేమియు నుండబోవుగదా

నిర్వాణము

1. ఏదియో వెల్లు నాకుఁ గ * నించుచున్న
 . దేదియో కాంతి నా కగు * పించుచున్న
 దేదియో జ్యోతి నాకు రూ * పించుచున్న
 దేదో పైనుండి ఈ వెల్లు * ఇప్పుడిప్పుడె
 వచ్చుచున్నది నాముందు * వచ్చుచున్న
 దీ మహాదీప్తితో తుల్య * మేది గాదు
 ఈ మహాజ్యోత్స్నతో సామ్య * మేదిగాదు
 ఇది మహాకాశపటము చే * దించినైచె
 ఇది మహావాయుపథము స్తం * భించినైచె
 ఇది నవద్యోధునీచూర్ణ * మేనడంచె
 నదిగో అమృతాభము ప్రశాంత * మైన వెలుంగు || ఏది ||

2. ఇందులో నాకు నీశ్వరు * డైనగుచుండె
 ఇందులో నాకు నా రూప * మిమిడి యుండె
 ఇందులో నాకు నా గురు * డెఱుకపడియె
 ఇందులో నాకు సురలెల్ల * నెమరుపడిరి
 ఇందులో ముక్తులెల్ల నా * ముందు వచ్చి
 మాటలాడుచు నున్నారు * మనుజులట్లు
 మూడుకాలాలు ముల్లోక * ముల నెనంగు
 వారి హృదయరహస్యాలు * పలుకుచున్న
 వెన్నో మేఘాలు గర్జించు * చున్నయట్టి
 దెంతో దూరాన ఈవెలుఁ * గంతో ఇంతో
 ఆనుచున్నది ఆహవా * ఆనుచున్న

దిందులో గొప్ప మైకంబు ♦ నొందుచుంటి
నిందులోఁ జాల స్వాతంత్ర్య ♦ మొందుచుంటి
నిందులోఁ బెద్ద తెలివి వ ♦ హిండుచుంటి
నిది సభోపధి సంకల్ప ♦ కడిపివైచి
ఇది మహావహ్నిశిఖల గ్ర ♦ సిందివైచి
ఇది మహావృద్ధి పాతాళ ♦ మదిమివైచి
నవ్యదిక్కుంభికుంభాల ♦ నాట్యమాడి
రిక్కలను ప్రోవులుగఁ జూపు ♦ దృక్కులకును
ప్రణవగానంబు వినిపించు ♦ శ్రావ్యముగను

॥ఏది॥

ఏది యీశ్వరరీకస్య ♦ నూదివైచె
ఏది యీధ్యాంతశకము ఛే ♦ దింపఁగలిగె
నేది యీతమోరాళి వా ♦ రింపనేర్చె
నేది యీచీకఃటిని నిట్టె ♦ యెగురఁగొట్టె

॥ఏది॥

తారకల కడ్డుదూరి బృం ♦ దారకాది
నాకలోకాల దాగి వి ♦ న్యస్తమైన
పెద్దశిఖిశిఖాజ్వాల లే ♦ వీటినుండి
వచ్చుచున్నవా యేమొ ఆ ♦ న్యచ్ఛమైన
రాగరసమిశ్రితములగు ♦ ప్రభలు కుప్ప
తిప్పలై వచ్చి మెఱపుల ♦ తీరు నుధలు
పొంగి పొరలు తరంగాలఁ ♦ బోలెఁ దనరి
భూసభోంతరాళంబులు ♦ మూచివైచె
కూన్యహృదయాలలో జ్యోతిః ♦ జొనిపివైచె
జగము చక్కెరతో నింపి ♦ యెగసివైచె

॥ఏది॥

5. ఇది యనంతప్రభాభానః * మిని త్రిలోక
పూజితంబు చరాచర * భూతకోటి
నెనసి నడిపించి తోడయి * యీప్సితార్థ
సిద్ధి గలిగించునట్టి జే * జేల వెలుగు
జిలుగురత్నాలతీమకులు * గలుగువెలుగు
వెలుగులకు నన్నె పెట్టు వె * న్నెలవెలుగు
॥వది॥
6. ప్రేమచే బద్ధమగు నీ వ * విత్రకాంతి
తపనుచే మాధమైన యీ * ధవళదీప్తి
కేది యవరోధ మేది మా * యింపగలదు
ఏది చీకటి యేది ని * స్థింపగలదు
॥వది॥
7. ఇది యభౌతిక మిదియు న * తీంద్రియంబు
ఇది యుపాధిరాహిత్య మ * ధ్యాత్మికంబు
ఇది యవాఙ్మననంబు బ్ర * హ్మస్వరూప
మిది యదార్థ మగోచర * మిది నిజంబు
ఇది యలోకాతిసుందర * మిది పరంబు
॥వది॥
8. అమహాదృశ్య మెంత ద * వైవనదొక్కొ (లోతు)
ఆకళాహవ మెంత సొం * పై నదొక్కొ
ఆప్రభారాశియందు దుః * ఖానుషంగ
మైనసంగతి యూహన * కైన లేదు
భయము సంక్షుభితంబు ల * వంబులేదు
వంతయు కృతాంశమలిన మా * వంతలేదు
॥వది॥
9. సాంద్రవిభ్రమ మాయా ప్ర * నక్తనక్త
బంధరహితంబు విజ్ఞాన * బంధురంబు

అనుపమానంబు నానందం ♦ నువ్వ మంబు
 ద్వంద్వరహితంబు నగ్ధా జ ♦ వంజనంబు
 నైన దీని విమర్శించి ♦ దీనితోతు
 దీని శూన్యంబులోనున్న ♦ దీనిదగు జ
 గాథగాథను వివరింప ♦ గలుగుటెటుల
 దీని మీముందుఁ దెచ్చి బు ♦ ధించుటెటుల
 దీని మీకర్థమట్లు బో ♦ ధించు టెటుల

॥ ఏది ॥

10. గాలి నెవరేని మూటగాఁ ♦ కట్టిరేని
 వెలుతు రెవరేని గాదిలో ♦ వేసిరేని
 కాలవాహినికిని గట్టు ♦ కట్టిరేని
 సాంధ్యరాగాల నొడిఁబట్టు ♦ జాలిరేని
 మెఱపుతేఱుకులు దోసిళ్ళ ♦ నెఱవిరేని
 వారి కేమైన నిది చెప్ప ♦ వచ్చునేమొ !
 వారి కేమైన నిది చూప ♦ వచ్చునేమొ

॥ ఏది ॥

11. ఈమహాసత్య మెవరు గ్ర ♦ హింపఁగలరు
 ఈమహాశక్తి యెవరు వ ♦ ర్ణింపఁగలరు
 ఈమహాకాంతి యెవరు ద ♦ ర్శింపఁగలరు
 మెనవునే పక్షులెల్ల మా ♦ మిడి చిగుళ్లు

॥ ఏది ॥

12. ఎన్ని చెప్పుదుఁ బ్రాన్నసి ♦ యున్న నేను (మూర్ఖులి)
 ఎన్ని చెప్పుదు రుద్ధమై ♦ యున్న నేను
 అగ్ని కాహుతియై పోవు ♦ నాజ్యమట్లు
 నీళ్ళ గరలిపోయిన యుష్మ ♦ గల్లువని
 గాలి నెగిరిపోయిన మట్టి ♦ కణమురీతి

ఎవనిదేహేంద్రియంబు లై ♦ హిశము మఱచు
 ఎవనిజీవాణువులును స్తం ♦ భించిపోవు
 ఎవనిచైతన్య మిట్టై ని ♦ ర్జింపఁబడును
 ఎవనిరక్తంబు పొంగి వే ♦ డెక్కునొక్కొ-
 ఎవనికన్నీళ్ళు నానాటి ♦ కేఱులగునొ
 ఎవనికంఠంబు నేడ్పుచే ♦ వివశమగునొ
 వాని కీకాంతి కన్నులఁ ♦ గానఁబడును
 వాని కీవెల్లు ముందట ♦ వచ్చి నిలుచు

॥పది॥

13. నేను నీపేల్గులో నింక ♦ నిలిచిపోదు
 నేను నీకాంతిలో నింక ♦ లీన మగుచు
 నేను నీజ్యోతిలో నింక ♦ నెనసి యుందు
 నేను రానింక నిది వీడి ♦ రాను రాను
 నేను నీపుణ్యభూమిని ♦ మాని రాను
 నేను రానింక నెన్నాళ్ళ ♦ కైనఁగాని
 ద్వారములు మూసికొండు నక ♦ దలఁపవలదు
 పిలువఁబోకుండు నన్నింకఁ ♦ బిలువఁబోకుఁ
 డాగిపోయెద నీయను ♦ రాగమందు
 నిలిచిపోయెద నీశాంతి ♦ నిలయమందు
 నాది యీశాంతినదనమే ♦ ఆదియందు
 నాది యీస్వర్గభామమే ♦ ఆదియందు
 నాది యీమోక్షభవనమే ♦ ఆదియందు

॥పది॥

14. నాకు ఈమాయప్రజలతో ♦ శోక మేల
 నాకు ఈదుర్బదాంధుల ♦ శోక యేల
 విడిచి పొండిక నన్నింక ♦ విడిచి పొందు

మఱచి పొండిక నన్నింక ♦ మఱచిపొండు
 వెక్కిరించుచు నన్నింక ♦ వెడలిపొండు
 బూది గొనివచ్చి నాపైని ♦ పోసిపొండు
 చూచి నిందించి నాయొద్ద ♦ లేచిపొండు
 నాకు మీతోఁ బనేమి యే ♦ నాటికైన
 మీ రధోలోకగాములై ♦ జారిపొండు
 మీరు పాపాలు పల్కుచు ♦ పారిపొండు

॥౪౩॥

సిద్ధులు ఘోర లాశ్మ నీ ♦ క్షించినట్టి
 దిదియె నిర్వాణమనియెడు ♦ ఈ మెలుంగు
 ఇట్లు లుంఠాలిషాకవి ♦ యెఱుఁగజెప్పె.

ప్రేమనర్తకి

తలఁపఁగానిండు ఆచల ♦ చ్చంచలాక్ష
 ఆమహాప్రేమనర్తకి ♦ ఆవధూరి
 ఎచట దాగెనో యేకాడ ♦ నేగెకొక్కొ
 చూడఁగా నిండు ఆమె వె ♦ న్నాడనిండు
 అహ ! ప్రియోదంత మీ జగ ♦ దంతరాశ
 ములఁ బ్రదీపించు; గను లెట్లు ♦ మలపుకొన్న
 ఆమెయే తోచునట్లుండు ♦ నేమొగాని
 ఆ పిశుధప్రియైక సం ♦ భావితార్థ
 ప్రేమనాట్యంబు జాతీయ ♦ భూమి కిద్ద
 జీవితాంకంబు సార సం ♦ జీవ సుధము
 మేఘమాలల మెఱపులు ♦ మెఱసినట్లు
 వానచినుకుల సెలయెట్లు ♦ పారినట్లు
 వనముల విలాసములవెంట ♦ పరుగునట్లు
 పక్షులు కుహూరుతంబులు ♦ పరఁగినట్లు
 పెన్నెలబయళ్ల నాడుకో ♦ వెళ్లినట్లు
 పువ్వుల సువాసనలవెంట ♦ బోయినట్లు
 ఏళ్ల సైకతసీమల ♦ నెనఁగునట్లు
 పొడుచున్నది దిక్కుల ♦ పరిభ్రమిల్లు
 దోచుచున్నది యామె దో ♦ బూచులాడి
 ఆ విలాసంబు విశ్వమ ♦ యాకృతి నదె
 ముగ్ధుగఁ జేసె ఆమె వి ♦ దగ్ధవిభవ
 ప్రేమ శృంగారరస సమా ♦ నృత విశేష
 మీయజుండంబు నిండి యెం ♦ తే ప్రసన్న

తను నిరూపించు నీ యవ ♦ తరణవిధము
 దీనిలో నాకు శాంతి సం ♦ ధిల్లుచుండు
 దీనిలో నాకు శాంతి వ ♦ ర్ధిల్లుచుండు
 దీనిలో నామనస్సు ను ♦ స్థిరతఁగాంచు
 దీనిలో నామనస్సు భ్రాం ♦ తినిదహించు
 నేను ప్రకృతి కతీతమై ♦ ఏగుచుంటి
 ఏను విశ్లేషిత మేన ♦ గించుచుంటి
 ఏను శూన్యాలయంబుల ♦ నేదొ గలద
 టంచు నా ప్రేమమూర్తి కా ♦ సించుచుంటి
 ఆ మహాప్రేమ ప్రళయాల ♦ నాచికొంటి
 ఇంక నామాట మీకు న ♦ హింపబోదు
 ఇంక నాయూసు మీకు భ ♦ ర్జించబోదు.

ప్రకృతి

ప్రకృతి సత్య మిథ్యా స్వరూఢా ♦ పములఁ దెలిసి
 భావి పరిణామ భాగ్య సం ♦ పదలఁ దెలిసి
 కాలచక్ర పరిభ్రమ ♦ కారణంబు
 కాలపరిణామ సంస్కార ♦ కారణంబు
 తెలిసి తెలిపెడు. తెలివిని ♦ దెలిసి ప్రజల
 కెప్పుడు నీచాధికంబుల ♦ నిచ్చుచుండు
 ప్రకృతి తేజస్వరూప సం ♦ పదలనీను
 ప్రకృతిలో తేజ మైక్యమై ♦ పరగుచుండు
 నంతె కాని యవ్యక్త మ ♦ హాంధకార
 బంధురంబయి లేదు ఈ ♦ శ్వరుని ప్రకృతి
 ప్రకృతి పరమేశ్వరులకు సం ♦ బంధ మొకటె
 ప్రకృతి జడ మని కొందఱు ♦ పలికినారు
 ప్రకృతి యనదని కొందఱు ♦ పలికినారు
 పలుకులకు నందరాని యీ ♦ ప్రకృతిఁ జూచి
 ప్రకృతి పరమాత్మ యని మేము ♦ పలికినాము
 ప్రకృతి యోగసిద్ధిని గాంచి ♦ పలికినాము
 ప్రకృతి కథ్యాత్మతత్వ భా ♦ వములు గలవు
 ప్రకృతి సకలార్థసిద్ధికి ♦ బట్టుకొమ్మ
 ప్రకృతిపురుషులె లోక సం ♦ గ్రహము, ప్రజలు
 వికృతరూపులు ఆత్మ యే ♦ విషయమందు
 నప్రమత్త మబాధక ♦ మై వెలార్చు
 కపిలుఁ డిది లెక్కఁబెట్టి పాం ♦ ఖ్య మని వ్రాసె
 గాని స్వాతంత్ర్య మాత్మకు ♦ గలుగు ననుచు

నెఱుంగఁ డయ్యెను మాయను ♦ నెఱుంగఁ డయ్యె
 జడునిపగిది భవాంబుధి ♦ నుడుగఁడయ్యె
 కొమ్మ చిగురించు ; కోయిల ♦ కూయనేచ్చు ;
 కాకి యరచును ; పురి విప్పి ♦ కేకి యాడు ;
 పద్మిని ప్రభాతవాత సం ♦ పదను జూచి
 నవ్వునో యన వికసించు ; ♦ జవ్వనంబు
 ప్రేమపూరిత కలశమై ♦ వెలయు నిల్లె
 ప్రకృతి బహుభంగులై కానఁ ♦ బడుచునుండు
 నీవు గుణముల సరికట్టి ♦ నెనరు గలిగి
 విశ్వమానవలోకంబు ♦ వెదకితేని
 సత్వసంపన్నుడే ప్రపం ♦ చమున యోగ్యు
 డతనిమ్రోలనె ప్రకృతి జో ♦ హారు సేయు
 సతనియెదుట తృణప్రాయ ♦ మై వెలార్చు
 అతని బూజిత్రు విబుధు ల ♦ త్యంత మతఁడు
 బ్రాహ్మణుండైన గడజాతి ♦ శ్వపచుండైన
 పూజ్యుడగు గాని సద్గుణ ♦ పూజ్యుండైన
 వాఁ డుదగ్రహీతం బెక్కి ♦ వాగుచున్న
 వేదవేదాంగముల నేర్చి ♦ వెలయుచున్న
 నిష్ప్రయోజన మన్నిట ♦ నింమ్యు డతఁడు.

ప్రార్థన

గీ. జ్ఞాన మజ్ఞానములమధ్య ♦ గ్రాలు నన్ను
 అన్న పానాలకై యంగ ♦ లార్చు నన్ను
 బహుళ తాపత్రయంబుల ♦ బడయు నన్ను
 దుఃఖచితి కింధనంబునై ♦ దొరలు నన్ను
 ఎటులఁ గాచెదో నీలోన ♦ నెటులఁ జేర్చి
 కొందువో దేవ నేను నీ ♦ యందె భార
 మాని యర్థించుచుందు రే ♦ యంబగభృ
 నిన్నె వీక్షించుచుందు నే ♦ తెన్ను కన్ను
 మలిపి చూచిన నీ రూపె ♦ తెలియుచుండు
 నిలిచి కాంచిన నీ కాంతి ♦ వెలుగుచుండు
 పిలిచి చూచిన నీ పేరె ♦ పలుకుచుండు
 నీవె సకలంబు నీయందె ♦ నేను గలను.

వెడలఁ జాలని పాతాళ ♦ వీధులందు
 చేరనేరని యాకాశ ♦ సీమలందు
 ప్రాకనోపని జలధి గ ♦ ర్భములయంచు
 నీవె యున్నావు నాయందు ♦ నీవు లేవె.

సాంధ్యరాగములందు ను ♦ వస్సులందు
 కిసలయంబుల నెఱ్ఱని ♦ ప్రసవములను
 సాసువులఁబాఱెడు నదీ ♦ సలిలమందు
 తరుచు నాగుండెలోని ర ♦ క్తమును పిండి
 పూత పూసితివా లేద ♦ పుడమి నన్ను

బెట్టు కష్టాల నే లెక్కఁ ♦ బెట్టునెడల
 ఏది విశ్రాంతి నీ ధ్యాన ♦ మేనమాధి
 ఏది యవధి నీ పూజె ♦ యభీష్టసిద్ధి
 వేరు గత్యంతరము లేదు ♦ వెదుకరాదు.

శాంతిగీతాలు పాడు శ ♦ కుంతలములు
 ప్రకృతినతి రిక్కలను తలఁ ♦ బ్రాలుజల్లు
 నగములాగి లేచి నీ మహా ♦ న్నతిక్రిమిక్కు
 ఎల్లలోకాలు నీ యిండు ♦ లేను నీదు
 పాదసేవకునైనను ♦ పనికిరానె,
 వెఱచి కాపాడుమనుట క ♦ క్కఱకురానె
 చూడుమీ నన్నుటకు నో ♦ చుగొనలేదె
 రమ్మ నాలో వసింపు మా ♦ లన్య మేల
 రమ్మ నా యెట్టయెదుట కూ ♦ వ్యామ్ము లేల
 తే పనునది లేనే లేదు ♦ లేదు తండ్రి.

జన్మభూమి

మహితమాణిక్య కలధాత ♦ మయసమున్న
తంబులై నట్టి హిమవన్న ♦ గంబు లుదిత
కుధరములు మాకు పెట్టని ♦ కోట లవిగొ
ఫలములును పూలు కేదార ♦ ములు రచించు
క్షేత్రముల చారుజాహ్నవీ ♦ సింధునర్మ
దాది గోదావరీకృష్ణ ♦ యమున వాఃప్ర
పూరపూరిత పుణ్యస్ర ♦ వంతులెన్నొ
గలపు మానేల రత్నాల ♦ గర్భయనగ
ఇదియె నాజన్మభూమి నా ♦ కిదియె తల్లి,

శాంతమతిని కల్లోలినీ ♦ స్వామి రెండు
హస్తములు చాచి యక్కున ♦ నద్ది మమ్ము
కడుపులోపల జల్లెనఁ ♦ గడలకుండ

హాయిగాఁ బూవుతోట్టెల్ ♦ యందుఁ బెట్టి
యూపుచున్నది జోకొట్టి ♦ రేపుమాపు
సాకుచున్నట్టి భరత వ ♦ ర్షమ్ము సతము
ఇదియె నాజన్మభూమి నా ♦ కిదియెతల్లి.

వాఙ్మయంబున కిది తొల్లి ♦ వాసభూమి
తత్వగానంబునకు నిది ♦ తల్లినేల
పూతచరితలు సాధ్వ్యుల ♦ పుట్టినిల్లు
కవులకును వీరులకు నిది ♦ కాణయాచి
ఇదియె నాజన్మభూమి నా ♦ కిదియెతల్లి.

తతయుగాలంకృతుండు మాం ♦ ధాత యెచట
తొల్లిరాజ్యలక్ష్మీకే గురుల్ ♦ దుష్పినాఁడొ

ఎండుమ్రాకుల్ చిగుర్ప శ్రీ ♦ కృష్ణుఁ డెచట
ప్రకృతి కంపింప మురళి వా ♦ యించినాఁడొ
అతిమహాశాంతిఁ బాదుమా ♦ అగ్బ రెచట
భ్రాతృస్వాగతగీతముల్ ♦ పాడినాఁడొ
ఇదియె నాజన్మభూమి నా ♦ కిదియెతల్లి.

జీనసు కబీరు బుద్ధన ♦ న్నాస్యసులెచట
పచ్చిరక్తంబు స్వాతంత్ర్య ♦ పట్టమునకు
నేరులై పార నందెదు ♦ రీది రెచట
వెన్నెముక విల్లుకై యిచ్చి ♦ వేసె నెచట
కవచకుండలముల నియ్యఁ ♦ గలిగి రెచట
అఖిలజగముల కేది వి ♦ ద్యల నొసంగె
అఖిలలోకములకు నేది ♦ యన్న మిడియె
అఖిలజాతుల కేది యు ♦ పాధి యయ్యె
మట్టిలో దేని బంగారు ♦ మహిమగలదొ
పాడిపంటలు మితిలేక ♦ పండునేదొ
అదియె నా జన్మభూమి నా ♦ కిదియె తల్లి.

పారసీకనభంబునుఁ ♦ బాసినట్టి
చుక్క లేచోట తిరిగి త ♦ భుక్కు మనెనొ
అవనియం దే పురాన న ♦ ధ్యాత్మగీతి
మురళిలో వినుభాగ్యంబు ♦ పరగెనొక్కొ
ఎచటఁ గాళిందిఫణముల ♦ నెక్కిత్రొక్కు
గజ్జెలరవంబులను వినఁ ♦ గలిగినారొ
శ్రీమహమ్మద్రనూల్ స్వామి ♦ నేదదీర్ప
చల్లనగుగాలి యేధాత్రి ♦ చల్లెనొక్కొ
రామ చంద్రునివంటి ఏ ♦ రప్రతాప
ళాలిళూలికి నేధాత్రి ♦ జన్మభూమి

వశుగణంబుల వచ్చిక ♦ పట్టు నేది
 వసువు లెచ్చోట నుండు రే ♦ బవలుఁ విడక
 శర్మసాక్షికి నెచ్చోట ♦ ఘనతగలదొ
 కర్మవీరుల కెచ్చోట ♦ కాపురంబొ
 అదియె నా జన్మభూమి నా ♦ కదియె తల్లి.

ఎచటి భక్తులు మూసాను ♦ నెనయువారొ
 ఎచటి నగములు సీసాను ♦ నెనయునొక్కొ
 నూహనాక ప్రయాణమై ♦ యేహమాల
 యమున నిలిచె జలప్రళ ♦ యాంతవేళ
 ఏది స్వర్గసౌధమునకు ♦ నెక్కిపోవు
 పూజ్యసోపానమై యొప్పు ♦ పుణ్యతల మొ
 ఏప్రదేశమున వసంత ♦ ఋతువునందు
 కాపురమునేయ స్వర్గ నం ♦ కాశమగునొ
 అదియె నాజన్మభూమి నాఁ ♦ కదియెతల్లి.

బౌద్ధముని యిల్లు, జాపాను ♦ వారి కాళి,
 క్రీస్తు భక్తుల చిన్ని “జ ♦ రోనలేము”
 అవనిలోఁ బ్రాతనడిన మ ♦ హమ్మదీయ
 వై భవంబుల కేది ని ♦ వానభూమి
 పుణ్యనతులకు ననులకు ♦ పుణ్యమిచ్చు
 క్షేత్రములకు పవిత్ర చ ♦ రిత్రములకు
 నేది కాణాచి ఋషులకు ♦ నేది యిల్లు
 ప్రతిసుముంబును నేదేశ ♦ వసుధయందు
 స్వర్గసుములుఁ బోలు వా ♦ ననలువీయు
 నదియె నా జన్మభూమి నా ♦ కదియె తల్లి.

రాటము

ఉ. రాటము సాంఖ్యరూపము వి ♦ రాట్పురుషాకృతి చూచినన్ జగ
న్నాటకనూత్రధారి యిది ♦ నాడును నేడును కల్పవృక్షమై
కాటక మన్ పిశాచమును ♦ గాల్పు పిరంగి; పరంగిపాలికే
చేటులమూట; మా ప్రజలు ♦ చేసినపుణ్యము గణ్య మన్నిటన్.

సీ. క్షామ దేవత తోక ♦ జాడించి పార నా

రాట మెత్తించిన ♦ రాట మిదియె

కలి ఖలాధముని డొ ♦ క్కలు వాలికలుజేసి

యోడయెక్కించిన ♦ ప్రోడ యిదియె

రాలట్ పిశాచ మా ♦ రణవహోమమును జేసి

దండింపగల మంత్ర ♦ పిండ మిదియె

దాస్యశృంఖల తెంపి ♦ తల్లికిఁ జెఱ విడి

పించి స్వరాజ్యమి ♦ ప్పించె నిదియె

తే. భారతీయగౌరవము కా ♦ పాడు నిదియె

చెడుగు ప్రజలకు రాకుండఁ ♦ జేయునిదియె

మద్యపానాదికృత్యముల్ ♦ మాన్పు నిదియె

చరపదంబు విరాట్స్వరూ ♦ పంబు నిదియె.

శా. హిందూమూసలిమానులొక్కటయి యీ హిందూమహారాజ్యమం

డెందుకై వైరిపిశాచమండలము రా ♦ నీకుండఁగాఁజేసి ని

స్సందేహంబుగ రాజ్యలక్ష్మిని బ్రతి ♦ స్థానంబుగావించి యా

నందంబీయఁగఁజాలు రాటమునకున్ ♦ గై మోక్షులర్పింపుడీ!

పాంథుఁడు

చ. ఇది ప్రియురాలు పూర్వము వ ♦ సింఁచెడు సౌధము విన్నబోయియు
న్నది యిట నామె లేదు విపి ♦ నంబునఁ బూపాదఁబాసి తేటి పో
వదు; పిక మారసాలమును ♦ బాయదు నా ప్రియబాసి దుఃఖమున్
హ్రాదమున నన్నుడించె నక ♦ టా! యిట నశ్రులు రాల్చుచుండెదన్.

ఉ. చల్లని పిల్లగాలి తెర ♦ చాటున వచ్చి వనంబు సొచ్చి నం
పుల్లనుమాళితోఁ గలసి ♦ పోవుచుఁ గొన్నిటి రాల్చినట్లు నా
వల్లవపాణినిన్ గుసుమ ♦ బాణుడు గూల్చెనొ శీఘ్రపాత్రమ
ట్లులము తల్లడిల్లు నది ♦ గో కనుఁగొంటివె వాని నెచ్చెలీ!

తే. సూర్యుఁ డపరాధి గ్రుంకెను; ♦ మానబాణుఁ
డడవిమల్లల నేరికో ♦ నరుగుదెంచె
కాలకన్య నల్లనిచీర ♦ గట్టుకొనియె
ఉడుగణంబులు నింగిపై ♦ బొడవునూపె.

వ. నాచెలి యింకెక్కడిది? ఇది నెలవంక.

తే. దర్పకుఁడు వచ్చి వంచిన ♦ ధనువువలెను
పాలకడలిలోపలి వెండి ♦ పడచవలెను
ప్రకృతికన్య త్రాగెడు పాన ♦ పాత్రవలెను
నభముపైఁ దోచె రెండవ ♦ నాటి విధుఁడు.

వ. సౌధమువంక జూచి

తే. ఎవ్వతో దీపమును బెట్టి ♦ యేగ నింట
దానిగని పతంగంబు నం ♦ తనముతోడ
వలచి ప్రాణంబు లర్పించి ♦ వైచె నేను
నామనోహరి కేల యీ ♦ నోమనైతి.

తే. మిడుతపై దీపమున కెట్టి ♦ చిరువరాని
ప్రేమయో గాని యొక్క రా ♦ త్రియునుగూడ
బ్రతుకనియ్యదు మిడుత దా ♦ వలచిపడిన
తాను బడి యారిపోవు నం ♦ తనముతోడ.

చ. మిడుతయు దీప మొక్కెడ శ ♦ మించెనుగాని వతంగమాశక్త
విడిచెను ప్రాణముల్ విసిగి ♦ వేదన గాలుచు దీప మారె ని
ట్లడరు వియోగభార వివ ♦ శాత్తులనంగతి నవ్వు చొక్కెడున్
బుడమిని నేడ్చుచొక్కెడును ♦ బోవు ప్రియూరిరహిన్ని మ్రగ్గుచున్.

౧

ప్రాణములు నీకు పాదాల ♦ పైని విడిచి
మట్టినై నీవు త్రొక్కెడి ♦ మార్గమందు
నుండ నూహింతు జీవిత ♦ ముండువఱకు
నేడ్చుచుందును నిన్ను వీ ♦ క్షించు కొఱకు.

రాధ

ఏల యేడ్చెడు కన్నీళ్లు ♦ నేలకార్చె
దబల ! ప్రతిబాష్పకణము నీ ♦ యంతరంగ
వేదనారూపదండహ్య ♦ వివరహాస్య
పేటికనువిప్పుతాళమై ♦ వెలయుఁగాదె
ప్రేమలోపలి జ్వాలయై ♦ పెరుఁగు గాదె

॥ ఏల ॥

ఏల తెలియవు బాలనీ ♦ కాలివ్రేల
నేలవ్రాసెదు వ్యసనగీ ♦ తాల నడుగు
జాడలను దీసి విరహు లీ ♦ నాడు మురిసి
చదువుచున్నారు తమకళా ♦ శాలలందు
వెదకుచున్నారు తమమనో ♦ వీధులందు

॥ ఏల ॥

ఏల తెలియవు నీగుట్టు ♦ లింకదాగి
యున్నవనుకోకు పికము నూ. ♦ రూరుప్రజలఁ
బిలిచి నీయూసె యేకరు ♦ వెట్టుచుండు
నిలిచి నీపేరె యెలుఁగెత్తి ♦ పలుకుచుండు
మబ్బుతెరఁ దీసి చీకట్లు ♦ మాటు విడిచి
చూచుచున్నవి నీవంకఁ ♦ జక్క లవిగో
చూచుచున్నవి ప్రకృతిలో ♦ సొగసు లవిగో

॥ ఏల ॥

కొసరియింటింటఁ గలదు నీ ♦ గోడు వింటె
విరిసి ప్రతిసోటఁ గలదు నీ ♦ వింతఁ గంటె
రవ్వపాలైతి వింక నీ ♦ ప్రాయమెల్ల
ఎవరికై పెట్టితివో యతఁ ♦ డిచట లేడు
లేడు మఱి రాఁడు నీ ♦ తోడ మాట
లాడఁడిఁకఁ గలనాటి స ♦ య్యాట విడిచి
పొమ్ము యమునా తరంగిణి ♦ పులిసనీమ
లందె వెదకుము మురళివా ♦ ద్యమ్ములోఁ ద్వ
దాఖ్య విసవచ్చునేమొ రా ♦ ధావధూటి !

అలకింపు

ఈ నిషిద్ధ దురాగత ♦ మైన జీవి
 తంబు; ఆశామలీమ ♦ సాధ్యాన్నమైన
 ఈ తమోరాశి, యీ పరి ♦ ధూత శిత వి
 ఖన్న సంభిన్నవర్తన ♦ మెన్నినాళ్లు
 గడపెదో శాంతిలేని యీ ♦ పుడమిపైని
 నడపెదో పేర్చిలేని యీ ♦ యెడద పూని
 అలప్రభాతంబు గడచి సం ♦ ధ్యాప్రదోష
 మిట ప్రయాణంబు నలుపు టిం ♦ కేమిఫలము
 తోట పుపుపూయుకాలంబు ♦ తొలగిపోయె
 ఇచట ముళ్లెరుకొంట నీ ♦ కేమిఫలము.
 పక్షులన్నియు గూళ్లల్లి ♦ పవ్వళించె
 ఇపుడు పుల్లలుత్రెంప నీ ♦ కేమిఫలము
 గుట్టములు పందెములు గెల్పు ♦ కొన్న వపుడె
 ఇపుడు లాయంబు విప్పె దిం ♦ కేమిఫలము
 తోడివారలు చదివి యు ♦ ద్యోగులైరి
 ఇపుడు నీయక్షరాభ్యాస ♦ మేమిఫలము
 పొలము పండించి కోసుకు ♦ పోయినారు
 ఇట్లు పరగేరుకొనుట నీ ♦ కేమిఫలము
 మూడుజాములు నాటక ♦ మాడినారు
 ఇపుడు టిక్కెట్లు కొనెద విం ♦ కేమిఫలము
 వలపువాకిట వయసెల్ల ♦ వెడలిపోయె
 ఇంక నెఱసినతలను పూ ♦ లేమిఫలము.

భాష

భారతదేశమం దెపుడు ♦ భాషను వృద్ధికిదెచ్చుమార్గ మె
వ్వారు నొనర్పరైరి కవి ♦ వర్ణము పేదరికాననున్న దా
మే రచియించినా మని ని ♦ జేచ్చు మహాకవితావిశేష వి
స్తార రసాస్పదంబయిన ♦ సంగతి రాజులు బిత్తవోయినన్.

భాష నశించిపోయినది ♦ భాషను నుద్ధరణం బొనర్చునో
పోషకుడైన లేడు మరి ♦ పోయినరాజ్యము రాదుగాని ఈ
భాషలు వచ్చుగాన పరి ♦ పాటిగ వాని సముద్ధరింప నం
తోషముతోడ రండు మన ♦ తో చనుదెంచును వాణి రాణియై.

పూర్వహరున్ రషీదు మహా ♦ మూద్ గజనీకుల మీనిజాము లా
పూర్వమహాప్రబంధముల ♦ బోధలు గాదులద్రవ్విపోయుచున్
నిర్వహణం బొనర్చి రవి ♦ నేడును దోచెడుఁ గాని భారతిన్
బర్వఁడొకండు పొత్తములు ♦ వ్రాయుట కూత నొసంగు దాతయై.

ఏల నిఘంటు వీతెనుఁగు ♦ కెన్నిప్రబంధములున్న వీ మహా
భీల దురావగాహ పరి ♦ విశ్రుత దివ్యపదావలోకనో
ద్వేల లసత్ప్రయోగములఁ ♦ దెల్పుఁగ; మున్ను కవిత్వనంపదల్
తేలగనిండు అర్థములు ♦ దేల్పుట కవ్వలఁ జూడఁగూడదా?

క వి

మోళ్ళు చిగురింప, నెండిన ♦ బీళ్ళు పచ్చ
బాట, రాళ్ళు స్రవింపగా, ♦ పతనమైన
జాతి రేకెత్త, ప్రేమైక ♦ గీతికలను
పాడి పాడి రసావేశ ♦ భరితుడై య
జాండ మలరించు కవి యిప్పు ♦ డుండవలయు.

ఆంధ్రయువకుల శౌర్యాల ♦ యందు గలుగు
నగ్ని బీజాలు మొలిచి యం ♦ తంతలైన
పూర్వచారిత్రములు గాన ♦ పూర్వకముగ
పాడి ప్రకటించి వైరి గ ♦ ర్భములనుండి
మండి యెగసెడి దారుణా ♦ ఖండ ఖండ
మండితానందదహ్య ♦ మానములగు
జ్వాలలైనను చల్లార్ప ♦ జాలునట్టి
ప్రేమరసవాహినులు భావ ♦ వీధులందు
పొంగి పొరల వియద్గంగ ♦ బోలె దనరు
చుండు శ్రుతిఁ బాడుకవి యిప్పు ♦ డుండవలయు.

మతమతాంతర వైషమ్య ♦ మహితమేఘ
మాలికలు విచ్చిపోవ రో ♦ మాంచములను
బాడమ భేదసందేశ త ♦ మోవివృత్తి
పాయ వాయెత్తి ముగ్ధ భా ♦ వములతోడ
ప్రాథమ్యదయాలు కరగి నీ ♦ రములుగాగ
ముక్తకంఠాన దశదిశల్ ♦ మ్రోయునట్లు
విమలమగు మైత్రియనెడి గీ ♦ తమునువాసి
స్వరనుధారసపూర్ణమా ♦ మురళి నెఱపి
నిండుమతిఁ బాడుకవి యిప్పు ♦ డుండవలయు.

వది మఱపించె మానవ ♦ త్వాది సకల
 విశ్వజాలంబు నేది హృ ♦ ద్భేదకంబు
 నగుచు వార్ధుల నింకించి ♦ గగనమునకుఁ
 దాకి నేలకు దూకి చీ ♦ కాకునేయఁ
 గలిగెనో యట్టి భాషావ్ర ♦ గాఢమైన
 పట్టుదల నీర్ష్య యినుమంత ♦ పట్టకుండ
 సర్వసమభావమును భ్రాతృ ♦ సమితికుండు
 సహజమగు శాంతి నొచితి ♦ సహనమనెడు
 కంచుధక్కను గొట్టి వా ♦ యించి మతులు
 మార్చి భ్రమరంబు పురుగును ♦ మార్పునట్టు
 లమల విజ్ఞానతత్త్వ మ ♦ భ్రాతృశక్తు
 లొలుక రచియించు కవి యిప్పు ♦ డుండవలయు.

జననియును, జన్మభూమియు ♦ స్వర్గమునకు
 మించినవి యని యెదను బూ ♦ జించి యాత్మ
 దేశదాస్యంబు దారిద్ర్య ♦ ధీనమైన
 బంధములఁ ద్రెంపి సౌభాగ్య ♦ భవనసీమ
 జయజయధ్వానములఁ గీర్తి ♦ సతి వతాక
 మెత్తి దిక్కుంభికుంభాల ♦ సృత్యమాడ
 నెండవానల జనపద ♦ మండలములఁ
 గలయదిరిగెడు నాది భి ♦ త్సుకునివంటి
 స్వార్థలోభ పరిత్యాగి ♦ యాత్మగాన
 మొండు గొని పాడు కవి యిప్పు ♦ డుండవలయు.

అ డ వి పా ట

తెల్లుపుప్పులు పాపట ♦ నల్లుకొనుచు
 గొజ్జఁగులదండఁ జేతఁ గై ♦ కొని విలాస
 మడరఁ గర్పూరపనఁటి పు ♦ ప్పొడులఁదోగి
 వచ్చి యొకకోనఁ గానలో ♦ బాటపాడు
 నట్టి కాపులపిల్ల యే ♦ మనెను వినుము
 ప్రియుండ ! యెందేగినావు నన్ ♦ విడిచి యిచటఁ
 గానఁగారావు కానలోఁ ♦ గానలోల
 బాల గోలను నను గేలి ♦ పాలుజేసి
 వెడలఁ జెల్లునె? వికచార ♦ విందనేత్ర
 రమ్మ ఈదండ నిడుదు వ ♦ క్షమ్మునందు.

॥ తెల్లు ॥

గానపాండిత్యగరిమ లో ♦ కము జయించి
 పంచమరవాల్లి జగమును ♦ ముంచివైచి
 మధురగంభీరరవమున ♦ మరలనెత్తు
 కోకిలముకన్న వింతగా ♦ నీకు నచ్చు
 పాట పాడెద రావయ్య ♦ ప్రాణసఖుండ
 ఆట లాడెద రావయ్య ♦ ప్రాణసఖుండ.

॥ తెల్లు ॥

తేనెసోనలకంటెను ♦ దియ్యవై న
 ఇత్తురసమునకంటెను ♦ నెక్కువై న
 సోమపానంబుకంటెను ♦ జొక్కమైన
 చక్కెరకు మించి యమృతంబు ♦ ధిక్కరించి
 మధుర తేజంబునకుఁ జూడ్కి ♦ మలపునట్టి
 రచనములఁ బ్రొద్దుపుచ్చెద ♦ రమ్మ రమ్మ
 వచనముల వేడ్కఁ గూర్చెద ♦ వడిగరమ్మ.

॥ తెల్లు ॥

పువ్వుఁబువ్వును యాచింపఁ ♦ బోవునట్టి
 మధుపమును జూడు సహచరి ♦ మఱచెనేమొ
 కొమ్మకొమ్మకుఁ దిరుగుచుఁ ♦ గూయుచుండు
 పికవరముఁ జూడు సహచరి ♦ విడిచెనేమొ
 మదనుకొలుపున భృతికయి ♦ కుదురుశుకము
 వంకఁ జూడుము సహచరిఁ ♦ బాసెనేమొ
 మిన్ను మన్నెఱుగకయుండు ♦ మేఘజలము
 కొఱకు నెలుగెత్తి చను వాన ♦ కోయిలంబు
 కలువతూండ్లకుఁ గొలఁకులఁ ♦ గాలికొలఁది
 బారు రాయంచపిండుల ♦ దారిఁ జూడు
 సహచరులఁ బాసి యెందైన ♦ సాగునేమొ
 ఈపు నను వీడిపోవంగ ♦ నేమికతము
 ఈపు నాముద్దు దీర్ప వ ♦ దేమికతము.

॥ తెల్లు ॥

ఆకు తొడిగిన దెల మావి ♦ మ్రాకు గంటె
 పువ్వు పూచెను మల్లికా ♦ మోహనాంగి
 పెనఁగొనియె జాజిలత గురు ♦ విందతీఁగ
 గెలవిడిచెఁ బోకబోది, నా ♦ గుల మృణాలి
 పువ్వువిడిచె ప్రకృతికాంత ♦ నవ్వుచుండ
 వరలుచున్నవి మధుమాస ♦ వాసరములు
 వెలయుచున్నవి మణిదీప ♦ విలసనములు
 సొగసుగల యీవనమువంకఁ ♦ జూడవేమి
 సొగసుమీరెడి నావంకఁ ♦ జూడవేమి
 జవ్వనంబును, కుసుమ వా ♦ సనయు, గ్రహణ
 కాల మెంతకాలంబుండఁ ♦ గలవొ చెప్పును
 అనుచుఁ గన్నీళ్లు రాల్చె నా ♦ యతిపమిన్న

॥ తెల్లు ॥

లే ఖి ని

కలము సత్కావ్యకలన ని ♦ క్కము సరస్వ
 తీ స్వరూపంబు సముపాస్య ♦ దివ్యభవ్య
 వైభవ మహామహంబు శా ♦ శ్వతపదంబు
 ఈ ప్రభాతాల సాంధ్యరా ♦ గవ్రసార
 శాద్వలంబుల సెలయేళ్ల ♦ సైకతాల
 లలల తిరుగళ్లఁ బడెడు వె ♦ న్నెలబయళ్ల
 గల్లుదీర్చిన మేఘాల ♦ గగనమందు
 తరలు శృంగార రాగ సాం ♦ దర్యజులధి
 నావవలె నాకలంబు వె ♦ న్నాడిపోవు
 చావవలె నాతలంపుకై ♦ చోవుతెత్తు
 ఊహ లను గాలివీచ నే ♦ దో తటాన
 కరుగుచున్నది స్వేచ్ఛా వి ♦ హారసీమ
 వేగుచున్నది యానంద ♦ విభవవీధి
 కాసవము ద్రావి మైకాన ♦ నాలపించు
 వాని నురభాండ వర్ణనా ♦ పాటవంబు
 నేర్చినట్టుల కవితలు ♦ గూర్చినట్టుల
 దోగుచున్నది వివిధ పా ♦ ధోధులకును
 నిట్లు శరనేగము రస వా ♦ హినుల నెనసి
 తేలిపోయెడు నావకు ♦ తెడ్డు కలమె
 కదలిపోయెడు నావ చు ♦ క్కాని కలమె
 అన్నియును తానె యై రూప ♦ మన్నియెడల
 మార్చుచున్నది కవితలఁ ♦ గూర్చుచున్న
 దిది, నడుపువార లెవ్వతో ♦ యెఱుకపడదు

ఇది గడుపువార లెవ్వరో ♦ యెఱుకపడదు
 నావ నడిచినత్రోవలో ♦ తీవలును ప్ర
 పుల్ల హల్లకములు, తెలి ♦ ముత్తైముల కొ
 టార్లు జాళువా పసిడి కొం ♦ డల చివల్లు
 నీలమణిమంటపముల ర ♦ త్నాల దీప
 ముల తటంబుల రాజల్లు ♦ నుదితలార్పు
 కురులఁ దురిమిన మల్లె ♦ పూసరులు, వరుస
 సంజకైజాయతోటి ♦ నిశావధూటి
 నల్లనలువలు మునుగిడి ♦ నాట్యమాడు
 సొంపు, నిద్దంపు పక్షుల ♦ గుంపు గూళ్ల,
 వైపు నభిముఖమై వ్రణి ♦ పాతమైన
 దినము వీక్షించి విలపించు ♦ దీనమైన
 గానములఁ దోచు వివిధ వి ♦ జ్ఞానగరిమ
 తిమిరమును మాన్పి రాగ ల ♦ తికల వినోద
 బాష్పముల నించి ఆలించి ♦ పడవ నిలిచి
 పోయె కల మదే దారులై ♦ పోయె; ప్రకృతి
 సాగరమునంధు హర్షాప్తి ♦ సన్నగిల్లె
 విశ్వసదసంబు ముంగట ♦ వెలవెలార్చి
 నేను నాకల మొకసారె ♦ నిలిచినాము
 చలనమును దక్కి యొకసారె ♦ నిలిచినాము
 శబ్ద మొక్కట నిలిచి నీ ♦ జాడ నీ యు
 జాండమం దుండుటకు శబ్ద ♦ జాల మందు
 చోటు లేదయ్యె గూఢ క ♦ వాటములను
 తెరచుచున్నది బీగంబు ♦ తెరచునట్లు
 ప్రేమప్రాతన్ను వెడల బా ♦ తించుకొఱకు.

రుజు

ఈ రుజుబాల్ లార్ప నె ♦ వ్యారుకలరు ?
 దీనికిఁ జికిత్స లేదు, శాం ♦ తియును లేదు.
 వ్యసన దోదూయమాన మా ♦ నసమునందు
 ఈ విచిత్రంబు నీప్రేమ ♦ యీవిషాదు
 మీమహారాగరసముఁ చో ♦ ర్లించిపోయి
 రెవ్వ రీజాడ ? యెప్పు రిం ♦ కేమిదారి ?
 దూరి వగఁగూరి కోరి యె ♦ వ్వారి జీరి
 ఏడ్చి నిట్టూర్పు లేకరు ♦ వెట్టి తిట్టి
 వ్రాత తుడువఁగ నెవ్వారు ♦ వత్తు రెవరు
 కలరు ? ఇది పైకతపు తిన్నె ♦ గాదు చదలఁ
 బరువుమేఘాల రేఖల ♦ పంక్తిగాదు.
 మెఱపుతీగల కొండలు ♦ కిరుల నెనసి
 శూన్య మైపోవుటకు దివం ♦ జ్యోతిగాదు
 ఈరుజు బాల్లార్ప నె ♦ వ్యారు కలరు.

ప్రణయపాఠాల విరసరూ ♦ పముల నొగిలి
 ముంగురుల జారు బంగారు ♦ రంగులీను
 మేల్కుసుంగుల కొంగుల ♦ మేలమాడు
 సొగసువాసనావేశిత ♦ స్ఫురితమైన
 దృశ్య మిదమితమని యేరు ♦ దిద్దఁగలరు ?
 ఎవరు వర్ణింపఁగలరు ? ఇం ♦ కేమి కలదు ?
 ఈ మహాగాధ సత్యంబు ♦ లీ రహస్య
 మేవ రెఱుంగుదు రీవ్యాధి ♦ యెటులపోవు ?

శైవజం బేది భిషగుల ♦ వల్లఁగాడు.
 ఏదిమార్గంబు ఈ మనో ♦ న్నాదమైన
 మచ్చ లెవరికిఁ దోచు? స ♦ ముల్సవంబు
 లై నదినములు రోగాల ♦ యందుఁ గలసి
 సమసిపోయెను నేడు వ ♦ సావికార
 మైనకట్టెను, ప్రాణంబు ♦ నంటియున్న
 దిది శశవిషాణసన్నిభ ♦ మిది మృషా ప్ర
 వృత్తి దీనికి నవధి యిం ♦ కేమికలదు
 ఈరుజ్జ్వాలలార్ప నె ♦ వ్వారు కలరు.

మూ పి క ము - ము ని

ఒకమహనీయుఁ డాద్యనుతఁ డుగ్రతపంబును చేయుచుండగా
నొకయెలుకార్తి గ్రద్ద తను డ నొంచుటఁ జూచి శరణ్య మంచునూ
రక బ్రతిమాలగాఁ దపసి డ రాజు దయామతి గాంచి దాని నో
ర్తుక సొగసైన ప్రోథగ వ డ ధూటిగఁ జేసెఁ దపోబలంబునన్.

ఆమెను సూర్యసంతటి మ డ హామహారాజు నొవర్పఁబూని నీ
పీమెను బెండ్లియాడు మని డ యిచ్చిన నాతఁడు చూచి యిట్లునన్
“ఓ మహనీయ నేనొక మ డ హోజ్జ్వలమూర్తి నె గాని నాకళా
గ్రామము మేఘుఁ డాచికోనుఁ డ గావున మేఘున కిమ్ము ఈసతిన్.”

“ఘనుడను నేను లోకము న డ ఖండముగా జలరాశిఁ జేయ నే
ర్తును సరిగాని, గాలి వడి డ రువ్వి న నిల్వఁగలేను గాన నా
యనిలుఁడు గొప్పవాఁడన మ డ హర్షి నిజం బని యెంచి పిల్వబం
చెను; శ్వసనుండు వచ్చి తన డ శీర్షమా నేలకు వంచి నిల్చినన్.

వ. వానిని తాపసి క్రీగంట పీక్షించి జగత్ప్రాణమహాశయుండ వైన
నీవు నాకూతు నీమూషికరాజజాతను పెండ్లియాడు మన నాతఁడు
సతవడనుడై, “స్వామీ!

ఏను సమీరుండన్ జగతి డ కెల్లను బ్రాణము పోయు తేడ నే
నీ నిఖిలావసీతలము డ నెంతయు నూపెదఁగాని కొండ నిం
తేనిఁ గదల్చలే నచలుండే డ నను మించును గానఁ గొండ కీ
మానిని నియ్య మేలగు న డ మానులె చుట్టటికాన కర్వులున్”.

వ. అని సమీరుఁ డన్నమాటకు ముని హిమవంతుని బిలిచి “ఓ పవిత్ర
వరేణ్య! ఈ యెలజవ్వనిని బెండ్లియాడు మన నాతఁడు ఆమె తనకు
దగదని తలపోసి తపసికి జంకి ముకుళిత కరకమలుండ్లె యిట్లనియె.

“ఓ మహనీయమూర్తి భవ ♦ దుష్ట్యలకీర్తి జగత్రయంబులన్
దామనియై వెలుంగు భవ ♦ దాష్టకు భద్ధుడఁగాని నేను నీ
కేసుని చెప్ప నేర్తు నెలు ♦ కేదయినన్ ననుఁ బట్టుకొన్న నా
ధామము గుద్దలించును య ♦ ధార్థము వాని కొసంగు మీనతిక్.”

వ. అని చెప్ప నాతపసి రేఁడు మిగుల వగచి తనయ తుదకు ఎలుక
యైనది అని ఆఎలుకసాని మానిసిరూపు మార్చి ఎలుకను చేసి
కలుగులోనికి పంపివేసెను.

ఎలుకను రాజ్ఞఁ జేసి విమ ♦ లేచ్చ జగత్రయమందు మేటిగా
నిల్లిపెద మన్న సాగినదె ♦ నీచుల కెప్పుడు గొప్పసద్గుణం
బులు నమకూడఁబో వినుము ♦ పుత్తడి కానివిధానఁ జెల్చి దా
మెలమి ఘటింపరాదు కుల ♦ హీనులతో తెల్లివై ననారలుక్.

మల్లెపువ్వులు లేకున్న ♦ నుల్లిపూలు
ముడువఁగారాదు తలను ♦ ఏ వడువునైన
మంచివారి హితంబు ల ♦ భించనియెడ
చెడ్డవారి హితంబులో ♦ చేరఁదగదు.

శృంగార పద్యములు

డి. ముంగురు లుంగరాలు నెల ♦ బోలు మొగంబును చేరెడేసి క
న్నంగవ బారెడేసి నుమ ♦ నోజ్జ కచంబులు పైటచాటులో
తోంగిలిచూచు చన్దవలు ♦ తొట్రిల గాజుల నిక్కణంబుతో
నంగజరాజ్యలక్ష్మీవలె ♦ నంగన వచ్చెను గౌగిలింపగన్.

డి. ఆ నళినీదళాయతము ♦ లైన కనుంగవ మేనితావి యా
జాను విలంబహా కురులు, ♦ చారుపయోరుహముల్, మనోహరం
బైన తనూవిలాసము బ ♦ యల్పడ గాజులు గజ్జెలందెలున్
వీణియబోలె మ్రోసె నలి ♦ వేణి ప్రియున్ ముదమార ముద్దిడన్.

చ. నిగనిగలాడు నీతనువు ♦ నీకనుదమ్ములు నీయొయారమున్
సాగనగు నీదుతీవి కడు ♦ సాంపులునింపు పయోరుహంబులున్
నగుమొగమున్ విలాసము ఘ ♦ నాఘనసన్నిభకుంతలంబులున్
మగువల మేలిబంతి వని ♦ మాటికిఁ దోచెద వీవు కోమలీ.

చ. అలికులవేణి వీణను గ ♦ రాజ్జములక గొని ప్రేమగీతి వె
న్నెలబయలందు పాడుచు వ ♦ నిన్ సుమశయ్యల శాద్యలంబులన్
నలపునుధారసమ్ము మధు ♦ పాత్రలఁ బోసి యొసంగి వల్లభున్
బిలుచుఁ జికోరదంపతుల ♦ వేడుక చూచి రసప్రపూర్ణయై.

తే. నెమిలిపింఛంబు నాణిము ♦ తైములసరులు
వరలు కుళ్లాయి ధరియించి ♦ వనవసంతుఁ
డనఁగఁ బ్రత్యక్ష మయ్యె న ♦ య్యవసరమున
వన్నె వగకాడు మురళిని ♦ బాడుకొనుచు,

సీ. నివసించునా నట ♦ స్నీరేజనయన వ

క్రాలకమ్ముల నీడ ♦ గాచికాచి

వగతునా వగలాడి ♦ బాలమృగీదృగం

చల విలాసంబుల ♦ దలచి తలచి

నిల్పుదునా ప్రాణి ♦ నెలతనెమ్మోము నుం

దరహాసచంద్రిక ♦ లరసి యరసి

వీక్షించునా ప్రేమ ♦ వెలది వాగమృత వా

హినులందు రసమునై ♦ యేగి యేగి

తే. పాటపాడెదనా నాతి ♦ ప్రణయగీతి

తో నుధాధారలను దొప్ప ♦ దోగితోగి

మోహవార్ధిని వేసారి ♦ మునిగిమునిగి

కరగిపోయెద నానాతి ♦ కొఱకు వలచి.

తే. నీవు వ్రాసిన మోహంబు ♦ నింపులేఖ

చదివినాడ తిరిగి నడే ♦ చదివినాడ

యెంతచదివిన చవులూరు ♦ నింతియేమొ.

సీ. ప్రణయినీ! నీప్రేమ ♦ వార్ధి వీచికలందు

సొక్కి సోలుచునున్న ♦ జూడవేమి

ప్రేయసీ! నీరాగ ♦ వీధిలో తెగి రక్త

సిక్తమై యుండ వీ ♦ క్షింపవేమి

నచ్చెలీ! నీమోహ ♦ నివహ దావాగ్నిలో

నిలుపు నీరైనఁ జిం ♦ తింపవేమి

మానినీ! నీవచో ♦ మాధుర్యవాహిని

కనువు లర్పించిన ♦ నరయ వేమి

గీ. చుట్టలుగఁ జాట్టి యురులట్ల ♦ సోలుచున్న
ముంగుకుల నాదుహృదయ వి ♦ హంగ మట్టె
చిక్కువడి వియోగాబ్ధి వీ ♦ చికలఁ దోగి
యశ్రువుల రాల్పుచున్న న ♦ న్నరయ వేమి.

గీ. కురు లురులలీల ననుఁ జాట్టు ♦ కొనియె నేను
వెట్టినై పోయితిని మోహా ♦ వీచికలను
దొప్పదోగియు నాదు చే ♦ దోయి కతివ
నీవె సంకెళ్లు వేయు మిం ♦ కేమి వలను.

గీ. ఈ వియోగాగ్ని చేత నీ ♦ యింటిలోని
దీపములు వెలిగించి నీ ♦ రూపమందు
చూడ నెంచితిఁ గాని నీ ♦ జాడ దెలుపు
వారు గనరాదు వచ్చెడు ♦ దారిలేదు.

గీ. ఎద వియోగాగ్ని రవిలింది ♦ యింధనముగ
తనువు గాల్పుచునుండ లో ♦ చనయుగంబు
అశ్రువులఁ జాల గురిసి చ ♦ ల్లార్పుచుండె
నీవిచిత్రంబుఁ జూడ రా ♦ వేమి యువిద.

గీ. ప్రియుని యనువులు నీవన ♦ పీఠివీచు
వాయువులఁ బోలుటకు నై నఁ ♦ బనికిరావె
ప్రియునివిరహాగ్ని నీయింట ♦ వెలుగు దీప
వంక్తులను బోలుటకునై న ♦ పనికిరాదె.

గీ. కారుమొయిభుల చిమ్మ చీ ♦ కటులఁ బోలు
నీదుకురు లంధకారంబు ♦ నింపుచుండె
నీమనోహరవదనంబు ♦ నిండుచంద్ర
బింబమును బోలె వెలిగించు ♦ విశ్వమెల్ల.

ఉ. గాలములట్లు గ్రాలి తమ ♦ కంబున నెండటిమానసంబులక
 గాలిది కారుచీకటుల ♦ కై వడి నీకురు లొప్పుచున్న వో
 బాలకురంగలోచన భ ♦ వత్సరిపుల్లముఖాబ్జ మెండటిన్
 దేలిచి నవ్వువెన్నెలల దీర్చుచు ♦ నున్నదొ చెప్పగూడదా ?

గీ త ము ౧

నీ వియోగంబునకు నశ్రు ♦ లీవిధాన
 కారుచీకట్లు క్రమ్మి ము ♦ క్కారువాన
 కురియు; హృదయాంతరాళసం ♦ కుచితదగ్ధ
 కాష్ఠమున వేగి మచ్చలై ♦ కరణిపోయి
 నట్టి తమను విశీర్ణమై ♦ నట్టి సొగసు
 మండి మసియయి నీకంట ♦ మసలుచుండు
 వేతె కాటుక నీవిడఁ ♦ బెట్టవలదు.
 నీదుప్రేమను రాగైక ♦ నిర్ఘనీ శ
 తంబు శరవేగమున పాటి ♦ నెమ్మనమ్ము
 చింపుకొని వచ్చి సాంధ్య రా ♦ గంపుకెంపు
 సాంపునింప సంపాదించి ♦ యెంపుచున్న
 మద్యచక్షకంబు లావణ్య ♦ మంజులంబు
 గైకొని ప్రశాంతవేళ సిం ♦ గారుకళల
 నీను నీ మోమువారెర ♦ నానవచ్చె
 వేతె తాంబూలరాగంబు ♦ బెట్టవలదు.

జ డ త్వ ము

గ్రహములేమానవుని త్రిప్పఁ ♦ గలుగు నొక్కొ-
 మానవుఁడె గ్రహగతులను ♦ మార్చునొక్కొ-
 తరహాస్యంబు మనకు గ్రా ♦ హ్యంబుగాదు
 స్థావరము లొక్కటేవుట్టు ♦ తలమునందు
 జీవములు పోసికొను గాని ♦ జీవులకును
 గ్రాసము లభించుచోటి కే ♦ గంగవలయు
 పశువు జలమున్నచోటికి ♦ పరువువెట్టు
 చీమ కలకండగలతావు ♦ చేరుచుండు
 కోకిలము మావిచిగురులఁ ♦ గూర్చి పోవు
 మధుపరాజంబు తేనెకై ♦ మసలుచుండు
 ఉదర మెవరినైనను వీడి ♦ యున్నదొక్కొ-
 పిండివంటలు సంసారి ♦ వండితినిన
 అకలంబులు సన్న్యాసి ♦ యారగించు
 క్షుత్తునకు నిర్వు రొకటె జ ♦ గత్తునందు.

పాంథుని శిథిల పురప్రవేశము

చ. ఇది శిథిలావశేష పుర ♦ మే యనుకొమ్ము; కళాకలాప సం
పద చెడి వాసిఁ బాసి తన ♦ ప్రాతలు క్రొత్తలఁ బెట్టి చూపఁగా
మొవలిడెనంచు నెంచుము; ప్ర ♦ మోదపదంబున మోరలెత్తియా
కదుములు చెప్పవచ్చు కథ ♦ కాదనలేరు చరిత్రకారకుల్.

చ. వెలగలదే యిదే వివణి ♦ వీధుల బెట్టినఁ బ్రేమపాత మీ
యిల కెవరిచ్చిరన్న మఱి ♦ యేమిటి యుత్తర మామనస్సులోఁ
గల యనురాగవీచికలఁ ♦ గ్రాలెడు సోమరసంబు సీధు పా
త్రులనిడదేని యాప్రణయ ♦ ధామము నాదని చెప్పకుందునే.

చ. కళ యిది సోమనస్యము ప్ర ♦ కాశకమైనమహాపదార్థ మీ
లలితవిశాలఃపస్పరిత ♦ లాస్యమునందు జగత్రయైక సం
చలితవినూత్న కార్యకల ♦ సంబులు ప్రేమజనించు సీనుధా
కలశము బోర్లవడ్డ దొడి ♦ కంబునఁ బట్టఁగనాన యేరికిన్.

చ. ఇది యొకప్రేమబాష్పముల ♦ నెత్తి ప్రతిద్యుతిఁ జెందు సీమహా
సదనమునందు వ్యక్తిగత ♦ స్వార్థము లొక్కటియేనిలేవు; త
న్మదము రసానుషంగములు ♦ భూమికి రాలిన శిల్పమందు దో
చుఁ దదను రాగవాహినులఁ ♦ జూడుము పోయినవిశ్వరూపమున్.

చ. ఇదీనిశ ఇందువెన్నెల లి ♦ వేయుదయాద్రినితోంగిచూచు కొ
ముది ముదితానురాగముల ♦ మోసినదోయన జీర్ణకుడ్యమం
దుదయమునొందునీకళల ♦ నువ్విభులూరుచు గ్రుక్కఁతిప్పుకో
దది ప్రతిభావిభాసమని ♦ నాడిన నాడునుగాక ప్రేముడిన్.

- చ. ఇది ధ్వజమెత్తి ప్రేమకొక ♦ యేకతయున్నదిగాఁగ చాటి నీ
మది యనురాగపూరితము ♦ మాటున మచ్చలువడ్డమాటకై
కదల దొకింతయూను మతి ♦ కాల్పనికంబులుపెక్కులున్నఁ దా
మొదటితుపాను కొట్టుకొని ♦ పోయెను వ్రేళ్ళపెకల్ని నెచ్చెలీ !
- శా. ఈదృశ్యంబులచాటుమాటులమహా ♦ శృంగార శృంగాటకా
పాదంబైన జనానుషంగము భవ ♦ త్ప్రత్యేకతన్ గేంద్రమై
యీదారిన్ జనుఁ గ్రిందిమెట్లకు మహాం ♦ ధీభూతమై యుండు నే
నాదిత్యేందుభగోళమారసితి బ్ర ♦ హ్మనందమేపారఁగన్.

౧

- ఆ. వె. వేషభాష లరసి ♦ వివరింపరా దంత
రంగ మెట్టిదో యె ♦ యంగరాదు
సంచిలోనిలేఖ ♦ సంగతి తెలియునే
పైకిఁజూడ ; వ్రాయు ♦ వాడెగాని.

౨

- తే. గీ. కావి వస్త్రంబులను వేసి ♦ కానఁబడిన
జగము యతి యని చెప్పు వే ♦ వమునుబట్టి
గానవేషభాషలు నెట్టి ♦ వైనఁగాని
యంతరంగము తపనులో ♦ నలరవలయు.

౩

- తే. గీ. తల కిరీటంబు భుజముపై ♦ ధ్వజము చాల్చి
యున్న తప్పేమి జ్ఞానియై ♦ యున్నయపుడు
బాహ్యసన్యాసి బ్రహ్మ వి ♦ ద్వరుఁడు గాఁడు
కామషట్కము మొదలంట ♦ గడవవలయు.

తెలుగు భాష - దాని దురవస్థ

(ఉత్పలమారిక)

“క్రొత్త తెలుగు” గుంటు నొక ♦ క్రొత్తపథంబును దీసి వాసి ను
 స్మృతపు వ్యాఘ్రస్మృతమున ♦ మూలిక వ్రాసె నృసింహుఁ డోలి నా
 సత్తముఁ డేమి నోచెనో వి ♦ చార్యముగా దలచేత లల్లవో
 తత్తకబుత్తశబ్దముల ♦ తామర తంపరలట్లు చేసి వి
 ద్వత్తని సాటుచున్ దెలుగు ♦ పాండితి నేరనివారిమ్రాల నె
 ల్లెత్తియు వృత్తమూలికల ♦ నీప్పి వెనన్ గణబద్ధమైన యా
 చెత్తను శ్రోత్రవేయముగఁ జేయఁ ♦ బఠించిన వారు మెచ్చి మీ
 చిత్తమురీతి మే మదియ ♦ చేతుమటంచును సాయపడ్డ గ్రీక్
 మిత్తును “సాడ్డ” గమ్ములను ♦ మేలి ప్రబంధములక రచించి వా
 రత్తరి గ్రామ్యభాష యను ♦ నండజయానమునుంగు దీసి రా
 బిత్తరి చంచలాక్షులను ♦ విప్పి వివేక విశాలలోక ము
 వ్వెత్తుగఁ జూడసాగె నల ♦ వెట్టికటాక్ష విలోకనంబులున్
 మొత్తముమీద నాంధ్రజన ♦ ముఖ్యులకున్ వివేకచేష్టగా
 నొత్తెను నంత మేల్కని స ♦ మున్నతి వాని విమర్శజేసి లో
 కోత్తరమైన హాని సమ ♦ కూడె నటంచు విభీతభావులై
 ఇత్తరి వ్యావహారికపు ♦ టింతి ప్రబంధపుసౌధ మెక్కఁ గా
 లెత్తె నటంచు నెంచి గతి ♦ యించినదానికి చింత నేయ కా
 విత్తును వ్రేళ్ళలోఁ బెట్టి ♦ వేయుట కున్నుఖులైరి యీశ్వరుం
 డత్తునొ యత్తఁడో తెలియ ♦ దైన ప్రయత్నము కర్ణమహాట వి
 ద్వత్తములార! నానుడులు ♦ స్వచ్ఛనునమ్ములరై వినుండు సం
 పత్తో విపత్తో భాష కిది ♦ పలుకుడు “అమ్మకు” “అమ్మ” ఇంక మే
 నత్తుకు “లత్త” “నేను” నకు ♦ నాననువర్తవిరూపముల్ మఱి

“వత్తును” బోత్తి, “నిస్తు” నను + వర్ణవిలి ప్రవదంబు లొక్కచో
 బొత్తునఁ గూర్చి కావ్యముల + బుద్ధికి వచ్చినరీతిఁ జేర్చి పె
 నిత్తములన్ గడింపఁ బడి + పిల్లలచే చదివింప నుంచి రా
 పొత్తము లక్కటా! చదువు + పోయెను వ్యాకరణంబు మాసె యా
 వత్తును, మాతృభాషను “శ + వంబు” గఁ బోల్చి గళంబులోపలఁ
 గ్రొత్తగ పుస్తై గట్టకుఁడు + కోవిదులార యిదేమిచాపమో
 చిత్తరువయ్యె నార్పుల వి + చిత్రచరిత్ర లడంగె నాంధ్ర రా
 ష్ట్రోత్తర సత్ప్రియత్నములు + నూరకపోయె విరోధభావముల్
 పొత్తమసాధువేదో యెని + పూజ్యమొ తోచక తన్నులాడి నం
 విత్తు దొలంగి పాఠకుల + వేసటచా లొనరించుఁ గాన నీ
 గ్రొత్త తెలుంగుభాష “దిన + గ్రొత్తగ” మారుచు నదృశ్యతంబుగాఁ
 దత్తరమొంది పేశల ను + ధామధురోక్తుల నీనఁబోవ.ద
 త్యుత్తమమైనదే కవిత + నూరక పామరపాళిచేత “చె
 ప్పిత్త” మటన్న సాగ దది + వెట్టితలంపగు కుక్కతోకతో
 సత్తటిసీ తటంబులను + చల్లఁగ దాఁటఁగగోరునట్లు మీ
 రిత్తప్రయత్నముల్ విఫల + రీతిని దాల్చును చేమకూర పూ
 ర్వోత్తరకోవిదుల్ విబుధు + లుండిననాడె యపప్రయోగముల్
 మెత్తఁగలేదె యన్న నది + మేలము కొక్కటిరెండుమాత్రమే ;
 పొత్తమునిండ బూతులను + పూరణసేయగలేదు ; చేసినకా
 గత్తములీల నింద్యమయి + కావ్యవధూటి మశూచివడ్డలా
 గుత్తకురూపియై చెడదె + యుజ్జ్వలకాంతి వహింపనేర్చునే
 ముత్తైము లగ్నివ్రేల్పుటయు + భూరజమందు పటీరవారి జా
 గ్రత్త దొలంగి వేయుటయు + కార్యమటం చనుకొన్న మీకు మే
 ముత్తర మీయనేగము స + మున్నతి ముజ్జగముల్ జయించియే
 వత్తురు, గోత్రభిత్తయిన + వందనముల్ పచరించిపోవు మీ

కత్తికి రెండువైపుల ని • గారపువాడి గలాదు; భూపతుర్
 బత్తులు మీకు గ్రామ్యములు • వాడినవారని బొంకజంక రీ
 బుత్తురు బట్టు నప్పకవి • ముఖ్యుల లాక్షణికాగ్రగణ్యులకా
 గుత్తుకు గొన్నయట్లు నిది • గో యది యేమిప్రయోజనంబుఁ దో
 పోత్తరణంబు జెంది వర • మోన్నతివైఖరి గల్గుకావ్యమే
 యుత్తమమై చెలంగు • కవి యుండిన పోయిన కావ్యముండు నీ!
 బొత్తిగ నీచనూచకపు • బొంతసుడీ! వ్యవహారభాష యే
 యెత్తున దానికుట్టి నిల • యెత్తిన కుక్కయె గంగగోవునా
 నొత్తదు దేశభేదముల • నొంది జనుల్ పరియింపనోప రా
 పత్తు ఘటించు రూపముల • పద్ధతిమార్చిన నత్తి బాస వ్యా
 వృత్తము వచ్చు భంశమయి • యీలు దరిద్రము వచ్చు వాణి రే
 కెత్తదు సత్ప్రబంధముల • కేమి రుచింపదు హాస్యనాటకా
 యత్తవిదూషవాక్యముల • కై పనిసేయునో యే మొగాని యా
 వృత్తి తరంబుగాదు; బుధు • లెవ్వరు నవ్వరు? వాఙ్మయంబునం
 దొత్తిడిగాని గల్గుఫల • మొక్కరవంతయు లేదు; తొల్లి యే
 పత్తనశాననంబు లుప • పత్తి పహించెనొ గ్రామ్యబాసచే
 లత్తయెగాని యర్థబహు • శంబున నింపొనరింపనేర దే
 తైత్తి కరంగిపోసినను • నిత్తడి బంగరు గానిరీతి నీ
 జిత్తులలోనఁ గూలక వి • శీర్ణత నొందక తల్లి దాసిపై
 నెత్తమునేయ కెంతయును • నేరిచిసూత్రముత్రెంపకుండఁగా -

ప రి నా మ ము

సంధ్యలు నుషస్సులట్లు న ♦ జాండరేఖ
 ప్రాత్రక్రొత్తలు బండి చ ♦ క్రముల బోలె
 కలిసి విడిపోవుచున్న వొ ♦ క్కటియు కంటి
 నీరు కార్చక పోలేదు ♦ నేటిదాక
 ప్రకృతి కలహించు భౌతిక ♦ రంగమందు
 విశ్వశైల్యాపి తెరగు ని ♦ వ్యేరగుగూర్చు
 కళల యంత్రాలపేటిక ♦ కప్పివైచె;
 వెన్నెలబయళ్ళ విద్యుత్తు ♦ వెడలజేసె;
 నాటకాల సినీమాల ♦ నణచివైచె;
 యానములు వ్యోమయానాల ♦ సంతరించె.
 ప్రాణులు శతఘ్నికలకు ని ♦ స్త్రాణమయ్యె;
 ప్రకృతి మారిపోయినది ప్ర ♦ వాహవేగ
 మున జలాఘాతములు మారి ♦ పోవునట్లు.
 క్రొత్తప్రాతల కలయిక ♦ నెత్తుటేరు
 వచ్చి పరదల ముంచి రా ♦ పడక మున్నె
 మేలుకోవయ్య తమ్ముడా ♦ మేలుకొమ్ము
 నీవులే విప్లు నీనేల ♦ నీది కాదు
 నీకుటీరంబు కుడ్యంబు ♦ నీది కాదు
 నీది యనునది ఆనాడ ♦ నీట గలిసె
 నీవు వ్యక్తిగ గర్వించి ♦ పోవుచుంటి
 వాత్మషను బాపువారి ద ♦ వ్యయ్యె నీకు
 నీవు రాగాల దేలియే ♦ వేవొ పాడి
 పాడి ప్రకటించుచున్నావు ♦ ప్రాలుమాలి
 పల్లెటూరుల పొలముల ♦ బయలుదేఱి.

॥ తత ॥

నాగరీకరథంబు వి ♦ న్నాణమైన
 మేల్పుసుంగులు ఘంటలు ♦ మేళవింప
 లీల నేతెంచు రంగవ ♦ ల్లికల దాటి
 కోటగోడల మీటు శృం ♦ గాటకముల
 ద్వారముల నట్టి తూర్పు ది ♦ వాణమెక్క ;

॥ తత ॥

ఒక్కత్పటిలో జగంబు న ♦ వోధ యగుచు
 నాట్య శైల్యాపియై నయ ♦ నంబులార
 కాటుకను దిద్ది నేడు క ♦ రాటఫక్కి
 భరత మొనరించు తత్ప్రతి ♦ పదమునందు
 నీనిగారంబు నీరీతి ♦ నీ విలాస
 భాసమాన మహానంద ♦ వైభవంబు
 గాన మొనరించు నీయందు ♦ గానబడవు
 నీవు నాటి ప్రభాతాల ♦ నీవు నీ క
 వోష్టరక్తంబు చల్లారి ♦ పోయె నేమొ
 నీవు పందలమాటున ♦ నిరికినావు
 నీవు బేరుల పణిజల ♦ నిలిచినావు
 నీవు కడుపుకక్కుర్తికి ♦ నీల్లినావు
 నీవు చావన్న భయపడి ♦ పోవుచుంటి
 వకట ! మూన్నాళ్లు నీబ్రతు ♦ కగునొ కాదొ
 నీ కళాధ్యాంతమందు ♦ వినిశ్చితంబు
 నైన తేజస్సులేదు ; నీ ♦ యంత నీవు
 లేచునట్టి మనోబలం ♦ బాచికొన్న
 వారి కాణాచి నీకు ని ♦ వాసభూమి
 గాగఁ దోచెను; తమ్ముడా ! ♦ వీగిపోయి

నావు భావదాస్యాన ను ♦ న్నావు భైక్షి
 కంబు నైసట్టి స్వర్గంబు ♦ గట్టుచుంటి
 విది విషాదంబు వదలు మా ♦ దృక్పథంబు.
 ఐంద్రజాలకుని కరాన ♦ నలరునట్టి
 కుంచె విశ్వరూపంబుఁ జూ ♦ పించి నీకు
 నీవు నిలువెల్ల విశ్వ రూ ♦ పావనధము
 గాగ నందఱు నీవుగాఁ ♦ గాంచవేమి?
 అస్తిపంజరమున ప్రోగు ♦ లైన రేణు
 కా నికాయమె కాయంబు ♦ గాన నీ స్వ
 మాతృపుత్రుల గర్హింప ♦ మానుకొమ్ము
 నీ కులాచారములు నీవు ♦ నిశ్చయించు
 కొన్న వనుకోకు ; ప్రాతవి ♦ క్రొత్త లందు
 గలఁవఁ జూడకు ; నీదు స్వ ♦ ర్గమును నీవు
 కట్టుకొమ్ము వివాదాల ♦ నెట్టుకొమ్ము
 నీవు జగతి కాదర్శమై ♦ నిలిచి నీదు
 విజయము చరాచరాల దీ ♦ పింపనిమ్ము
 తమ్ముడా ! నీ పదమ్ము వ ♦ క్రమ్మునేయ
 కిదె నురాసవ మిదె బహు ♦ భేషితార్థ
 మైన మహాసీయజీవిత ♦ మదె స్వరాజ్య
 వీధి ; యిట్టి జాతీయ జీ ♦ వితమునందు
 వెన్నెముక జారనీక నీ ♦ మేరుదండ
 మును ప్రతిష్ఠించు దేశాన ♦ మోసులెత్త
 కీర్తి రేకెత్త తమ్ముడా ! ♦ కినుక మాను.

దేశమాతదండకము

శ్రీమన్మహాభారతాంబా ప్రపూర్ణ ప్రభాభాసురోదీర్ణ సౌనర్య
వర్ణావలంబా నిరాలంబ దంచాద్యనంతప్రలంబా లసత్ చారు శృంగార
సంపత్కదంబా భవచ్చిత్రచారిత్ర్యముల్ స్తోత్రపాత్రంబులై మిత్రసంప
త్సదారామచైత్రంబులై లోకకల్యాణ నూత్రంబులై జన్మ జన్మాంత
రాదర్శపాత్రంబులై యెన్న నెన్నం బవిత్రప్రధానంబులై క్షేత్రమున్
క్షాత్రముగ గల్గి వెల్గొందు; నీరూపు నీమోజ నీశక్తి నీకీర్తి యెవ్వరు
వర్ణించుశక్యంబు తల్లీ! జగత్కల్పవల్లీ! మతల్లీ! సముల్లాసహాసనా
వాసవాదిప్రజావందితా హిందుమాతా కనత్కాంతిపూతా గుణ
ఖ్యాత సత్కళ్యపబ్రహ్మనంజాత నీశీర్ష మాచంద్రసూర్యాది తారగ్రహ
నీకముల్ సప్తలోకంబులన్ దాటి భాసిల్లు నీపాద మీసప్త సాతాళ
లోకంబులన్ మిరి రాజిల్లు నీయిల్లు ముక్కిటివేల్పుల్ మహాజీవ
జీవాణువుల్ జంగమస్థావరంబైన యీసర్వ విశ్వప్రపంచంబు నెంచన్
గళావాసమై యొప్పు నొప్పుల్ ఘటించున్ భవన్నస్తకన్యస్తమై వెల్లు
జాబిల్లి విన్నాణముల్ సొంపునింపారు మేల్రత్నవై ధూర్యగోమేధికా
మూల్య మాణిక్యసంస్థాపితంబై ప్రకాశించు నామేల్ కీరీటంబు దీపించు,
నీరూప మోంకారమేమో నిరాకారమో లేక సాకారమో పంచ
తన్మాత్రులన్ గల్గియున్ సత్యమిథ్యాది సంకల్పముల్ గల్గి, నీనాధ్వనుల్
చెప్పలేనట్టి నీయట్టిదివ్యావతారంబు ఘోరార్తి సంహారమమ్మా! శుభా
కార నీకొప్పుపై వెండిచామంతిపూవోయనన్ జెల్లు కైలాసమున్ చంద్ర
చూడాకలాపంబుతోనాడు గంగాధరుం డెంతయున్ నాగరంబై వ్రదీ
పించు నీనీలపుంగుంతలంబుల్ హిమాద్రి ప్రభాభాసితంబుల్ వియద్గంగ
యున్ బ్రహ్మపుత్రానదుల్ నీకు రత్నాలహారాలుగా నీమెధన్ వేడ్క

వేలాడుచున్ లోకకల్యాణమున్ చేయుచున్ బ్రాయికంబై సదా
 పారుచున్ గేరుచున్ నీరు మున్నీరుగాఁ జేసి వాసిన్ వెసన్ భూము
 లన్ బుట్టలఁ పైరుపంటల్ ఫలింపంగ మాగాణిగాఁ జేసి కేదారముల్
 రాజనాలన్ విరాజిల్లగా నీకవే పచ్చలున్ ముత్యముల్ దాపియున్నట్టి
 వభృమల్ బుటేదారు చౌకట్లు రంగార సింగారమై రంగురంగుల్ పిసాలించు
 చున్ కంచుకంబోయనన్ వింధ్య యొడ్డాణమై కృష్ణ గోదావరీ భూరి పుణ్య
 ప్రపంతుల్ నితాంతప్రమోదంబులై మేఖలన్ బోలు నయ్యంగవంగల్
 కళింగంబు కాశ్మీర సౌవీర సౌరాష్ట్ర కేరాళ పాంచాల కర్ణాట ఛప్పన్న
 దేశంబులే గళ్యచీరల్ బిరాఁజ దగన్ దాల్చి యొయ్యూర మేపారగా
 బంధురంబైన సౌందర్యమున్ గల్గి త్రింశ నృహకోటిసంతానమున్
 తన్ను నిత్యంబు పూజింప భావింప నర్థింప నర్థిన్ ప్రదీపించు నీ వెన్నో
 విన్నాణముల్ గల్గి యెన్నో మహావిద్యలన్ తంత్రమంత్రంబులన్ పెద్ద
 యంత్రంబులు సల్పి శిల్పాది బత్కర్మనిర్మాణ నిర్వాచ్య నిర్ద్వంద్వ
 నిర్మాణ నిస్తంద్ర సాండ్రప్రభాగారముల్ గల్గి వెల్లొందుచున్ సర్వ
 ప్రపంచంబు తన్నెంతయున్ దేహిదేహీ యటంచున్ కరాజ్జంబులన్
 సాచి యాచింపగా కుక్షి నిండారగాఁ బోసి పోషించుచున్ లోకమాతా
 కృతిన్ దాల్చి కర్ణాదివిఖ్యాత తేజస్సులౌ మేటి దానప్రవీణుల్ (పురాణ
 ప్రసిద్ధంబులౌ దివ్యచారిత్రముల్ గల్గి), వీరారులన్ జీల్చి చెండాడు
 నుద్దండకోదండపాండీత్యముల్ గల్గు శూరుల్, మహావీరులు సాహ
 సోదారులున్ గల్గి సావిత్రి సీతాసతీ పార్వతీ భారతీ ముఖ్యసాధ్వీమణుల్
 సీయశోకారవంబుల్ ప్రపంచంపగాఁ గాళిదాసుండు వ్యాసుండు వాల్మీకి
 బౌణుండు నన్నయ్య తిక్కన్న సోముండు శ్రీనాథుడున్ భట్టు పోతన్న
 గూరన్న సీకేర్తినిన్ బాడి సీఖ్యాతినిన్ వ్రాసి నీవన్నవాసిఁ బ్రతిష్ఠించి
 రా జౌద్ధచార్యాకాశాలికానీక శాక్తేయ సిద్ధేశ్వ రాద్వైత ద్వైత
 ప్రజాపత్య-మై రాళదారాళ విశ్వేశ్వ రానేక పాషండ బ్రహ్మండ

మాయా మతాచార్యసంక్షీరణమై సీమనోపేధి ధారాశమార్గంబునన్
 బోయి యెంతో స్వతంత్రించి రూపించి దీపించుదీపాకృతిన్ ప్రాకృతిన్
 వైకృతిన్ సంస్కృతంబై సనీయాస మత్యంతచోద్యం బభేద్యం బవేద్యం
 బసాధ్యంబు నైయున్న నెన్నో అభిప్రాయభేదంబులన్ గల్గి సేపుత్రు
 లాత్మైకమత్యంబు వర్జించి నిర్జించి దుర్జేయులై యొండునొండున్ విత
 ర్కించుచున్ విద్య గోల్పోయి వెంటన్ విదేశీయులన్ జేరి అవ్వారిగా
 వారికారుణ్యముల్ గోరి యాత్మీయ రక్తంబుచే భూమి సిక్తంబుగా
 జేసి పేరుల్ ప్రతిష్ఠల్ సశింపన్ గృశింపంగ ఈ ప్రాజ్యరాజ్యంబు పూజ్యం
 బుగా నుండిపోవక ముసల్మానులుక వచ్చి నిచ్చన్ స్వరాజ్యంబు స్థాపిం
 చినా రంతటక దానిసత్యంబు ప్రారంభమై వారియాస్థానసీమన్ వహల్దారు
 సర్దార్ జమాదార్ సుబేదారు లన్ పేర నుద్యోగముల్ పూని ప్రేమన్
 అదే మోక్షమున్ స్వర్గముక శాంతముక దాంతముక గాగ భావించి
 వెయ్యేడు లున్నారు ఆకాల మారీతి యాతీరు లాపద్ధతుల్ శాంతికిక
 ఆలవాలంబులై జాతికిక మిక్కిలిక పొందికక దెచ్చి యిచ్చాపిలా
 సంబులక కాలముకబుచ్చి రాదారి వేరయ్యె నయ్యో యయో
 మార్గముక లేదు.

నీతి పద్యములు

ఆ. వె. ఈశ్వరుండు మనల + నేనాడు కాపాడు
మనము నీశ్వరు నెడ + మాపు తేపు
వేడుకొనగవలయు + తోడునీడై యుండ
దాన జయము లెన్నో + కానగలము.

ఆ. వె. నిజము చెప్పవారె + ప్రజలలోఁ బెద్దలు
విద్య చెప్పవారె + విబుధు లనగ
నీతి చెప్పవారె + నిజముగాఁ జట్టాలు
మంచి నెప్పుడు గౌర. + వించవలయు.

తే. గీ. దయయు ధర్మంబు సత్య శాం + తములు గలుగు
నుగుణసంపద గలవారె + సూరిజనులు
విద్య యున్న వివేకంబు + వెలయకున్న
వారి చదు వేల వట్టి ని + వ్ఫలము సుమ్ము.

తే. గీ. విద్యచే వివేకంబు వి + వేకమునను
మంచిదశ వచ్చు దానిచే + మానవుండు
పూజ్యుడగు గాని, ధనముచే + బూజ్యుడగునె
కాంతిగలరాళ్ళై రత్నాలు + గాఁ దలంతు.

తే. గీ. పాపములు చేయువారి కా + పదలువచ్చు
కోపమున మండిపడువారి + కొంప మునుగు
కడుదురాశ గల్గినవారె + చెడెద రెప్పుడు
మంచివారికి నివి కూడ + వెంచి చూడ్తు.

తే. గీ. ప్రజలఁ గాచెడుకొఱకు నీ ♦ శ్వరుఁడు గలఁడు
ఈశ్వరుని ప్రజ లెపుడు ప్రా ♦ ర్థింపవలయు
కోరికలు దాన మనకు నీ ♦ డేరుఁగాన
నింతకన్న మహాభాగ్య ♦ మేది గలదు.

తే. గీ. ఉదయమున తూర్పుదిశ సూర్యుఁ ♦ డుదయమగును
పక్షు లాసంగతి నె పాట ♦ పాడుచుండు
పూలు వికసించు పొగమంచు ♦ రాలుచుండు
అట్టిసమయాలు గనుట భా ♦ గ్యంబు గాడె.

తే. గీ. పక్షు లెన్నెన్నో చెట్లపై ♦ పాట పాడి
వనమహాలక్ష్మి కయ్యదే ♦ స్సాగతంబు
లిచ్చుచున్నవి హారతు ♦ లిచ్చుచున్న
వదిగొ యెఱ్ఱగల్వలు చెర్వు ♦ లనెడు మిషను

తే. గీ. చదువు వచ్చిన లోని నీ ♦ చత్వబుద్ధి
మారవలయును లేకున్న ♦ మానవుండు
ఘనమహాకార్యములు నేయ ♦ పనికిరాఁడు
గాన చదువు నుదారత ♦ గలుగవలయు.

తే. గీ. నీచులకు పెద్దభావాలు ♦ తోచ వెపుడు
హీను లెప్పుడు పరుల నిం ♦ దించు చుండు
రాతతాయులు దుష్కృతు ♦ లాచరింతు
రట్టివారలవిహితంబు ♦ పట్టరాదు.

తే. గీ. పరులధనములు హరియింప ♦ నరుగవలదు
పరుల నిందించి నేరాల ♦ పన్నవలదు
పరుల చెజ్చెడునుగులను ♦ తెఱవరాదు
మంచిమార్గాన నడుచుట ♦ కెంచవలయు.

తే. గీ. దానధర్మాలు చేసెను ♦ మానవుండె
మంచిపేరును కీర్తి గ ♦ డించగలడు
తనకుఁ గలిగినదితరుల ♦ పనికి నిడుట
యన్న నెంతకష్టము చాత ♦ యన్న నతఁడె.

తే. గీ. కనికరము లేనివాఁడు దుః ♦ ఖములఁ బొందు
పరులదుఃఖాలు గని బాలి ♦ పడెడువాఁడు
మంచిమార్గంబు ప్రజకు బో ♦ డించగలడు
చేరి ప్రజలెల్ల వాని పూ ♦ జింపగలరు.

తే. గీ. ప్రభువుతోడను ప్రజలను ♦ బ్రజలతోడ
ప్రభువు కలహింపరా దెట్టి ♦ పనుల నైన
ప్రభువు ప్రజలును దేశంబు ♦ బాగునేయ
వలయుఁగాని రక్తము చిమ్మ ♦ వలను పడదు.

తే. గీ. తెలివి గలిగిన తనమేలు ♦ తెలియవలయు
తనదుమేలుచకై యెట్టి ♦ తప్పునైన
చేయఁగారాదు హింసలు ♦ చేయరాదు
మంచిమర్గాన నెప్పుడు ♦ మనలవలయు.

తే. గీ. పెద్దలను జూచునెడ గౌర ♦ వింపవలయు
మంచి చెప్పిన విని వ్రవ ♦ రించవలయు
చెడ్డవారలమైత్రి వ ♦ ర్జింపవలయు
నీతిగా రాజకీయాల ♦ నెగ్గవలయు.

తే. గీ. తనదులోతును గుట్టు నె ♦ వ్వనికిఁగూడ
చెప్పగారాదు చెప్పిన ♦ ముప్పు వచ్చు
ఏ రహస్యంబునైనను ♦ ఏ నిగూఢ
తత్త్వమైనను యోచించి ♦ పలుకవలయు.

తే. గీ. చాటునను గూడ పాపంబు ♦ సలువరాదు
నవ్వులకునైన కల్లల ♦ నాడవలదు
హానివచ్చిన శాంతంబు ♦ మానరాదు
కాలమును వట్టిమాటలఁ ♦ గడవరాదు.

తే. గీ. గడియగడియలుగా మారి ♦ నడచిపోవు
కాల మెప్పుడు చెడి నృథా ♦ గడవవలదు
నడచునట్టికాలముగను చ ♦ గ్గములుపెట్టి
లాగినను రాదు మోము మే ♦ లాగునను.

తే. గీ. మందబుద్ధికి తిండి చూ ♦ నంద ముందు
నీచునకు గౌరవంబులు ♦ తోచ నెప్పుడు
అల్పుఁ డధిపతియైన క ♦ య్యములుబెట్టు
సతి పతివ్రత కానిచో ♦ చావు దెచ్చు.

తే. గీ. ధనము గలిగిన యంతనే ♦ ఘనత రాదు
ఘనత కావలె నన్న యో ♦ గ్యతయు వలయు
యోగ్యతనునది జన్మలో ♦ నుండు నిజము
జన్మ మంచిది కావలె ♦ జనుల కెప్పుడు.

తే. గీ. ఆపదలయం దదైర్యంబు ♦ నందవలదు
నిందఁ జేసిన మదిలోన ♦ కుందవలదు
ఫలము గనుదాఁక యత్నంబు ♦ వదలవలదు
చెనటివారలన్నేహంబు ♦ చేయవలదు.

తే. గీ. కాల మెప్పుడు నొకరీతి ♦ గడువబోదు
కష్టసుఖములు వచ్చుచుఁ ♦ గడచుచుండు
మంచిచెడ్డలు నిలుచు ప్ర ♦ పంచమందు
కలిమిలేములు రెండును ♦ కలుగుచుండు.

తే. గీ. ధనము వచ్చును పోవును ♦ దానికొఱకు
వడ్చినను రాదు నవ్విన ♦ ఎగిరిపోదు
కాలమునుబట్టి భాగ్యంబు ♦ కలుగుచుండు
కాన కాలంబు బండి చ ♦ క్రంబుఁబోలు.

తే. గీ. విద్య నేర్చిన జగమెల్ల ♦ విశద మగును
జగములోపల నున్నవి ♦ సొగసు లెన్నో
కన్నులకుఁ దోచు వస్తువు ♦ కన్న చువు
వలన దోచువస్తువులనే ♦ తెలియవలయు.

తే. గీ. ఖోకిలరవంబునకు కాకి ♦ కూతలకును
భేదమున్నట్లే జనులలో ♦ భేద ముండు
వంశమునుబట్టి మాటలు ♦ వచ్చుచుండు
మాటయే చెప్పు మనుజుని ♦ పాటవంబు.

తే. గీ. చెప్పినట్టుల నుజునులు ♦ చేయుచుండ్రు
చెప్పి చేయగఁజాలరు ♦ చెనటిప్రజలు
చెప్పటన్నది తనయంశ ♦ నొప్పు నందు
దాని ఖండింప నాత్మ హా ♦ త్యగఁదనర్చు.

కం. ఆడినమాటలు తప్పేడు
వారు మహాపాపములను ♦ బడయును సీచుం
డాడినది తప్పు నుజునుం
డాడిన మతి తప్పుఁగోవఁ ♦ డవి గావించున్.

తే. గీ. ఉన్న దున్నట్లు చెప్పును ♦ సుత్రముండు
ఉన్న దానిని మాని నీ ♦ చుండు చెప్పు
నిజము చెప్పిన కలహంబు ♦ నెరవలదు
భ్రాతలుగ నెంచవలయు ప్ర ♦ పంచజనుల.

తే. గీ. చాటునను గూడ పాపంబు ♦ సలుపరాదు
 నవ్వులకునైన కల్లల ♦ నాడవలదు
 హానివచ్చిన శాంతంబు ♦ మానరాదు
 కాలమును వట్టిమాటలఁ ♦ గడవరాదు.

తే. గీ. గడిచుగడిచులుగా మారి ♦ నడచిపోవు
 కాల మెప్పుడు చెడి నృథా ♦ గడవవలదు
 నడచునట్టికాలమును ప ♦ గ్గములుపెట్టి
 లాగినను రాదు పొందు మే ♦ లాగునైన.

తే. గీ. మందబుద్ధికి తిండి చూ ♦ నంద మును
 నీచునకు గౌరవంబులు ♦ తోచ నెప్పుడు
 అల్పుఁ డధిపతియైన క ♦ య్యములుబెట్టు
 సతి పతివ్రత కానిచో ♦ చావు దెచ్చు.

తే. గీ. ధనము గలిగిన యంతనే ♦ ఘనత రాదు
 ఘనత కావలె నన్న యో ♦ గ్యతయు వలయు
 యోగ్యతనునది జన్మలో ♦ నుండు నిజము
 జన్మ మంచిది కావలె ♦ జనుల కెప్పుడు.

తే. గీ. ఆపదలయం దదైర్యంబు ♦ నందవలదు
 నిందఁ జేసిన మదిలోన ♦ కుండవలదు
 ఫలము గనుదాఁక యత్నంబు ♦ వదలవలదు
 చెనటివారలన్నహంబు ♦ చేయవలదు.

తే. గీ. కాల మెప్పుడు నొకరీతి ♦ గడువబోదు
 కష్టనుఖములు వచ్చుచుఁ ♦ గడచుచుండు
 మంచిచెడ్డలు నిలుచు ప్ర ♦ పంచమందు
 కలిమిలేములు రెండును ♦ కలుగుచుండు.

తే. గీ. ధనము వచ్చును పోవును ♦ దానికొఱకు
ఏడ్చినను రాదు నవ్విన ♦ ఎగిరిపోదు
కాలమునుబట్టి భాగ్యంబు ♦ కలుగుచుండు
కాన కాలంబు బండి చ ♦ క్రంబుఁబోలు.

తే. గీ. విద్య నేర్చిన జగమెల్ల ♦ విశద మగును
జగములోపల నున్నవి ♦ సాగసు లెన్నొ
కన్నులకుఁ దోచు వస్తువు ♦ కన్న చనువు
వలన దోచువస్తువులనే ♦ తెలియవలయు.

తే. గీ. కోకిలరవంబునకు కాకి ♦ కూతలకును
భేదమున్నట్లే జనులలో ♦ భేద ముండు
వంశమునుబట్టి మాటలు ♦ వచ్చుచుండు
మాటయే చెప్పు మనుజుని ♦ పాటవంబు.

తే. గీ. చెప్పినట్టుల నుజనులు ♦ చేయుచుండ్రు
చెప్పి చేయగఁజాలరు ♦ చెనట్టిప్రజలు
చెప్పుటన్నది తనయంశ ♦ నొప్పు నందు
దాని ఖండింప నాత్మ హా ♦ త్యగఁదనర్చు.

కం. ఆడినమాటలు తప్పెడు
వాఁడు మహాపాపరా లను ♦ బడయును నీచుం
డాడినది తప్పు నుజనుం
డాడిన మఱి తప్పుఁగోవఁ ♦ డవి గావించున్.

తే. గీ. ఉన్న దున్నట్లు చెప్పును ♦ నుత్తముండు
ఉన్నదానిని మాని నీ ♦ చుండు చెప్పు
నీజము చెప్పిన కలహంబు ♦ నెరవవలదు
భ్రాతలుగ నెంచవలయు ప్ర ♦ పంచజనుల.

తే. గీ. కలిసికట్టుతనంబులోఁ ♦ గలదుమేలు
కలహమున నుంతలాభంబు ♦ కలుగఁబోదు
కలహ మజ్ఞానగాఢాంధ ♦ కార మందు
మానవులు గ్రుడ్డివారలై ♦ మసలరాదు.

ఆ. పర్వతంబు లెత్తి ♦ పడవేయవచ్చును
సంద్ర మీదియూది ♦ సాగవచ్చు
గాని నేవవృత్తి ♦ గావింపఁగారాదు
యెట్టివానికైన ♦ హీన మదియు.

తే. గీ. ప్రాణమునకన్న ఘనము మ ♦ ర్యాద గాన
ప్రాణ మేగిన మర్యాద ♦ బాయరాదు
నీతి గలవాడె మర్యాద ♦ నిలుపఁగలఁడు
నీతి లేనివానికి పాప ♦ భీతి లేదు.

ఆ. వంగుకొలఁది ధనువు ♦ బోణంబుకడునాటు
నీచుండట్లు వంగఁ ♦ జూచునెడల
హానినేయ మదిని ♦ ఆలోచనము నేయు
గాన నమ్మరాదు ♦ హీను నెపుడు.

ఆ. చెడ్డకాల మన్న ♦ చీకటివంటిది
బాంధవుండె కానఁ ♦ ఁడఁడు నుండు
ధనము దంధనమని ♦ తర్కించుమానవ
కోటి బానిసలుగ ♦ కూల్చివేసె.

తే. గీ. ధనమునకు దాను లీధరా ♦ స్థలమునందు
ధనము లేకున్న మనుజుఁ ♦ వనము లేదు
ధనము సకలార్థధర్మసా ♦ ధకముగాన
ధనము గడియింపవలెనఁడు ♦ ధర్మవిదులు.

తే. గీ. బొప్పి గట్టినగాని యే ♦ పురుషుడైన
తెలివి నొందడు లోకంబు ♦ తెలియఁబోడు
రాళ్ల దెబ్బల గోరింట ♦ రంగొసంగు
మనుజుఁ డగచాటులనె గాని ♦ మాటఁడెపుడు.

ఆ. ఋణము నేయరాదు ♦ ఋణవాతలగువారి
పొందు నేయరాదు ♦ మందుకైన
వడ్డి గొనెడువాఁడు ♦ పరమపాపాత్ముఁడు
కటిక వానికన్న ♦ కఠినతముఁడు.

ఆ. బండి తోలువాఁడు ♦ పశువుల హింసించు
పూటకూండు డబ్బు ♦ పుచ్చుకుండు
పాపమన్న నివియె ♦ లోపభూయిష్ఠముల్
తంతులిలఘాత ♦ తప్పలేదు.

ఆ. జపము నేయువాఁడు ♦ పరమేశ్వరునిభక్తి
సలుపువాఁడు దీక్ష ♦ నిలుపువాఁడు
సద్గుణంబు లుండి ♦ సాగింపవలె; లేని
యెడల వాఁడు నేల ♦ మడియఁ గలఁడు.

మూర్ఖుడు

ఆ. మంటవలెను పెద్ద ♦ మహాలాభుకై వడి
అకసమున నూర్చు ♦ డదిగో పొడమె
నింత పెద్దవెలుగు ♦ నెవరు గావించిరో
యేమొ యెఱుకఁ జెప్ప ♦ నెవరితర్హము.

ఆ. నూర్యఁ డుదయమైన ♦ చుక్కలు దాగెను
చందమామ మోము ♦ చాటువైచె
పక్షు లవిగొ చెట్ల ♦ పాటలు పాడుచు
సంతసించు మనము ♦ సంతసింప.

ఆ. నూర్యఁ డొక్కఁడున్న ♦ చుక్కలు దీపాలు
ఉండగా నగత్య ♦ ముండఁబోదు
మనము బ్రతుకునట్టి ♦ మార్గంబు లన్నియు
నూర్యనందు మనము ♦ చూడఁగలము.

కా కి

ఆ. కాకి మెతుకు లేరి ♦ కడు కష్టమున మన
దెబ్బలు పడకుండ ♦ తేరితేరి
లేచి పరువులెత్తి ♦ రెక్క లల్లార్చుచు
జీవములను బుచ్చు ♦ వేవిధాల.

ఆ. కాకి కష్టజీవి ♦ కోకిల సుఖజీవి
కోకిలంబుగ్రుడ్లు ♦ కాకి పొదుగు
కాకికోకిలంబు ♦ కయ్యంబు లాడును
తప్పు దేనిదన్న ♦ ముష్సవచ్చు.

ఆ. కాకి దొంగ యనుచు ♦ లోకంబు పలుకును
దొంగతనము దాని ♦ తోడఁగూడి
యెవరు నేర్పినారో ♦ యెవ్వరుచేప్పరు
తిండిదొంగ కాకి ♦ తెల్లయివలయు.

కోతి

ఆ. కొండమీద కోతి ♦ కూర్చుండి నేను బ్ర
హ్మాండనాయకుండ ♦ ననుచు జెప్పు
క్రింద దిగినకోతి ♦ కండమా చందమా
వెక్కిరించు మూతి ♦ కిక్కురించు.

ఆ. పాలు నీరు పోసి ♦ పవళింపజేసి చి
న్నారిబిడ్డ తల్లి ♦ విడుచుగాని
కోతి బిడ్డ విడువ ♦ దేతీరునైనను
ప్రేమ యన్న నెఱుంగు ♦ నామె యొకతె.

బంటి

ఆ. బంటి చిన్నదైన ♦ బాగుగా నున్నది
పైకి నెగురవేసి ♦ పట్టుకొందు
దొరకకున్న దాని ♦ పరు గెత్తికొనిదెత్తు
ఎవ్వ రెంతడిగిన ♦ నియ్య నింక.

ఆ. పెట్టియందు నాన్న ♦ పెట్టినబట్టలు
తీసివేసి బంటి ♦ వేసికొందు
బంటి బడికిపోవు ♦ సంతదాశను నాడి
దాచుకొందు వెనుక ♦ చూచుకొందు.

ఆ. బంటికన్న మంచి ♦ వస్తువు లేదు నా
బంటి చెడదు చెడును ♦ బంటివూలు
పండ్లకంటె మరియు ♦ బంగారమునకంటె
బంటి మేలు నన్ను ♦ బాయ దెవుడు.

పు వ్వు

ఆ. చెట్లపూలు కోసి, ♦ చెల్లెలు జడయందు :
పెట్టుకొనియె నేను ♦ పెట్టుకొనట
కేది జడయటంచు ♦ వాదించు మాయమ్మ
యేమిచెప్పఁగలదో ♦ యేమొ యిపుడు.

ఆ. పువ్వులను గులాబి ♦ పూచిననాఁడె మా
యమ్మ నన్ను చూచి ♦ అదిగొ అనియె
నేను దానితీరు ♦ దానిసౌందర్యంబు
దానితావి గనఁగఁ ♦ దలఁతు నెపుడు.

బొమ్మలు

గీ. చెల్లె లెప్పుడు నాతోడఁ ♦ చెప్పకుండ
లక్కపిడతలతోడ పె ♦ ద్దక్కఁగూడి
యాడుకొను బొమ్మపెండ్లిండ్ల ♦ నట్లే వేగ
అన్నమును తిని వెళ్లి నే ♦ నాడుకొందు.

ఆ. వె. బొమ్మలన్న నాకు ♦ బొత్తిగా తెలియవు
పెండ్లియన్న నెవరి ♦ పేరుబెట్టి
చేయుచుందు రదియు ♦ చెల్లెకే చెప్పను
చెప్పకున్న అక్క ♦ చెప్పఁగలదు.

ఆ. ఆటలందు నాకు ♦ ఆటవాటు లేకున్న
ఆటలన్న నెంతో ♦ యాస ; గాని
తోడివారు నన్ను ♦ తోడ్కొనిపోవరు
వెళ్లలేను నేను ♦ వీధులందు.

ఆ శ్రీ ర్వా ద ప ద్య ము లు

శా. శ్రీలీజాలగ నేర్చుసర్వజగముల్ ♦ నేవింపగానోర్పు నే
 వేశన్ బాంనువిమిశ్రితాంబుకణమున్ ♦ విశ్వంబుగా మార్పు మా
 యాలంకారము లార్పు నేసహజ మ ♦ బ్జాతోద్భవాండంబుగా
 లీలం దీర్చెనొ యాస్వభావబల మో ♦ లిన్ శాంతిచైతన్యమై
 చాలన్ గూర్చుత మీవధూవరులకున్ ♦ సౌభాగ్యమారోగ్యమున్.

సీ. నీతాపతివ్రత ♦ చెలగిరాఘవునకు
 మించువేడుక నల ♦ రించునట్లు
 దుక్కిణీరమణిసా ♦ రున నొప్పి శ్రీకృష్ణు
 మది కన్దురాగంబు ♦ మలపినట్లు
 దమయంతియింతి స్వాం ♦ తములోన నలుని నా
 రాధించి కరము గ ♦ రంచినట్లు
 ఆర్యామహాదేవి ♦ యమలశీలముచేత
 స్థాణుని వలపించి ♦ తనరినట్లు

గీ. వినయసౌశీల్యచారు వి ♦ వేకములను
 విభుని నలరించుఁగాత న ♦ ద్విధులచేత
 లలితవిమలానురాగవ ♦ ల్లరులచేత
 వనిత నలరించుఁగాత యీ ♦ వరగుణుండు.

తే. లతలయందు కపోతదం ♦ పతులయందు
 దినములందున చంద్రచం ♦ ద్రికలయందు
 నెడ తెగనిమైత్రి మీలోన ♦ నెగడుఁగాక
 పటములను గానబడు వధూ ♦ వరులలీల.

తే. కోకిలముజంట మావిపై ♦ గూరుచుండి
మధుసమయగీతికలు సుధా ♦ మధుర మొలుక
బాడిప్రకటించు సనురాగ ♦ పాటవంబు
లాశ్రయించుత మిమ్ము న ♦ న్యోన్మయైతి.

తే. హల్లకములందు నవవల్ల ♦ వాళియందు
కలితకల్లోలిసీజల ♦ కణములందు
రాగమలరారు నది యస్థి ♦ రంబుజేసి
మీదురాగంబు స్థిరము గా ♦ వింపవలయు

మ. ప్రతిరాగంబున తేజమున్నది సుధా ♦ వారాశితో దాని సం
ప్రతిసేయన్; వలదంచుఁ జెప్పె నొకస ♦ ద్రాగప్రవిష్టుండు మా
శీతరం బేదియుఁ బోల్చు దోఁప దిక మీ ♦ యిచ్చన్ బ్రదిపించునం
చితరాగంబె యెనంగు మీయుభయ హృ ♦ త్సనూపకాశంబులన్.

సీ. ఉరముపై నెక్కించె ♦ నువిద నొక్కవిభుండు,
సగచీర నిడె నొక్క ♦ సదయహృదయ
అర్ధాంగిగాఁ జేసె ♦ నతివ నొక్కవరుండు
అమృగాఁబడె నొక్క ♦ యతివమిన్న
ప్రాణార్థములు నిచ్చె ♦ బడఁతికొక్కప్రభుండు
తలమోసె పతినిొక్క ♦ తలిరుబోడి
రణములు భేదించె ♦ రమణీకై యొకభర్త
వలువ లిచ్చెను నొక్క ♦ వనజగంధి

తే. ఇట్లు లన్యోన్యప్రేమచే ♦ నెందఱెంద
రవనియందుఁ బుణ్యశ్లోకు ♦ లై నవారొ
అట్లు మీమిధునంబు మో ♦ హనురాగ
రాగసంయుక్తమై ♦ ధాతిగ్రాలుగాక,

సీ. హవ్యావధూమణి ♦ యాదంప్రవక్తకు

మించువేడుక నల ♦ రించునట్లు

సత్తియైన కతదానా ♦ చతురతశ్రీహనున్

మది కనురాగంబు ♦ మలపినట్లు

లల జలీఖాసుండ ♦ రాంగి యూనూవునా

రాధించి కరముఁగ ♦ రంచినట్లు

శ్రీయాయెషాదేవి ♦ చెలఁగిమహమ్మద్ర

సూలును వలపించి ♦ చొక్కినట్లు

తే. వెలయు నీ వధూవరులకు ♦ నెలమి నిత్య

మంగళము గూడ, జయము దే ♦ వాంగనాళి

దివిని బాడగనాశీర్వ ♦ దించి వేడ్క

గ్రాలు నుంరాలిషాయను ♦ కవి యొకండు.

శ్రీ పంచమ జార్జి రాజరాజేంద్రుని

హిందూ దేశాగమనము

ఉ. ఆయత హిందుదేశమున + కంతకు ద్వారముగాగ నొప్పు బాం
బాయిపురంబులో మొదటఁ + బాదము మోపిన చక్రవర్తి జా
ర్జీ యఖిలావసీపతికిఁ + జెన్నలరారెడు మేరిరాణికిన్
శ్రీయును సౌఖ్య మాయువును + నేమము నప్పరమేశుఁ డీవుతన్.

ఉ. అగ్గురిచే బ్రతిష్ఠితము + హైందవ రాజ్యరమావధూటి దు
ర్మార్గుల చేతిలోఁ బడి క్ర + మంపడి యశ్రులు గాల్పగా దయా
భర్గుఁడు లండనాధిపులఁ + బంపి హితంబిడి సంస్కరింపఁగా
స్వర్గమునుండి దూతగను + బంపిన జార్జీకి మంగళంబగున్.

నీ. ఎవని రాజ్యంబున + నినుఁ డస్తమింపక
గలకాల మొకరీతి + గాచునొక్కొక్క
ఎవని పాలనమున + గువలయప్రియుఁ డింత
పక్షభేదము లేక + పరగునొక్కొక్క
ఎవని వీక్షణమున + నెనయు దయావార్ధి
పరదలై దేశాన + బారునొక్కొక్క
ఎవని తేజంబున + నెల్ల సత్సంతతు
లంతకంతకు కళా + భ్యానులైరొ

గీ. అట్టి కల్యాణనిపుణుఁ డై + నట్టి ధైర్య
శౌర్య విస్ఫూర్తి మా జార్జీ + చక్రవర్తి
నకల విద్వేషనమవర్తి + శాంతమూర్తి
వచ్చె భరతవర్షపు తనఁ + ఫలముచేత.

ఉ. ఎప్పుడు వచ్చునో ప్రభువు ♦ నెప్పుడు చూచెదమో హృదబ్జముల్
విప్పగ మాయించు డెవుడు ♦ వేడుక వచ్చునో యంచు నింపు సౌం
పొప్పగఁ జూచు కన్నులకు ♦ నుజ్జ్వలమైన వికాస మిచ్చి రా
నొప్పిన జార్జికిన్ శత జ ♦ యోదయముల్ పరమేశుఁ డీవుతన్.

సీ. సూర్యచంద్రులు గ్రంథఁ ♦ జూడ నంతటి రాజ్య

మేలురా జీదేశ ♦ మెప్పుడు జూచె

జాతివైషమ్యంబు ♦ నేతీరు నెఱుగని

నృపవర్యుఁ డీభూమి ♦ నెప్పుడు ద్రొక్కె

ప్రజలహితంబె నా ♦ నిజమైన హితమని

యెంచురేఁ డీవీర ♦ మెప్పుడెక్కె

నాగరికత్వంబు ♦ నాటి సింగారించు

నినచంద్రుఁ డా ఢిల్లీ ♦ కెప్పుడేగ

గీ. కరబదరమట్టు లీమహా ♦ ధరణిరాజ్య

భారము వహించు విభుఁ డెప్పు ♦ వచ్చె నిటకు

నేడు వీలెంచె మాబార్జి ♦ నేలతోడు

మేరిరాజ్ఞీ సహిత పరి ♦ వారుఁ డగుచు.

ఆ. ధరణిజాని లేని ♦ దర్బారు లెన్నె

వరుడులేని పెండ్లి ♦ పగిది సయ్యె

నేడు రాజ్యరమణి ♦ నిను పరించియు ఢిల్లీ

వీరమున నభీష్ట ♦ విభవమొందు.

సీ. అథాంగియై పతి ♦ సంటివచ్చెడు మేరి
 మంగళాంగికి శుభ ♦ మంగళంబు
 భరతవర్షపు రాజ్య ♦ భామిని కై నేయ
 జనుడెంచు జాజ్ఞకి ♦ జయము జయము
 పరమప్రీతిని ప్రజా ♦ పాలనం బొసరించు
 పార్లమెంటూరికి ♦ స్వాగతంబు
 హిందూమహాదేశ ♦ మీక్షింపవచ్చు రా
 చుట్టల కెప్పుడు ♦ శుభము శుభము

గీ. ధర్మసంస్థాపకుండు వి ♦ ద్యావిదుండు
 నైన నృపతి వరించిన ♦ యార్యవర్త
 దేశలక్ష్మికి విజయ మ ♦ ద్వేషదేవు
 దుజ్జ్వలితతేజు యువరాజు ♦ నోముఁగాక.

సీ. ఢిల్లీషీతంబెక్క ♦ వెళ్లరా దిపుడని
 చెప్పుమాటలు పెడ ♦ చెవినిబెట్టి
 అవ్యయు జనకుండు ♦ సధిపులై పాలించు
 నట్టి దేశం బేగ ♦ నవసరమని
 ముద్దారుబిడ్డల ♦ మురిపెంపు తల్లిని
 నొప్పించి శ్రమలకు ♦ నోర్చియోర్చి
 బహుయోజనంబులు ♦ పడరానిశ్రమల సం
 ద్రము దాటివచ్చిన ♦ ధైర్యశాలి

గీ. శౌర్యలక్షణ లక్ష్మీతుఁ ♦ ధార్యధర్మ
 విఘ్నంబు విద్యానవద్యప్ర ♦ విఘ్నంబైన
 శ్రీ మహాజార్జిచక్రవ ♦ ర్తికిని మేరి
 రాజ్ఞకి జయంబు భరత వ ♦ ర్ణంబునెల్ల.

చ. కనిన యనుంగుబిడ్డలను ♦ గారవ ముంచుచు మాసుఖంబులున్
దన సుఖమంచు మాశ్రమకు ♦ దాన నిమిత్తమటంచు నెంచు నా
జనని గతించె విష్ణోరియ ♦ సాధ్వీని; యాయమపుత్రు డెక్కరుం
డినుమడిఁ బ్రోచి తల్లి నపు ♦ డే ముపించె గృహభినించుచున్.

గీ. మున్ను యవరాజునై వచ్చి ♦ ముద్దులొలుక
నలఘుసంప్రీతి బ్రోచెద ♦ ననుచు ఒలికి
ఆదయామృతవృష్టి మా ♦ యందు గురుప
శ్రమయనక వచ్చితివి బార్తి ♦ చక్రవర్తి.

సీ. ఆత్మేశుఁ బాయక ♦ స్థాంగియై ప్రభుభక్తి
ప్రజలకు బోధించు ♦ పరమసాధ్వీ
తరుణు లందరికి నా ♦ భరణమై సుగుణ ర
త్నాకరమై యొప్పు ♦ నతిపమిన్న
ప్రీతితో నాగురు ♦ బిడ్డలఁ గని యెన్నొ
సిరిసంపదల దూగు ♦ తరళనయన
శాంతాది శమదమ ♦ స్వాంతయై విష్ణోరి
యారాణి మరపించు ♦ నమలచరిత

లఖల లక్షణలక్ష్మిత ♦ యైన లేమ
లలిత కళ్యాణగుణగణ ♦ ములకు దీవి
జారిజకి రాణి యలివేణి ♦ మేరిరాణి
సన్నతింపగ దరమె వా ♦ గ్గానికైన:

మ. చిరకాలంబున కార్యసోదరులు వి ♦ చ్చిన్నంబు గాకుండగా
మరలన్ గూడిరి హిందుదేశమున న ♦ న్మానిప నానామతాం
తరులై యుండిన గాక యింగ్లిషుప్రభు ♦ త్వం బీధరామండలిన్
ధరణీచంద్రులతోడ నిల్చి మము ని ♦ త్వం బేలు నిచ్చారతిన్.

- ఉ. భారతదేశ మంతయుఁ గృ * పాణము పట్టి జయించినాము నే
 డారయ దాని వీడవల * దంచు వచించిన వల్వదంటి వీ
 థానుణి భీముడున్ గెలువ * ధర్మజుఁ డేలినయట్లు లీవు వి
 స్ఫారవిసీతి ఛత్రమును * చాటిడి ప్రోవుము జార్జిభూవరా !
- ఉ. హైందవదేశ నాకకు భ * యంబిఁక లే దధికార మంత నీ
 యందున మోసి యున్నది వ్ర * యాణికులన్ బ్రజ సీయనుజ్ఞ సాం
 పద సిరానఁ దాల్చు నిపు * డంతట నిర్మల రాజభక్తి రూ
 పొండెడు గాలియున్ వినరు * చున్నది మమ్ము తరింప జేయుమా.
- ఆ. పార్లమెంటు మారు * ప్రభువులు మారెద
 రఖిలమంత్రవర్గ * మపుడె మారు
 కాని సీవు మార్పు * గాబోవు స్వర్గతే
 జంబ వగుచు ప్రజల * సాకెసీవు.
- ఉ. ఎన్నో వరప్రదానముల * నెందరొ కోరుచునున్నవారు నీ
 వన్నిటి నిత్తునన్న నిడ * నన్నను, మాళొకదాన మీయగా
 నన్నులిసేతు మోధరణి * జాని, యదే మనహిందుదేశ మీ
 వెన్నటికిన్ మదిన్మరువ * కెప్పటియట్లు హితంబు గూర్చుమా.
- ఉ. తల్లుల కెల్లఁదల్లివయి * తండ్రుల కెల్లను దండ్రవయ్యు మా
 కెల్ల నభీష్టనంపదల * సీయఁగ రాజులకెల్ల రాజువై
 చ్చల్లనిచూపులన్ మనుచు * సామివి మాయపరాధ గున్న నీ
 యుల్లమునన్ దలంపక న * మున్నతిఁ బ్రోవుముజార్జిభూవరా.
- మ. భవదీయం బగుపాదపంకజములన్ * బల్లార్చు రారాజులున్
 నవమాణిక్యకిరీటపంక్తులొరగన్ * నందింతు రింద్రుండవో
 యవసీచంద్రుండవో దయామృతము మా * యందిస్తు వర్షంపగాఁ
 జనవేపారగ నేగుదెంచితి వహా * జార్జీ నృపాలాగ్రణీ !

తే. రాజదంపతు లనురాగ ♦ రాశిఁ గ్రుంకి
ప్రజలఁ గాపాడుఁగావుత ♦ ప్రజయు రాజ
భక్తి భజియించుభాగ్యంబుఁ ♦ బడయుగాత,
దేశమంత నుభిక్షుమై ♦ తేలుగాత.

తే. ప్రభువు బార్జిని జూడ బొం ♦ బొయివచ్చి
వాని దర్శించి వేడుక ♦ బట్టలేక
ఆశుధార నీపద్యంబు ♦ లల్లి నా కృ
తజ్ఞతను దెల్పినాడ సో ♦ దరులయెదుట.

—————

౧

గీ. గాలిచే మింట మేఘముల్ ♦ కలిసికొనిన
మెరు పడేటికి రావలె ♦ నెఱుంగరాదు
యువక యువతీ సమాగమం ♦ బాదవెనేని
విరహ మేటికి వచ్చెనో ♦ యెఱుంగరాదు.

౨

గీ. మండు దీపపుకళికను ♦ మాయకాని
జేరి కలభంబువలె సంత ♦ సించుచుంటి;
వకట! నీనామరూప వ ♦ ధ్వాళిన్ల
రూపడచునో! యిడునో! స్వస్వ ♦ రూపమహిమ.

౩

గీ. ఆకసంబున మబ్బులు ♦ నావరించు
పంటిమీద రుజాభార ♦ మంటుచుండు
పేరుపై మచ్చలును వచ్చు ♦ నేరికైన
కర్మతప్పదు మూఁడులో ♦ కములు గన్న.

—————

శ్రీ శ్రీ చికనీర్ మహారాజా స్వర్ణోత్సవ ధ్యాన శ్లోక పంచకం

శ్లో. నానారాజ కిరీటకోటి విలువతో విభ్రాజ పాదాంబుజా
విశ్వశ్రేయ కళా కలాప విలసద్విజ్ఞాన విద్యానిధీ
సాహృద్యాద్యభినందితాఖిల జగత్ సామ్రాజ్య తేజోజితా
శ్రీ చిక్నీర్ ప్రభు తే సదా విజయతాం స్వర్ణోత్సవం మంగళం.

శ్లో. పాశ్చాత్యమర పూజ్యపాద విబుధాః సంవర్ణి తాలంకృతా
వేదాద్యాగమ శాస్త్రపారగ మహా విద్యత్సభాపూజితా
ఆగ్యావర్త వసుంధరాభరణ సత్ సింహాసనాధిష్ఠితా.

శ్లో. విద్వత్కోటి చకోరచంద్ర కృషికాకల్పాగమా ఆగమా
దారిద్ర్యాంధతమోర్కబింబ సుజనక్షేత్రాంబుదా కోవిదా
ధర్మస్థావక భారతీమతహితా సంవర్ణితా సంస్తుతా.

శ్లో. బ్రహ్మసంద సముజ్జ్వలై కముదితా సంపత్కళాశోభితా
సర్వే బంధుజనో సముత్సుకహితా శాతాన్వితా పూజితా
ఆర్వాభిష్ఠిత శౌచశీల కవితా సమ్యక్కళాపాషితా.

శ్లో. ఆపద్బాంధవ దీనరక్షక దయా సర్వస్వ సంవాసితా
సర్వజ్ఞ స్వకపాల కల్పిత కవితాద్వార్య విద్వన్మతీ
సత్యాన్వేషణ సద్విభూషణ సమాశ్రిత్యాభినందనా.

శ్రీ పంచమ జార్జి సార్వభౌముని నిర్మాణము

ఉ. భారతదేశ మంతయును ♦ భానునికై వడి రాజ్యమేలి దు
 ర్వారవిచార ఘోరమగు ♦ ధ్వాంతము దిక్కుల నావరించు న
 ట్లారయ ధాత్రిబాసి చని ♦ నాడవు పంచమ జార్జి చక్రవ
 ర్తి రమణీయకీర్తిరమ ♦ నెల్లెడ నిల్చి జగద్ధితంబుగఁ.

ఉ. ఎందఱో రాజ్యముల్ బడసి ♦ యెన్నో విధంబుల నేలినారు వా
 రండఱు కాలగర్భమునఁ ♦ గ్రాలిన నీవలెఁ గీర్తిచంద్రికల్
 సుందరలీల లోకమున ♦ శోభిలఁజేయఁగఁ జాలరైరి నీ
 చందము లోకవంద్యము ని ♦ జంబుగ పంచమ జార్జి సత్ప్రభు.

మ. పృథివిన్నేలిన నీ పితామహి మహా ♦ విష్టోరియారాజ్ఞ య
 విధి నెడ్వర్డు ప్రభుండు నీ జనకునిఁ ♦ మెప్పించిన ట్లీవు వే
 విధులఁ గాచితివయ్య జార్జిసృష్ట యీ ♦ విశ్వంభరాదేవి నీ
 పృథు హస్తంబులఁ దాల్చి నీ మహిమ ♦ వర్ణింపఁగ సామాన్యమే.

శ్రీ తుమురాడ సంగమేశ్వరశాస్త్రిగారు

ఉ. భారతమాత దివ్యశత ♦ వర్షములన్ దప మాచరించి యీ
భూరివిలాసు వైణికుని ♦ పుణ్యసుమూర్తిని జ్ఞానవర్తినిన్
సారవిచారునిన్ విమల ♦ స త్తుమురాడకులాబ్ధిచంద్రు నే
పారగ సంగమేశ్వరుని ♦ పార్థునికై వగగుందె ప్రేముడిన్.

ఉ. కాలవధూటి యొక్కొక యు ♦ గంబున నొక్కమహాత్ము నొక్కభూ
పాలుని గాయకన్ కవిని ♦ పండితునిన్ సృజించి లోకమున్
జాలగ సంతరించు నని ♦ చాటుదువాక్యము రిత్తగాదు మా
పాలికి సంగమేశ్వరుని ♦ వైణికుఁ జేసి తరింపజేసెడున్.

సీ. పంచమస్వర మభ్య ♦ సింఛె కోకిల కష్ట
పడి యెంతో మధుమాస ♦ వాసరముల
బుభరస్వరములు ♦ పాడనేర్చెను భృంగి
పుష్పాసవము పొట్ట ♦ పోసికొనఁగ
కీకారపంబు వ ♦ ఙ్గాకారమన కేకి
ప్రావృట్టయోదముల్ ♦ పడయుకొఱకు
జిలిబిలిపలుకులు ♦ పలుకనేర్చెను శుక
మవ్యక్తనాదంబు ♦ లలమికోనఁగ

గీ. అట్లు లొక్కొక్కరాగంబు ♦ నాశ్రయించి
సృష్టిని నలంకరించె నీ ♦ ఖగచయంబు
గాని, తుమురాడవంశ రా ♦ కానుధాంశ !
నీవు నిఖిలరాగంబులు ♦ నేర్చినావు
పందనంబయ్య స్వాగత ♦ వందనములు.

శా. వీణారూపిణి వాణి నీ కరమునన్ ♦ విశ్రాంతమున్ జెంది బ్ర
హ్మనందాంబుధి నోలలార్చి సభ మో ♦ హస్త్రంబునన్ దేల్చి మూ
ర్ఛానారాచములన్ మనోమలినముల్ ♦ సర్వంబు బోకార్చి నా
వౌనా సంగమశాస్త్ర స్వాగతము మీ ♦ కత్యంత మీతీరునన్.
ప్రణవనాదంబు పలికించి ♦ వాణి వీణ
యందు నిజనాథుఁ గాంచి కృ ♦ తార్థయయ్యె
మేము నీవీణ గాన ను ♦ ధామయాప్తి
మునిగి చరితార్థులైనార ♦ మనఘచరిత.

శ్రీ మాలనా షేకత్ అలీ నిర్యాణము

శ్లో. భారతీయ స్వరాజ్యార్థం
త్యక్త్వా సర్వస్వ మీదృశం
తమసా భాస నిర్వృత్యా
షేకతాలీ దివంగతః.

ఉ. భారతదేశ దాస్యమును ♦ బాపుటకై చెరసాలలందు దు
ర్వార దురంత ఘోర విష ♦ వాహినులందు వసించి మించి సా
కార ప్రభుత్వవర్గ పరి ♦ కంపిత శాసనసభ్యతా మహా
వారధి నీది షేకతలి ♦ స్వర్గము స్వాగతమియ్య నేగడున్.

మ. కవియెగ్బాలు నృపుండు కామిలు జగ ♦ త్కల్పాంతరోదంచితో
దృఢ రాజ్యాంగవిసేత షేకతలి యీ ♦ దాస్యాభి మర్దించి భా
రవులై కృంకిరి ముస్లిమావని కటా ♦ రాత్రించరావాసమం
దవగాహాభిని బోవు నాక నిక ♦ గమ్యస్థానమున్ జేర్తురో.

శ్రీ కొమరరాజు లక్ష్మణరాయ నిర్యాణము

చ. తెలుఁగున నాట్యరంగమున ♦ దివ్యులు మెచ్చ ప్రధానపాత్రయై
నిలిచి విమర్శగీతముల ♦ నీతికథావళి పాడి పాడి చం
చలనలె నిష్క్రమించితి వ ♦ జాండము చీకటివార; ఉన్న నా
రలు గననేర్తురే కొమర ♦ రాజకులగ్రణి లక్ష్మణగ్రణి.

గీ. పలుకువెలఁదికి చరితల ♦ తలపుఁ బెట్టి
స్వర్గపాతాళములు మెట్టి ♦ వచ్చినట్లు
పూర్వపురుషుల ప్రతిభల ♦ పాలుపు దెలిపి
రా కొమరరాజు లక్ష్మణ ♦ రావుగారు.

గీ. తెలుఁగుపలుకుల చరితల ♦ తెలివి దేర్చి
చదువుసర్వస్వమున వన్నె ♦ సంతరించి
మొరపువలె దోచి యుక్కటా ♦ మింట దాచి
రా కొమరరాజు లక్ష్మణ ♦ రాయవరులు.

ఆ. తేటతెలుఁగువారి ♦ పాటల పలుకుల
నిన్ను చూచుచుందు ♦ మన్నియెడల
నీవు అమృతరూపి ♦ వై వాసి మానెంట
మాటలాడుచున్న ♦ మాట నిజము.

మ. ప్రతిభాషాహృదయాంతరంగము కొమ ♦ రాజాన్వయా! లక్ష్మణ
స్తుతి మాకున్ వినవచ్చు దేశమున నీ ♦ తో మేము వెన్నాడి నీ
ప్రతివ్యక్తిన్ సమకూర్చి అర్చితమహ్నః ♦ ప్రావీణ్య మేపార సం
గతిగా విద్యకు వన్నె బెట్టుటకు సం ♦ కల్పింపఁగాఁజేయఁగ.

శ్రీ ఎ. వి. దాసు పంతులుగారి నిర్మాణము

[ఈ మహాశయుడు పితాపుర నివాసి. అండను నగరముజల్మి బారిష్టర్ పరిశ్రా ప్థానము వచ్చెను. డి. 4-6-1916 వ తేదీ అదివారం రాత్రి స్వర్ణ మలంకరించెను, పీరి కప్పటికి 93. సంవత్సరముల వయస్సుండెను.]

శా. హా! యావంచకులాబ్ధిచంద్ర గుణధ + న్యా దాస విద్యస్థాణీ
నీ యాఖ్యానము నేటితో ముగిసెనే + నీరేజగర్భుండు నీ
ప్రాయం బింతయె వ్రాసెనే కటకృపా + రాహిత్యుడై చెల్లపో
నూయాలోకము స్వప్నదీపముల సా + మృంబై విడంబింపఁగన్.

ఉ. పుట్టిననాటగోలె చెడు + బుద్ధు లెఱుంగవు సద్గుణంబులన్
జెట్టినపేరు పుణ్యములు + వేర్చినపేరు నుతింపరాదు తొ
ల్పుట్టులకైన 'దాస' వర + భూసుర నీ సుకుమారసత్కళర్
మట్టిని నెట్టి పోయెనే న + మస్తము నస్తమయంబు నొందఁగన్.

నీ. పరసీమలకుఁ బోయి + బారిష్టరీ పరీ
క్షను నారితేరిన + ఘనుడ వీవు
అంగభాషను చాల + సభ్యునించి యువన్య
సింపనేర్చిన వచ + స్థిరుడ వీవు
అన్యదారల కల + నైనను దలపోయ
నట్టి ప్రజాశాలి + వగుదు వీవు
సత్యమునకు ప్రేమ + శాంతంబునకు హిత
దరణబుద్ధికిని ని + దాస మీవు

తే. చారుసుందరమూర్తి యోం + కారవర్తి
దాస సుగుణనివాస వి + ద్యావిలాస
హాససల్లాపముల మమ్ము + బాసి రోసి
పరగఁబోయితె స్వర్గ సో + పాసమెక్కి.

క. నీయాత్మకు నీజీవికి, నీయంశకు స్వర్గతేజ + నివహము ప్రాప్తం
బై యలరుగాతి వర మహా, నీయ గుణోల్లాస దాస + నిర్ణరవినుతా.

గ్రామ్య భాష

తే. పొరుషము వోయె భారత ♦ వర్షరాజ్య
 లక్ష్మీ వోయెను సౌభాగ్య ♦ లక్ష్మీవోయె
 భావయును పోవనున్న దీ ♦ ఫక్కిచూడ
 దీనినైన గావరె యభి ♦ జ్ఞానులార.

మ. తొలుతన్ సంస్కృత భానుదూర్జితకళన్ ♦ ద్యోవీధికిన్ బ్రాకుచున్
 తలపై కక్కియె యస్తమించె నిల త ♦ త్రాగల్భ్యముల్ వీడుచో
 తెలుగో పాడ్యమినాటి చంద్రునివలెన్ ♦ దీపించి రూపించకే
 విలయంబొటకు వేచియుండె నకటా ♦ వీక్షింపరే పండితుల్.

కం. నెలకై న నడిమి వెన్నెల
 గలదని యూహించు ♦ మాట కలదు తెలుంగున్
 నెల నెత్తికెక్కు పెఱుగము
 విలయంబయి పోవనున్న ♦ విధము జనించెన్.

సీ. సలితాలంకార ♦ ములను బెట్టగలేదు
 తొడవులు కళలార ♦ తొడగలేదు
 అతులితాకార ప ♦ ధ్ధతు లేర్పరచలేదు
 తిలకింప సొగసులు ♦ దిద్దలేదు
 వచనంబులకు నైన ♦ వన్నెఁ బెట్టగలేదు
 పదముల రాగంబు ♦ పర్వలేదు
 దోషంబులకుఁబోని ♦ త్రోవ చూపగలేదు
 ప్రాధభావములకుఁ ♦ బ్రాకలేదు

గీ. పెద్దసారస్వతంబును ♦ పెంచలేదు
ఇతరు లనువదించు కవిత్వ ♦ మెసంగలేదు
పెక్కుశబ్దాలు వాడి పెం ♦ పెక్కులేదు
తెనుగువాణి తిగోధాన ♦ మును వహించె.

ఉ. వ్యాకరణంబు వల్పదట ♦ వాక్యములంగల సౌష్ఠవంబు వి.
ద్యాకలనంబు వేశల ను ♦ ధామధునోక్తుల నర్థకారవ
ప్రాకటమైన స్లేషయును ♦ ధ్వ్యర్థి వృథాయట పెంటపాటలే
నీకక దిక్కు టాండ్ర రమ ♦ ణీమణి యెంత నికృష్ట వైతివే.

మ. అవశబ్దంబు లటంచు నెయ్యవి ప్రయో ♦ గార్హంబులుం గావొ గ్రా
మ్యపదంబుల్ బహుళాండ్రలోకమున స ♦ మ్యగ్నారవంబిచ్చి నే
డువయోగింపంగ సంస్కరించునట యో ♦ హో కాలమే మారి యీ
యపచారాలు ఘటించుభాష లొక తె ♦ కా నిక్క మూహించినన్.

శా. హృద్యంబైన పదంబులన్ విడిచి నే ♦ డిస్కూల్లలోఁ జెప్పు నీ
విద్యల్ నేర్చిన నేర్వకున్న నొకటే ♦ పృథ్విన్ బ్రతిష్ఠించి మీ
రుద్యోగంబులు నేయలేరిచట మీ ♦ కుద్యోపతుల్ ప్రేమతో
సద్యోజాతఫలంబు లేదు కృషియే ♦ సర్వోత్తమం బియ్యెడన్.

మ. ప్రతిపద్యంబుకు హృద్యమై వెలయుగా ♦ బ్రాల్మలగాబోదు సం
గతులున్నన్ అవి కొన్నియే రసముతో ♦ గ్రాలున్ ఘనవ్రాతముల్
క్షీతి వర్షించెను బిందువుల్ దనరి శు ♦ క్తిన్ వ్రాలి ముత్యంబులై
కుతుకంబేర్పడఁ దోచు కొన్నియె సుమీ ♦ కుక్షిన్ ప్రదీపించుచున్.

ఆంధ్ర సార స్వ త ప్ర శం స

సీ. తేట తెల్లంబులై ♦ తేనెసోనలు నయి

పొలుపారునుడువుల ♦ పొదలి పొదలి

ముత్యాలపేటలై ♦ మురిపెంపు నీటులై

విలసిల్లుపాటల ♦ వెలసి వెలసి

వలపులబరిణలై ♦ తొలకుసోయగములై

కులికించుపదముల ♦ నలరి యలరి

సిరులకు నెలవులై ♦ విరులనెత్తావులై

తులలేనిరసముల ♦ దూగి తూగి

తే. దేశభాషావధూటుల ♦ దేటి తేటి

కావ్యమాధుర్యములు చాల ♦ గాంచి కాంచి

తెలుగు తియ్యనివలుకులు ♦ పలికినావు

రసగుణకదంబ యాంధ్ర సా ♦ రస్వతాంబ.

సీ. ఏలపాటలు తీగ ♦ లై లీలఁ జెలువొంద

నుయ్యెలలుగఁజేసి ♦ యూగియూగి

భావగీతిక లేరు ♦ లైపారి సొంపార

దెలిసిట జలకేళి ♦ దేలి తేలి

సొగసుకైతలు తేనె ♦ సోనలై దిగజార

సొక్కి చేరలఁ దీసి ♦ జాట్టిజాట్టి

అలకావ్యములు కృత ♦ కాద్రులై విలసిల్లు

సంధ్యావిహారంబు ♦ సలిసి సలిసి

తే. చారుత్తైలింగ మధ్య దే ♦ శమున నడుగు
 లుంచి బంగారమును గురి ♦ పించి మించి
 దెసల గీర్తిగడించిన ♦ దివ్యవాణి
 రసగుణకదంబ యాంధ్ర సా ♦ రస్వతాంబ.

సీ. పున్నమచంద్రుని ♦ బురుడించు నెలత నె
 మ్మోముతో నొకమారు ♦ పోలె దీవు
 గంగార్పురీ నము ♦ త్తుంగతరంగ సం
 గతులతో నొకమారు ♦ గలిసె దీవు
 ఆణిముతైపుసరు ♦ లలరుల దండల
 తోసరి యొకతరి ♦ తూగె దీవు
 కీర శారీ కోకి ♦ లారవములతోడ
 కలనిస్వనము గూర్చి ♦ వెలసె దీవు

గీ. సాంధ్యరాగాళితో తోడి ♦ స్వరము గూర్చి
 ప్రకృతిపాడెడు కృతితోడ ♦ పరిగె దీవు
 ఇట్లు లెన్నని నిన్ను వ ♦ ర్ణింపగలను
 రసగుణకదంబ యాంధ్ర సా ♦ రస్వతాంబ.

సీ. కవియెంత కవిచేతి ♦ కలమెంత యల మషీ
 జల మెంత నిను వ్రాసి ♦ తెలుసుకొనఁగ
 వనమెంత వనము లో ♦ పలి రసాలం బెంత
 వికమెంత నిను పాడి ♦ పిలుచుటకును
 చెఱుకెంత చెఱుకు చ ♦ క్కెర యెంత తేనెంత
 మధువెంత నీ స్వాదు ♦ మహిమఁ గనఁగ
 సుమమెంత కునుమంపు ♦ సొగసెంత జాభువా
 పసిడెంత నీకాంతి ♦ బఱగుటకును

తే. ప్రకృతియే నీవా నీవె యీ ♦ ప్రకృతి వేమొ
 ఎవరు కాదనగలరు నీ ♦ కీవె సాటి
 రూఢిగల శుద్ధప్రణవ స్వ ♦ రూప మీవు
 రసగుణకదంబ యాంధ్ర సా ♦ రస్వతాంబ.

నీ. కోయ చెంచు కిరాత ♦ కులములో నడుగుంచి
 యేల పాటలను పా ♦ డించినావు
 జనపదంబులు ద్రోక్కి ♦ చని ముద్దుపదముల
 పలికించి తేనెలు ♦ జిలికినావు
 నగరంబులకు మెట్టి ♦ నగి యాలుమగలకు
 ప్రేమగీతలు విని ♦ పించినావు
 దేశ దేశంబుల ♦ దిరిగి జాతీయ గా
 నముల నేర్పి రసాబ్ధి ♦ నమరినావు

గీ. భారతమువంటి సంహిత ♦ బడసినావు
 కవులు పండితు లార్యులఁ ♦ గాంచినావు
 ఇంట పొరుగింట పసిడి వ ♦ ర్షించినావు
 రసగుణకదంబ యాంధ్ర సా ♦ రస్వతాంబ.

భారతమాత

చ. తినుటకుకూడు కట్టుటకు ♦ తెల్లనివస్త్రము వాసయోగ్యమై
దనరు గృహంబుమానె తల ♦ దాచికొనంగ కుటీరమైన లే
కనయము దీనభావమున ♦ నన్యులపంచనుజేరి యూరకే
కనులనుబాష్పధార లొలు ♦ కన్ విలపించు గతంబుజెప్పుచుకా.

ఉ. ధారుణి నెల్ల దేశములు ♦ దైన్యదవానలమందు జిక్కినన్
జేరి ఝఠార్తిదీర్చుకొని ♦ చేరలతో ధనధాన్యరాసులన్
గోరికమీఱజుట్టి నిను ♦ గొల్చుచుఁ బోయెడువారెగాని నా
కూరిమిమాని నీయురము ♦ గ్రుద్దుటకున్ గమకింపరెప్పుడున్.

ఉ. నిర్ధనులెందరో చదువు ♦ నేరని మోరకులెందరో మహా
నరపరంపరిన్దవిలి ♦ అమృవసుంధర రత్నగర్భ మా
ప్రార్థనమాలకించి మము ♦ పాలనసేయుమటంచుగొల్తు రా
యర్థములేని పూర్వభిరు ♦ దావళులున్నవి మొత్తుకొంటకున్.

ఉ. పేరుప్రతిష్ఠ లూడినవి ♦ పేదరికంబు ఘటించె కాను కా
ధారములేదు నేటి ఋణ ♦ దాతలు నెత్తురుగూడబీల్చి నా
బోరనుగ్రుద్దినారు పడి ♦ పోవగ బానిసయంచుదిట్టి నో
రారగ నొవ్వనాడిరి దు ♦ రాత్ములసంగతి చెప్పకకృమే.

చ. కలుములుజిమ్ముచున్ పయిడి ♦ కంబములన్ నిలబెట్టి కోట పే
టలు గుడిగోపురంబులు క ♦ దానిముదంబున గట్టినట్టి నె
చ్చలి తలదాచుకొంట కొక ♦ చిన్నకుటీరము జాతిసంఘమం
దలవడదయ్యె ధాత్రిపరు ♦ వన్నదియుండునె పేదరాలికిన్.

ఉ. ముప్పదిమూడుకోట్లు తన ♦ పుత్రకులుకా నవరత్న పుంగవర్
కుప్పలుతిప్పలై యెనంగు ♦ కొండలు పైడికొటార్లు సన్యముల్
జెప్పటకేమి చారువన ♦ సీమలుశోభిలు నెన్నియేని యీ
గొప్పలు ముప్పతిప్పలయి ♦ గోడుచెడన్ చెడిపోయెనెంతయన్.

శా. ఆ పాంచాలికి జన్మభూమి నమర ♦ వ్యాపారపారాయణుం
డై పేర్లన్నకిరీటికొండు విలువి ♦ ద్యారంగమైదేళ్ళు దా
మే పట్నంగన కంఠహారములు నెం ♦ తే తీవరాణించునో
ఆపాంచాలము నేడు వాసిచెడి దుః ♦ భాకాంతమైయొప్పెడిన్.

ఉ. యూరపుదేశ మట్టిటుల ♦ నూగగ శౌర్యపరాక్రమంబునన్
భారతివీరకోటి రణ ♦ పాండితి వైరులజీల్చి రక్తసి
క్తారుణమూర్తులై నిజ జ ♦ యధ్యజముల్ నెలకొల్పినప్పుడే
ధారుణిమెచ్చె దద్రుధిర ♦ ధారలు భోరున పోర్లి పారగన్.

ఉ. భారతమాత యిప్పుడు ప్ర ♦ భాత శకుంతకదంబగీత శృం
గారములాలకించి చిర ♦ కాలము పండిననిద్రనుండి సొం
పారగ మేలుగాంచె మఱి ♦ పండదు లాలిపదంబుపాడి నం
స్కారములెన్ని జేసినను ♦ పాగదుమాయ నిరంతరాయమై.

స్త్రీ స్వాతంత్ర్యము

ఉ. కాంతలఁ బూజ్యులం చరయఁ ♦ గావలెఁ గాని, స్వతంత్రవృత్తి యొ
క్కింత యొసంగెనే నది య ♦ నేకవివర్యయముల్ ఘటించి హృ
త్కాంతులకున్ నుఖం బిడరు ♦ ధాత్రికి మంత్రి స్వతంత్రుడైన భూ
కాంతుఁడు గాజు లుంచుకొని ♦ కానల డాగున ముష్టి యెత్తునే.

చ. ఇరువురకున్ స్వతంత్ర మది ♦ యెన్నఁడుఁ జెల్లదు స్త్రీలకో మఱిన్
బురుషులకో స్వతంత్ర మిడఁ ♦ బోలు స్వతంత్రులు సస్వతంత్రులన్
పరువునఁ బెంపఁగావలయు ♦ బాపురె! స్త్రీకి స్వతంత్రమున్ననే
పురుషునికీర్తి నిల్చు నిజ ♦ బుద్ధి వితర్కము జేసి చూచినన్.

నీ. పెండ్లికి బంధులఁ ♦ బిల్వఁగావలె నన్న
పూఁబోడు లేయూరు ♦ పోవఁగలరు

పరులకు నుపకార ♦ మొనరింపవలె నన్న
చేడ లేయేచనుల్ ♦ చేయఁగలరు

సంఘాభివృద్ధిని ♦ సలుపఁగావలె నన్న
నారు లేయేఘక్కి ♦ నడువఁగలరు

జారచోరులవృత్తి ♦ సమయింపవలె నన్న
సాధ్యు లేయేరీతి ♦ సాగఁగలరు

అట్టి యబలాస్వతంత్ర మే ♦ మవసరంబు
దేశమే యుద్ధరింతురు ♦ దేశ మేమి
చెడిన దేమున్న దిప్పుడు ♦ చెడున దేమి
ధీరవరులార సంఘ సం ♦ స్కారులార!

సీ. భిల్లపులిందు ల ♦ త్యుల్లసనం బొప్ప
 నువిదల స్వాతంత్ర్య ♦ మొనఁగలేదె
 ప్రాచీనసంస్కార ♦ పరులెల్ల దాస్యంపు
 టువిదలస్వాతంత్ర్య ♦ మొనఁగలేదె
 సభలందు నృత్యంబు ♦ సలుపుచు జీవించు
 నువిదలస్వాతంత్ర్య ♦ మొనఁగలేదె
 పెండ్లియాడక స్వేచ్ఛ ♦ విహరించుచుండెడు
 నువిదలస్వాతంత్ర్య ♦ మొనఁగలేదె
 అదియె వీరి కథోగతి ♦ నందఁజేసె
 నస్వతంత్రలు నబలలై ♦ యాత్మభర్త
 నింట నర్పించుసతులతో ♦ నెనఁగఁగలరె
 ధీరవరులార సంఘసం ♦ స్కారులార.

సీ. ఆంగ్లేయు లిప్పుడు ♦ ననుభవించుచునుండి
 రతివలస్వాతంత్ర్య ♦ మతికియతికి
 పారసీకులు నిప్పు ♦ డారసి దుఃఖింతు
 రతివలస్వాతంత్ర్య ♦ మతికియతికి
 హిందువు లిప్పుడు నూ ♦ హింతురు నాట్యంపు
 టతివలస్వాతంత్ర్య ♦ మతికియతికి
 ఇతరపాశ్చాత్యు లెం ♦ తేనిచింతించెద
 రతివలస్వాతంత్ర్య ♦ మతికిమతికి
 స్త్రీలకు స్వతంత్రమనునది ♦ చీడపురుగు
 తగదు సంస్కారులకు స్వతం ♦ త్రంపుమాట
 దాని పురికొల్పినను బాపఁ ♦ దరముగాదు
 ధీరవరులార సంఘ ♦ సంస్కారులార.

నీ. మొగవారిలోఁగూడి ♦ ముచ్చటలాడుచుఁ
 బోవుట సాధ్యుఁడీ ♦ బోలదెవుడు
 పొరుగిండ్లకును బర ♦ పురుషులలోఁ గూడి
 పోవుట సాధ్యుఁడీ ♦ బోలదెవుడు
 సభలలోనికి వచ్చి ♦ సయ్యాటలాడుచుఁ
 బోవుట సాధ్యుఁడీ ♦ బోలదెవుడు
 మానాభిమానముల్ ♦ మాని వర్తింపుచుఁ
 బోవుట సాధ్యుఁడీ ♦ బోలదెవుడు

గీ. పోలదని మేము చెప్పెడు ♦ బుద్ధిగాదు
 వరయువతి చారునువ్వభా ♦ వంబు సాక్షి
 ధీరగాక స్వతంత్రంబు ♦ కోరఁగలదె
 ధీరగుణులార సంఘ వం ♦ స్కారులార.

చ. పరపురుషాళిఁ గాంచి తన ♦ వైఖరి యింకొకరీతి మార్చి నం
 బరమున లేతనవ్వొలయుఁ ♦ బైఁటను మాటికి లేవనెత్తుచున్
 సరవవచోవిలాసములు ♦ సారెకుఁ గూరిమిఁ జూపుచుంట మేల్
 తరమె కులాంగనామణిఁ ♦ దద్గతి జారలతొంగిమార్గముల్.

ప్రేమ గీతము

అకట విరహాగ్ని యెన్నినా ♦ భాసవలయు
 దగ్ధ మగుచున్న దీమేను ♦ దాగి యుంట
 అశ్రుధారలు బాణంబు ♦ లట్టు లురము
 నాటి వ్రయ్యలునేసె నీ ♦ నాటి కబల
 కాగిలింతలు ప్రేమాను ♦ రాగవచన
 వైభవంబులు జ్ఞప్తికి ♦ వచ్చినపుడు
 అనువులా పోవు బ్రతుకాళ ♦ యెనఁగఁబోదు
 నీవు రాలేవు నన్ను రా ♦ నీయ వబల
 వలదు మాననమా ! చెలిఁ ♦ దలఁపవలదు
 ఆ స్థితిని నాగిపొమ్ము ; రా ♦ జ్యంగకముల
 కవులకలములు మొక్కవో ♦ గడచినట్లు
 పొరలువాగునీటికి గట్టు ♦ పోసినట్లు
 అతివపై నీకు నిజ విర ♦ హానలంబు
 దగిలియుండిన లోలోనె ♦ దగ్ధమగుము
 గాని యాలేమ కపకీర్తి ♦ గలుగునట్లు
 వెలువరింపకు మిసుమంత ♦ విరహాదంత
 ఆళ లన్నియు వందిరి ♦ యట్టు లమరె
 నీవనెదురేగ దానిపై ♦ నెక్కి తుదకు
 జీర్ణమై పోవునో వయ ♦ శ్రీవహించి
 కాంతిని వెలార్చునో నుమా ♦ క్రాంత మగుచు.

గ్రామ్యము

అస్తోకప్రతిభావిభాసము మహాః ♦ ద్యతేజ మవ్యాజవి
 ద్యాస్తోమంబున కగ్రగణ్యము కళా ♦ ధ్యాయంబు సర్వంసహ
 విస్తీర్ణప్రజ్ఞకై న యీతెనుగు తీ ♦ విన భావి నర్థింపకే
 న్యస్తంబైన వికారనూచకకథా ♦ ధ్యాహర మీరీతి వ్య
 త్యస్తంబైన యపార్థముల్ గలుగు వ్యా ♦ ఖ్యానంబు లోకానిక
 భ్యస్తంబున్ బొనరింప నేమి తెలివో ♦ ప్రత్యక్షమాబుద్ధి లో
 కస్తుత్యంబగు తేలు పోదుడిచి ధి ♦ క్కారించి యీగ్రామ్యపుం
 రస్తా దీసిరి వామమార్గలవలెన్ ♦ రమ్యం బిదే యందు రేం
 చేస్తా మీకలికాలధర్మములవై ♦ చిత్ర్యంబు చిత్రింప ప్రా
 శస్తంబైన తెలుంగుబాస మనకున్ ♦ సర్వస్వమై తల్లియై
 ప్రస్తావింపగఁ బోలునట్టిది తృణ ♦ ప్రాయంబుగాఁ జేసి వి
 స్వస్తాయంబును త్రాడు తెంపి తుదకున్ ♦ జాడించి ప్రాకట్టకున్
 పుస్తినగట్టకుఁడంచు “థం” అనుచు రండ్తోల్లట్టి చాటించుతూ
 వస్తూవుండి రయారె గ్రామ్యు లహహా ♦ వ్యాకర్ణ సూత్రాలనే
 పస్తాయించియు దిద్దుతారట బలే ♦ బంట్లోతులే వీరు మేం
 చూస్తాంగాదది క్రొత్తయున్నపుడు వ్రా ♦ స్తూ క్రొత్తగాదిద్ది భా
 పిస్తున్నట్లు ప్రయోగమేర్పడియెనం ♦ చేమేము చేస్తా ర్సరే
 వాస్తంగా నొకదారి లేనపుడు స ♦ భ్యత్వంబు శాసింపఁగా
 వస్తుందా వడి కావడుల్ నుడుల సా ♦ భాగ్యంబు రూపింపఁగా
 వస్తుందాయమకంబు వ్యంగ్యముల సౌ ♦ మ్యత్వంబు సౌందర్యమున్
 వస్తుందా కవితావిలాసవిలస ♦ త్రాచీనశృంగారమున్
 వస్తాయూ స్వపదంబు నానుడుల నా ♦ నారూపభేదంబు లీ
 కోస్తా క్రొత్తది ప్రాతలన్ గలపు సం ♦ కోచంబు వర్జించి మీ

ప్రస్తారంబులు దిద్ది మొద్దులకు నం ♦ భావించి నూచింపగా
 వస్తారా సరి మంచిదే వివిధ వి ♦ ద్వద్భావ లూహింపగా
 వ్రాస్తే యిస్తరపిస్లియేమగరుమా ♦ ఫభభేష్ చమక్కుంచు నో
 యెస్తే మిప్తురు మైడియర్ మొదలునాం ♦ గ్లేయంబు పై శాచిహిం
 దుస్తానీ కలగూరగంప విపరీ ♦ తోక్తుల్ విడంబింప చూ
 పిస్తారా కవిశిల్పకల్పన కథా ♦ విస్రంభ సంరంభముల్
 దస్తూరిన్ దిలకింప కంపిత వచో ♦ దంతంబు లెంతే ప్రయో
 గిస్తారో పరగేరుచేల నిరులన్ ♦ గీలించి నాగళ్ళ మ్రో
 యిస్తూ తద్రచనాకలాపముల నెం ♦ తే రాగమాధుర్య మా
 లిస్తూ పల్లెల పాట పాడి ప్రజలన్ ♦ లీలాసమారూఢ స
 ద్యస్తంబై న స్వరాజ్యగానకలనా ♦ ద్వైతంబు సిద్ధింపగా
 చేస్తారా సముపాసితంబయిన యీ ♦ సిద్ధాంత మద్ధాన్నమై
 ప్రస్తావింపగరాదు లాక్షణిక వి ♦ ద్వద్భావత మీవక్షమే
 దస్తాలెన్నియొ వ్రాసి పెట్టిరట కా ♦ దా పెక్కుప్రామాణ్యముల్
 వస్తాదుల్బలె చూపి పెద్దసభలన్ ♦ వాదించి శోధించి ఈ
 బస్తీమీద సవాలు కొట్టిరి మహా ♦ బాహుబలాధ్యుల్ జబర్
 దస్తీమీరహుటాహుటిన్ వెడలిశా ♦ శ్రుంబుల్ మహాభావ్యముల్
 వ్రాస్తూ గ్రంథచయంబు లక్ష్యములుగా ♦ వాకట్టి వాయించు త
 ధ్వస్తీన్ బ్రద్దలుకొట్టనేర్చునెడ రా ♦ వాలంబు దురుచ్చి పి
 ల్పిస్తున్నారు శబాసు మీయశము నై ♦ లింపుల్ నగారాలు వా
 యిస్తున్నారు వినీలనీరదము లెం ♦ తే వారి వర్షింప సం
 డిస్తే నల్ల పెనల్ వనందయిన ప ♦ ప్పే బెల్ల మల్లంబు పో
 పిస్తే వచ్చెడుఘాటు తప్ప రుచి యే ♦ మిచ్చున్ నిగారించు నీ
 మోస్తర్ ఖాయమె యైన దేశములలో ♦ పోట్లాట వస్తుంది ఆ
 బెస్తర్ మాలులు హింద్యరబ్బులు మహా ♦ విద్వాంసులై కావ్యముల్

వ్రాస్తా రందలిపెద్దభావములు మీ ♦ వంటోరు వింటారు వి
 న్యస్తంబైన ప్రపంచవర్తన కళా ♦ ఖ్యానంబు కైతారసం
 నుస్తా చేస్తురు జోడుశాలువులు నా ♦ నా సత్కీర్త్యార్థంబులున్
 వస్తుల్ వాహనముల్ నువర్ణములు తాం ♦ బూలంబులెంతే సమ
 ర్పిస్తారో కనుమాంజలిన్ బాగడి పం ♦ పిస్తారో విద్వాంసు లీ
 శాస్త్రిక బోదురు మన్ను గొట్టుకొని మా ♦ శాస్త్రుర్లువేదాలతో
 కుస్తీపట్ట పనేదిలేదు ప్రతి డో ♦ కున్ చెప్పు కైత్వంబు లా
 భిస్తే బావనవోళ్ళబాస మనదే ♦ బిచ్చంబ యిన్నాళ్ళకున్
 దోస్తీ వొచ్చెను తెల్లుబాస మనకున్ ♦ దొడ్లొనిదే యింక మా
 దుస్తుల్ కోకలు చుట్టబెట్టి కడు సం ♦ తోషంబుతో తద్దికిన్
 ముస్తాబున్ బాసరింతుమంచు కుకపుల్ ♦ మోరెత్తి భాషింతు రే
 మిస్తే నేమి కవీ త్వదాశయము లి ♦ ప్లేవీట నాలించు నీ
 నేస్తం బొక్కడు లేడు కాలము శత ♦ ఫిన్ ప్రేల్చి తల్లెఱునిన్
 నిస్తండ్రంబుగఁ ద్రిప్పనష్టె తెలియన్ ♦ జీరాడు మారాడగన్.

౧

ఆ. చదువు మానవులను ♦ మొదలంట మార్పును
 చదువుచేత నరులు ♦ చతురులగుదు
 రందు పెద్దచదువు ♦ లఖిలార్థములు గూర్చు
 చదువుతోటి వేరె ♦ సాటిగలదె.

౨

గీ. ధనముకన్నను విద్యయే ♦ ఘనము గాన
 విద్య గడియింపవలె నరుఁ ♦ డుద్యమించి
 ధనము నశియించు విద్య ని ♦ ధనముగాదు
 విహికాముష్మికముల ♦ కదియె త్రోవ.

గీతము ౨

అనుమాన మేమిటి ♦ ఆపాటిదైతె
 ఆదర్శ మేమిటి ♦ ఆమాటకైతె
 ఉపమానముల జను ♦ లూకొట్టుతార
 పాఠాలలో పెట్టి ♦ పాడుకొంటార
 చినిచిన్న ఊళ్ళలో ♦ చెప్పకొంటార
 ఆ నిండుమనసులు ♦ ఆ నవ్వుమోము
 లా ప్రేమహృదయాలు ♦ ఆ విశ్వరూపు
 లా మహావిశ్వాస ♦ మా కళాకలన
 మాత్మనమర్పణ ♦ మందు జూపించి
 లేచిపోయిన మధు ♦ కాచపాత్రలను
 చూచి వగచెదవే ♦ సొంపువాటిల్ల

కన్నీళ్ళు కాల్యలై ♦ కారుజొచ్చినవి
 కాననసీమల ♦ గడ్డి మొల్చినది
 కనపిన త్రొక్కి పో ♦ గల్లు పేగాని
 వానిరహస్య మె ♦ వ్వారికి తెలియు
 వానిలో నగ్ని యె ♦ వ్వారికి తెలియు
 ఏడ్పుచే బద్దలై ♦ హృదయ మీనేల
 రుధిరంబు పారించి ♦ రూఢిమై కటిక
 నేలను మొలిపించె ♦ నే గాని విభుని
 రాతిగుండెను రెండు ♦ ప్రక్కలొనర్ప
 జాలదయ్యెను శక్తి ♦ చాలనేలేదు
 ఆలపించిన భక్తి ♦ అంటనేలేదు
 రాగాలధోరిణి ♦ రాలేదు; పళ్ళు

కావరి పాడగా ♦ కాపాలిక విని
ఏమి నేర్చినదన్న ♦ నెవ రేమిచెప్ప
నేర్తు రానిజ మామె ♦ నేర్చునే కాని

ఎనసిననెనరులో ♦ నే యున్నదంత
ఆనాడు చెప్పిన ♦ దీనాడు చూచి
శివజటాజూటాల ♦ శివమెక్కిగంగ
కరగి నీరై యేళ్ళు ♦ గా మారిపోయె
కొండను బోర్లించి ♦ కూర్చుండి మురళి
మోమెత్తి విశ్వంబు ♦ ముందర నిలిపి
తాననేమాటలో ♦ తనలోనినాట
వెన్నాడ చీకట్లు ♦ విచ్చిపోయినవి
ద్వారాలువిప్పి సాం ♦ దర్యరేఖలను
మేఘాలపెట్టి మా ♦ మీదవర్షించి
నేత్రాలు విప్పి మా ♦ నిద్రమేల్కొల్పి
చూపించెనే గాని ♦ చూడలేదేమి
రూపించెనే గాని ♦ రూఢిలే దేమి
ఆవరంజ్యోతిలో ♦ ఆసూత్రనగరి
శూన్యాలయాలలో ♦ శోభిల్లువెలుగు
ఎవరుచూచారట ♦ కెవరువెల్లారు

చదలేటిగట్ల నం ♦ చలు పైడియినుక
తిన్నెల చరియించు ♦ తీరువుచూచి
తాకట్లబడి జీవి ♦ తావధినున్న
భావదాస్యములోని ♦ బంధంబువదలు

మార్గంబు వీక్షించి ♦ మమతవెలార్చి
వచ్చిన దీ సము ♦ పాసనాబలము

ఇందేమిథల మున్న ♦ దీదారి నెనసి
ఎందేగవలయునో ♦ ఏమి కానున్న
దో ఏమి చెప్పగా ♦ దోచ దెవ్వరికి
ఆలోచనలయందె ♦ అశనిపాతాలు
ఆలోకనలయందె ♦ అగ్నివర్షాలు
కలఘాతమయ సౌధ ♦ కలనంబునందు
మలయమారుత సుధా ♦ మార్గంబులందు
ఆనందమేమిటి ♦ యనుకాగమేమి
టది యతీతము వీని ♦ కాయుషస్సులను
ఆసంధ్యలను మహా ♦ త్మ్యల మధ్యాల
మనసుమళ్ళించి సం ♦ భవముబోర్లించి
భావాలలోవలే ♦ స్వర్గంబుగట్టి
చూచేటివారికే ♦ చోటుందిగాని
సంశయాలకు బోయి ♦ సాగేటివారి
కేమున్న దీ మరు ♦ భూమివాకిళ్ళ

స్తోతన్ను లెక్కడ ♦ సాగసెక్కుడిచట
దాహమారేదారి ♦ తలపోయవలద
చీకట్ల నిర్జించి ♦ చేరగావలద
చిత్రచిత్రా లన్ని ♦ చెప్పగావలద
మనసులో మాటలు ♦ మనసులోనేవుండి
మంటలై చల్లారి ♦ మణిగిపోయినవి.

జాతీయ గీతము*

సీ. వైనా యరేబియా ♦ సర్వదిగంత భా
 రతదేశములు స్థావ. ♦ రంబు మాకు
 వధాత్రి యేయూరి ♦ కేగిన నిస్సాము
 వీరశూరు లటన్న ♦ పేరు మాకు
 వరఖడ్గములనీడ ♦ పెరిగినారము, చంద్ర
 రేఖాధ్వజము తేజ ♦ రిల్లు మాకు
 అవని తొల్పటి యాల ♦ యమున కర్చకులము
 పరమేశ్వరుడు కాచు ♦ వాడు మాకు

గీ. చెడువృథాలావముల భయ ♦ పడెడునట్టి
 కాతరుల మెంతమాత్రంబు ♦ కాము మేము
 కాలమా మమ్ము పలుసార్లు ♦ గాంచినావు
 పెఱుక నేరపు ధరణి మా ♦ పేరు నూరు.

సీ. హూణజాతులకెల్ల ♦ ప్రాణంబు లసియాడ
 మాజయధ్వానముల్ ♦ మలయునాడు
 పాశ్చాత్యదేశముల్ ♦ భయమున ఘూర్ణిల్ల
 మాశస్త్రములు గతి ♦ మాన్పునాడు
 వైరివీరులు సైవ ♦ నేరని మాసైన్య
 వాహినీకుల మిల ♦ వలచునాడు
 జిబ్రాల్టరాదిగా ♦ జితమహీధరముల
 మా ధ్వజాంకము లూడి ♦ మనలునాడు

* ఎగ్జాల్ కవి వ్రాసిన ముస్లిం జాతీయగీతమునకు అనువాదము.

గీ. ఒక్కఁ డీశ్వరుడను భక్తి ♦ యొలయు మాకు
ఘనతరేస్తాముపై ప్రేమ ♦ గలదు మాకు
కాలమా మమ్ము పలుసార్లు ♦ గాంచినావు
పెఱుక నేరవు ధరణి మా ♦ పేరు నూరు.

సీ. స్వర్గనన్ని భమైన ♦ సైనుదేశమ ! నీకు
నా దినంబులు జ్ఞప్తి ♦ యందు గలవ
నీవనాంతపుదీవ ♦ తావుల మా కలా
యము లలంకారమై ♦ యలరుచుండె
పైగ్రీను జాన్తావీ ♦ యుగనదీతరం
గము లింక మాకీర్తి ♦ గానములను
నలుపుచున్నవి జరూ ♦ సలమానరక్షణ
కొఱకు మారక్తంబు ♦ వఱదలట్లు
పాఱించినార మా ♦ యేరు తన్నాదుల
స్ఫురియించు పచ్చి నె. ♦ త్తురులఁ దడిసి

గీ. ఆరనూలునిపేరు మా ♦ యాత్మ తేజ
రిల్లునందాఁక చేటు వా ♦ టిల్లబోదు
కాలమా మమ్ము పలుసార్లు ♦ గాంచినావు
పెఱుక నేరవు ధరణి మా ♦ పేరు నూరు.

శ శి-ని శి*

మ. “బగదా” దన్న ప్రసిద్ధపట్టణము సొం ♦ పారున్ ధరిత్రీవధూ
టి గళాలంకృత రత్నహారనిభమ్మై ♦ తీవిన యశోద్ధారుఁ డా
నగరంబుఁ బరిపాలనంబు నలుపున్ ♦ నానాప్రకారంబులన్
బొగడఁ గోవిదకోటి ; మేటిమగ్నడై ♦ భూరిప్రభావాఘ్యుడై.

డి. ఆతని కొక్కకూఁతురు మ ♦ హనుగుణాన్విత పూతభద్ర సం
జాత యశస్సమావృత ని ♦ శా యన గల్గెను తండ్రి నామె పం
ప్రీతిని బాఠశాల నిడి ♦ విద్యల నేర్పుచునుండఁ దోడివా
రాతతశబ్దశాసనము ♦ లారఁ బఠింపుచు నుండి రెంతయున్.

మ. నిశికంఠెన్ గడునల్లనై వెలయు నా ♦ నీరేజప్రతేక్షణఁ
నిశియంచున్ ముదమార వేరిడిరి ని ♦ ర్నిద్రప్రభాభాసచూ
స శతానీకసమానులైన పితరుల్ ♦ నైజాఖ్యమే మేటికాం
తి శిరోభూషణమైన మేల్ నగ పుం ♦ ద్రిరత్నముల్ చాల్పగఁ.

చ. శశియను బాలకుం డమర ♦ సంగ్రహకోశము వల్లవేయుచుఁ
నిశకు సమార్థనామముల ♦ నేర్చి పఠించుచునుండ నా నిశా
శశిముఖి యాలకించి తన ♦ సంగతియే యని భ్రాంతయై తమో
వశమున రూక్షపుంగనులు ♦ చాల్పక చూచుచు వాని కిట్లునఁ.

చ. నిశి యని మాటి మాటి కిటు ♦ నిర్భయవృత్తి పఠింతువేల యో
శశి నను రవ్వచేయుటకు ♦ జాలినవాడవె నేను ధారుణీ
భృశునకుఁ బుత్రికన్ జెనఁటి ♦ పేదవు నీవు శకుండ ! నాదు కో
వ శిఖకి నగ్గమై వెతల ♦ పాలగుటేటికి మందబుద్ధివై.

* రైలమహర్షి గాథను ప్రబంధముగా వ్రాయుచు విడచినది.

వ. అనిన నిశి —

క. నాపాతము నేచదువుట

నాపని నాకితరమేల + నాపై నీవున్

గోపించెద వపరాధము

జూపింపగవలదె రాజ + సుతవైన సరే.

వ. అంత నిశి —

మ. అపరాధం బిఁక వేర కావలెనె యా + హా! యామినీయంచు నన్

గవటం జేర్పడ నుచ్చరించెదవు ధి + క్కారంబుతోఁ జెల్లరే

నృపనూనల్ దగ నెల్లిదంబయితిమే + యిస్సీ తృణప్రాయ జా

న పదావాసుని కింతపాటివిలు వై + సం జెల్లదే మాయెడగ.

మ. అని కోపించిన యామినీలలన మా + ధ్యం బాత్మనూహించి యే

మనలే కాళశి బాష్పముల్ విడిచి కాం + తా! నీవు నాపాతముల్

గొని వల్లించెడు నీడువచ్చునపు డే + గోడుక విమర్శించిన

న్ననుమానించుట మానుకొందు విఁక వి + ద్యక నేను జాలించెదన్.

మ. అని పొత్తంబులు నేలమోది వీకలుం + డై యెంతో దుఃఖించుచున్

జనె ఘోరాటవి కీకటాళికి నిశా + సంస్కార హృత్పన్న సం

జనితాఖండవివేక మెల్లయెడలన్ + సంధానమున్ జేయుచున్

దనలోఁ దాను నిశాస్వరూపమును సం + దర్శించుచున్ మోహియై.

ఉ. యామిని కాలవాహినీఁ బ్ర + యాణము చేయుచు నేర్చి పెక్కు వి

ద్యామహితంబులైన కళ + లంతట కోశము వల్లె వేయుచున్

యామినిశబ్దముల్ జదువు + నప్పుడు బాల్యమునాటిమాట యెం

తే మది జ్ఞప్తిన్ దగిలి + యేడి విధుండని పృచ్ఛనేయగన్.

చ. చదువుట మాని కానలకు ♦ సాగె భయంపడి నీదుకోప మా
వదలకుఁ దావలంబనుచు ♦ బాలవిధుండు నిశావధూటి నీ
వది యిసుమంతయున్ దెలియ ♦ వైతివి పేదలపాటు భాగ్యసం
పద గలవా టెరుంగ రతి ♦ బాధలఁ గూలి నశించిపోయినన్.

మ. అనఁ జింతించి నిశావధూటి తన వి ♦ ద్యారాజ్యగర్వంబు గ
ప్పినకండ్లన్ నిజతత్వనిర్వచన ని ♦ ర్వృత్తిన్ విలోకింపకా
దని శైవాలనిరుద్ధనీరము లవి ♦ ద్యాభ్రాంతి వర్జించు న
ట్లనుమానంబుల వక్రమార్గముల ద ♦ హ్యంబౌదు రీమానవుల్.

మ. అని చింతించి గతంబుకై వగచి నా ♦ యజ్ఞానమున్ జేసి వి
ద్యను మాన్పించితి నాశశిన్ వినుత ధూ ♦ ర్తాశిన్ సుధారాశినా
శిని నానాగమవాసి భాసురకళా ♦ శ్రీసంతతోల్లాసునిన్ ;
నను నేనే సమయించుకొంటినని సం ♦ తాపంబుచే మూర్ఛిలెన్.

౧

మట్టిలో కల్పినావు నా ♦ మాట యెత్త
బోవు నాచితి పేర్చి యీ ♦ త్రోవవెంట
నెచట బోయెదనోయి యీ ♦ యింధనములు
కాల్చి బూడిదచేసి యీ ♦ గాలి కెగుర
వేసి మరి పొమ్ము నీవెంట ♦ వినరునట్టి
అపరాగారుణాహతి ♦ నైన నీదు
వెంట వచ్చెదనోయి న ♦ న్నొంటిచేసి
విడిచిపోవకు నీదాన ♦ విపినసీమ -

నైరాశ్యము

కురిసి మేఘాలు మెఱపులు ♦ మెఱసి పోయె
 వీళ్లు తెగఁబాటి బీళ్లుగా ♦ నెంకిపోయె
 కాని, కన్నీళ్ల కాల్యలు ♦ కట్టలేదు
 ఆమె తలఁ పను దారి ర ♦ వ్యంతయైన
 తరగలే దింక యోజనాం ♦ తరవిశీర్ణ
 నిన్ను సోపానపంక్తుల ♦ నిలిచిపోయె
 ఊర్ధ్వలోకాల యాస నీ ♦ కున్నదో ప
 రాత్పరా పరాగమన మి ♦ ధ్యాపదల నిషిద్ధ
 జీవనము పొంత నేడ్చెదో ♦ చెప్పవేమి ?
 తావళము త్రిప్పు తపసిచం ♦ దమున నీవు
 బాష్పముల రాల్చుచున్నావు ♦ పగలురేలు
 క్రాలు హరి యాతనికి, ♦ ప్రియురాలు నీకు
 దొరకెద రనెడుమాట ♦ లేదోయి — లేదు
 ఎండమావుల సీరును ♦ ఎండ పశుల
 పాలుఁ ద్రావఁబోకుము కొఱ ♦ మాలి ఊహ
 రథము లేగెడు బయళ్లులఁ ♦ బ్రాయికముగఁ
 బోయి బోరలఁ బడి లేవఁ ♦ బోవు, కాల
 వాహినులనుల్ల నిరికి వి ♦ హ్వలములైన
 ప్రేమపాతాల నెమరులు ♦ వేసి వేసి
 వగచి నిట్టూర్పు విడిచి పో ♦ వలదు; వెలుగు
 చీకటులమధ్య వాపోయి ♦ చేయుదేమి ?
 చినుకులటు రాలి పురుగు చా ♦ డ్పునను ప్రాకి
 లేళ్లవలెఁ బరువెత్తుచు ♦ రాళ్లవలెను
 నిద్రపోయెదవోయి ! ♦ యువద్రవముల

దాటి చుక్కల కెగసి నీ ♦ పాట పాడి
 లోకమును ద్రిప్పకొనుము నీ ♦ లోక బ్రపంచ
 మున్నదనుమాట మఱవ కో ♦ యన్న ! యెన్ని
 రంగముల దాటినావో ప్ర ♦ సంగవశము
 చేత; నైనను తెలిసి నీ ♦ చిత్తమందు
 ఆమె మొదలంట తుడిచి వె ♦ న్నాడి పోయి
 పూడ్చి యేడ్చిన నీట నీ ♦ పొలతిమేను
 మొలిచి రేకెత్తు టజిగి ఆ ♦ పూవు నీది
 గాఁ డల ధరింపవోయి నీ ♦ కనుల నద్ది.
 ఎడ్ల నడిపించునట్టులే ♦ యేళ్లు తిరుగు
 పంటపొలములు మనచేతి ♦ నంటలేదు
 పరగ ముక్కారుపంటలు ♦ పండువారి
 మొగములును పండు ఆశా ప్ర ♦ మోదములను
 కాంత ! నీకొంగు బంగారు ♦ గాఁగ నన్ను
 కట్టుకొమ్మని అడిగిన ♦ కార్య మేమి ?
 ఆ మహాప్రేమ మనసులో ♦ నలరవలయు
 సహజగతులందె గలదు నీ ♦ సంతనంబు
 చెడ్డ చేసెడువారలు ♦ చేయుచుండ్రు
 వారిహృదయాలలోన లో ♦ పములునుండు.
 ఆత్మవత్సర్యభూతాని ♦ యనెడుమాట
 మంచికే కాని చెడ్డకు ♦ మలవజనదు
 ఏనికై నను కడుచింత ♦ నూనరాదు
 లట్లు కావలసియె అది ♦ యైన దనుకొ
 నుటయె లెన్న జగమ్ముముం ♦ గటను గొప్ప
 చిత్రఫలకంబు మానవ ♦ జీవితంబు,

క వి క ల న ము లు

చ. కవుల మటంచు లోకమున ♦ గాకులరీతిఁ గళావిలాసముల్
ప్రవిమల సుస్వరాద్యుల ♦ రాగము లేరివి కావు కావటం
చవి యివి యల్లి యార్చుచుఁ గ ♦ టా కొఱమాలుటె కాని మమ్మునే
యవనిపిభుండు సత్కవు ల ♦ టంచుఁ బఠించి సముద్ధరించెడున్.

ఉ. కావ్యములున్ ప్రబంధములు ♦ కల్పితదివ్యచరిత్ర లెన్నో మం
తవ్యములట్ల మాకల ము ♦ దారత వ్రాసి నిర్ధవృత్తికిన్
భావ్యముగాఁగ దుఃఖమున ♦ నల్లనియశ్రులు రాల్చుచున్న క
ర్తవ్యము దాచె నీప్రకృతి ♦ రాజన మిచ్చెడు రాజు లేమిచేన్.

మ. జలజాతప్రభవాండ మెప్పుడును ని ♦ స్సారంబుగాఁ బోదు చ
క్షులకున్ జ్ఞాననవాంజనంబిడి కనన్ ♦ సుఖ్యాతవంశంబునన్
జలజాక్షుండని పేరుమోసి మనువో ♦ నానొప్పు ధీశాలి భూ
వలయాధీశ్వరుఁ డాంధ్రసత్కవులనున్ ♦ బాలించుచున్ వెల్లినన్.

ఉ. గంటకు నూరుపద్యములె ♦ కావు సహస్రము చెప్పవచ్చు ము
క్కంటిని ద్రిప్పవచ్చు నది ♦ గర్వముగాదు రసంబు వ్యంగ్యమై
వింటను వీడుబాణముల ♦ వేగమునన్ తులఁదూగు పద్యముల్
గంటము మోపి వ్రాయుటకుఁ ♦ గల్గినవాఁడె కవీశ్వరుం డనన్.

ఉ. అట్టి కవీశ్వరుం బిలిచి ♦ యాదర ముంచి కృపాభినింది చే
పట్టి త్వదీయ వంశ నృప ♦ వర్యుల పూర్వచరిత్ర లున్న వు
న్నట్టుల వ్రాయజేసి దిశ ♦ లందు యశంబును గూర్చరాడె నీ
యట్టి మహాత్ముఁ డీవనికి ♦ నాయత్తుడె నను సాగకుండునే.

ధ న ము

ఎనుబదినాల్గులక్షల ము ♦ హీ మహితంబగు జీవరాశిలో
 మునుఁ డనిపించు మానవుని ♦ గౌరవ మంత స్వతంత్రతన్ స్వశ
 క్తిని సముదారభావమున ♦ కేంద్రమునై విలసిల్లుచున్నదా
 ధనమే ధనంబు తక్కినవి ♦ దంధనముల్ పదవెన్ని జెప్పినన్
 మనుజున కెన్ని భాగ్యములు ♦ మంజులవిద్యలు ప్రాజ్యరాజ్యముల్
 దనరినఁగాని వ్యర్థము; స్వ ♦ తంత్రతయున్ స్వకులాభిమానమున్
 జననియు జన్మభూమియును ♦ స్వర్గముకన్న గరియమైన వం
 చును నెఱిఁగున్న వానిదే వి ♦ శుద్ధ మహామహితంబునైన జీ
 వనము; స్వతంత్రవర్తనము ♦ పావనమైన స్వగౌరవంబునా
 ధనము; ధనంబు దంధనము ♦ ధర్మమే నీకు స్వరాజ్య మన్నిటన్
 ధనములు వచ్చు పోవు జల ♦ దంబులకై వడి నాత్మగౌరవం
 బును స్వకులాభిమానమును ♦ భూషితమైన స్వతంత్రతాప్రియే
 ధనము నిషిద్ధజీవన వి ♦ ధంబున మానవుఁ డెన్నఁడైన నీ
 ధనమును గోలుపోవలదు ♦ తద్ధనసాధనమే స్వరాజ్యమున్.

శ్రీ మౌలానా మహమ్మదలీ మహర్షి నిర్యాణము

శా. ఏడీ యాగుణరాసి, భాసురకళా ♦ నేకార్థనిరేత నేఁ
 డేడీ భారతదాస్యశృంఖలము నెం ♦ తే త్రైంపనూహించి పో
 రాడన్ యూరపు బ్రహ్మరాక్షసికి బ్రా ♦ కార్థంబులన్ వీడువాఁ
 డేడీ పోయెనె యా మహమ్మదలి లే ♦ నేలేడు విశ్వావళిన్.

ఉ. భారతదేశదాస్యమును ♦ బాపగఁ బ్రాణధనంబు లామహా
 క్రూరపిశాచరాజ్యమున ♦ కుఁ బలిగానిడి, నేడు స్వర్ణ దీ
 నారములన్ బ్రశాంత కరు ♦ కామయవృష్టిని దింపి, దేశ కే
 దారములెత్తగా మహామ ♦ దాలి కటా! దివికేగ నర్థయై.

శ్రీ పేరి పేర య్య శాస్త్రి గారు

ఉ. శ్రీకరుడాదిదేవుడు న ♦ శేషజగంబులు నొక్కరీతి న
స్తోత్రయారసంబునను ♦ జూచుచుగాచెడు నీశ్వరుండు ను
శ్లోకసుఖాప్తిసంపదల ♦ శోభిలనేయుత పేరివంశ నీ
రాకరచంద్రుడై దిశల ♦ రాజులు పేరయశాస్త్రి కెప్పుడున్.

చ. అనఘు డఖండపండితు డ ♦ వార్యనుతుండవు పెక్కుశాస్త్రముల్
గొని పఠించి శిష్యులకు ♦ కోరినవారికి వేట్కమీర చె
ప్పిన మహనీయమూర్తివి ప ♦ విత్ర వచోవిభవానువర్తి వీ
వనయ హసన్ముఖుండవు మ ♦ హాత్మక పేరయశాస్త్రి ధీమణి.

ఉ. ఈవు పితాపురంబునకు ♦ నెప్పుడు వచ్చియు కాలుమోపి యు
న్నావొ యదే ముహూర్తమున ♦ నాలుగుమోములవానిరాణి వీ
ణావరపాణి వాణి కరు ♦ ణామతి వచ్చి వసించె నట్టి వి
ద్యావిదుడివు నిన్నెఱుగ ♦ రజ్జులు పేరయశాస్త్రి నత్తమా.

నీ. చదివించినాడవు ♦ శతసహస్రశ్లోక
గ్రంథార్థములు శిష్య ♦ గణములకును
వినిపించినాడవు ♦ విమల విజ్ఞాన ప్ర
పంచ సంగ్రహ మార్య ♦ పర్యులకును
బోధించినాడవు ♦ పుణ్యలక్షణ లక్ష్మీ
రాకారగరిమ మ ♦ హాత్ములకును
సాధించినాడవు ♦ సకల వాఙ్మయసార
రసవదలంకార ♦ రాజములను

తే. నీకు తెలియని విద్యలు ♦ నీకు రాని
కళలు లేవన్నమాట ని ♦ క్కంబె కాని
యొడులెఱుంగరు నీదు వై ♦ ఖరులవరుస
సకలగుణధుర్య పేరయ ♦ శాస్త్రీవర్య.

తే. వాసిగ పితాపురోన్నత ♦ పాతశాల
యందు పదునాల్గు శర పరి ♦ యంతమైన
కాలముండియు ఫలమును ♦ గాంచలేక
వెడలితని విని కన్నీళ్లు ♦ విడిచినాము.

తే. పూలనుండియు వాసన ♦ పోయినట్లు
వనమువిడిచియు పక్షులు ♦ జనినరీతి
అవుపొదుగుల పాలారి ♦ పోవునట్లు
నీవు పాతశాలను వీడి ♦ నావు గాడె.

ఉ. ఎందఱు వండితోత్రముల ♦ కింపెనలారగ వీతికాపురం
బందు బుభుక్ష తీరెను మ ♦ హత్తులు సాధులు సత్కవిశ్వరురీ
నుందరు లార్యబ్రాహ్మకులు ♦ సొచ్చి నుఖంబులదేలి హాయిగా
నుందురు శాస్త్రీవర్య తమ ♦ రుండుట కిం దిరుకయ్యె నెంతయున్.

మ. ధరవిద్వాంసులు పూజ్య లన్నియెడలన్ ♦ దర్శింప నీవెందు నే
పురమం దుండిన లోటులేదు మఱి మా ♦ పుణ్యంబు నే డింతలో
కొఱవౌటన్ నిను వీడుకొంటిమి నుమీ ♦ కొటిరమాణిక్యమున్
వీరతిన్ భూపతి వీడుకొన్న పగిదిన్ ♦ పేరయ్యశాస్త్రీశ్వరా!

గీ. మణులనైన నువర్ణ భూ ♦ మణములైన
గని పరీక్షించువారలు ♦ గలరుగాని

మనుజుకోటిని కుజన స ♦ జ్ఞనులపోల్చు
వారు మిక్కిలి తక్కువ ♦ వసుధయందు.

ఉ. ఇచ్చొటుబాసి శిష్యులకు ♦ నెంతయు భేదముగూర్చియేగు మీ
రెచ్చట నున్న మమ్ము మఱి ♦ యీపురి, నున్నతపాతశాలయున్
మిచ్చటదీరగా మరువ ♦ బోరని స్వాగత మిచ్చుచుంటిమో
సచ్చరితాంక శాంతగుణ ♦ సాగర పేరయశాస్త్రి సత్తమా.

కం. మీకిడ నైషధకావ్యము
ప్రాకటముగ నభ్యసించి ♦ బడసితి విద్యన్
శ్రీకర పేరయశాస్త్రి ను
భాకర మా స్వాగతంబు ♦ దగ గైకొనుమా.

లైలా విలాపము

రాళ్ళు రువ్వకుఁ డతఁడు నా ♦ ప్రాణవిభుఁడు
వెట్టివాఁ డని మీరేమి ♦ వెరువవలదు
పిచ్చివాఁ డని మీరేమి ♦ పిలువవలదు
పేదవాఁ డని మీరేమి ♦ పెట్టవలదు
యూచకుం డని మీరేమి ♦ యాడవలదు
వెలఁది విశ్వంబుగా మార్చి ♦ వెలఁదియందు
విశ్వమునుఁ బెట్టి తనవైపు ♦ వికచ మండ
హాసములు నేయు సౌందర్య ♦ వాసరముల
కలిసి నవ్వెడు నా చెలి ♦ కాఁ దీతండు.

ఈ శ్వరుడు

తే. గీ. అవని సృజించినట్టి వి ♦ శ్వాత్మకుండు
మానవుల కన్నియెడల తో ♦ డ్పడెడువాడు
ఊహలకు నందసట్టి మ ♦ హోన్నతుండు
ఈశ్వరుడు మాకు నెప్పుడు ♦ హితము గూర్పు.

తే. గీ. పంచభూతంబు లెవ్వాని ♦ వాసగృహము
పరగ నక్షత్రలోక మె ♦ వ్వాని పథము
భానుచంద్రు లెవ్వనియాజ్ఞ ♦ బాయకుండు
అతని నీశ్వరు నేవెందు ♦ ననవరతము.

తే. గీ. రాత్రియందున నెలవెల్లు ♦ గ్రాలజేసి
పగటి యందున భానుని ♦ పంపి యెల్ల
జంతు జాలంబులను గాచు ♦ సర్వమయుడు
నీశ్వరుడు మాకు దోడ్పడు ♦ విశ్వమందు.

తే. గీ. ఆకు పచ్చని కొమ్మోకు ♦ నందమైన
నెఱ్ఱని నుమంబు కల్పించు ♦ నెమ్మొకాడు
కుక్తిగర్భాన ముత్యాలు ♦ జొనుపు నట్టి
ఈశ్వరుండిచ్చు మాకు న ♦ భీష్టసిద్ధి.

పంచములు

సీ. ఆర్యులార్యావర్త ♦ మందు పాదముమోపి
 క్షారదశ్యుల కల్పు ♦ కొనగలేదె
 బాధలు ధరనెల్ల ♦ వ్యాపించి మతదీక్ష
 పాశ్చాత్యులకునిచ్చి ♦ పరగలేదె
 రామానుజుడు ప్రేమ ♦ రాలగ గడజాతి
 శ్వపచులకు మత మొ ♦ సంగలేదె
 మణ్ణతోడ్ధారుడొ ♦ శంకరగురుడు చం
 డాలి భోజనమును ♦ గ్రోలలేదె

తే. ఎందరో మహనీయు లీ ♦ చందమునను
 జాతి నవ్వలద్రోసి న ♦ న్నితీదలచి
 విశ్వ మేకాత్మకంబని ♦ వెలసినారు
 ఇంక మనమేల పంచము ♦ నేలరాదు ?

ఉ. పంచములంచు వారి వెలి ♦ వేయగ నేమి కతంబు వారు ప్రా
 పంచిక మర్త్యజాతులకు ♦ బాహ్యులె! మోహ్యులె! వారి నెల్ల సృ
 ష్టించిన దైవ మింకొకడె ♦ చెల్లరె! మానవకోటి నిట్లు గ
 హ్నించుటకన్న పాపమిక ♦ నెయ్యది యుండు మనస్సెసాక్షి మీ
 రించుక వంచి శీర్షమును ♦ హృన్ముకుకంబున జూడగల్గినన్.

ఆంధ్ర దేశ పు మహమ్మదీయుల స్థితి

ఉ. భారతవర్షమా ! ధరణి ♦ భారతవీరులఁ గన్న తల్లి వి
స్ఫారనదీనదార్భట వి ♦ భాసిని వింధ్య హిమాలయ ప్రభా
ధారిణి సర్వభాగ్యచయ ♦ దాయిని మాళోక కల్పవృక్షమై
కోరినవిచ్చి నీవపుడె ♦ కొంటివి యిచ్చిన సాత్తులన్నియున్.

శా. ఈరాన్ దేశ నివాసులో యవనులో ♦ యేరీతి నిక జేరిరో
వారిన్ నీ గృహమందు విందిడి వసిం ♦ వన్ జేసి స్వాతంత్ర్యముల్
దారంబోసి మయూర వీరముల లీ ♦ లం జేర్చి సాభాగ్య న
ర్వారంభంబు లొసంగినా వపుడు మా ♦ కత్యంతమో యిండియా !

మ. పరిపూర్ణంబగు విద్యయుం గలిగి భూ ♦ భాగంబు బాలించి యీ
ధరణిన్ గోటలుపేటలాదిగల సౌం ♦ దర్యంబు నెక్కిల్పి బం
ధుర నత్కిర్తి గడించి పూర్వులు మహా ♦ ద్యోగంబులం జేసి పో
యిరి యానాటి వసంతకాలమిక మా ♦ కీనాఁడు రాజులునే !

మ. అధికారంబదియ న్తమించె, గల భా ♦ గ్యంబెల్ల నున్నాయె, నీ
పృథివీరాజ్యము పూజ్యమాయె, జదువున్ ♦ వీక్షింపఁగాలేదు హా
విధి చెయ్యంబులు మాన్మపాలకుల యే ♦ వీధిన్ గరింద్రాళిచై
సధిలోహించెనొ యందెకాల్పడక బో ♦ నయ్యెన్ గదా దీనతన్.

చ. పుడమియు రాజ్యమున్ విజయ ♦ భూతియశంబు లొసంగ వేడ్కతో
గడువునబెట్టి పెంచితివి ♦ కాని మమున్ దుదకిట్లువీడి యీ
యిడుమల బెట్టదంచెరుగ ♦ మింతయు మైందవమాత ధాత్రి నీ
తడవు దలంపగా నవతి ♦ తల్లివి మాకిక ముందు నాళ్ళకున్.

శా. యోషారత్నము లందఱిం బలెను మా + యోషల్ ధనాకృష్టికై
గోషావీడి ప్రయత్నముల్ నలువ సం + కోచింత్రు మాయంబొగిన్
భూషింపందగు విద్యలేదరిగి యే + భూపాలునే గొల్వ యీ
వేషంబుల్ మఱి పాగ నేరవిటుపై + భిక్షార్థమేగన్ దగున్.

కం. ముక్కా పీల్చుచు సింటను
మక్కావార్తలను వినుచు + మగువల వలలోఁ
జిక్కి మదోన్మత్తతో
లెక్కింపమి భాగ్యలక్ష్మి + లీలన్ బోయెన్.

గీ. హిందూమాతృక నీతప్పా + కింతలేదు
శాత ఖడ్గంబు రణభేరి + కేతువని
రాజ్య మధికార భాగ్య గౌ + రవము ప్రజల
యోగ్యతా యోగ్యతలఁబట్టి + యొసఁగెదీవు.

శా. ఏవాక్కుల్ మును మిమ్ములం బొగడగా + యే లేఖనల్ వ్రాసెనో
యా వాక్కుల్ నిరసింప నిప్పుడకటా + యాలేఖనల్ వ్రాయుము
న్నే వారిచ్చిన మాన్యముల్ తిని ముదం + బేసార జీవితమో
ఆ వారిన్ ఖలు లందు రేలయని మీ + రాలోచనల్ మానుడీ.

మ. చతురంభోధి పరీతభూతలము మీ + సర్వాధిపత్యంబు లు
న్నతరీతుల్ రిపులాజి గైకొనిన నా + నాదేశరాజన్య పూ
జితమై యేరిపు చేతులంబడక నల్ + జ్ఞేమంబులంగూర్పు సం
స్తుతమా విద్యను గోలుపోయి రిది మీ + దోషంబు గాకఁడునే!

సీ. ఉద్యోగముల జేయ + నూహించి ప్రజలలో
మర్యాద గడియించి + మనగ లేరు
అస్థానముల కేగి + తుమల విద్యాప్రాధి
ప్రకటించి కాసుకల్ + పడయలేరు

అంగడులకుఁ బోయి యడ్డిగ కూలికి
బరువు మోయుటకై న పనికిరారు
కానలలో బోయి కష్టంబులకు నోర్చి
కడుపుల కఱ్ఱతో గాయలేరు

గీ. చదువ కీరీతి చెడినారు చదువుకున్న
పలువిధంబులఁ గడియించి బ్రతుకగలరు
కాన యిక్కనైన మీదు సం తానములకు
తెరవు జూపుడు జీవించు కొఱకు మీరు.

శా. ఏదీపంబులు మేరు భూధరముదా కీ జాలెనో వెల్లు నే
డా దీపంబులె యారిపోయినవి కట్ట కొన్నియున్నన్ నిరా
మాదంబొప్పగ మాయజూచెడి నదే పూరించి తెలంబు లే
దే దానిన్ మఱిదాపనేల యవె మా యిస్లాం సభాదీపముల్.

కం. ఏవుర వీధులలో మా
భూపతు లరుదెంచు ధ్వనులు పూరించిరొ నే
డా వుర వీధులలో బి
త్తా పాత్రములెత్తు ధ్వనులె గానగనయ్యెన్.

గీ. దీనజనులార! మాహమ్మ దీయులార
ధరణి మీ వినాశము సో మరితనంబు
విద్యలేమియె నుండు న ద్విద్యయున్న
రాజ్య మున్నట్లు మీ రల రారఁ గలరు.

గీ. ఇప్పుడైనను మనము న మిథవిద్య
చదువు కొన్నను బూర్వ తే జన్మరూప
కారవము వచ్చు; గులమెల్ల గడనకెక్కు
లేనిచో సభోగతి రాక మానదింక.

బాగ్దాదు మధువీధి

(కాపాలికుని దృశ్యము)

ఆచిహ్నాంటిని వలపు ముత్యాలనరులఁ
గొల్లగొట్టితి ప్రేమ నిగూఢనీమ
దోచుకొంటిని విరహకాణాచిఁజూచి
సంగ్రహించితి రాగరసంబు డంబు
పాలుగూడితి ప్రణయరత్నాల గనుల
నింక నస్తేయమేది నాకేటి సిగ్గు
ఇంక ప్రతభీతి యేది నాకేటి యెగ్గు ?

మేఘములఁ దొంగిచూచెడు మెఱపువసిడి
కునుమసతు లిచ్చు ఘృష్ణాడి కుంకుమంబు
కులుకు జేడిసమీల క్రొందఱుకు వెండి
శర్వరీకన్య తలమీఁది చంద్రవంక
నచ్చెలీ! నీవని యెఱింగి నిలిచి నిలిచి
దోచుకొనిపోయి దాచుకొఁ జూచినాఁడ
ఇంక నస్తేయమేది నాకేటి సిగ్గు
ఇంక ప్రతభీతి యేది నాకేటి యెగ్గు?

(ప్రకృతి జవరాలి కేదార రాగరసము
రిక్కగములంటి రాచు గోరంట కెంపు
కలువ వగకాని తేటవెన్నెలల సుధలు
అబ్జసన్నిధి విహ్వలైకాంబకములు

నెచ్చెలీ! నీవని యెఱింగి నెమకి నెమకి
దోచుకొనిపోయి దాచుకో జూచినాను
ఇంక వ్రతభీతియేడి నాకేటి సిగ్గు
ఇంక సస్తేయమేది నాకేటి యెగ్గు?

ఆహా! నాట్యాంగనలు సృత్యమునేయుచు, పాటలు పాడుచున్నారు.

ఆహా! ధన్యము. ధన్యము. నే నిప్పుడొక నటుడను.

చేసితి జన్నముల్ దవముఁ జేసితి జీవరహస్య మేమిటో
యీసరి కక్కటా! తెలియ దింతయు వ్యర్థము బ్రహ్మవిద్య సం
న్యాసమొనంగు ఘోర విషనాగము గావున వీడినాడ నా
యానవమున్ మృగాక్షియధరానవమున్ ననుదేర్చు నెంతయున్.

(శ్రుతి నభినయించి) ఆగు మాఁగుము శైలూషాధమా! దోషీ! దోష
దూషితపరాయణా! జగము మిథ్యగాదు మనముమిథ్య మనభావములు
మిథ్య. అతీంద్రయములైన స్వర్గనరకంబులు మిథ్య పాపపుణ్యములు
మిథ్య. ఓమతాంతర దురంత దుర్వాదీ! నీ వ్యాసము లింకగట్టి
పెట్టుము. ఇదిగో నీ నోటికి తాళము వేయుచున్నాను. చూడు మింక
నీ వాకల్పాంతముదాక లేవజాలవు.

మధువే యమృతంబు శైలూషి మంజువదన
లెల్ల దేవకన్యలు గానమే రసంబు
తంత్రినాదమే తేజంబు తనమనోజ్ఞ
వనితగలచోట శైలానపట్టణంబు.
వసుధ కిదె ప్రేమ నేర్పెడు పాశశాల
కవుల కాణాచి గాయక కల్పతరువు
సోమరస మమ్ము సంతలో భామలుండు
కోన బ్రహ్మచారుల కొల్వుకూట మిదియు.

ఇందులో నేనిప్పు డొకఁడను. ఆహా! ఏమి నాయదృష్టము!

ముంగురు లుంగరాలు నెలఁబోలు మొగంబును చేరఁడేసి క
న్నంగవ బారెడేసి సుమనోజ్ఞకచంబులు పైటచాటునన్
తోంగిలిచూచు చన్దవలు తొట్రిలు గాజుల నిక్వణంబుతో
నంగజ రాజ్యలక్ష్మీవలె యంగన వచ్చెను క్షాగిలింపఁగన్.

(మెఱపుమెఱసిన ట్లొకనుందరి ముందటకు వచ్చి ప్రసన్న యగును)

ఆనభినీదళాయతములైన కనుంగవ మేనితావి యా
జాను విలంబితేకములు చారుపయోధరముల్ మనోహరం
బైన తనూవిలాసము బయల్పడ గాజులు గజ్జలందెలున్
వీణియఁబోలె మ్రోయ నలివేణి యిదే చనుదొచె ముద్దిడన్.

నిగనిగలాడు నీతనువు నీకనుదమ్ములు నీయొయారమున్
సొగసగు నీదుతీవి కడు సొంపులునింపు పయోరుహంబులున్
నగు మొగమున్ విలాసము ఘనాఘన సన్నిభ కుంతలంబులున్
మగువల మేలిబంతివని మాటికిఁ జెప్పక చెప్పు నెచ్చలీ!

గాలములట్లు గ్రాలి తమకంబున నెందరి మానసంబులన్
గాలిచి కారుచీకటుల కైవడి నీకురు లొప్పుచున్న వో
బాలకురంగలోచన! భవత్పరిపుల్లముఖాబ్జ మెందఱిన్
దేలిచి నవ్వువెన్నెలఁ దీర్చుచు నున్నదో చెప్పు మంగనా!

కారు మొయిథుల చిమ్మచీకటులఁ బోలు
నీదు కురు లంధకారంబు నింపుచుండ
నీ మనోహరవదనంబు నిండు చంద్ర
బింబమును బోలె వెలిగించు చిక్కమెల్ల.

(మోక్షాశ్లేషః గూర్వంఢి)

ప్రియుని యనువులు నీ వనవీధి వీచు
వాయువులఁ బోలుటకునైనఁ బనికిరావె
ప్రియుని ప్రేమాగ్ని నీ యింట వెలుగు దీప
పంక్తులకుఁ బోలుటకునైనఁ బనికిరాదె.

నివసించునా నట స్నీ రేజనయన వ
త్రాలకమ్ముల నీడఁ గాంచి కాంచి
వగతునా వగలాడి బాలమృగీ దృగం
చల విలాసంబులఁ దలఁచి తలఁచి
నిల్చుదునా ప్రాణి నెలఁత నెమ్మోము నుం
దరహాసచంద్రిక లరసి యరసి
వీక్షించునా ప్రేమవెలది వాగమృత వా
హినులందు రసమనై యేగి యేగి

పాట పాడెదనా నాతి ప్రణయగీతి
తో సుధాధారలను దొప్పఁ దోగి తోగి
మోహవార్ధిని వేసారి మునిగి మునిగి
కరగిపోయెద నా నాతిఁగొఱకు నేడ్చి.

చుట్టులుగఁజాట్టి యురులట్లు సోలుచున్న
ముంగురుల నాడు హృదయ విహంగ మట్టె
చిక్కువడి వియోగాభివీచికలఁ దోగి
యశ్రువుల రాల్చుచున్న నన్నరయ వేమి?

కురు లురులలీల ననుఁ జాట్టుకొనియె నేను
వెఱ్ఱినై పోయితిని మోహవీచికలను

దొప్పదోగియు నాదుచేదోయి కతివ
నీవె సంకెళ్లువేయు మింకేమి వలదు.

ప్రణయినీ! నీప్రేమవార్ధి వీచికలందు
సొక్కి సోలుచునున్న జూడ వేమి
ప్రేయినీ! నీరాగవీధిలో దెలి రక్త
సీక్తమై యుండ వీక్షింప వేమి
నెచ్చలీ! నీ మోహనివహ దావాగ్ని ద
హించివేసినను చింతించ వేమి
మానినీ! నీవచో మాధుర్యవాహిని
కనువు లర్పించిన నరయ వేమి

నంతనము నమ్మి దుఃఖమ్ము సంతలోనఁ
గొంటి వెతఁగంటి బేడివకంటి! నిన్ను
నుల్లమను నింటిలో దాచుకొంటి దాని
తెఱచి కనుఁగొమ్ము నీదు నుండరవటమ్ము.

వెడడలై స్వచ్ఛమైన నీ బెళుకు కనులు
కులుకుజవ్వన మొయ్యార మొలుకు సుధలఁ
జలుకు పలుకులు రత్నాలు, తళుకు లీను
చిన్ని పొన్నారి నన్నేల జేరినావు?

వీటుపుచూపులు నగుమోము కుదులవిరులు
నడుముసన్నంబు కుచభార మడుగరాని
భూతాయలు కంకణకృణములు నొలయునట్టి
సానదీర్చిన జంత్రపాంచాలి కీపు.

సొగసుకన్నులు జిగిలిగువైన యరము
మొగలిపువ్వు వన్నె తెగడు మేను
భోగవిలసనంబు రాగాను రాగంబుఁ
బోలు నీవు వలపుమూట గావె.

ముంగురులసారు చారుకురంగలోల
లోచనంబులఁ బాటున లోక మధుర
రాగములతీరు మరుని సారంగధరుని
మీఱి సొంపారు చిన్ని పొన్నారి నీకు,

తేనెల తేటలై పలుకు తియ్యని ముద్దులమూటగట్టు చం
ద్రానన ! చారు భీత హరిణాయతలోచన ! వద్దగంధి ! నీ
వీనపయోధరాలవయి వేసిన పైట నడల్పియున్న నీ
జాణతనంబు నే మెఱవఁజాల యుగంబులు నేండ్లు పోయినన్.

వలపులవలంతి మరుని ప్రాంజలులబంతి
ఇంతి రత్నాలదొంతి చేమంతి కుసుమ
కాంతులీను సతాంత శృంగారమైన
మేను దొలుకాడ మేఘాలలోన మెఱపు
మెఱసినట్టుల ముత్యాలు కురిసినటుల
స్వర్గ తేజంబు భువి దిగి వచ్చినటుల
భరతరాజ్య మహాలక్ష్మి వచ్చినటుల
వచ్చి మాటాడవేమి నాపాప మబల!

(ఆమె పువ్వులు గురియును)

కా:- ధన్యోఽస్మి.

చెలి:-

శశివి నీ వైన నే నొక నిశిని గానొ
వాక్య మీ వైన నే నొక పలుకు గానొ
శరధి నీ వైన నేను నిర్ఘ్రిని గానొ
భవుడ వీవైన నేను పార్వతిని గానొ!

కా:- ఎట్లు?

చెలి:- మఱచితిని. నేను నీ ప్రియురాలను. బానిసవర్తకునిచే నవ
హృతనై యీ పురి విక్రయింపబడుచుంటిని. అని (కన్నీళ్ళునించును)
కా:- హా! హతోఽస్మి (అని కౌగిలించుకొనును.)

౧

గౌరవము కోరి ఈ రీతి ♦ దారిలేని
పేదజీవితమును చాల ♦ భేదమువడి
ఈడ్గగావలసెను యిట్లు ♦ తెన్నినాభ్యు
బాధపెట్టదువో సామి ♦ పలుక వేమి.
గడననేయఁగ నాకేమి ♦ తెలిసిరాదు
విద్యయా లేదు బలము తె ♦ ల్వియును లేదు
సామి నీవె ఆధార మీ ♦ బ్రతుకునకు య
భార్థమగు సాధనముగ్గాఁ ♦ దలపవయ్య.

౨

సాపము చేసెడు వారికె
లోపము రానున్న దన్న ♦ లోకోక్తికి ఏ
సాపము చేసిన చెల్లదు
తాపత్రయమూర్ సమున్న ♦ తంబులె చెపుమా!

నిశానందేశము

కం. శ్రీ మొహియద్దీన్ బాద్షా

నామమహాబుష్షి నుతీంప నర్థింపఁ దరం

బే మాబోంట్లకు నది వి

ద్యామార్గము తత్త్వపథమునం దగవడఁగన్.

1

ఉ. రేలన్ గొన్ని ప్రియార్థభావముల నర్థింపఁ సమర్థంబులై
రోల్ రోకల బాడునా తలఁపుచో రూపించు ప్రేమైక గా
నాలాపంబులు స్వర్థునీ దివిజ స్వర్గానందముఁ దీసిపో
దా లావణ్యము దాస్యజీవనమునం దర్థంబుగా దింతయున్.

2

మ. స్ఫురదద్రాగరసంబు సంధ్యల నుమ్మఃస్రోసుత్సలఁ దాగి త
చ్చరితార్థ ప్రతిపాదకంబగు నభ్యస్వర్గీయగానంబులో
నెఱుఁపెపోయిన ప్రేమపాత మెవరెనిన్ బాడి నిద్రాణమై
యిరులన్ గాటుకపట్టియున్న మతి నెంతే లేవగా వత్తురే.

3

ఆ. లేవ వచ్చినాము లెందు నిద్రించెడు
వారలెల్ల తెల్లవారె నదిగొ
వేగుచుక్కనిశల వెన్నాడు నీకళా
కాశలంబు చూడఁగలరె పగలు.

4

ఉ. చిత్రము లేఖనాకలనచే ప్రహసించెడు చూడు నీజగ
త్సూత్రము చిత్రపున్హృదయ సూత్రములో లవమైన లేదు త
ద్గాత్రము కాశికిలసిత కాంచనముఁ బురుడించు నీకళా
మాతృక కాలవాహినుల మాన్పు జయధ్వజ మెత్త చూచితే.

5

ఉ. అణటిచేతఁ గొట్టుకొను వ్యక్తినుధాకలశాసద్రావి యే
దో కథ చెప్పునట్లు తనధోరణి పెద్దయెలుంగులాల గీ
తాకలనంబు చేయునది తత్త్వము భైక్షుకమైన తృప్తియో
నూ కెఱిగింపజేసి వ.టి మాటలు కోటలుదాటి చాటుచున్. 6

ఉ. ఈ నిశలందు బండవలె నెన్నిదినా లిటు నిద్రపోదు వా
జాను విలంబకేశములు జారి నిమీలిత లోచనంబులం
దాని మలీనుసంబగు నజాండము చీకటి క్రమ్మివేసి నీ
స్థానము మార్చివేసె ననుసంగతి నుంత యెఱుంగ వయ్యయో! 7

శా. నేనే కోకిలమైన మావిచివుగుల్ నిండార భక్షించి మీ
జ్ఞానంబంతయు పంచమస్వరము శృంగారంబులోఁ బెట్టి నే
గానంబున్ లొనరించి యీవనము లోకంబంచుఁ జూపించి మీ
మ్మానందాభినిఁ దేల్చియుందునుగదా యానాటి కానాటికిఁ. 8

ఉ. పాడిన దొక్కపాటె యది పాడకముందె విపంచికాశ్రుతిగ
బాడి రహస్యముల్ తెలియవచ్చె నిసీ యని పాటవేసి మై
నాడి సమూర్ధ్య గాత్రకలనంబున నింగి కదల్చుజూచు నీ
పోడిమి వల్ల కాటి బుడబుక్కలవానిగ నుండఁబోలునే. 9

చ. హృదయము వ్రక్కలై రుధిర మేరుగఁబాటుచు చెప్పుచున్న యా
పదమున నగ్నియున్న దది పాడకు మో కథకుండ నీకు మ్రొ
క్కెద మిదె మా నమస్సుల నొకింతనిజంబును చెప్పి యా ప్రియా
నదనము దారిచూపు మదె చాలును శాంతికి మోరలత్తగన్. 10

ఉ. ప్రేమపిపాస యీ విపినవీధుల విహ్వలఁజేసి తెచ్చె నా
నా మహితాగమంబుల గనంబడు వైదికరూపపంక్తియే
సోమరసంబొ త్రావి తమ చూడ్కులు కేంద్రముజేసి చూచు నా
భూమి తపస్సమాధులకుఁ బోలినదే యని చెప్పు చూచితే. 11

సీ. గేదంగిరేకులలో దాగినట్టి సో
 యగము సౌరభముల నవిసిపోయె
 పారాణిపెట్టిన పాదంబులో చక్ర
 రేఖలు నేల ముద్రింపఁబడియె
 రంగవల్లికల కురంగాంకుఁ డలరి నె
 త్తిని నేలఁబెట్టి వర్తింపఁదొడఁగె
 కస్తూరికాతిలకంబు కలంకారి
 చీరల సొబగులోఁ జేరిపోయె

గీ. ప్రకృతివ్యక్తిత్వమందు రూపములు వేరు
 వేరులై రసోపాసనా వీక్షణముల
 లేచి యాతిథ్య మిచ్చు నీ జీవితమన
 మెట్టవేదాంతు లెఱుంగ రీ గుట్టాకింత.

12

సీ. జ్ఞానమార్గముబట్టి గగనాలకెగసి నీ
 స్వీయస్వర్గంబు వీక్షింపలేవ
 బ్రహ్మవిద్య నెఱింగి బయలును భేదించి
 చీఱట్ల తెరవులు చెప్పలేవ
 స్వస్వయాపముపెట్టి పాతాళవీధుల
 హేమభాండాంబు లెత్తలేవ
 చిచ్ఛక్తి సంధించి చేలునాగట దున్ని
 మంచిముత్యాలు పండించలేవ

గీ. స్వరము గుర్తించి రేల నీపాట పాడి
 కూపి మ్రాన్పడ్డజీవుల లేవలేవ
 నీవు నీపై నచోటులో నిలిచి నిఖిల
 మేలఁదగు స్వరాజ్యంబు తే నెంచలేవ.

13

గీ. భ్రాంతిపదలిన తత్త్వ మెవ్వనికిఁ దెలియు
తత్త్వమన్న తానేకదా తనకుఁ దానె
తెలియుటెమిటి యున్నదే తాను తనకు
మార్పు లేదని చూచుటే బ్రహ్మవిద్య. 14

ఉ. మాకు జగత్త్రయైకమగు మర్మములన్ని యెఱుంగవచ్చు మా
రాక విశాల విశ్వపరిరంభ రమామహితాత్మకక్రియా
శ్రీకర సత్కళాకలనచే విహరించెడు మోదమందు మా
నాకము మా నివాళినిగొనం దలపోసినదంచు నొప్పెడుకా. 15

ఉ. మే మల పుణ్యపాపముల మేలును కీర్ణు గ్రహించినాము మా
సీమములందు మాససీకనిగ్రహములే వెలిబుచ్చినార మీ
సోమరసంబునందుగల సోయగ మీ ప్రజ యేమెఱుంగుస్వ
ర్ధామము దాగియున్నదను తప్పులు చెప్పట తప్ప మూర్ఖులై. 16

ఉ. మే మొక గవ్వకైన నుపమింపనీరీతిని దోచుచుంటి మీ
భూమి ప్రజాప్రపంచమును బోలక ప్రేమరసంబునందు మా
సోమముపోల్చి యీప్రకృతి సోయగమందు విభూతమైన వి
ద్యామహిమంబు మా కరములం దిడుకొంట నెఱుంగ రెవ్వరున్. 17

సీ. ఈయేటిపాటల్లా నాయూసుగీతాలు
పాడుకొంటాను రేబగలుకలిసి
ఈమిట్టమామిళ్ళలో మీది పలకెక్కి
యూగుచుంటాను నా రాగమునకు
ఈకాలినడకతో నాకాశమెక్కి నే
కలిసికొంటాను నాకములకెగసి
ఈపల్లెకొంపల్లా కాపాలికనుబోలి
చూచుకుంటాను నా చోటుసాగను

గీ. ఎచటబుట్టినానో యెచటకువస్తినో

ఎచటకేగుటగునో యేమిగతియో

పుట్టుచావులేని పురిచేరుకుంటాను

నవ్వునవ్వి మనను దువ్వుకొందు

18

గీ. ఏమిచెప్పిన నిజమునం దేమిలేదు

చెప్పనవి కల్పనాకథ లెప్పటికవి

సాక్ష్యమియ్యపు తనమనస్సాక్ష్యమందు

లగ్నమై నిన్నునీవు దలంచుకొనుము.

19

మ. నదివై పాటుచు పక్షివై యెగురుచున్ నాకంబుమిన్నేటిలో

నొదవన్ రోదసి ప్రేమగానముల నెంతో గూర్చి యానంద సం

పద పాడన్ మధుపానమత్తమతిక్రేవ న్నీయభివ్యక్తి యా

యుదయాస్తాచలమున్ గదల్చెడు స్వభావోన్మేష మర్థింపగన్. 20

సీ. ఈయేటి పడవలో నీ గట్టుదారిలో

నేయూరు నేవలై కేగువారో

తేలిపోయేదొకరు కాలనడిచేదోరు

కలుసుకోవాలంటె కానిమాట

మాటలాడాలంటె చోటుసాగాలంటె

ఊసులాడక తత్త్వ ముండవలదె

మనసులో ప్రేమలు మనసులోనేయుండి

లగ్నియైమండి చల్లారిపోవె

గీ. చీకటులదాటి వెన్నెల చేరులోన

నెవరు నేమూలచేరునో యెవరికెరుక

ఊహ యొకచోట ఆ నిజ మొక్కచోట

నుండిపోవును మోక్షంబు నొదవబోదు.

21

చ. అరవిరి మొగ్గలోఁ గలుగునట్టినుధామధురంపు ప్రేమమై
తరువులనెక్కిపాడు నల తాత్త్వికగీతములందు సొక్కి బం
భర మదెవచ్చె నీజడతబాసిననాఁడుగదా! రసాత్మక
స్ఫురణ నిజానురాగమతి పుష్పాడియై వెలిజిమ్ముతెమ్మెరర. 22

సీ. శైవులు నన్ను వైష్ణవుడంద్రు వైష్ణవుల్
శైవుడందురు నేను శైవుడనాకొ
వైష్ణవుడనొ నాకె బాగుగాఁదెలియదు
శైవవైష్ణవభేద సంగ్రహంబు
శైవమేమిటికి వైష్ణవమేమిటికి పెద్ద
మచ్చలుపడ్డ జీవనముపొత
చీకటిపోదు చేసేది తోచదు మత
భేదాలకాలంబు వెడలిపోయె

తే. నేమనుష్యుండ నైతిక మేనువిడువ
నాకు నిందేమి స్తుతియేమి లోకమును త
రించుటే నామంతంబు గుర్తించువరకు
శూన్యదృక్కుల భేదాలు చూడఁబడును. 23

సీ. అల విరోచనుఁడు శూన్యము నెత్త వాదించె
దాని నెప్పుడుద్రుంచె ప్రాణవాది
ప్రాణవాదులనెత్త పడఁద్రోసె నల మనో
వాదులు వారి సంవాదమందు
విజ్ఞానవాదులా విధిని జౌధులు వారి
నోడించినారు పేరోలగముల
అజువాదులనెగ మధ్యమవాదులనుబట్టి
తర్కించినారు విద్యావ్రసక్తి

గీ. న్యాయవై శేషికాది నానాప్రకార
మతమతాంతర దివ్యధర్మప్రచార
మెప్పు డెవ్వార లేరీతి నెసక మెసఁగ
చేసిరో వారిఛరితలు చెప్పలేము.

24

ఉ. గౌరవమాటఁగా విషయగాధల వైదుష్యులందు కొంగుబం
గారముగా నటించి గుణకర్మలడించి నిషిద్ధజీవనా
కారముదాల్చి క్రమ్మర నొకానొక ప్రేమతరంగ విప్లవో
ద్వారిధియందు బోర్లపడి వాగెడు భక్తుఁడితండు నెచ్చెల్ల.

25

గీ. చేతులెత్తి నీవేమి వీక్షించినావు
చెలి త్వదీయాత్మ హరిని వీక్షించినాడ
ప్రేమపాతాలు చదివి చెప్పినది రాధ
ఆరహస్యంబు విప్పె నీహాసమదిగొ.

26

గీ. గుళ్ళదేవుళ్లు రాళ్లుగాఁ గొల్తువీవు
నేను నీలోన దేవు నీక్షించుచుంటి
నీవు దేవళమును మ్రొక్క నేగుచుంటి
వదిగొ దేవుఁడె నిను మ్రొక్క నరుఁగుచుండె.

27

గీ. పువ్వుపువ్వును భ్రమరంబు పోయి మధువు
బిచ్చమెత్తును నది కులవృత్తిగాఁగ
నీదువేదాంత మీరీతి నెగడుచుండ
చెప్పదేమిటి విని చేయు చేతయేమి?

28

నీ. ఎన్నాళ్ళువేడినా యేపూజఁజేసినా
ఎవరువిన్నారు నింకెవరుగలరు
ఏమేమిపాడినా యేమి సాధించినా
యెరిగేదియొకట చూచేదియొకట

ఏమాటచెప్పినా యేదారిచూపినా
 వెళ్లేదిలేదు మావల్ల కాదు
 ఏజ్యోతియెదురైన నేరాలి మొక్కినా
 సలికేదిలేదు ఆపథమె కాదు

గీ. చేసినదె చేసి చేడ్పడి చెప్పకొనుట
 కై న కొఱమాలి నిర్జీవమైన తెరవు
 బట్టి యేవీటకేగునో బలుకరాదు
 రాదురాదని యూర్కుండరాదు కాద.

29

సీ. కథకుడా యీలాటి కవితచెప్పానంటె
 మనసులోమచ్చలు నూయగలవె
 కథకుడాయీరీతి పథముపెట్టావంటె
 ప్రియులపాట్లింక తప్పించదరమె
 కథకుడాయీరీతి గాధలల్లావంటె
 రక్తపాతాలు వారధులుగావె
 కథకుడా యీభాతి కష్టాలుకూర్చితే
 ప్రియులసమాధులు పెట్ట గలమె

గీ. ఒట్టుపెట్టిన గతి నోరుకట్టి నీ క
 విత్వరసవాహినులు మనోవీధులందు
 ప్రేమప్రళయాలమధ్య పాలించనయ్య
 అర్థములు గూర్తు రెరగి నీయవని యెఱిగి.

30

శా. చైతన్యంబు లచేతనంబులు నవస్థాభేదముల్ స్థానర
 వ్రాతంబుల్ శ్వసనాహతిన్ గదలుచున్ భాషించు మ్రూన్పడ్డ
 విద్యాతత్త్వంబులు సుద్ధరించునెడ వాచాగోచరంబున్ పృథ
 గ్ధాతుత్వార్థము లుగ్గడించెడు మహా స్థావత్వ మర్థించుచున్.

31

ఉ. చంచులగింజ లేరికొని చాతకి జీవితమందు నేడ్పు ప్రా
పంచీకవాంఘ యీపులుగువంటిదే లోకము భౌతికంబులో
కొంచెము మార్పులున్న నవి శోవిదులెంచరు యిట్లు వీని న
ర్థించి కృతార్థులౌదురస నెంతప్రమాదము చెప్పమి నిశా. 32

శా. గోరింటన్ రుధిరావశేషహృదయాశోశంబు మేఘాల గ
ర్జారావంబులఁ దోఁగి వారిధితరంగార్భాటముల్ దాఁగి దు
ర్వారంబైన నిగూఢప్రేమకలనారాగంబు గర్భంబులో
నీరై నిల్చినతీరు పాఠములుగా నేర్పున్ మహాత్యాగియై. 33

ఉ. ఈపును నే నెఱుంగము గఠించినసంగతి శూన్యభాండ మే
వేవో వచించు మీటునటకుండు నెఱుంగఁడు బోర్లవడ్డ నా
జీవితమెత్తుకోఁదలఁచి సీఘ్రపుకై కయిచాపుచున్న దా
భావము ముక్తకంఠమునఁ బాడుచునున్నది యాగికంబుగన్. 34

ఉ. ఊహనతంబు మేలునకు నువ్విభులూరుచుగాని ప్రాప్త మా
కూహకమందు తోడ్పడదు గృధ్రము మాంసము వీకివీకి యా
రాహువు వక్రమైనపడి రాలునరుండు నివాతదీపము
ఘ్రహికదగ్ధజీవితమునందు పదంపడి నెగ్గనేర్చునే. 35

ఉ. ఏమినిరీక్షణంబు నిటులేమిటి కై హికజీవితంబు నా
నామలినావభావముల నగ్నతఁజెంది కరంబు చేడ్పడన్
భూమికివచ్చె సీప్రళయముల్ గడవందరమే నిశాప్రయా
ణామని లెక్క పెట్టుచు మహావిపదంబుధి నీదులాడుచున్. 36

శా. ఎన్నేండ్లకెన్ రోదనీకుమార మింకెన్నేండ్లుగానుండునో
మన్నైపోయిరి పెక్కు రీతిరుగలిన్ మాన్పడ్డరంధ్రాల న
ధ్వంసంబున్ దివిబొక్కి శూన్యహృదయ ద్వారాలఁజేరట్ల క్రి
దన్నిద్రింపక లేచిపోయిరి దివాంధంబట్లు చీరాడకన్. 37

సీ. జన్మజన్మాలెత్తి జానపదాలలో

పాటపాడిననాటి మాట తెలుసు

రకరక్కాలెనట్టి తాగాలు తెలిసి మా

రక చూచుకొన్న గౌరవము తెలుసు

తరతరాలుగనున్న నరకాల స్వర్గాల

తలుపులు తెరిచిన తెలివి తెలుసు

చిమ్మచీకట్ల నెవమ్మున నిశినాట్య

మాడిన సొగసుగుడ్యములు తెలుసు

గీ. తెలుసు పుణ్యపాపంబుల తెరపులేమొ

మరణమేమిటో యా తెరమఱుగులేమొ

తెలుసు నేనన్నతత్త్వంబు తెలుసు నా ర

హస్యమంతయు నాలోనిదనుచు తెలుసు.

38

సీ. ఎత్తేటిజన్మలు యీనాటికైనను

విరమించులాగు కాన్పించలేదు

ఇంద్రియలోలత్వ మేనాటికానాడు

పెఱుగుచునేయుండె తరుగదంత

గడ్డవేసంగిలోఁ గాలిమ్మన్నె వాన

కారున మొలకెత్తుగతిని నీవు

జన్మజన్మాల సంస్కారాన బుట్టుచు

చచ్చుచుంటివిగాని చావనట్టి

గీ. తెరపువెదకవు నొక్క యక్కరమునందు

నీదుమోక్షంబు నీముందు నిలిచియుండు

చూడవేమిట్లు నర్వంబు చూచుపగిది

నిన్నుగాఁ జూచుకొమ్ము నభ్యన్నతమ్ము.

39

శా. ఓసీ! మేఘి గతాగతంబయిన నీయూర్ధ్వాపరోదగ్రనర
వాసంబున్ విడనాడి కాంతులు వెసన్ బాయన్ విడంబింతువే
మేనన్యాసి నిపాతవాతములలో నీ నేల వర్షించి నీ
రై నస్యాలజనింతువే మఱి పునర్జన్మంబు పోనాడవే.

40

సీ. ఏరూపుచూచినా నారూపమందులో
తొంగిచూచేలాగ తోచుచుండు
నేపాటపాడినా నాపాటలో స్వర
మేనుగా రేకెత్తి యెసగుచుండు
నేచుక్కచూచినా నాచుక్కలోకాంతి
నాకాంతిగావచ్చి సవఘళించు
నేప్రాద్దుచూచినా నాప్రాద్దులోతేటు
నాచోటుగావచ్చి నాట్యమాడు

గీ. విశ్వరూపంబుగా నన్ననశ్వరముగ
చూచుచున్నాను నాకింక చోద్యమేది
మరణమేది మార్చేది యావరణమేది
యేదిలేదీంక నేనుగా నెసగు కతన.

శా. ఆలాపంబుల నుగ్గడించు నవవిద్యాతత్త్వమం దెన్నియో
స్థానిత్యంబులు నున్న వాతెఱవులో సంపూర్ణ పాండిత్యమున్
చాలేదీంక నిశాకవాటములలో రాగాలపేర్లుంచి నీ
వాలాపంబులు నేయుమా తెఱవులం దర్థంబు గానేర్చునే.

ఉ. అగడిదేమి యీపథమునందు నిదర్శన మేమికాన మీ
యాగడమందు జీవితములాగునె యీశ్వరస్మృప్తియందు
నానాగతు లున్నవింక సహనం బతికష్టము లేచిపోవగా
సాగదు ప్రొద్దుక్రంకినది నంకట మేమిఘటించునోకదా.

సీ. బాకాలునూదిన స్థివ్యాసంగరచన క
 లాకలాపంబు చల్లారజూచు
 సోదెలుచెప్పి నిస్తుల వస్తుసామగ్రి
 శూన్యాలయాల ప్రాచుర్యమెసఁగు
 గాధలుకప్పి దిగ్దంతిదంతావళ
 ములలేపి మచ్చుమందులనుజల్లు
 శవధాలుపెట్టి యాసల నువ్విఘటనూరు
 బాలకురంగాల బట్టితెచ్చు

గీ. నాటకములాడు తత్త్వవిజ్ఞానములను
 పెట్టి చదలేటి బంగారు విపణివీధు
 లందు ప్రేమలకమ్ము వక్రాలకముల
 ముళ్లువిప్పును పువ్వుపందిళ్ళతపసి.

ఇది

శ్రీ ఉమర్ అలీషాకవికృత

నిశానందేశము

సంపూర్ణము.

రెండవ భాగము

౧

అదిగో చూడము ఆలకింపు మల బ్రహ్మాండము భాషించు తో
యదముల్ వార్ధులు మారుతాహతిని వృక్షానీకముల్ ప్రొద్దులం
దుదయార్కుండు సుధాంకుఁ డాకసము నుద్యోగించి యాపాటలో
వెదకంబొమ్ము త్వదీయనామము మహా విశ్వాకృతిన్ బోల్పుచున్.

౨

భభృన తెల్లవారినది పక్షులు కూసెడివేళ చీకటుల్
ద్రెల్చెను వేగుచుక్క తెరఁదీసి ఉపస్సును తొంగిచూచున్
చల్లని గాలికై తిరుగు స్వర్గరమన్ తెగముద్దుపెట్టు నో
పల్లవపాణి నీవ్రణయ పాతము దిద్దుము యాగిడంబుగన్.

౩

నేనే కోకిలనైన నీజగము రేకెత్తించి నావంచము
స్థానాత్వంబును డించి పోయి ప్రణవస్థానంబు పాధించగా
నానందాన కసైకలోక విగళద్వ్యాపార రత్నాకరం
జేనై పోల్చి ఖరత్వియుండును వసంజేచ్చాపి దాస్యావనిన్.

౪

ఆడెడిజేమి ఈవ్రత్యతిశయందము ముదివర నాచుచున్న పూ
బోడి దృగంఛలంబు లవె పూసినకాటుక మాటునుండి వె
న్నాడు విలాసభానురమునందు విలిప్తములైనరేఖ లీ
రేడు జ్జాలజ్రోవల గురించి వరించును నాడునాటికిన్.

౫

అది హృదయానుజంగమగు సట్టి యధార్థము దానినుండి యా
వదలు, వ్యధల్, వృథాపరిభవాపదంబులు శుట్టు జీవితా
స్పద విషవాతి ప్రేమ విషకంబగు నన్ని రగిల్చి నీలతో
యదము తటిల్లదీన్ విదుగుల్లట్లుల రాల్చుచు భోవు నేమెడన్.

౬

పూచినయీసుమంబు నెలబోలె హసించుచు ఆనవాస్తినం
కోచమనన్కయై రజని కొంగున ముంగురుబోలు భృంగినన్
జూచి భయాన సీతమను జూచిన డోకని లేచి పోవగా
చూచెనుగాని ఆ కపటిసుశ్శకు నేలను రాలె ముక్కలై.

౭

ఇది యొకదగ్ధకావ్యము అదేవనిగా వెలుగియ్యజాల దిం
దొదవినంతైల బీజములు నుష్టున బూడిదయై మరుత్తులో
కదిసి లయాంతపీఠులకు కాలికొలందిని పోయి నీరుగా
పొదలి జలాభమై కురిసి పువ్వుయి నీజడ సొంపు నింపెడున్.

౮

ఈచిగురాకుబోడి తన కేమిటా చిత్తము తత్తరించునం
చాచతురంతయానమున నాలవనం బొనరించునట్లు దో
బూచులనాడు నేత్రములు బొమ్మల పోలిక నిల్చిపోయె; ఆ
భేచరియూర్ధ్వదృష్టి పరికించిన నంయమి గాక యేమగున్.

౯

ప్రేమ జడంబు ప్రేమ కడు విహ్వలయైనది దీనియందు నే
మేము మహావిలాసములు నేర్పడుచున్నవి వాని వ్రాయగా
లేము వచింపలేము కబళించెడు జవ్వని తాటిచెట్టు ఆ
రామమునందు ప్రేమ కొక రాగము పెట్టెడు గంట నెచ్చెలి.

౧౦

ఆలమునందు బెట్టె వెలయాలిని బోలిన బొమ్మలాట వై
తొలికు లాసవాంగడిని తద్ధిమితా యని గజ్జెకట్టి ఆ
దాలని బోల్తకొట్టిరి కడాపటికిన్ సిగవల్లు గోత్రమున్
గాలికి బుద్ధిచెప్పినది కాసరకూసర యైన కైవడిన్.

౧౧

అటా! నన్విడనాడి పోయెదవె నీయందేను ప్రాణంబు ని.
ల్పికదా తిరుచునుంటి నాచెలిమి నోలింబాసిపోఁ జెల్ల దూ
రక నన్గన్గొను మీపు నేను ఒకటే ప్రాణంబు కాదా యిదే
సకియా నాల్కకు రెండుదార్లు గలవా చాలించు నీకోపమున్.

౧౨

పొంగిపోయెను కన్నులుపోవ నిన్ను
చూచు తలపున కాయంబు సొక్కిపోయె
ఎందరినో నీదుజాడ యాచించినాడ
గాని; చెప్పరు తెలియని కారణమున...

౧౩

కార్తిక మీనెలన్ మధుముఖంబగు పూలు విలాసలాలసా
వర్తిత చంద్రికన్ మధువు పాత్రలఁబోసి విహారవైఖరి
నర్తన నివ్వటిల్లెడు పునర్మిళితాప్త వధూవర ప్రియ
స్ఫూర్తిని గంటివే ప్రణయశోభిత రాగరసాంకురావధుల్.

౧౪

కార్తికమున్ నిశావసిత కాలము తూర్పుదివాణ మెక్కి ఒ
క్కర్తుక వెన్నెలన్ బిలిచి కైవడి వెన్నెలవచ్చె నానుధా
మూర్తిని గాంచి హర్షమునఁ బొంగెడు నీమధురాసవంబు క
క్కుర్తిగఁ ద్రాగడేల నిజ కోమలి పాత్రల నింపుచుండగఁ.

౧౫

పెక్కు లగచాటులను బడి విసిగివిసిగి
వేగి వేసారి వేసారి విచ్చియున్న
ప్రాణి యీకట్టెనుండి యీవగిది నూత్న

ధోరణిని లేచి వచ్చి నీ ద్వారవీధి
 ద్రొక్కి యాత్మీయవినశ మాధుర్యగీత
 మాలికాయూపమున వీచు మాపురేవు
 వేరె వింజామరల నీవు పెట్టవలదు.

౧౬

మనసున ప్రేమ యున్న నొకమూరయినన్ కనిపించి యుందువో
 వనజనిభాస్య ప్రేమకు నివాసము గాళ్ళనుగల్గబోదు నీ
 కనులకు సాంధ్యరాగములుఁ గానఁగవచ్చిన నాదు రక్తమం
 చుకుని పుద్ది వ్యాజమున కాకన మెక్కిను నీవు చూడఁగన్.

౧౭

కవిత రసానుషంగముగు కావ్యము; ఏకశతోడ పోల్చగా
 నపు నదిగాదు; ఇయ్యది పయఃపరిపుష్పిత పారిజాత సం
 భవనుచు వాసనాలహరి పాడిన కూడిన వింత వైఖరుల్
 ధవలినఁగాని ఆకలిత లాస్యము నేయరు మానసంబులన్.

౧౮

ప్రేమ నిపాతవాసనల విహ్వలయైచ మనస్సు జీవిత
 వ్యోమము నెక్కి శాంతికయి యువ్విభు లూరుచు రాలిపోవు దృ
 క్చీమనగఁబు నేట ప్రతిబింబితమై పడి లేనలేదు; ని
 ధ్ధామవిదగ్ధ జీవనము త్రోనలు చెప్పఁగలేము నెచ్చెలీ!

౧౯

ఆమని యీవనంశ మధురాసవముక కలశాలఁ బోసి యీ
 భామిను లాడుదున్ చమక పంక్తుల ద్రావుచు మేళపించు నీ
 యామిని మేల్కునుంగుల నొయారముగా పరునెత్తు మోము సా
 దామిను లంటి యీనటక ధామము తోరణఁ గట్టె రక్తికిన్.

౨౦

ఇది వివరీత మీఱగడు నెవ్వనిదో షరకీయ యీమె యీ
సదనము కెట్లు వచ్చినది పాపము పండినదో యనంగ నీ
సదనము ప్రాయశంబయిన సౌష్ఠవమున్ విడనాడి పోయె ఆ
పదలకు లుప్తమై మదిర పానము చేసెడుచోట నియ్యెడన్.

౨౧

ఎక్కడ చెప్పకొందు నిక నెక్కడిశాంతి నిజానురాగ మిం
కెక్కడ నున్నదో శలభ మింగలమం దును రిచ్చి స్రమకున్
జక్కునిపాత మిచ్చె నది సైకతసీమల గ్రాలుతెమ్మెరన్
సాకుచు బోయి క్రొవ్విరిని సోలి పరీమళమైన కై నడిన్.

౨౨

ధ్వనులన్ కాంతుల మాఝరేఖల సదా ధ్యాహారమైనట్టి యీ
తనువున్ దత్తతీభావిభాసనుగు సంధ్యారాగ రాగాలలో
జను మోహాత్మకమైన జీవితము నన్ జంచత్సుధామాధురీ
ధ్వనులన్ పాటల నాలకించు మదె నీచానంబు సం దేశమున్.

౨౩

ఆహా! కాలము పోవుచున్నది శరవ్యాఘాత వేగంబునన్
మోహవేశముతో జగత్సకలమున్ మోదావహంబైన సం
దేహం బింతయు మిథ్యయో నిజమె యీ దివ్యప్రభాభాసకం
బీహాదూరము నైన నీమగుగులో సృష్టిన్ విలోకింపుమా.

౨౪

అన్నిటికన్న నెన్నికగు నానవపానము మిన్న మాకు తతో
ఖన్న పరంపరంబయిన క్లిష్టపదంబులె మేలు మాకు తి
ద్భిన్నపదంబు శాంతియు గతిన్ గలిగింపనిదేని యీ ప్రమ
త్తోన్నతజీవయాత్ర నెటులో ముగియించుట కర్హ మియ్యెడన్.

౨౪

ఇది వివరీత మీయగడు లేటికిఁ బుట్టెను శాంతిధామ మీ
సదనము సామగానముల సాగెడుచోట నురాళంబుగా
మొదలు పురాది ఆచుధువు పోసెడు మంతల కాలవాలమై
ఇది యొకపెద్ద సోదెవలె నేర్పడి యున్నది చూడవచ్చినన్.

౨౬

నేనే మేఘమనైన నాయురుములున్ నిర్హత పాతంబులున్
స్థానాలన్ని మరల్చి జీవనము దాస్యభావదృగ్వల్లభా
ధీనంబున్ బొసరించి సంస్కరణ వందీభూత చేతస్కనై
జ్ఞానానందము స్వాంతవీధుల నటత్పెదామినిన్ జొన్నుదున్.

౨౭

ఆలవనంబునేయు హృదయాలయ ప్రేమ విపంచి తంత్రికా
జాలము ముఘ్నవడ్డ దిక సాగడు పాట యయాచితంబుగా
గాలికి కొట్టుకొన్న ప్రియ గానము కొంగున మూటఁగట్టి కెం
గేల నివాళిఁబోయు పరకీయకు మచ్చలు చూపఁబోలదే.

౨౮

ఆలవనంబునేయు హృదయాలయ రాగ విపంచితంత్రికా
జాలము చిక్కువడ్డ దిక సాగడు పాట మృదంగ నిర్వనా
భీరన ప్రవాహమదె వీచికలన్ మిష బోర్లవడ్డ కెం
గేలను ముఘ్న విప్పుచును కేంద్రము చేసెడు జీవితంబుగన్.

౨౯

గమ్యస్థానము లేదు జీవికి మహా గాధావగాహంబునై
సామ్యత్వ ప్రతిబంధకంబయిన యీ సంసారపాథోధితో
సామ్యంబై తెగఁఘోషపెట్టు నది ప్రాసం దేశ మాదిభ్యు యీ
భూమ్యాకాశమనేటి యీతిరుగలిన్ బూదై విడంబించెడున్.

30

పకపక నవ్వుచున్న మధుపానలసత్కలశంబు పొంగి పొ
ర్లకముచుపే మృగాక్షి చికురంబుల పువ్వులఁ దోగు వాసనా
వికసితవార్ధిలో మునిగి విశ్వము రాగరసంబులో గళ
చ్ఛకలముఁగాగ నెంచు మట స్వర్గము దాగుఁజుమాత లాడెనున్.

31

అది యొకమాటె గాని తనయం దనురాగము మాననట్టి ఆ
నుదతికి చేరుటమ్ము లవి శోకపు టశ్రువులందు చూడ మా
యెదగల నిర్మలత్వ మింక నేటికి ప్రేమపదార్థమన్న దు
న్నదె యిహజీవితంబున కనంతనిశాసముపాన్యమా నెడిన్.

32

నిందలు మోపుచుండినను నేరము లందరికుండు వానిలో
కొంద రెరుంగ రామరుగు కొంచె మెరింగిన నవ్వువచ్చు నే
మందర సర్వమున్ జలములందు నిపాతమునైనదే మహా
నందము ప్రేమ యెందునుఁ గనంబడ దీ యిహజీవితంబునున్.

33

కాటుకఁబెట్టు కన్నులకు కాంచనహారములందు సోయగం
బేటికి చూడ నెంచెదవు ఏదో వికారము నీవిలాసమం
దోటు ఘటించునేమొ యని యూరక పొక్కిదవేల యీ జగ
న్నాటకమందు పాత్రల కనంతత లేదని నేర్చియున్న నా
నూటల లెక్కయేమి పరమాణుల దూఘల పోల్చుకొన్నచోన్.

34

ఒక తేరవేల్లు వెల్లున మహోన్నతలీల తటిల్లతాకృతిన్
ప్రకట మొనర్చె నింగిని నిపాత తమో మలినావభావ మీ
ప్రకృతిరసానుషంగము ప్రభాతములన్ రచించునట్టు లీ
వికటము మాని మానసిక విహ్వలమున్ విడి కాంచు మీశ్వరున్.

3X

ఇది యొక దొంగవెల్లు తనకేటికి మోహము ప్రేమయందు ఏ
నుదతియు నెగ్గలేదు తన చూడ్కులు బండలు చేసి బాష్పముల్
వదలిన దాని వానికయి బాసలు వాసలె గాని యా ప్రియా
హృదయము చొచ్చిపో ననుచు నేడ్చెడు నీసతికూడ రాయయే.

3E

చెలిమికి వ్యక్తి యెరుటికి నృప్తి నమస్తయు నీవుఁగా నీ
కలిమికి మిరలే దనెడు జ్ఞానికి లోకమునందు నెల్లదున్
చెలులఁగదా ముదాపహముచే గనుగొన్న జడంబు లన్ని నీ
తలఁపున చూటలాడు మహితం బొక వ్యక్తిగతంబె నెచ్చెల్ల!

32

జీవనభాండము దొలికి నీధువు బోసి ప్రసిద్ధ దానధా
గానహస్తున మైకమున నాకిము చూడుము దీనికన్న నీ
భూవలయాన దుఃఖములు పోవు చికిత్స యెఱుంగరాదు ఏ
దోవిధమైన బాధ యెద నొచ్చి ప్రియంపడినీయ దేయెడన్.

3J

నిధి! మనోగతవృధ యెట్లు వెలువరింతు
ఎవరు గ్రహియింతు రెవ్వారి కెఱుక దీని
నిజము నిజదగ్ధపటల నన్నిభము; ఈశ్వ
రుం దొక్కడై తోడ్పడఁగ సమర్థుండు నూవె.

3K

కన్నులలోన చూపు నినుఁ గాంచెడుదాకను నున్న దింక ఆ
పన్నతఁ గన్న జీవితము పట్టన నూపిరి ముక్కు నున్నదో
యన్నులమిన్న సీమననునం గల శ్రోధము బాయలేదు వి
చ్చిన్న తమో నివృత్తమగు జీవిత మారసిగొట్టు కాదోకో.

౪౦

కనటగు జవ్వనంబు కనకాంగి తమోవృత దుద్ధ వైకృతా
ననధమునందు చీకటుల పాలయిపోయె లతాంగి పల్లవో
ల్లసిత వికాసపుష్పముల లాతిమెరుంగులు పెట్టు కీల్జడన్
కుసుమములన్ని జారినవి కోమలి వెన్నెల నేరికొందువే.

౪౧

పృథురుధురాధరంబులును వీణియతంత్రులు మేళవింప నీ
సుధలవెలార్చు గానముల సొంపు నుతింప నిలింప. గాయనుల్
మధుకలశాలతో ప్రమద మంజులగాత్రము లాలపించి నీ
కథలు నుతింతు రాకలన కాదన నేర్తువె ప్రేమపాతమున్.

౪౨

బొమ్మలఁ గొల్వఁ జేసితివి బోదెల కానల దాచినావు మో
హమ్మున ప్రాణమిచ్చుటకు నైనను జంకఁగలేదు గాని నీ
వమ్మకచెల్ల ! నాచెలిమి నాహుతి చేసితి వెంతజాణ వీ
విమ్మెయి యేమిచేయుటకు నెంచితి బూడిద ప్రామిగొంటకున్.

౪౩

చూచితి దేశదేశముల చూచితి వాని యథార్థ శౌచశీ
లాచరణంబు లాచదువు లామహనీయ విలాస విహ్వల
ప్రాచరణంబు లాంధ్రులకు ప్రాయశఃమైన విశేష శేమషిన్
గోచరమై తనర్పు తెలుగున్ తెలిగించెడుజాడఁ జూచెదన్.

౪౪

కాదంబరిని నొక్క కణమైన మూడులో
కములకు కాణాచిగా నొసంగ
ప్రియరాలి వేడుక వీణ పాడిన ప్రేమ
గీతాత్మరములు స్వర్ణీయవృష్టి

వెన్నెల బయలులో గన్న ప్రేయసి సోయ

గము సుధాంబుధి ప్రేమకలశముట్లు

ఆరూఢమునకు నింద్యాభాసమైన నా

వెలది దృగంచల విలసనములు

ఎవరు కొలుతురు రాగరసేతరంబు

లైన బారలచేరల కందరాని

ప్రేమపాతాల సవసిన వీధులందు

వాసనలదోగు మధుమాస వాసరముల.

౪౪

వీణాతంత్రులు మేళవించి విలుతల్ప్రేమైకపాతాల వి

న్నాణంబున్ హృదయాంతరాళ విచలన్నాదంబు మాశ్రోయ గీ

ర్వాణిన్ బాడెడు నామె గాత్రలహరిన్ స్వరీయ సౌందర్య మే

రాణిన్దోచెడు జూచితే యదియె మార్గం బీశ్వరున్ గొల్వంగన్.

౪౬

కిన్నెరకంఠమెత్తి తన గీతము దిక్కుట కుంభికుంభముల్

ధన్ననిపాడు నాస్వర సుధారసధారల మోసులెత్తు రా

గోన్నతి విశ్వభారతికి నువ్విభులూరు నివాళిగూర్చున

ట్లున్నది దీనిలో మరుగు లున్నవి ప్రేమరసంబు గ్రోలగన్.

౪౭

గగనము శూన్యవీధి సుడిగాలి మలీమన ధూళిధూరం

బగు నొకవ్యక్తి చాల్చి విలయాలయ మేగుచు దగ్ధకాష్ఠమ

ట్లగడు జనించు జీవితమునందు మరీచికబోలు విశ్వమం

దగపడుచున్న చాప్రళయమందు నుషస్సగు ప్రేమఁ గంటివే.

౪౮

సిద్ధనిషిద్ధ జీవనము చేసెడువాని హృదంతరాళ నం
బద్ధ రసస్వరూప సముపాసితమైన జలాంజలిన్ విము
క్తొద్ధతిఁ గన్నము తైములతో నెనవచ్చినఁ జాలు నైష్ఠికా
రుద్ధవిషంబు స్వర్గపు పురుంగయి యేటికి నారగింతువో.

౪౯

హారతి యీయువన్నున జలాంజలిఁ బట్టెద వేమి వింతకో
భారతి నీహృదంతరముపై తెరతీసిన ప్రేమమూర్తి సిం
గారము మాటుచేసుకొని గానముచేసెడు నీవచన్ను కం
గారయిపోవుచున్న కడకన్నుల నశ్రులురాలై నెచ్చెలీ!

౫౦

హారతి యీప్రభాతము సుమాంజలితో నిడి పాడుచున్న గం
భీరము నీముఖాబ్జమున వెన్నెలపై తెరచీసినట్టి సిం
గారముఁ గూర్చి నీసౌగంధకంటెను స్వర్గము లేడు ప్రేమవా
చా రచనాప్రకారముల చాటున ప్రాణము లియ్యఁ బోలడే.

౫౧

తోరణగట్టు మాటలను దోయిలి వేదన క్రుమ్మరింతు వీ
తీరున జీవితంబు కడ తేర్చెదవో మధుపాన మైక మే
పారెడు నేడు నీప్రియ పిపాస నుపాసితమైన ప్రేమ యె
వ్వారికిఁ జెప్పవచ్చు నుడువంతుల నేరుల తొంగిచూడగన్.

౫౨

ప్రకృతి విశాలవిశ్వమున పాటలు పాడుచు నవ్వుచున్న దీ
వికసిత సాంధ్యరాగముల విశ్రుతమైన నిశావధూటి త
న్నకలుషిత ప్రభాతముల నాకరమైన వెలుంగు మాన్పునం
చొక లవమైన నేర దదిగో భవితవ్యము తోచ దేరికిన్.

౫౩

పారాణిపెట్టిన పాదంబు తిరిగిన
 నెత్తురుటమ్ములు నెమకవలదు
 కాటుకదిద్దిన కన్నుల చీకట్లు
 కనుబొమల్ మధ్యను గాంచవలదు
 తెలియుతైనదులు మల్లెలుఁగ్రాలు తలఁబాలు
 బోయుచు నేరుతో బోవవలదు
 ప్రేమసోపానాల వెడలుచు పడిపోయి
 బూడిదయై లేవఁ జూడవలదు
 ఈపరాగంబుఁ దోగి యేరూపరాగ
 రననముజ్వలమై, యధోర్ధ్వాధ్వగమన
 వాహినులఁ జెందునో దానిఁ బట్టుకొనఁగ
 వెంగలివిధాన వెంటాడి వెడలవలదు.

౫౪

బారుగఁ గ్రుమ్మరించి జలభాండము నుత్తది చేసివేసి యీ
 దారిని పారవేసి తనదారిని పోయెను నవ్వులాడి దు
 ర్వారవిచార వారిదము వర్షములై వడగండ్లు రాల ని
 ట్టూరుపుటగ్ని భగ్నమగుచుండగ నెంచెడు నాసయున్నదే.

౫౫

కాయలు కాచిపోయినవి కన్నులు ; కానగరాదు నాకళా
 ప్రేయసి విశ్వరూపము వరించినదో ప్రతియంద మామెదే
 గేయము పాడుచున్న దది కిన్నెరసాని, నిపాతధూతకం
 జాయల నీలిరంగు తెరచాటున దాగుడుమూత లాడుచున్.

౫౬

భళ్ళను తెల్ల వారెను ప్రభాతము తూరువుకొండ నూపె నా
గళ్ళను దున్నినట్లు నవకంబులుఁ దీర్చె నభంబు నాండు ముం
గిళ్ళను ముగ్గులుంచి తమకేల నువస్సున కర్ఘ్యమిచ్చు ఆ
నోళ్ళు కవీ! రచించుటకు నోచెదవే కథ తెన్ని వాగినన్.

౫౭

వగవునుఁదెచ్చి నీహృదయవాసముఁ జేసెదవేల నవ్వులో
నగవడుశాంతి నీమనసునం దమృతత్వము జిమ్ముచున్నదా
సాగసున నిన్ను పోల్చుకొని చూడుము రాగరసైకవీచికా
శుగములు మిన్నముట్టు దివిజొచ్చి జయధ్వజ మెత్తు నెచ్చెలీ.

౫౮

ప్రియునియుదంత మెంతయు నవీన మహామహనీయరాగనం
చయ మెవరేని దెత్తురని సారెకు దారులు చూచుచున్న ఆ
పె; యనల దగ్ధమానసము వీగిన ఆశలతాప్రసక్తికిన్
జయ మెప్పుడైన గల్గునె నిజంబుగ బూదయిపోవు లోపలన్.

౫౯

నదివై, విశ్వము పక్షి నై యెగురుచున్ నాకంబు మిన్నేటిలో
పొదవన్ రోదసిప్రేమగానముల నెంతో గూర్చి యానందసం
పద పాడన్ మధుసానమత్తమతిక్రేవన్ నీయభివ్యక్తి ఆ
యుదయాస్తాచలమున్ కదల్చెడు స్వభావోన్మేష మర్థింపగన్.

౬౦

ఎన్నేండ్లెగనో రోదసీకుహర మిం కెన్నేండ్లుగా నుండునో
మన్నె పోయిరి పెక్కురీ తిరుగలిన్ మాన్వడ్డరధాల న
ధ్వాన్నంబున్ దివి పొక్కి శూన్యహృదయద్వారాల చీకట్లకిం
దన్నిదింపక లేచిపోయిరి దివాంధంబట్లుఁ జీరాడకన్.

౬౧

గోరింటన్ రుధిరావలిప్త హృదయాక్రోశంబు మేఘాల గ
ర్జారావంబులదోగి వారధితరంగార్భాటముల్ దాగి
దుర్వారంబైన నిగూఢ ప్రేమకలనా రాగంబు గర్భంబులో
సీరై నిల్చినతీరు పాఠములుగా నేర్పున్ మహాత్యాగియై.

౬౨

చైతన్యంబులు చేతనంబులు నవస్థాభేదముల్ స్థావర
వ్రాతంబుల్ శ్వసనాహతిన్ కదలుచున్ భాషించు మ్రాన్పడ్డ వి
ద్యాతత్వంబులు లేచుకాలము స్వభావవ్యక్త సంజ్ఞాప్తి త
చ్చేతస్సంగతు లాలపించెడు జగత్సామాన్య భాషాకృతిన్.

౬౩

గౌరవమారగా విషయగాఢల వైదుష్యులందు కొంగు బం
గారముగా నటించి గుణకర్మల డించి నిషిద్ధజీవనా
కారము దాల్చి క్రమ్యుర నొకానొక ప్రేమతరంగ విప్లవో
ద్వారధియందు బోర్లవడి వాగెడు భక్తుఁ డితండు నెచ్చెలీ.

౬౪

భావలు వచ్చివేసినవి భావములం గల మార్పు వానిలో
దోషము లుగ్గడింపగల త్రోవలు వచ్చెనుగాని రాత్రికై
లూషి నిశాకవాటములలో వెనుకంజల వేయుచున్ తృప్తా
ఖోషితమైన రాగముల పోకల నేర్పుట గాన మెచ్చటన్.

౬౫

అలాపంబుల నుగ్గడించు నవ విద్యాతత్వమం దెన్నియో
స్థానిత్యంబులు నున్న వాతెరవులో సంపూర్ణ పాండిత్యమే
రాలే దితిక నిశాకవాటములలో రాగాలపేర్లుంచి నీ
వాలాపంబులు నేయ మానెలవులం దర్థంబు కానేర్చునే.

౬౬

కాలము తప్పివచ్చు నది కాదనలేము ప్రయత్నపడ్డ ఆ
వేళకు బుద్ధిమాంద్యమొ వివేకవిహీనతొ సంభవించు దుః
ఖాలు నుఖాలు హానికనె గల్గును వానిరహస్యముల్ తృణా
గ్రాళిని మంచుబిందువుల యల్లె యహర్నిశలందు రాలెడిన్.

౬౭

ఏదో బుద్ధి ప్రమాదమందు తన కేమేమో స్వలాభాప్తికై
వాదంబాడుచు బెంగపెట్టుకొని ప్రాప్తంబుల్ విలోకించు నీ
గాధల్ త్రవ్వినకొద్ది పూను పెరుగున్ కర్తవ్య మూహించు వా
రీదారిన్ జనబోరు కావున స్వతంత్రేచ్ఛన్ విడంబించుమా.

౬౮

ఆగడవేమి ఈవివినమం దొక చేరడునీళ్ళు లేవు ఈ
ఆగడమందు జీవితము లాగవు ఈశ్వరసృష్టియందు నా
నాగతు లున్న వింక నహనం బతికష్టము లేచిపోవగా
సాగదు ప్రొద్దు క్రుంగినది సంకట మేమి ఘటించునో కదా!

. ౬౯

ఎత్తుము లంగ రీపడవ యేటిని బడ్డది గాలివాన ఉ
వ్వెత్తుగ వచ్చుచుండె తెర దించుము ఈ నడిరేయియందు నీ
చిత్తము తత్తరించినను చేయునదేమి నిశావధూటి చే
యెత్తున మేల్కుసుంగు ధ్వజమెత్తెను యేకడ త్రోసివేయునో.

౭౦

ఇటుకలు శిల్పి కొన్నిటిని పృథ్వి పునాదిని కప్పివేయు కొ
న్నిటి శిఖరాగ్రసాధముల నింపు విలాసముగాక పంపకం
బటువలె వచ్చు కర్మఫలమం చననేటికి కల్కిలేములన్
ఘటనలు కోరి పెట్టినవిగావు కృపామతి మార్పుమంటకున్.

20

పాడైపోయి వ్రతాగ్నిహోత్రములు సంప్రాప్తంబునా కర్మ వె
న్నాడన్ దీర్ఘకలందు మృత్తికలు అన్నప్రాయమై గ్రాల నే
నాడో పచ్చికరూపు దాల్చి కుసుమప్రాయంబు శుంధిల్ల పూ
బోడీ నీయలివేణి గొల్చెను మహాపుణ్యంబు రాజిల్లగన్.

21

పానకమందు పుల్లనలె వచ్చి వధూటి రచించు గీతికా
గానరసార్ద్రమైన స్ఫటికంబున వీణను మీటుచుంటి వా
గానము గాత్రమాధురికి గాదు స్వతంత్రతలోన గన్న వి
జ్ఞాన రసానుభూతి త్రిజగంబుల నూపునటంచు చెప్పెడున్.

23

కలువ గులాబి మోదమున గ్రాలుచు నావగలాడి బోలు నా
వల నగుబాటుగా వలపు వడ్డికి బారగ కాగిలించు వె
న్నెల నెలబాల గ్రుంకు గిరి నిల్చి నిశాంగన కొంగునందు నా
చెలిమిని బాయుచున్ కనుచు చెప్పగ తెప్పలు మూసె నెవ్వగన్.

24

ఎప్పుడు చిక్కులె ప్రాణికి
చెప్పకొనందగిన సుఖము జేకూరదు ఈ
ముప్పల తేలుట యనునది
ఎప్పుడో తెలియంగరాదు ఏమనవచ్చున్.

25

ఏదో పెద్దరహస్యమీబ్రతుకులో ఏనాటి కానాడు నా
పాదించున్ నిమునోన్నతంబయిన ఈ ప్రాప్తంబు ఊర్ధ్వావర
ద్యోధామంబుల పద్మలెత్తు నిది అంతో యింతో లేకుండినన్
రాదే లాభము కోర్కె లెప్పుడు ఫలప్రాప్తంబులై రావునూ.

2౬

ఆలాగే అనుకొమ్ము ఆతలపులో అయ్యేవి ఐపోవు; నీ
సాలేదో అదె గాని ఈనిధులు నీపాకాలుగా సాగవీ
బాలోన్మత్తునిలీల వల విఫల ప్రారంభవై యేడ్చెదో
బాలా వది లలాటమందు గలదో భావింపగా నేర్తువే.

2౭

ఏలా పాడెద పట్టిపాటలను నీ యిష్టంబు చేకూర దే
వేళన్ మిన్నుల మూటగట్టి చను నీ విశ్వంభరాదేవి నిన్
వేళాకోళము జేయు నీమనసులో విభ్రాంతియే గాని నే
త్రాలన్ త్రాళ్ళ బిగింతువే శరధి ముత్యా లేరుకోగల్గినన్.

2౮

కాళికుఁ డానృపున్ చితుల కాపరిగా చెరగొన్ననాడు రా
కాళి గాంచి కాలు చితి కై వడి నుండెనటంచుఁ బోల్చె న
య్యో శనిగన్నవాని మతి యుండదు జీవితకర్మవాసనా
వేళితమైన కాలహతి విహ్వలుజేయును బోర్ల వెట్టుచున్.

2౯

పాల స్నీరును రేబవళ్ళను సుధాప్రాయంబుగా ద్రావుచున్
కేళీలీల నొసంగు నీధువును నీ కెంగేలవర్జించు నీ
వేళాకోళము చూచి యీవెలది నవ్వెన్ నవ్వులో నీవు నీ
లోలత్వంబు నెఱుంగనయ్యె మఱి నీలోపంబు మాయించునే.

౩౦

పాటలు నీవు నేను నొక పద్ధతినే వినుచున్నఁగాని ఆ
మాటల కర్థమున్ రసము మాత్రము భేదముఁ జెందుచున్న దో
పాటలగంధి నీసాగనుపై మునుగున్ మెలివెట్టు మబ్బులో
మా టయి యున్న వెన్నెలల మాడ్కి మనోజ్ఞత చీలినట్లుగన్.

౨౧

పువ్వులు రాలిపోయినవి ముండ్లపొదల్ విలసిల్లుచున్నయీ
నెవ్వరగందుతోట నిశి నెంచెడుకాపుర ముండఁగోరి యిం
దెవ్వరు వత్తు రగ్నిరగిలించిన వానల గ్రాలి క్రమ్మరన్
పువ్వులు లేచు మారణముపొంతను జీవిత మున్న దారయన్.

౨౨

మమ్ము నెరుంగువారు మధుమాసములో కలకంఠమెత్తి వ
న్యమ్ముల పాడుకోకిలల యందు శుకంబులయందు నా మయా
రమ్ముల కోరిరేని వివరంబుగఁ జెప్పును వారు పాంథ లో
కమ్మున ప్రేమపాట చషకమ్ముల సీధువుఁ ద్రావనేర్చినన్.

౨౩

మీ రనుకొన్నచోట నలమేరువు లేదు నిశావధూటి శృం
గారవయోదపంక్తివయి గప్పి పటాంచలమందు దాచె నా
చీరచెరంగునంటగల చేవగలారు జగాన మృగ్య మీ
దారరసైకసీధువుల ద్రావెడు వారికె గోచరంబగున్.

౨౪

నిజము నెఱింగదేని మది నిద్దుర పట్టదు మౌఢ్యమందె యీ
ప్రజలు సదాగతాగతికఫక్కి చరించుచునుందు రందు భూ
రజము సుడిన్ దిరుగరాలిన కేలువుభంగి ఊహలో
గజబిజినొందుచుండెడు నొకానొకవ్యక్తి గ్రహించు సత్యమున్.

౨౫

నిద్రను లేచినన్ దిరిగి నిద్రను బోవుచునున్న సేమహా
క్షుద్రదరిద్ర జీవితము శోభిలుచున్న ప్రభాతభాసురో
పద్రవ శాతసాయక వివర్త వికంపిత రాగమాధురిన్
నిద్రితమై రసస్ఫురణ నిర్వృతి నేరదు సన్నిపాడినన్.

౨౬

పాపాణంబులు బ్రద్దలై యణువులన్ ప్రాపించు నుద్భిజ్జ దు
రైషమ్యంబులు లేచి శూన్యసదనాభావంబు వణించి సం
భ్యోషస్సుల్ సవరింప వాసనల నుద్యోగించు నీపువ్వు నీ
యాపాథంబు మరల్చుచున్నది దృగాశాక్రాంత నిర్విణ్ణమై.

౨౭

లోచనియర్థముల్ కలముతో రచియించెడువట్టు నీకు నా
లోచనబుట్టు నీహృదయ లోపములన్ సవరించుకొంచు దో
బూచులనాడు జీవితము పొంతను నీ వొకబొమ్మవోలే నే
దో చదువన్దలంతు వదియున్నదె వాస్తవమందు లెక్కిడన్.

౨౮

నీదు కమండలంబు రసనీరసమై చషకంబు నాసవో
న్మాదుల తిట్టుచున్నది ప్రమాదము చూడుము శూన్యభాండమం
దేదో వచించు నామధువునే కడుపారగఁ ద్రావెదేని నా
రోదన పోయి మత్తున పరుండెడి దాననటంచు ముగ్ధయై.

౨౯

నీవశనోడ నీప్రకృతి నీరధివీడుము కర్ణధారి ఆ
దేవుడు వక్రమై నడచి తిప్పకుఁ జేరిన బద్దతాను ఏ
దీవికొ చేరనేని బహుదివ్య నవోదయ చారురత్న సౌ
భావసంధంబు పోల్చు మరి పొక్కాద వేటికి జీవితాప్తికిన్.

౩౦

పారాణిన్ బురుడించు నీకనుల సౌభాగ్యైక రాగంబు నిం
దారోపంబుల నేలప్రాకి నదియై యాలేమ పాదాగ్ర మం
జీరంబుల్ లిఖించు నీమధురవాగ్జీయూత పంక్తుల్ సుధా
ధారల్ నింపుచు పోవు నాప్రణయగాధా మాధుర్యల్ గ్రోలగన్.

౯౦

పుట్టుం బువ్వు వివర్ణమై రససుధామోదంబు మధ్వాసవం
బట్టల్ మారి కవోష్ణబాష్పకణ మా యభ్యంతరావాసమం
దట్టే రాల్చెడు నెచ్చెలిన్ దవిలి నీ యవ్యక్తరాగంబునన్
ముట్టెన్ ముట్టవు నన్ను నీవలపులో మోసెత్తు సాదామినిన్.

౯౧

ఐహికమైన మానినులయందములో రసమున్న చామహా
మోహిత గానమాధురిని మోదముగూరుచు నాసవంబు వ్యా
మోహితవృత్తి నా తెరలముందు నధఃపతితంబు మేల్మునుం
గై హఠాయలార నాట్యముల నాడుట గూడ ప్రసిద్ధమే గదా.

౯౨

కేకివిలాసభాసురత కేంద్రముగాగ తదీయషడ్జమా
ఖ్యాకములైన గీతములు గానము నేయదలంచి పింఛనం
ధ్యాకలనంబుచే ధవళమైన యుషస్సును మేళవించి ఏ
దో కథ చెప్పవచ్చు నదె తోరపు ప్రేమయెలుంగు రాల్పడన్.

౯౩

మాది నిషిద్ధజీవితము మ్రాన్పడియున్న తృణాంబుపూరనం
పాదితమైనమృత్తికను పారెడు ఆసెలయేళ్ళమధ్య నిం
పాదిగ పాడునానుజల వాసితవశాజలకన్య నిర్మలా
మోదము నేవ్యమానమయి పోల్చినతీరున నెంచుడీ మమున్.

౯౪

చ్యుతసంస్కారులు నీతిబాహ్యు లని యేమో నీవు నిస్సాణ ని
గతి మ్రోయించుచు పోవుచుంటివి వృధాగర్వంబు సంధిల్ల నీ
మతి నానావిధదుర్నిమిత్తకలనా మాలిన్యమైయున్న సం
గతి చింతింప వడేల చీకటులలో గాన్పించు సాదామినుల్.

౯౬

నీకున్ దోచెడినై తికార్థపటలిన్ నిర్వాణ మున్నట్లుగా
లోకం బేటికి మూయజేసెదవు నీలోలేనిస్వర్గంబు యే
లోకానన్ గలదో యెరుంగుదువె నీలోపంబు లోకంబుపై
దాకన్ మోపకు మీనుధామధుర సంధ్యాగాన మర్థించుమీ.

౯౭

నీకున్ దేశికులామలీమసమహా నిర్భాగ్యదామోదరా
నీకంబా సరియా జవంజవములో నీరై అధోలోకమున్
దాకన్ జేతురు నీవు వారియురులన్ దప్పించి స్వాతంత్ర్య వి
ద్యాకాంతిన్ దివి కట్టుకొమ్ము హృదయ ద్వారంబులన్ విప్పుచున్.

౯౮

నిట్టూర్పుల్ నిగుడించి శూన్యహృదయా స్వేషంబులో విశ్వసా
మ్రాట్టున్ బోల్పుడలంచి బోర్లపడి విభ్రాజత్కళాలోకనా
ఘట్టంబైన స్వజీవనాటకకథాకల్పంబు వీక్షించి నీ
వట్టే మూర్ఛిలిపోయెదేల విఫలావ్యాప్తిన్ వినోదింపకన్.

౯౯

మీరనుకొన్న మార్గముల మేరువు లేదు నిశావధూటి శృం
గారపటాంచలంబు తెరగా రచియించి ముసుంగువెట్టి యా
దారిని మార్చివేసినది తప్పుల నొప్పులు చేసి నైతికా
గారముపేర మ్రాన్పడిన జ్ఞానము ముక్తి నొసంగ దేయెడన్.

౧౦౦

తిట్టుదు మమ్ము మాతెలివితేటలు వక్రవధాన బోయి మీ
తట్టునఁ జేర వీమధువుచేతను స్వర్గము దాక కాలువన్
గట్టి తమస్సులో పడవ కైవడి మేము ప్రయాణ మైతి మో
చుట్టుములార మాసాగనుచూచి హాసించుడు వెక్కిరించుచున్.

౧౦౧

మునుఁగును వీడి రమ్ము భవమోహితపంకిలమైన కాన కై
వసమున జీవితావధిని పాజొనరింపకు మంతరిక్షమం
దనదృశ్యమైన రిక్కగము లంబుదపక్తిని హారతుల్ జగ
ద్వసధము పానశాలవలె పాడుచునున్నవి వేడ్క జూడగన్.

౧౦౨

కాల మజాండమన్న వలకప్పి ప్రభాతము సంధ్యలన్న బా
ణాళిని బెట్టి కొట్టి హతమార్చి తమస్సున ముంచివేసె నే
వేళ విచారసీరనిది వీచికలే శరణంబు నీకు వి
శ్వాలయ నాటకాంకముకటా మది చూచెద వెట్లు చీకటిన్.

౧౦౩

వీడినపూవుపై భ్రమర వీరుడు రెక్కల నార్చి పాటగా
పాడెడుగీతమే విరహ వార్ధిరసాకృతి పొంగిపొర్లగా
ఓడి నిషాదమై పడయ నొల్లని తేనెలసోన లార్చి పో
నాడుచు పోయినట్టి వ్యసనంబులు వ్రాయగలేరు కోవిదుల్.

౧౦౪

చీకటియున్ బవళ్ళనెడు చేతులు చాచి రసస్వరూప వి
ద్యాకలనంబునన్ ప్రకృతి యక్కున చాల్చుగ బిల్చుచున్నదో
కా కవి సీమతంబున వికావికలైన ప్రియార్థవాద దుర్
వ్యాకులమైన మచ్చ మరి బాయదు ప్రాణము బాసిపోయినన్.

౧౦౫

నీవు మనోరథంబువయి నేరక పోయెదు క్రిందిమెట్ల క
య్యో విను వీధిపై కెగయు నూహల కాలము త్రొక్కివేసి నీ
భావము మార్చివేసె నతపస్సును జేసి మరల్చుకొమ్ము నీ
తావు నితాంతకాంతమమృతంబు రసాన్నిత మంచు నెంచుమీ.

౧౦౬

ఈ మహనీయమైన నిజ మీశ్వరరూపము ప్రేమభావ ; మెం
తే మధుశాలకైవడిని ఏర్పడుచున్నది దీనిలోని మా
యామయికంబు నైహికమయంబుగ నీమది దోచుకున్న సా
దామిసలీల చీకటినిదాటెద వెంతయు చింత యేటికిన్.

౧౦౭

ప్రారబ్ధంబును సంచితంబును ననర్థగామియన్ దైహికా
చారంబైన నిషిద్ధకర్మలు భవత్సత్యంబులో లేవు శృం
గారారామ నటన్మయూర విశిఖాగ్రారావముల్ ప్రేమలో
యేరై పారి ఘనాఘనంబులకు నెంతే మోసులెత్తున్ గదా.

౧౦౮

నీకు దురాగతంబులగు నిందలు బాధలు శోకమోహదు
ర్వ్యాకులమైనమచ్చలు అహర్నిశమున్ భయపెట్టుచున్న న
య్యో కలఁ గాదె లోక మిది యూహ నెఱింగిన నప్పు వచ్చు ఆ
లోకనమైన ప్రేమరస లోకములో విహరించు మెంతయున్.

౧౦౯

అదిగో దూడలు ఆలమందలను దుగ్ధాపేక్ష వెన్నాడు ; నం
దుదయంబైన రసావలోకన సముద్యోగంబు చింతించితే
అదె నీజీవిత మందుఁ జూచెదు పిపాసార్థంబు కారెండలన్
వెదుకన్ బోకుము స్వప్నతుల్యము భవద్విశ్వంబు వాంఛాకృతిన్.

౧౧౦

చినిగినకాగితంబు లిటు చేర్చెద వేటికి చిత్రవస్త్రమై
తనువును గప్పునో అది యథావిధి పెద్దపురాణమానో ఈ
జను లిది చూచి నవ్వరొ ప్రజాప్రతిపాదకమైన బుద్ధి నీ
మనమున నిల్చి ఈశ్వరుని మార్గము నీవయిపొమ్ము యోగిజ్ఞ.

౧౧౧

అవిగో పక్షులు పారుచున్నవి కులాయాపేక్ష నాకర్హణో
త్సవమై భాసిలువస్తు పండు కలదే తర్కింప తద్రాభంతి బా
సి విధూతేచ్ఛ తపస్వి మేలుకొని యీశ్వప్తిన్ విలోకించు నా
యవకాశంబు చరాచరంబయిన బ్రహ్మాండంబు నిదించినన్.

౧౧౨

ఎచ్చటి కేగుచుంటి వరరే భవదీయ విలాసదృక్పథం
బెచ్చట నున్న దందు విషయేచ్ఛ లగాధజలార్ణవంబులో
గుచ్చె నెరుంగవేమి అడుగుం బడి రత్నము లేరుగొందువో
త్రచ్చి ఏషంబు గొందువొ సుధారసమందు జనింప కుండగన్.

౧౧౩

సాందర్యంబు పునాదిపెట్టినకళాస్థానంబు మృగ్యంబు నీ
యందు రూఢములైనవిద్యలె యుపాస్యంబుల్ తదన్యంబు లా
నందంబుల్ క్షణికంబు లైహికములున్; నాట్యంగణం బిందు నీ
యందే యున్నది చూచుచుంటిమి అనూహ్యంబైన మైకంబుగన్.

౧౧౪

కన్నులపండువై విమల కాంచనదివ్యచలద్వనాఘనా
భిన్ననిశాకవాటమును విప్పి కనుంగొను స్వర్గలక్ష్మి యీ
వెన్నెలయందు దోచు వినువీధిని నాటకరంగమట్లుగా
పన్ని తెరల్ రచించి అడె పాడుచునున్న దుషన్సు రాల్పడన్.

౧౧౫

కాటుకకంటితో కుసుమ కాండము బోల్చెదవేల ఆ కళా
నాటక సూత్రధారినయనంబుల కేంద్రము గన్నసొంపు నీ
పొటల గానపచ్చు మధుపానము వేరుగ చేయనేల యీ
లాటి రసైక మైకముల లాభిక కేమి యెఱుంగు నెచ్చెల్లీ.

౧౧౬

ఏదిస్వతంత్ర తీబ్రతుకు ఏడ్పుటకై నను సుంత నోచుకో
లేదు తెగించి యీవిధి మలీమసజీవితమున్ ముగింప దు
ర్వాదము లెన్నో వచ్చు అపవాదము లింత భరింపరాదు ఇ
స్సీ దయివాన కేమియొసరించిన కీడు కలంచివేయగన్.

౧౧౭

పుష్కలావర్తమేఘ భూములవిధాన
నాదుకన్నీళ్ళు గురియు ఏనాడుగూడ
నీమవరహగ్నిగాలి పెన్జీకటులను
జారిపోయెడు నడద యెడారియందు.

౧౧౮

భైక్షుకమైన యీమధువుపాత్రను మైకము పెట్టలేదు నీ
కుక్షిని బెట్టుచున్న దదిగో చమకంబున కంటె నీవు వే
లక్షలు తగ్గిపోయితి విలాసములం బడి ప్రేమపాతమం
దక్షయమైన ఈమధు వజాండము మైకమునందు ముంచెనున్.

౧౧౯

అదిగో ఉషస్సు మేల్కుసుగునందు నిశావసనంబు వీడి ప్రా
కృదనము వేగుచుక్క తెరచాటున నవ్వుచు తెల్లవారె మీ
హృదయకవాటముల్ తెరచి యేకముఖాన ప్రభాతగీతముల్
మొదలిడరేల హ్రాన్పడిన మోళ్ళు చిగుర్చు నటంచు చెప్పెనున్.

౧౨౦

ఈభిక్షంబు సతంబై ఈసుర స్వతంత్రేచ్ఛావిహారిక్రియా
సౌభాగ్యంబున గల్లు రాగ రస విజ్ఞానంబు పాలించు వి
ద్యాభావంబు జనించుదాక అదె సంధ్యాచ్ఛన్న సౌందర్య ధు
ర్యాభావంబు నిశాంగనా పటకుటీరావాస సంగీతముల్,

౧౨౦

ఆ రమణీయప్రేమ విభవాస్పదమైన ప్రసిద్ధ జీవితం
బేరు హరించినారొ అటవమిటియున్నదో నేడు బద్ధుడు
ర్వారదురంత దుఃఖభవరాగర సోల్బణమైన శూన్యకాం
తారముఁ గానవచ్చు నది దాటగరాని నిశాకవాటమున్.

౧౨౧

భరమారాగరసంబు సంధ్యలు నువః ప్రాసాదముల్ గైకొనన్
చరితార్థప్రతిపాదకంబగు నభః స్వర్ణీయ గానంబులో
నెగసైపోయిన ప్రేమపాత మెవరేనిన్ బాడి నిద్రాణమై
ఇరులన్ గాటుకబట్టియున్న మది నెంతే లేవగావత్తురే.

౧౨౩

వరదల్ పాత్రెడు నేటిలోరుతి నభః ప్రాలేయగుక్కుండికా
స్ఫురసౌందర్యము చూటగట్టి యెడిగొంపోవున్ నిశాకస్య యా
తెరలో దాగుదుమూతలాడుమిధునాంధీభూతరాగంబు నె
వ్వరిదోసిళ్ళ నలంకరించునొ అదే భాగ్యంబు వర్ణింపఁగన్.

౧౨౪

వరదల్ పాత్రెడు నేటిలో నెవరు సోపానంబులన్ గట్టి భూ
ధరగర్భంబుల కేగజూచెద రదే దందవ్యా కాలానలా
వరణం బొకన మంటుచున్నది మహావాదంబులో ధూళిలో
మరుగైపోయిన వెల్లు త్వన్మధువులో మూటై కనన్ రాదికన్.

౧౨౫

పరమార్థంబు తపస్సు సంధ్యలు మఘప్రాధాన్య వాదంబు లె
వ్వరు కల్పించిరొ ప్రేమవహ్ని యెడదన్ భగ్నంబు గావింప ఆ
నెరనుల్ పోయి రసంబు తేజమున నిర్మిద్రాకృతిన్ బెట్టి ఆ
ఇరులన్ ద్రోలె ప్రభాతమార్గణము లెంతే విచ్చిపోనాడఁగన్.

౧౨౬

ఆనెలవంక గ్రుంకి అపగాద్రది నిశాంగనకొంగునందు అ
య్యో నిదురించుచున్న దదిగో మఱి తేజము లేదు ప్రాప్త కా
లానలమందు నొక్కనెరపై యిటు భూమికి భారమై ఘృణా
నూననిషిద్ధ జీవన మనోవ్యధ నేగతిఁ బుత్తు చీకటిన్.

౧౨౭

బోరలబడ్డ జీవితము పొంతను బొక్కుచు చూన్యభాండ మె
వ్వారికిఁ బోలు నీవివిన పాంథులకాళ్ళచు ముక్కముక్కలై
మారి మనస్సుపై పడిన మచ్చలతో వురుడించు వాని ని
ట్టూరుపు టగ్నివర్షము సముజ్జ్వలకాంతుల మాపఁ బోలదే.

౧౨౮

మరచెడవేము నీప్రియతమంబగుబాస నిజానురాగ బం
ధురనుగు మైత్రి; అన్యాయాన ధుర్యములైన త్వదీయప్రేక్షణా
వరణము ప్రేమగానమును పాఠము నేయుచు నుండు నన్ను ని
వ్వెర రతనాలనేల చొరనిచ్చనె చీకటి కొక్క నాటికిన్.

౧౨౯

ఆమకో రమ్మ ఓవగకాడ నేడు
శాద్రలంబుల నెఱుఁగులు చాలఁగలవు
కేకి కేకారనంబుల కేసిపోయి
కలిసి నాట్యున నడుగుల కలుపుదాము.

౧౩౦

మధువునుద్రావి మానినులమధ్య విలాసవిశేష శేముషిన్
సుధలనుఁ జిల్కు పాటలను సొక్కుచు జీవితనాటకంబులో
పధికునిబోలె వచ్చి అలస్వర్గక నాటము విష్వాచున్న త
త్కథకునిఁ జూచి నేర్చుకొనగాదగు ప్రేమరసస్వరూపముల్.

౧౩౧

ఏటికి నీవిచార మిక ఏమిటి కాళము వెట్టిగాని నా
నాటికి విశ్వరూపము అనంత విధముల మారిపోయి నీ
బోటితపస్వి బోర్లచడి పోయెడు నీవిచ కాలమందు ఏ
మాటకునైన తావొనగు మార్గము గానగరాదు నెచ్చెల్లీ.

౧౩౨

పుట్టకపూర్వ ముంటివని బుద్ధి దలంపకు పుట్టినాక నీ
పట్టున వచ్చు ప్రాప్తములపట్టు నునేక్షను నేయబోకు నీ
గుట్టు కులాలచక్రమును కుండను బోలిన; దందు బ్రద్దలై
నట్టు జలావభావము గతానువు శూన్యమువైపు బోయెడున్.

౧౩౩

శూన్యము పంచభూతములు చొచ్చెడుచోటని యెంచబోకు నీ
కన్యమూగాని శాంతినిలయమున కిర్థము దీని యున్ని సా
మాన్యము చూడలేకు తెరమాటున నాటకరంగముట్లు ని
ర్జన్యనిరామయోర్వి తనరాకును రెండుగ చీలిపోవుచున్.

౧౩౪

చీరచేటంగు నేలను రచించెడు గంటివె ప్రేమపాత మా
వారిజనేత్ర నేత్రముల ప్రామిన కాటుక దాని పంటగా
నేరదు పూతనచ్చిత నేర్చిన ఆమె నిజానురాగనుం
దారవచాలు భిక్షమునకై జనదే విషయాభిలాషివై.

౧౩౫

ఈతడు గూఢచారి మనకేటికి చుట్టరికంబు ఈకళా
భూతకు లద్ధరూపమున గానగరాదు నిగూఢవర్తనా
భ్యాత రసస్వరూపములయందు మలీమసమైన మచ్చలన్
జాతురు పాఠలోకమున బోలిన నీధువు ద్రావస్వోః.

౧౩౬

శృంగారంబునుగూర్చు నీసాగను మాన్యప్రిన్ సుమావేశసా
రంగంబుల లాగివేసినది త్వద్రాజీవ ప్రతేక్షణ
పాంగంబైన సుఖాస్త్రపంక్తి హృదయస్థానాల భేదించి అ
ర్థాంగికార నటత్కణ కలిత విద్యారంగము జూపెనున్.

౧౩౭

కటకముల్ కురుల్ హృదయకాండము గ్రుచ్చుకు పోవుచుండ వె
న్నంటి హసన్ముఖంబు నెలయందలి తేటకు బోలు నేదియో
మంట రగుల్చు నీప్రణయ మాధురి మాధ్వరపైక మైకమం
దొంటిజేసి నవ్వునటులున్న దె పాంథుల పాతజాలన్.

౧౩౮

తాళమువేసియున్న విజధానుయ వశ్యరిదోను అందు నై
తాలికు లేమిచాడి ప్రమదంబు ఘటించుచు నున్నవారొ రా
రేల కవాటముల్ తెరవరేల నిశాంగనకొంగులో జగ
జ్జాలము నిద్రపోయె తెరచాటున దాగుచుమాత లాడగన్.

౧౩౯

ధూళి నభంబుపై కెగర దోగుచు నున్నది దాని హక్కు నా
కాలయ మేగుచుంటి నని యాడుచునున్నది యీరథంబు చ
క్రాలను జీర్ణమైనశృంగాండము నూర్ధ్వజగాలుగన్న నీ
వేల జితేంద్రియుండవయి ఈశ్వరు గాంచ వుపాధి మార్పుచున్.

౧౪౦

చాలి నెలన్ హసించుటకు చక్కిలిగింతలు పెట్టుచున్న ఈ
రేలలితాంగి యీలవలి రేకల ముద్దిడుచుండ నెచ్చెలిగ
గ్రాలెను ముగ్ధరాగమతి గన్న తెరంగు స్రిమాప్తిగాంచి కెం
గేలవిగ్ధ వాక్సుధల గేరుచు నవ్వుచునుండ చూచితే.

౧౪౧

పువ్వులమధ్య తుమ్మెదలు పోవుచు పాటలు పాడుచుండగా
నవ్వెడు మొగ్గ మోము విడిచిన్ బ్రహ్మసింహపువ్వు నేలపై
నివ్వటిలున్ లురచ్చున నిర్వృత్తిమైన భగవంబులో
నెవ్వరుగాని మోదము వహించరె ఆశలు చాటు నూటలన్.

౧౪౨

నదిలో కొట్టుకుపోవుచున్న తృణ మే నాడైన పుష్పించి సొం
పొదవన్ మోదము గూర్చునే మెరుగుబుద్ధుంబోలె కాంతిన్ వెల
రైదనన్నన్ శిఖ ముట్టునే తుదకు నే రేలన్ నిశాకన్య వ
య్యదలో దాగొని తొంటియాపు గను పేరాశే విలోకించెడున్.

౧౪౩

అణువులు గూడి కూడి ప్రణవాకృతి దాల్చి జనించుచుండు నా
యణువులు మారి మారి మరణాప్తిఘటించును రాకపోకలం
దణువరిణామమే ప్రకృతియందు రహస్యము; రేబవళ్ళు జీ
వనపటమెత్తు త్రాళ్ళు తెరబైటను జారకు క్రిందిమెట్లకున్.

౧౪౪

చీకటి యాయజాండమును చేతులఁ జూచుచు కొంగలించె న
య్యో కలయందు నీచురుగులున్నవి వానిని విస్తరించి యీ
లోకము పోల్చుకొమ్ము తనలోగల చీకటి పోయి ఆకాశ
లోకనమందు నీజడతలు ప్తముజెందును నీవె నీవుగన్.

౧౪౫

జల్లెడయందు తూట్లవలె జాలమునం గలకన్ను లేయెడన్
దెల్సినగాని మాసికలు తీరిచి కప్పగలేము అట్లు నా
యుల్లము తూట్లుతూట్లు పడి యున్నది మాయని మచ్చలై నెనన్
క్రుశ్మెదుపో చికిత్స మరికూడదు భైషజులార పొండికన్.

౧౪౬

ప్రతిముత్యంబున రంధ్రమున్న దది హారంబై విరాజిల్లు త
ద్దతి నీలోపము నీధుపాత్రలకు సింగారంబు గావించు సం
చితనూచీవిచల ద్విభేదనకళాచ్చిన్నంబు గాకుండ ఏ
మతి మున్ శోభిలదానిశావధియె సంభావ్యంబు సాదామినిన్.

౧౪౭

పాడుము పాట ఈ విపినపాంథులకున్ సయిదోడుగాగ వె
న్నాడెదు గూఢచారులమనంబులు ప్రక్కలుగాగ నీకళా
రోడము నీధుపాత్రను నురుంగునుబోలె మరొక్క రూపులో
జూడగవచ్చు ఈ చెనటిజోస్యము మైకమునందు గల్గెనున్.

౧౪౮

ఎటులన్ దాచితి ప్రేమగానము పికి యీకృష్ణపక్షాల చె
ల్కిటు లాశీః ప్రతిమింటికెత్తిన నివాళిన్ దోచురాగంబు క
ర్కటమేసావధిలో ప్రభాతములు బర్వన్ భావదాస్యంబు మా
న్పుట్టకె యీ శిధిలాశ్రమం బునికిగా బుత్తెంచితే జోదువై.

౧౪౯

ఈ మధుపంబు పూర్వ మొక హీనపుపుర్వ ఉపాధి మాచ్చి ఆ
హోమవిధిశ్రుతుల్ నుడువుచున్నది మార్మనువు వెలార్పు నీ
సామము గానయోగ్యమయి సాగిన ప్రేమరసైకపాత వి
ద్యామహితా ప్తి మాన్పడిన యాగమపంక్తిని లేవనెత్తెను.

౧౫౦

ప్రేమ రచించి వీణె వినువీధికి నెల్లిడి పాడు చారు సా
దామిను లంబుదంబులను తంతులతో జతకల్పె నీకళా
ధామము మీటువానియెడదన్ జడభావము మేళవించున
య్యో మయికాన

౧౫౧

అసాగనైన వెన్నెలబయళ్ళ నుధాంశుని ప్రేమరాజ్యమం
దోసఖ నవ్వుచుంటివి నయజ్వలకాంతులు మేళవింప నా
హాన ముపాసితంబులుగునట్టి వద్దానిమిశ్రితంబులం
దే నహజానురాగ మగుపించు విలాసము లాస్యమాడగఁ.

౧౫౨

అంతములేని యీసాగనుచును ప్రపుల్లముఖారవింద యీ
కాంతప్రియానురాగ మదె గానముచేసెను వింటివొక్కొ ర
వ్యంతదృగఁచలంబుపయినశ్రువు దోచి వియోగ మెప్పు డే
పొంత ఘటించరాదనుచు భోగున చాటెను ముక్తకంఠ యై.

౧౫౩

కాదనలేము మా కలహకాండమైన రసానుభూతితో
వాదము రక్తపాత తిమిరంబగు యుద్ధమునన్న నెక్కుడై
అదయితాస్వరూప నిచయంబగు నిర్గతప్రేమరాజ్య సం
పాదనదెచ్చె యీప్రళయపాతముచే ప్రణయాంకరంగముల్.

౧౫౪

చరిత యవస్థకంబు నిజసంగతి మృగ్యముగానిఘట్కిత
ద్గతి గతిభేదముల్ తెలిసిగాదె యథార్థము లుండు; లేనిచో
ప్రతిమనుజుండు కృత్రిమపుష్పాశ్రయ వాడుకఁ జెట్టి లోక సం
గతి బరిమార్చుజూచు చిరకాలము దాగదు మాయమృచ్చిలక.

౧౫౫

కథకులు వీర లీచదువుగాదు ప్రసన్నతజూపు సూచికా
కథము ప్రియాంగనాహృదయ ప్రాగ్వనధంబున పూయు కంటక
ప్రథితనునంబు వాసనలవాసి యదే తలక్రిందులై జరల్
వృద్ధివికీ రాలఁజూచు నదియెత్తెడు ప్రేమరసానుభూతిక.

౧౫౬

కోకిల కంఠ మెత్తి తనకళ గల మాయనినల్పు బోవగా
 శేషలు వేసి వేసి తనభేము వెల్లడిసేయుచుండ ము
 శ్కాకలు తీరినట్లు కవికాండము పంచమరాగపూరితా
 భ్యాకలనంబుగా తలచినట్లు తలంపరు ప్రేమపాతముల్.

౧౫౭

అహా! శూన్యము దీని నొక్కప్రియురాలైనట్టుగా నెంచి నీ
 యూహా పెక్కువిలాసవైఖరులతో నూరించుచున్నాడ వీ
 మోహం బెంతవిషాదపెట్టిగలదో ముం దేమికానున్నదో
 యూహా మద్యమద్రావి మత్తమతివై యీనేల నిద్రించుమీ.

౧౫౮

పాఠము ముట్టగా రజనిపాడెను పాటల మేళవించి శృం
 గాగరసానుభూతి పరికంపిత ముగ్ధనిశాంగనా నట
 చ్ఛానువిలాసవైఖరి చాటు ప్రభాతవధూతి నవ్వులో
 తోరపుపాయగుంబు దెస లోడడిచే దివిసవ్వు నీదెసన్.

౧౫౯

సంగమ సంగతంబయిన సంగతి శూన్యమునందు వెల్లు వ్యా
 సంగముచే గ్రహించి నిజసంగతిమందు లయంబు నొంది సృ
 స్టింగల ప్రేమనీధువును చేరలఁ ద్రావుచు సంతసించు మా
 గొంగళియందె యీశ్వరునిగోడు నెరింగితి మిం కిదేటికి.

౧౬౦

నెల పదియారునత్కళలు శేర్పి విగుభ్రవిలాస జ్యోత్స్న చే
 పులకితఁజేసె యామినిని ముద్దులఁ బెట్టుచు నున్నయట్లు నీ
 లలసిత ప్రేమపాతముల వివ్వలచేయుచు కొగిలింపఁగా
 దలఁచెదవో ప్రభాతమున పాడెను గానము నాలకింపగక.

౧౬౧

మేము పరిత్యజించితిమి మేనినిలోని సుఖంబు దుఃఖమున్
సామము లేదు సత్యము ప్రశాంత మహావిధవంబు లేదు, వి
ద్యామధుపాన మత్తమతియై విహరించుచు మేఘపంక్తి సా
దామినిబోలె చీకటులదాటి తమస్సుని నిద్రలేపుచున్.

౧౬౨

వదియు నిల్వలేదు తుదకీగతి మచ్చలుపడ్డ మానసం
బేదరిలేని దుఃఖముల నీశ్వరు గాంచి తరించునూహచే
బాధల నొందుచున్నది ప్రభాతములోని ఉషస్సు లశ్రుధా
రాదయితంబులై పిలుచు రాత్రులయందు లయంబు నొందగన్.

౧౬౩

గుండెలు తూట్లుపడ్డ వదిగో మురళింబలై ప్రీతుగీతి కా
కాండము పాడుచున్న దలకై పున మత్తిలి పాంధకోటి కూ
ర్చుండెను విశ్వరూప మటఁ జూచుచు ఆ గగనాలమధ్య మా
ర్తాండునిబోలె నాప్రియునిదర్శన మయ్యె తమస్సు వీడగక.

౧౬౪

వీడినదానిలో ప్రియమువీడగలేదు ప్రియంబుగన్న పూ
బోడి హసన్సుఖంబు వెలిబుచ్చు నాడు పిషంబు గ్రక్కి వె
న్నాడుతలంపులో యిరులునాట్యము నేయు వికీర్ణ మీజడా
రూఢనిగూఢమర్మ మవరోధము బయగలేరు మానవుల్.

౧౬౫

ఉవిద మదీయమానము నూసునకై యడుగంగవచ్చితే
రవిలిన యగ్ని కాంచనము రాజులునట్లు ప్రియావియోగ సం
భవ బడబాగ్నిలో కరగి భగ్నముగాక మరొక్కపుట్టులో
సవల పదాలధూళినయి నాకము ముట్టెద నంచు చూచెడుకొ.

౧౬౬

ఎవరికెఱుంగ జెప్పుదును ఈ హృదయాంతర వేదనంబు నిం
దెవరికి లెక్కమావలె ననేకులు ప్రేమ దహించి రా జనం
జవనిహతిక తమోనిధిని మాయని మచ్చలు మానసంబుపై
దవలె ధనుర్విముక్త శరధారలు తోరణగట్ట నెత్తుటన్.

౧౬౭

భయపడెదేల యీబ్రతుకు వాసరముల్ నిశలందు దీపికా
చయమయి విశ్వరూపమున స్వర్గము గట్టుచునందు కామినీ
నయనములందు కాటుక మనస్సున మాయని మచ్చబోలె నీ
కయితను చెప్పుచున్నది నిగారనిపేయప్రియాసవంబులన్.

౧౬౮

మేము విశీర్ణమానడుగు మెట్లకు బోయి నిషిద్ధజీవితా
రామమునందు సీధువును ద్రావుచు రాగరసంబులో సుధా
ధామము గట్టి మబ్బుతెర త్రాళ్ళను లాగి మెరుంగ శర్వరీ
భామిని ముద్దుపెట్టినది రాయని నవ్వుచు నుంటి మీయెడన్.

౧౬౯

చపకమునందు మైకమిడఁ జాలనిసీధువు నీకుఁ గూర్చినక
విషయము చెప్పి నవ్వెదవు నెచ్చెలి మైకము రాకమున్నె నా
తృప్త వివరింప పాడెద నదే యది మైకము గూర్చు నీకు నా
మిష మధుపాన మత్తమతి వీవనునిండ వహింతువంగనా.

౧౭౦

ఆవిధి శూన్యనాటకమునం దొకపాత్ర కళాప్రపంచ వి
ద్యావివిధార్థముల్ తెరలు ఆర్థిక మానవ పానమందు మై
కావధిప్రేమమాధురిని గాంచెడు స్నిగ్ధ విలాసలాస్య సం
భావితమైన జీవితము వైణికతంత్రిని బోలె మ్రోగెడుక.

౧౭౧

బద్దలుకొట్టి జీవితము స్వర్గము గైకొనబోయెదన్న నీ
మొద్దుతనంబు మాను మట మోక్షము నాశములోన లేదు నా
ప్రాద్దు నితాంతశోభిత ప్రమోదవదంబులు దెచ్చు నందులో
దిద్దెడు సోయగంబులను తీరిన ఆదివి కట్టు మేయెడక,

౧౭౨

మధువును పాత్రలో నునిచి మాకిడుచున్న లతాంగి తత్సుధా
మధుర రసైకగానముల మాకధలన్ని వెలార్చుచున్న దీ
మధు సమయంబు కోకిలము మావివయిక గలకంత మెత్తి ఆ
విధముగ చాటుచున్న దదె విశ్వము సప్పుచు పెక్కిరింపఁగ.

౧౭౩

పాత్రను బోయునట్టి మధు పర్కము మైకమునేయ దీవు ప
మాత్రము త్రావినక వెగటు మైకమునన్ దెగపాడుచుంటి వీ
క్షేత్రము స్వర్గధామ మని సీధువుకన్నను మైకమిచ్చు నీ
గాత్రము గానమాధురిని గాంచుము మానసికైక మైకమున్.

౧౭౪

కొండలజారు నేళ్ళనలె కోమలమున్ దిగజార్చి కాల నా
ధుండు వినీలజాలములు తోమియు తెల్లగమార్చి వేసె నీ
పండిన నెత్తిపూలు ముడువందలపోసెద వేల నీ వయో
భాండముబ్రద్దలై రసము వాయుకపూర్వమె సాంపునింపుచూ.

౧౭౫

శుభదివసంబు నీ మొగము చూచిననాడు సరోజనేత్ర నీ
విభవము సృష్టిలో కళల వెంబడి బోవుచు మర్మగర్భ న
న్నిభమయి హృత్కవాటముల నీరొనరింపుచు చూపు విశ్వమున్,

౧౭౬

బారుగా పెద్దఎలుగెత్తి పాడనిమ్ము
ముక్తకంఠాన నీ పేరు బొనులు విరచు
ప్రణయ వధములు నొనటను వడెడు వభులు
ప్రేమపాతాలు నేర్పు వారింపబోకు.

౧౭౭

పడుచున్ లేచుచు నిద్రపోవుచును సంపాదించుచున్ గేరుచున్
కుడువన్ బోయిన జన్మభూమి యిది మాకున్ స్వర్గమన్ బోలి యీ
నడిరేయిన్ నిశివడ్డపాతముల విన్నాణంబు గోల్పోయి ఆ
పొడిచే ప్రొద్దుల పోవ బోవు నదె రేపో మాపో లెక్కించుచున్.

౧౭౮

ఈ కవితాసరస్వతి యనేక సహస్ర శతాదికాబ్దముల్
లోకము సంతరించి నిశిలోఁ బులకింప శరీర మార్ద్రానా
భా. కలనంబునన్ సొగసులన్ విలసిల్లునె చెప్పు నీకథా
లోకనమందు భారతికి లోపము లుంచుట చెల్లునే కవీ!

౧౭౯

ఏమేమో యని వెక్కిరించుటకు నెంతే నేర్చితే గాని నీ
మోమాటంబున చెప్పలేదు మరి నీ మూర్ఖత్వ మాతిల్లలో
నే మూటైనది చూడవేమి పరిపూర్ణేచ్ఛాః హరిక్రియా
సామర్థ్యంబున దోషదృక్కులకు లక్ష్యం బున్నదే చెప్పుమా.

౧౮౦

ఈ విపరీతభైత్యుక మిదేటికి నచ్చెను కక్షపాలలో
దేవుని బెట్టికొంటి మఱి దీనత యేమిటి తండులంబు లం
దేవి! త్సుధార్తి మష్టికయి తెంపరివై తలపోయుచుంటి నీ
తపమనూత్త్య మేమిటా యిసీ యశనంబో తపస్సొ చెప్పిదే?

౧౮౧

కాళ్ళకు గజ్జె లందియలు గళ్ళున మ్రోయు రవంబు రెండుసం
 డళ్ళు బట్టుకొన్నటుల దిద్దుచు బాడెడు పాటలోన నీ
 మోళ్ళు చిగురై ఆ సొగసు ముట్టినచోట రసంబు కాంతిలో
 మళ్ళుచునున్న దామరుగుమాటుదె తిత్త్వము వేఱయున్నదే.

౧౮౨

దేశము కాలవాహినులఁ దెమ్మెరలన్ నుడివడ్డనావ సం
 కాశము నొంది దాస్యముల గ్రాలినదోయి కపి స్వతంత్రతా
 వేశము నింపుమెల్లడఁ బ్రవీణమతిన్ రచియించు ప్రేమ సం
 దేశము కంచు ధక్క నిడె డేల బజారిది యాలకింతురే.

౧౮౩

ఏదో యున్నది చెప్పవైతివి సరే యీ కారుమేఘాల నా
 మోదఁబచ్చు తట్టిల్లతాచయము సంబోధించు నీ గట్టు అం
 దేదో మానున మచ్చలఁదఱును గంటే వచ్చులోలేమి ఔఁ
 గాదన్నన్ దగవేమి చెప్పిడిది నీక్కంటే గదా నచ్చెలీ!

౧౮౪

కాటుక కఠిన్లుంచి తన కంటెను అందమునందు లేరనే
 మాట మనస్సులో నిడి ప్రమాదము లెంచక మోటువాళ్ళ యీ
 నాటకమందు పాద మిడిరావు త్వదాశకు మేర లేదు ఈ
 పాటికి ఇంటికిన్ సదుము పాటలముళ్ళను వచ్చుకొంటుకన్.

౧౮౫

పాతాళంబు పెకల్చి దోయిలిని నీ వాఘూరమున్ పట్టి యీ
 ప్రాతఃకాలము దెచ్చి యిచ్చితివి నీ పానంబు మధ్యాహ్నో
 పేతంబైన సువర్ణభండమున సంప్రీతిన్ ఉపస్సంధ్యలం
 దాకిధ్యంబు నొసంగు తెమ్మెరలనే దావాప్తి వర్ధించెడున్.

౧౮౬

మొదటి చూపున నీప్రేమ పుట్టదేని
నాకు నీయగచాటులు రాకపోను
మనసు మనసు కూడిన దన్నమాట కాని
మంటలెగసిన ఈ ప్రేమ మాయదేమి !

౧౮౭

మాకు రసార్ధమైన మధుమాసములందు శకుంతలంబు లా
మ్రాకుల నెక్కి యూగుచును మాటలనండడి చెప్పనూను లే
దో కలవచ్చినట్లు ఒక టొక్కటి పూర్వకతాగతంబులం
దేకరువెట్టి ప్రేమ నిగురెత్తెడు పాతము లేరు నేర్పిరో !

౧౮౮

చండవిచండితప్రభ లజాండము నిండ నువన్ను చాటి మా
ర్తాండుడు నెత్తిపై కెగసి దారుణతాపము బెట్టుచున్న యీ
మండెడు వేసవిన్ విసినమార్గమె పోయెడు బాటసారి యె
వ్వండో నిమిత్తమాత్రములు పాడుచు ప్రేమకు దిద్దు రూపముల్.

౧౮౯

జానపదంబులందు తనజన్మ పొలంబులలోని చెట్లతో
గాని హితంబులేదు కొరగానియెలుంగులు రాలుపాట లీ
మానిని కెట్లు వచ్చె ననమాన మనోహర చారుమావ రే
ఖానిచయంబు ప్రేమకు నిగారముపెట్టు నాయారమారయన్.

౧౯౦

ఈ రాలన్ జవరాలు పాదమిడి పాడేపాట పారాణితో
తోరంబైన విచిత్రలేఖలకు నెంతో మోద మేపార శృం
గారాగరములన్ సుధామధుర రాగాలాపముల్ నేయు త
ద్వారంబే యిది బోర్లవడ్డది మహాధ్వంతంబు రూపింపగన్.

౧౯౧

అశ్వును చోళ్ళు దంచి తమ ఆకలిదీర్చికొనంగ నెంచుకూ
తుళ్ళను గంటివేల్చుకు శొంటి మహానరకంబు లేదు ఈ
సుళ్ళను మార్చి విశ్వమును చూచెడుమార్గమె యున్న నింక నె
న్నాళ్ళకునైన రాకదియె నాకముగా నటనుందు నెచ్చెలీ!

౧౯౨

గడచెడు కాలవేగమునఁ గానఁగనయ్యెడు సోయగంబు ఈ
పడువునఁ బుచ్చెనన్న నది స్వప్నము నీరసమైన జీవితం
బడుగున జారిపోవుచును భావరథంబుల నెక్కి చుక్కలన్
గడవగజూచు నీపథము కాదనలేము మనుష్యజాతికిన్.

౧౯౩

రాకాచంద్రుడు వెన్నెలన్ గుఱియు తద్రాజీవమున్ జూచి ని
ద్రాకాంక్షల్ వ్యసనాహతిన్ దవులుముద్రన్ ప్రాప్తకాలంబు లా
లోకింపన్ సమకట్టు నీప్రకరణాలోకంబు శూన్యంబులో
ఏకల్పానకొ నీడ్చు జీవితవిధా నేచ్ఛావిహరక్రియన్.

౧౯౪

దాచినపెద్దకాల మెద దాహము తీరగలేదు వానిలో
దోచినలోపముల్ పరులు దోయిటబట్టిన చిక్కబోవు ఈ
నాచరితంబు మీచదువునం గనరా దది మీరుచూడ రీ
మేచకకుంతలంబు లిటు మేదిని నీడ్చుచు వ్రాసి చూపినన్.

౧౯౫

భానుఁ డుషస్సుతూరువుదివాణము కోటబురుంజు లెక్కి నీ
పై నిడుచుకొ కటాక్షములు వంక నదేవనిగా వరించు నా
కాను విలంబకేళములఁ జారునిశాకలకంబు నాదికోఁ
బూని రసార్థమైన మధుపూతము చేరలఁద్రావు చూచితే.

౧౯౬

కాకా లేవో గుణించి నేర్చితివి నీకావ్యంబులో ప్రేమ యే
లోకంబందున నున్నదో మఱచి నీలోపంబు పై వారిపై
ప్రాకృ నిందలు మోపె దీవు నిజముఁ పాటించితే ఆకళా
లోకంబందు రవంతపాలు కలదే లుబ్ధుండవై చూచినన్.

౧౯౭

మంగళగీతమందు నొక మాటయినఁ ఎలుగెత్తిపాడి నీ
బంగరు పాదమంటుటకు నచ్చెనె యీ జవరాలు కండ్లకుఁ
గొంగళిగట్టుకొన్న తనగోడున నేకరువెట్టుగాని ఆ
కొంగుసగట్టుకొన్న ప్రియుకోసము రక్తము ధారవోసెనే.

౧౯౮

ఏముగలయట్టి దినముల నెందఱెంద
తెఱుంగ కెన్నే నివాదులఁ బఱపి లేచి
పోయి క్రమ్మర తెలిసి వాపోయి విధిగ
వెదకవత్తురు; మేము లభింప మవుడు.

౧౯౯

కలధన మర్థ వాహినులుగా రచియించి నిజానురాగమం
గలచెలనాంధ్ర వాటికలు గాదులనింపితి

౨౦౦

నేను మృతుండఁగాను రజనీకరబద్ధములైన చీకటిన్
భానుసహస్రమండలము భాతి వెలింగెడు జ్యోతిగాగ మీ
జ్ఞానము బోర్లవడ్డ చషకంబునుబోలె గ్రహింపలేదు ద
ద్ధానల విస్ఫులింగము లయంబగు కేంద్రము వెల్తురేకదా.

స వ ర ణ లు

36 వ శేజీ. జల్యసువాలాబాగు—మూడవ పద్యమునకు ఆఖరుపాద మిట్లుండవలెను.

నవ్వునట్లు పాం

చాల కిశోరకాననము + చండహుతాళను కీల కప్పగన్.

43 వ శేజీ. నెలవంక—ఈపద్యములు 232 వ శేజీలో 'పాంథుడు' అను శీర్షికలో వచ్చి వేసినవి. రెండవ ముద్రణలో తగ్గింపబడును.

155 వ శేజీ. జాతీయవిద్య - ఆఖరుననున్న రెండు గీత పద్యముల పైన ఈ దిగువ గల నీస పద్య భాగము లుండవలెను.

నీ. వనధిలోపలముని మణులు తీసినరీతి

నిసుకలో బంగార + మేరినట్లు

అరటులనుండి క + ప్పవరము గైకొనుభాతి

పూలలోపలి తేనె + బొందినట్లు

తారలలో నరుం + ధతిని జూపినమాట్టి

లతలయందత్తరు + లాగినట్లు

కుటజములనుండి రం + గుల నెత్తు కైవడి

పాలలోపల పెన్న + బడసినట్లు

నీ. స్వర్గంబుతో బోలు + సాధంబు నందన

వనముతో నెనసెడు + వనము మాకు

గాంధర్వసదృశమా + గానంబు వివిధ వి

జ్ఞాన ప్రసంగ సం + గతులు మాకు

ఆమృతసన్నిధి ఫలా + హారాన్నతోయముల్

సాబగైన నకల వ + స్తువులు మాకు

నిరత మానందంబు + నిత్యకల్యాణంబు

పచ్చతోరణముల + పంక్తి మాకు

174 వ శేజీ. 'గాంధి' అను శీర్షికలోని రెండవ పద్యము తరువాత ఈ పద్య ముండవలెను.

మ. తనదేహం బణుమాత్రమైనను మహా + త్మాగాంధి యధ్యాత్మ వి

ద్యను బ్రహ్మాండ శరీరుడై భరత దే + కావర్ధమున్ బాపగా

ఘన యజ్ఞం బసహాయమంత్రమున దా + గావించుచున్నాడు వే

జనుడీ క్రూరనిరంకుశ ప్రభు దురా + చారాజ్యమున్ బోయగన్.

174 వ పేజీలోని సీస పద్యాంతమందు గల గీత పద్యము బదు లీ దిగువగల గీత పద్య ముండవలెను.

గీ. అపదలుబాసె నిహసౌఖ్య * మబ్బెనన్న
గాంధికి జయ మనియెడు శం * ఖమున గాదె
అతిపవిత్రమైన స్వరాజ్య * మబ్బెనన్న
గాంధికి జయ మనియెడు శం * ఖమున గాదె.
ఈ పై పద్యము తరువాత నీ సీస పద్య ముండవలెను.

సీ. కాసనసభలు మీ * సాలపై తేనెలు
కుక్షింభరుల కొల్వ * కూట మనియు
అంగ కళాకాల * లవి గులాంభానాలు
బానిసీలకు రచ్చ * పట్టు లనియు
బ్రిటిషు కోర్టులు జ్యోత * గృహకదంబంబులు
కలిపేరితుల కది * కాణయాచి
చిరుదులు విందులు * నుజిపోయుత్రాళ్ళవి
ఖానిపై డీల సం * కులము లనియు

గీ. పీని వర్జించి బ్రతికెడు * విధము జూపి
రాట మను విరాట్పురుషు నా * రాధనంబు
నేర్పినాడు విజ్ఞానంబు * నేర్పినాడు
సాంద్రగుణకంధి శ్రీ కరం * చంద్రగాంధి.

256 వ పేజీ—తెనుగుభాష—దాని దురవస్థ—అఖిరిపాదము
“ముత్తయిదే యొనర్చుడు ప్ర * మోదము కెందగ నార్యులొకముక్త ”

322 వ పేజీ. బాగాదుమధువీధి—247 వ పేజీలో ముద్రింపబడిన శృంగారి పద్యము
లందలి కొన్ని పద్యము లిందు జేర్చబడినవి.

341 వ పేజీ. రెండవ భాగమందు ముద్రింపబడిన పద్యములలో కొన్ని “నూఫీ
వేదాంత దర్శనములోను” “నికా సందేశము” లోను గలవు - రెండవ
ముద్రణయందు తగ్గింపబడును.

అచ్చటచ్చట కొన్ని యచ్చు తప్పులు పడినవి. అవి రెండవ ముద్రణయందు
సవరింపబడును.

